MIC. # 9873 (RAB. 1862)

BROINSHVIK, MOSHEH KATS.

ברוינשבך, משה כץ.

ZIKHRU TORAT MOSHE.

זכרו תורת משה.

ווייקרסהיים: [BETWEEN 1763 AND 1798]

ASHKENAZIC SCRIPT

These images are from the collection of the Library of the Jewish Theological Seminary (JTS). JTS holds the copyrights to these images. The images may be downloaded or printed by individuals for personal use only, but may not be quoted or reproduced in any publication without the prior permission of JTS.

הועתק והוכנס לאינטרנט
www.hebrewbooks.org
ע"י חיים תש"ע

מאם ו חב :

בן יעקב , עמוד 112 מספר 284:

דרבוני זהב הר" משה כ"ץ מוויי גרסהיים
פי'על מס'ש קלים,ובסופו קצת ש"ות פיורדא,תקמ"ה
.4

1762

ספר
זכרו תורת משה

ויפל אשה כה וכה וילקט בעלי הקיסר בלשון
אפורט אה שהודיע אספר הלל יורה דיעה
בקלורפרל ובריתי שם הספר הלז זכרו תורת
משה להיות לספר זכרון לחזור תמיד בו כמי שהיו
חייבים על לבך תמיד שמתרבקים על לוח לבך ופל
לחזר ולדון בקלור נפרל כל הדינים אשר נגזרו ידי
יד הקדה ונגם שאלות ותשובות הרבה מי אנם אה
שבאו לפני עם תלוקרה נשאלו אחרים אשר הלקל
לי כתבם אשר עדיין לא היה לעולם ויהיו הדנים
אמרים פי ויעיב לכל שומעיהם בפנים: בעירא
נפרת באריגה הנעיר אלה הקטן בלוגלה כה אורי
ויסף שלשה אמים בריעבלן עד ביניה פה
ווייקרטהיים עם בריפה ישראל

Jewish Theological Seminary LIBRARY
03701

לספר זכרו תורת משה

— לפלק: פה ווייקרטה —

נעשה יום ה יב טבת תקכה ונספר נטפה חלק

ע"י בעל מלאכה התורה כה אשה ב
אחרן נגל מפיורבא עד קבל

These images are from the collection of the Library of the Jewish Theological Seminary (JTS). JTS holds the copyrights to these images. The images may be downloaded or printed by individuals for personal use only, but may not be quoted or reproduced in any publication without the prior permission of JTS.

הועתק והוכנס לאינטרנט
www.hebrewbooks.org
ע"י חיים תש"ע

בפתחות על שאלות ותשובות הגאונים בסעיפים

א. שאלה ותשובה מן המנהג לבלות ביום חמישי ולילה ובמה שמחמירין ומי יוצא ומה שמחמירים בעניין הבית
והגרגר עצרות ובלילה כמה שהרגיל שלחנה הלך תשובה בדף נא ובדף נב יעש
ותשובה מהרב יוסף הכהן

ב. שאלה מלת שבועות המתרגלת בלילה ובלילה עמלים ונמלה לומר מה בינה בדף נד נה
ותשובה מהגאון מקרי הן פירוש

ג. שאלה ותשובה אשה שלא בשעת נסים עשה בעצה עלמא ונאמרה בם על הרבי שלה בדף נו נז נח
ותשובה גם מהגאון מהרב יוסף הכהן

ד. שאלה ותשובה איש אחד נם אשתו בלבד שתויות בהשכמה וסין שעיותו בדף נט
בסין בשקר היתר בינו שבא לבית ו ותשובה גם בדף סו.

ה. שאלה ותשובה מהאשה שהיה לה שכיל האיר שקרין פרי פאל ודריסלה בדף ס
ותחיל בביאתשון פשלה עקלה אשעה שלא יפסול הרוק ובריסה ובה לבעלה וסא
ותשובה הגאון מהרב יוסף הכהן ומהרב ליב סעיל בקבוריה שם יאיר סב סג

ו. שאלה ותשובה אם שותה ושחוט אם ובדם לו מי ביטל נגב שבישלם בדף נג

ז. שאלה ותשובה איש אחד שטירך בת ופסין לה ומן ובמתן בעל המנשרות
אירע לפסו מזה והרוויח ומן שלו ישמל שאחים אם שתוריק מרגע הפרנס
המעשר שלו ממזה שלו אין יכל להנות הרוויח עד עת נשואין ומהרב הבהיל המעלה בדף סד

ח. שאלה מזה מלה שקבל ובמתן נ שביעת מת בעלה אחר לבתה הבין יכל שם הלב סה

ט. שאלה ותשובה מהר מ. שטירך בת לבמר חר יעבלו נגד להחתן ולו זות אחר בדף סו עב
לבמר מת יעמס שלו ולו שנפרנה מה לבמר בשטר חלבה

י. ושרק ועלע ב. שרב בשלק שם בבם ומשל בקשה בשמלה עם בדף סד

יא. בין ין בשר שנעשו בו נעפי בעשיתם ובינה בדף סה

These images are from the collection of the Library of the Jewish Theological Seminary (JTS). JTS holds the copyrights to these images. The images may be downloaded or printed by individuals for personal use only, but may not be quoted or reproduced in any publication without the prior permission of JTS.

הועתק והוכנס לאינטרנט
www.hebrewbooks.org
ע"י חיים תש"ע

כסר

הפתחות שאלות ותשובות

יב	שאלה [illegible]	יד	עד עד
יג	שאלה [illegible]		עד עד
יד	שאלה [illegible]		עד עד
טו	שאלה [illegible]		עד עד
טז	שאלה [illegible]	יד	עד עד
יז	שאלה [illegible]	יד	עד עד
יח	שאלה [illegible]	יד	עד עד
יט	שאלה [illegible]	יד	עד עד
כ	שאלה [illegible]	יד	עד עד
כא	שאלה [illegible]	יד	עד עד
כב	שאלה [illegible]	יד	עד עד
כג	שאלה [illegible]	יד	עד עד
כד	שאלה [illegible]	יד	עד עד
כה	שאלה [illegible]	יד	עד עד
כו	שאלה [illegible]	יד	

בפתחות שאלות ותשובות

כג שאלה בטחול שנמצא לך אסולת בחיבור בכבד העב ועוד הטחול שלו מכסה לך עד עת עב

כד שאלה בבהמה שנשחטה מחוץ לשורה והבהמה היתה לפני הבדיקה הטרפה בדיקה לך עד
בלעוה הזרועות והחכם אומר הרי לקה שאפשר שמת בלבד שלעת הלוה בחזקת
ולוקה פב

כה שאלה בבהמה שיש בה חיות ולא היה בנשמה בהמה אחת לקנה ולוש לחם ערב
ואז בהמה אחת נשחט אם לי לבד בהמה אחרת בהמה אחת ולחל אם אותה בדיק עד עד
ולחם הלוי הלי אחר ולחם בהמה אלו בשביל כי הבעלים לאחר בהמה אז
אם הלוה הנה הי הפסד ולחם הנשמה אחר ויש לה פ ויש

לו שאלה אחת אחת שלא היה בלי עור אי בהמה ובהמה הנפרטה לטרפה
בדיבור ניר על בהמה ויש אחת בהמה אחת אם יש לפסול הבהמה בדיק פב

לז שנים ביצה בטחול בפשר ובכה היה אחר בה לאיסור ונתן אחרת אחת
ולחם אם הוא של בהמה הנעת אחת בדיק פג

לח אחת אחת עני היה חולה והיה לה אחרת טיט ו יבש בול בשבת והיא
בדיבור בלילה ע ולחם בלילה אם יבקש שנהה בנו א פד

לט אחת אחת שנעשה לה סיכה שחרת ס ם ולשבת הנשות אחר בקפיריסין פה
שהם נאמן ל רבש עלו פו פז

מ שאלה יהודי ונכרי בקשים ובלכו לנשוך אחת לשם עיים בם בהם לעצמן בדיק פח

מא שאלה סת שנמצא בתוך ורוח שיבקר אם אלהי בי בהמה והוא עבר בתוך בדיק נא עב

מב תמצא בן/תבל אנכין ישם לשמו בן/כה לעבים בלי המוות בלי אלעבים בדיק פט

מג שאלה מהמוות בשיש עליו אל פד שמעל נש - - -

מ״ב שאלה האם לאבד מיקרי קרקע בלתי שלה יקבלו שבועה טהורה
ובכל פעם בלתי שלה שבועה בלי ביטול עין כדי מה — מ״ט

מ״ג שאלה הדשה שעיקרה שלו ואותם בימי עיקרה שעבדה עד הים והיה עד שלה חלו
וגם עתה לו ואותה בבקיות שום דבר ין שהיה בכל פעם אך הוא לבדם עם בעלה הטמ״ל
ומנין המעקלים בדם בקופה ואחר הפסק בקופה תמיד להתעלם בעם ין עתה איתעי לה
שאחר בקרקע עלום ין עתה חבל ומי לאחר חיוב ושבועה אדום וגם היתם לה יסודי
בשעות ין ומי ולאחר ין בלה עבדה בקיה בבוקר ולו שבועה בלים ובן בלה עבדה
בעמי ושלו הוא ין עם עין כדי מה — — — — — —

מ״ד נשאלתי איש אחר שהיה לו מלא בשותפות עם חבירו ונעלה לו אונס איבדו בלי
הוא הוא שלה שהיה לו בכיסו לרוות כמה אנשים אתם בים ואה נאבד
מעות והיה מתבשר לחבירו בתוך עסק מלא שלו בתוך הוכוחים הם על
חבירו ואתם שלו גם עלה עלו בזה אין יסלה אם יחזור לחבירו —
עין כדי מה לך שם — — — — — —

מ״ה נשאלתי איש אחר ושהה עמן שני שוריו מאדם ופסק לו האדם גם טיב ושכר השורים
לאדם אחר ונמצאת ששור האל היה חלש והלך הישראל והחזיר לגוים ולא השורים בעלי מומים ונתן לו אחרת
והעמיד אותם בבית אוולפיר בשביל שאותם מקום השורים עד שיבאו עד היכן הדבר אנחנו
ובתוך כך בא האדם הראשון עם החחרון לפשר עם הישראל ולו נעשה הפשר כי האדם טעה
שיתן לו רשות שש ימים עד שיתישב עם אחרים היאך יהל הפשר ובתוך כך בטלה האדם
ישראל הראשון בין ישראל אחר ולא השורים אדום הראשון וגם מכה אותם עד מיתה
מה עדיף כאן — — — — — —

מ״ו נשאלתי אשה אחרת שחלטה בים בה והיתה חופשית בלי בעל ולו לפיה הטבילה
בלי הבעל ובתם לו הטבילה עד יום ין עדים אם אחרת ובלי בעל בלה ומשוכנעת
אם הוא אפשר לה לנשום אלו הוי אונס שלה אונס עין בדבר שלה מה — — — — — —

בקה שאלה שהיא על ... שנפל בבור של עכו"ם אחר הפלה ומצאו בבור טלאי והיא
חר אמרה שפסלו התינוק הרקב ולא יפסול ולכן נחלק בכמה הבור הזה שלום
טלאי הלוי שלמה ... ...

בקו שאלה ... ...
... ...
... ...

בקח שאלה אשה אחת הסיבה שלאחר הולך והפסיק בשבתות ... ...
... ...
... ...
... ...
... ...
... ...

בקט ... ...
... ...

בקי נשאלתי אודות כלים אם אחד נלחט בו בטעה בכפרים כיצד אחר בבתים סתם
לנלחם והביר שלום עם הכלי הכלי לאחר בנירו הולכים לשנים אחר אחר
אחר ולוח הזה בעמדו שלא בא לשנים הי הנדון אולם כיום לבר"ה נם נאמר
שהלוח הבמקום של הי הנדון השלח בן הכלי היה שחוקים עד שיקבלה יאמות
לחרבה לוח הכלי לעצמו שלום חלוק שבו וסבר שנלחט בו ... ...
לחרון כלה הנדון אחר ואומר הנדון שלח הכלי עם שאר כלי והלוח נמצא ...
... ...

נא שאלה אודות בני אדם הנהגים שקורין ביאורתהמוקץ בילבאי כלבי לאור
הכי אי שהמלוכה נגד שקורין שבאאיב באוס על הלחם ומאורתהלו
אי קריאת הפלא של הסדר אם אותם אי לאו - - -

שאלה. מה סברה הלא נכתבה בפרט בדברי חז"ל אינה גלוי מה בלי הכתבים

שבינה ותורה נכתבה גם עמהם בדרך בינם לבין הקדוש ברוך הוא עיין בזה

שאלה בגלל שהיו מרגשים לבם הרבה בינם עיין בזה

שאלה בעבור הגלות הלא שבה מדרש לנוף - עיין בזה

שאלה עד כמה הלכות לא מן הנביא אלא מדברי חכמים עיין בזה

שאלה מה ובמי הלכה אחרונה שהיו לא שלה בעצמם עיין בזה

שאלה על הפרסום הגלוי בלבד מן בעבור שלא לבזות עיין בזה

שאלה תרגום שהיה בלוח בגלה ותרגומה והלכה הטלה בינם ונתבלבל
ולמעלה נמצא שהיו שתים תורה ובלוח והלכה נתבטלה ונתבטל לבני העולם
מדרש לנוף שלה הנשמה שבינה עיין בזה

שאלה שהיה מלאכי טרם הלכה לבד עיין בזה

שאלה בגמרא אל נבוא שהיה מורבעות מן הנביא בדרך אמת לבד
ומנבוא ולשחוט את אמת בגלות עיין בזה

ס״ט שאלה אחד ראובן ושמעון היו אומרים לשמעון שיתן לראובן מאה
זהובים ושמעון אומר אם אתה מלוה אותם לי אתן לך מה

ע״א שאלה מי שהיה אומר לחבירו אם אתה מחזיר לי אתן לך
אם אתה מלוה לי ואם לא אינו נותן לך אם אינו נותן לך

ע״ב בעל בית שהיה נותן לפועל ואמר לו אם אתה מלוה לי
ואם לא אתן לך אינו נותן לך

ע״ג שאלה מי שנתן לחבירו מעות בתורה שיקנה לו בהם
ירושה ולא הודיעה בזמן שנתן המעות אבל אינו ירושה

ע״ד שאלה מי שלוה ירדה לבית הסוהר וקיומו לו עמדה ונשבע לשם
ירדנה לו ואלו הם במתנה ובדבר לוה הם בה נמצא בדברים ג״ב ובדבר שם
בסוף הדברים שיהיה שלום ולא היה לו שום מה לחזור אם לא לחזור
ע״ה שאלה שהלוה שהם בחזקת אחרים על מה שהם
אינו מאמינם והלוה הבטיח ואמר הקבר שהיה הבטיחם אינו חייב
לו אומרים לו לוה נתן בהמה כלים אחת ואינו מודה אם אמר לו
הכלים והבהמה שהיו אחרים בחזקת אינו נותן בשאלה אינו נותן
ע״ו אומרים בוא לך אל אחרים אומרים אמר אמר הוא שם פלוני בחזקתו

ז. שאלה יום הנצחון והתלולים הבנוים בדרום והמעשים בלבל הבנים בעם ע"י בעלי

שאלה שהיה לעולה ולא בו ביום יום הנוי מעשים או לאוהביך ניתן בבית שאלה שלו ולבנים
ע"י בעלי בתים לעם בעלי

עדה ומצוה היתה לו ע"ז לו מצות משנקבא ולא העיסק בית לספר בלא מצוה
בלבד ולא שלו אופן בלי המצות יין בלבד שהלבו טעם אבל יום חל
ביום אחר שבעה אופן שבעה אבודה מותר ע"י בעלי בעלי

הלכות שחיטה

אי הם הכשרים ושאינו:

הרקדנים ושחוט הם בחזקת עובדי כוכבים ומותרים אל אם הוא לפשע פריצה לבין אותם אם הוא שוחה או לאו ומנהג שלא שהיו אדם שוחט אלא אדם נטל אלה לפש חכם. וכשראו הרבה יבדון אותם גורם שנתנו אלה יצא לבאין ושחוט סומכין עליהם. וכאם שיטלו בתר ראוי שלו שנטל אלה פעם אחר אפי שבראנו שיהיה מבין אין מעריבין לו הדין שהשחוט כבר בעומדים בלאו הוא הראוי. כי שבתר עד שבתר הוא לא שוחט לבין לפיני הלבנה שהיו שיש כפיו כי יש נגם עשר שנים ושלש כשתים שנים: ואם אומר עליך זה הייתי מסתכן ושאל שפיר לבינו ויבדק עד שיאמר על איסור אחר עשה

ברוש הראש שוחט ונטל ונתן ויעקבי אינו בריבוי לבתר הראל שהיא אין נהגין לומר לשחוט אלא אי שנטל בתר אלה כלל ואין בריבוי לבוש אלא רק לחזור לפרני ברוש ונטל: שלא לומר אלה אלא אי שהיה בן לב שם יום אחר: ושאמרו בן הה שלא: גם שלא לומר אלה אי שבוא לדרשו או שרגיל לשחוט הרבה: ושכר אלה לאחר השחיטה אסור ובן התרנגול. אסור לתת הגל כאשר שהיו לאחר עשה שנראה בנוטל שכר על עדותם ויעבותם כשלה:

וכאו שבריך לבין לשחוט ובלבנתה בן נרין לבין ובוש בריקה בראשה ובלבנתה שיהל בנים ובן ובשאותה ונתר הגי בלא רבים שוחטים השאים שחיטות לאחרים והשה שוח שלא אילהם נגם נטלות אלה כפי שיהיו עוברים לשחוט לו יפה הגי עשין והשחיטה היא נבלה לדעת שלא נטל אלה מהחכם אותה. כי סן ואולי לו הל בך אפ חכם ושבאו אצל טרפות ונתר הגל לאסור אין הלים בדין אי שלא נטל אלה שלל הלי אסורי ופסק: אלא שו שלרתון הסכל לאחר שחיטה כי לפעמים עדים הם בפנימה: שאשרת הבית: שוחט שחלה ואחר שנם שחלו שאולהו בבשר ולא יאכל שלא חוש שנבלל הלו אים ידוע שנגרם חלו היבקי או אם שלו אלה הבשר והלים שאחר המולשה אסורים: שהלה לבהרבי:

נסיון בעלות שבאן הלכות שחיטות בשחיטה אין הבאור הלכה לעשה מסיני ופי שם שהי יבעלין הדין שחיטה אין לחייב ובעלין הייתי נעשה בחרה והעלה אי פלוגו בשחיטה אל הבאור הלו אלא והנה לבאורה שהן שאי שלי הלי ונראו ושחוט לאחר שאינו בלאו שוחטו היה ובעלין הדין שחיטה אחל לו ובעלין שהיו אין הבאור ולכן אמרו הלו שחיטה אין הבאור יבלה פרוך ושחוט על שחיטה עבדו ולאחר שלי כלום ושחוט אלא ונגם אחרת בבשר ובקרן דין שחיטה ובן חמשה הלכות ושבור אלה לבל ושחוט: אין אלה לאחר שלי שיבראו הלכות שחיטה כולם מסיני היה ונרשם תחת שניהו ולא ושחוט: ונגם אחרת בשלה כתב רשי שם פרושי ברוסה הנאמר שהיו שני בנים ובחיבון. ובן אשה שיבור לו ושחוט אשום שאי בריו כבריו ושה בכם כאו ברוסה הייה: והשתאשלום לו נשאר אולו ברוסה כה כאו אלו ולו ונגם אחרת שבריה שנעשה אי הולכה והובאה שיש נשי כלו ברוסה אלא פרוך לכתב ושחוט בהיינו שחיטה חב ולאחר שבשחוט בהיינו שיחתם ולכן פי רשי פי אחרינו שלא יחתך כל שבריה ושני היינו נשי ברוסה ושבור בעיקר ושחוט שמיטה חב ולו שם שיחתם בהיינו מחתך שבריה ונגן: והיינו נשי פי בשחתל הלי: לשונם מסיני אי פלוגו בנשה הם ושחוט אולם הלרות ברוסה בהיינו שבריה אי הלכה הובאה שלא נגם פשוט לבלבה לאם אפי שלא ברוס בכם כן מכם שלם שיחתם אסורה ובה פי אחרת ברוסה ושפיר בשאמרו עיקר ושחוט בראסר נגן הישר: והיינו אי פלוגו שכם לא בשחוט שוכם שפיר

ובן

ב אם שחיטתו נפרי ומותר בשרה:

שחיטת נכרי נבלה וגם אחרי ראינו אותו: ושחיטת מומר ומיתתן כהתרה ומחוט שאינו כשר עומד על בקיו וכבר נו
הסכין תחלה וסוף: כי בכל דבר ודבר שיעשה תשוב ואכול נבלות ובאבקן אין איסור שום דבר אחר: ומכל שלמתן
ון סכין בדוק ושחוט ולא כולו שחיטתו ומי שעשה דבר זה בכל מומר יחלב:

ומה יש שוחט מומרה בעיר נוסן ומר מומרה שחט ו. ולמו כבר: וגם נוסן ומר בשר שחוטה לקחתם אם יש בעיר אנשין
ישראל ובשר שחוטה כל כך בכול כמו בשר נבלה:

ומומר לא התרה ביני בנו ובין מומר להכעיס אפי לבד אחר: ומוסר ביני כמומר שחיטתם פסולה כמומר לא התרה:

ופנינות הסכין בכל זה שלשיות כדי פנינות העבר יכנה פנינות המשקה כדי שתהיה בפגיעה בה עין פגמיון
וקיצוי ואין בשר נשחט ומתאו מכי הסול לקחת בעוונינו אומרים עדיה שמו לה שלחת - ומכל עדיות לפסול
עשה ונדר אלא אחר פסול לעבור אמר לו אל תעשה על דבר אחר עדיה אבל אם יבקש עדיה על שבקה עדיה בפיו לו
אלא אלא אחר פסול לעבור אמר לו אל תעשה על דבר אחר עדיה אבל אם יבקש עדיה בפיו לו
אמר לו אל תעשה אמר לו אל תעשה על דבר אחר עדיה אבל אם יבקש עדיה בפיו לו
אמר לו אל תעשה אמר לו אל תעשה על דבר אחר עדיה אבל אם יבקש עדיה בפיו לו

ג שחיטת אינה כריכה כיון

אמר שחיטת תלון אינה כריכה אם קיימת כי נבחר הולכתן מאבריהם בכשר ויקח אחר המאכלות עולה
עי ולא מיטמין עמו לעי סירכות ונפלה העוף בתחתם יעלה ויקח עוף סולקה כיון בדרכי דרך הקנה הסכין
ותיטמין בכל נעשה ויקח כפיכסי אולי כשר ויקח דרך להקרע גם קיימת לו בחיים ולכך לא יטמין עוד

ד השוחט לשם אלהים אם בין

השוחט לשם אלהים הרי זבחי מתים אבל כששחט ישראל בהמה לגוי אפי אם חשב הגוי לעבודה מומר באמצעה
אבל הלוקח אחר השוחט אבל שמע הישראל שגוי חישב לעבודה מוסר הבא מאכלות יעבדים מין ומשראל מין אסור
אפי בהנאה: וישראל ששחט בשביל חבירו ואפי שחשב השוחט לעבודה אם מוסר בשביל חבירו וכתב הרמב"ם
בהנאה אבל לחבירו אבל אסור אבל אם מוסר בדבר שאינו לו הנאה אסרה לו אלא לא שרי לה והא כאלו לו
נשחטה לו ומה שאלה עוד: ואפי יש לישראל אחר שותפות בהנאה המשותף ומר לו שלם לו מעות ונתעלם
ואיכא פלוגתא לעשות אם מוסר הנגון ומר בלשון לא כשר ואיסור בהנאה ואינם רוצה להכנס את עצמו בספק: ובכל יום
בשם משאר בשמין ראובן שמעון ואחר פטר לדרך הולכת בנים ולשמשם והוא חוטא בדרך בהנאה ואין שם בנים
והעלה בישחט הם כלי בדרך מאכל ואין סופו לאכול שהבשר ההוא עוד

עין בסי' ה' שב סי' שנתבאר אחרת עוד

השוחט לשם שר שיר שהשר הרי שחיטת נפתי שתים: ושחיטת ישראלים שבדרך הבאר סם שמרת יבאו
נפיראו ומם ראוי לבטל המנהג הזה אל שהם מרפיבים על כך ואין בו שום מראית עין בהרואה אחר שאינו רשי לו אותו
בר ואינו עיושבכן בכוונה:

ה השוחט לשם גרשים

השוחט לשם גרשים שחיטתן פסולה דהוי כשוחט גרשים בחוץ: והשוחט בהמות חבירו לשם גרשים
אינה אסורה שאין אדם אוסר דבר שאינו שלו שלא נתכוין אלא לצערו: ויש אומרים אפשר מראית עין ויש להרשב
וכתב בשם אם יש עורבה אחר הלא כמו בתערובות יש להתיר: איתקיף הלכה מי כתב שאינו אוסר בהמות חבירו
כששחט לשם גר ויש לומר הלכה אחרת דמי כמו אלא לצערו דהוי אין עושה מצוה אדרבה עבירה גדולה בעוקר גר ולית בה
משום מראית עין אדרבה אם בן אותו לבע בעוד דרך לומר דכמו לצערו ואם לחוק אלא שחיטת פסולה יהב בהמת כתבתם
לעולם בשם הלן רשרי שחת פסולה שאסרבי כיולה דהוי כאולו לו נשחט כלל עוד אילו כאן עד לו מיירת לבע בעוד בלעדי
כונתם ומציה מתמש ולעשי אור ובדרות לשם לחבירו בשמו אור לצערו ויש נמי משום מראית עין שתרגמה אומרי מצוה לעבוד
ולכך שפיר דמי ויש להרשב הכא: וכן בדין כאן בגרשים אפי' ישלו בה שורפת שיש להתיר דלא מפשר מראית
עין מסאב לעולם בעד שהיבלי ביאורה בשלוקה שורפת הרבה הלך כמבו עוד: ואם שרבקם לעל ומר בעל
לו בשורפת מן לא מעי ביאת בשם חש פי שפה עבי ויעקב אלו דבר שלו לבה שורפת ראוי בדין לשם משום
שמי בכתב לעל שלו ריבה לבנים מצוי בספן אילו לו בשורפת האיסור בהיתר בעוד בלעדי ויש שם ביאות כמו
דמי ובין

ו בעיה סכין שוחטין

סכין ששחט בה דרך שיהא תלוש לו מחובר לבשר: ושיער אורכה פה בוודאי שלא יוכל לשחט בה ודרך שיהא
תר ולן אפי' בעמה לשה פיסו. ובלשון שאלה השחט הסכין כדרך משות על הסגנה ודן אי שיש בסכין חוץ לבעמה
כמו בוודאי לדבר אפי' שה לו הבעו בחוטין עי' הלכו והבעה ענין המשלה מאן ו

ז הגיבעו סכין בגלגל

הגיבעו סכין בגלגל אם הבהמה מגלגל [illegible] אמרה מסולה: בגדיבעו כמו נבדקו בלפני מאבדה בגלגל אחר המאמר
אמר בגדיבעו כמו נבדקו ואם בגדיבעו אמר בסכין הרשב [illegible]:

ח שיער סכין של שחיטה

סכין של שחיטה דרך עפה אורך שיער כ בוודאי שלא יוכל לשחט שלו ובהמה: ודן לשער בכ
אבקעות ורשו לה ושחטתם בכה עשל כי: ולא הבין אינו בראש הסכין אבל שהוא נגד עמה בעו סכין
גשן שחיטין אלא עד הבשר בשעה השחטה בראש הסכין ובל בסכין נגוד כמי אסור אינו: הבנין
בספר כתב פלוני שורת סכין הנגיע של הבשר הבהמה אינו אינו אינו ינגע אינו לשחוט בו אם שורה לשחוט בו אל
הבין בספר לא הבנים ובתב עליו שהעו בבני הבית ובבני הבית ובבני הבית ינגע ובל שבר ובהבנים

יט דיני ספק מוקצה

שחט בספק מוקצה שחיטת פסולה: ושם מבואר דאם יצא שהיא מוקצה ונבלה אלא עכ"ז בצרעים: וכתב הטלז
ולא ראי' לפנינו ראיה מן הגר"ח דלא מהני מבלבל בין יצא שהלה אולי בהתם אפי' יצא אינו מלאכתו בה בקבר
אם תחת אבקתו בשעת השחיטה כתב בעי' שחיטתו אסורה מטעם שהיו וגם כתב שכן עיקר לפי הכמה כ
מקראי נבלה מעצמו ושל שהיו בכלל: אולי הפך מי"ז כתב בשחט בהמות הקירו ותמצאו בעלי ספק ישקו
מלון אם היה בשעת שחיטה אז בשעת הבקיעה ואחר הנשחיטה שרי פה עלים שהיו: אבל אחתך הסיאם
ובאבעי בבהו אז ר' שהאורו, שלפי בשעה שחותך הפי' אינו כאן שהיו ל"ה בעי' נמי מונע בדולת
אז בנגה ואת השחוט מפסן בקיטה מחופה היה חותך אבקתו יש לדבר ובן אחרו מחוה מבחוה אין כאן שהיו
שהיו לבעי רוב פיסין ואינו יודע לפסן בשחיטה בפלה ולכן ספר הבן.

ט שאר דיני ספק

ספק שלנו יש לחוש עי' בשחטה בדרך שלו אז אמרו בו פגיעות נעיבה יוד בעצים בקרקע שלה זה הכשרו ואם שחט
בה כלו הכשר הנשי יש לבדוק בית השחיטה: וספק שחט בה טריפה אסור לשחוט עכ"ד שיבדקנו בדונו והא
רפנ' הכשר בהרחה ולעל בספק שלו נוים בעי' ליפה: ותירץ הש"ך והתם ספק בבי אסור והבשר רק לבדוק אלה הכשר
ושם הספק לבדוק אחרים בדוק אולי בי' בחשחה: ונכ' תשרלן שאנם ספק שלו גוי בנשחטת בו תריר ונאבלן בו הרבה אחר
עכ"ל תפיר בי' הרחה בעלמו:
ואם שחט ג' בקיעות הפסי' אינו ונטרפה בלי שחיטה בשה כשרה בנמי' דרך הספק נעיבה בקרקע שלה עשרה פעמי'
ואם שחט כלו נעיבה אחר דרך בית השחיטה ליפה: ג' פעמי' הוחזקה ושני רגל לשחוט בו טריפות ולכן דרך
נעיבה אז לגם הספק בנמי' בשעה הבשה יפה ואז שחר אחר לשחוט כשרה: ובתבו הש"ך ונכ' הא דכתב המחבר
הנשי' בחרחה הוי כלומר דרך הרחה עשוה רם ונדרם עלוחה: ויש רם בשבטיל בעלמא סגי אבל שמנינה שלאמר
דרך שבשוק נגיל בגדים הוטב עכ"ל אבל לשה ונכ' דרך ליפה כנ"

כ"ה הלכות נטנות סי' רפ"ב ס' אורי"ך דרך כל שקלתי מרקותי ביריעות בעת הפיסק כלבד בקרא שו"ל עקלים ומחמירן
והיא כתב בעת המחמירן בלשון זה ויש מחמירין מה שלו כתב ומאוסרין נראה שבעת הפיסק היא נוטה עם
המחמירן ושם עיין לפרוש זה כי היא אמיתי ז"ל

יא שחיטה בלילה ובמחר ימים ונהרות

תשוחט בלילה דרך מבוקה בעבדן: ונם שיטת שם בחוה אבן שחט נרות אבי' הם לועגי' בים בארקה שלך עיין באה
והטעם שמאו ירוס אנו ישהה ואם שחט ואחר כך ל' שלו ברכות בשר: אין שוחטין לחתך ימי ולמחתך בלי ואם יש
בלי ים עכורי אז עבר אחר לשחוט בים: היה שוחט בספינה ואין לשנות סני לשחוט שוחט עכ"ל ליפה בהם
שורה ונרד לחתך הים: אין לשחוט שום מונ' בטבלי ושבט אם לא שאולי שונה וספנה לשוחט אלא אל
שונה:

יב אין שוחטין לחתך נשמר

שחט בנשמר בשלן אסור לבכל שחיטתו עד שיבטלנו אחריו שמו אין הוא: ויש בעבקה אחר לאל
שחיטתו ובעמקה אחר דרך עד כבר שלהשר בעבקה ובחתך בשל ופיים בנא לאחת שחיטה אלא שמן
ולבנו דרך בחיים: והה לשוחט לחתך ימים ולים נמי ביש הכי:

יב איזה כלי חיים שאינם פריכים שחיטה:

בהמה חיה ועוף טעונים שחיטה אבל דגים וחגבי אין טעונים שחיטה. ומותר לאכול אותם אבל אסור
לאכלן חיים עמהם כל תשקדו: עיקר בלחי או בקיט שהם מותר באכילה ואינם טעונים שחיטה: אבל כן
ט חי שבפריס אבן ברזל טעון שחיטה: אבל שאר טריפות אינם אוסר אותו והיינו טריפות שאינם מחמת
שחיטה אינם אוסר אותו אבל טריפות מחמת שחיטה כגון שנתרסה היאול בקרני שחיטה בעי נמי שחיטה
מעליותא ושהי ונרסת הא כאלו לא נשחטו: ועוד חלון בקיט חי כשנמצאו אותו טריפה ניתר בשחיטה
עכשו אבל בלחי או בקיט שהם כשנמצאו אותו טריפה הם נמי אסורים: ובכולן אם הזרם נמצא טריפה אין
התיר לזרם אבל בנמצאו כשר אפי' עכשו כשר: השוחט תחת הבהמה ומצאו בה בשורה אין אדם שהיא טהור
הרי זה אסור באכילה דלא הותר בנמצאו בבהמה אלא מי שיש לו פרסה וכתב הטור דאם תלוי בראשה
בבהמה אם יש לה בשורה בהמה אדם שאין לה פרסות כלל כשר ואם היו בשורות אין אדם שיש לה פרסות בבהמה
אינה טריפה: והיכן שמצאו פרסות ולחלחות פגומות בהמה היכן מצאן לאחרה בגון שהיה לה שש נקבים
ושש שדרות:

יג דינו שחיטה עיקר במעיאותן

מצוה העיקר אבל והתירו אותו לו פתרו אותו אבל אסור אמה שנשאר בקיל מותר: והיינו בשחיטה אותו אבל אם
ולדה אומר אותו אינו אלא מותר בשחיטה עכשו: עיקר שהוא אוכל ונאסר העיקר ואחר נשחטו האם
והשאר העיקר והרי היה נקבה החלב שלה אסור לשחיטת הוא ולדו כי אם כלל הבריאה והאמ שיש בה אם שאסר הוי
כנגד חלב טמא בטהור דהיינו חלב טריפה בכשרה: ואינו שחט עובר כמעי אמו לא שקרי שחיטה וכתב הלב
שיבוי אחר שחיטת נשחט שחיטת אמו ואם אפי' בקיטה טמוטה נבלה אלמו אין שחיטה אחר שחיטה
שחיטה אסור לשחוט אחרינו הרם כי כיון אשמו הוי שחיטה: שיהו בו בהמה אם הוי אחרה ובזן עוד
לקבר כיתי פלוס ערבאלי ראיתי כיונו בוקל מתבו שחיטה מסרעתי ד"ל

יד שלח ושחט עד יום שמעון הבהמה

אפרוח כל זמן שלא יצא לאויר העולם אסור ומשיצא אין לאכול עד שיגדל הכנפים בהיות עובה גמלה שבל
גיפי ומשום שבל אוסרה: הדם אין ירוץ שבל לו תחשו אסור משום מסר נפש עד התחלת לו שיגיע: ומן
סומכין על הצבים בגמר הנקחים שמא ואומר שהם בני ח' ימים להשכיח שמו אומר בל הצבים אינם פטומים
אפי' מסיה לפי חשבו כמו בקרא אשה ובה ומכל כון להשכיח שמו אומר בל

דין אותו ואת בנו

אסור לשחוט אותו ואת בנו ביום א׳: אם כריך אחריה חגיגה שהיא אחת ואסור לשחוט שניהם ביום א׳: אבל אין הספק
אפי׳ אם ידעה בחוקי האם אז בלא רשות אין תושבין. עכ״ל ושחט אסור לו ביום ראשון האחרון כל היום
אבל לא תהי׳ עוד אחר ואפילו כל היום אפי׳: אין איסור אותו ואת בנו אלא בשחיטה בלבד שאם לא תשחטו אבל
אם נתנבל נבלה האחר אותה לשחוט השני: כמו הלך אם נתנבל בלי מהבלים שאינם מתאיחרים כי בגלל
שהיה בשעת קבלת איסור לשחוט אותו הראשון בשאר ראיתו לשחוטה בלבד היא והבן אם שחטו שבא בעצמו
טריפה בלבד אבל איסור לשחוט הראשון בשחיטה בלבד היא נשחט הראשון יש איסור לשחוט בן
העכו״ם לאחר המכירה אינו נאמן אפי׳ אמרו לפי הנמכר לאחר המכירה אינו נאמן: ושיהיו אי שהיה לו איסור
בדמאי לו אבל אינו אמת לפי אמרו לו: והנם על זה דעלה נמי בלאיסורו שיעור לפי הדבר לפסול בבלי
ואפי׳ בשחיטה בחולין היינו לא לבדו לפסולים בעיון אם לשחוט שיעור לפי הנמכר ובלבד שחלק בשאר אותו ואת בנו
אם יהי׳ שהה שיעור בשאר אבל אסור לשחוט בן אחרי הראשון אלא אחר כל יום ויום

אמנם עכשיו אין לחוש לו אפילו בכשר ובכשר בכשר ובכשר לו עכ״ל

דין בהמה מסוכנת

בהמה מסוכנת אינה ניתר אלא בפרכוס בהיתר בדרך וכמו עבדו פרכוס בהיתר כיד פלטה והתזירה בונגו
ובדבר פלטה בלבד אז כבבה אבל אם הלי פרכוס ומותרת ובנפה יבה ובלה שאין בכל מעלה חם אבל בין
בישט ובין כבוש אבל ובעיקר אפי׳ לא הפרכוס אלא בלבד אלא בנגיעה הב פרכוס: ובן ובנבל
בהבמה הב פרכוס: ובתב בנפל בדרך שיבדע בדרך ובחם שחיטה שהיא מסוכנת ואם אמר שיאמר
אותה שיאמר לא הסימנים הפרכוס מסוכנת אינו נאמן: ובן הנשחט בלילה ולא ידע אם הרכסה אינ
אם הב ספק נבלה ואסורה: אפילו אחר עדו כותלי בית השחיטה עולבים בדם לא שהמה ובגיר כתב לא
זה בבהמה ישראל אבל בבהמות עכו״ם לא שהכשרה עד בן יומא בדבלה מאלה ואלה מאמות בדבר ובנפה אלא יותר

דין בדיקת הסכין וסדקותיו

בדיקות הסכין הם בשעה כי חשן בדקות בדיקה ובשו לחשן בשעה כן בדיקה: אבל נעץ בעצם המבדקת אין
הלא אחר שנפסקה בן אחר השחיטה אלא הנשיכין ואמר בעצם אבנים: עולה ויורד כולה: ובדיק בדיקה אבלי ואטופרא
נבדקים ונשט ואותות רחתא: לא יבדקו בסכין בסכין ולא אבלי ואטופרא בסעם אחר: שחט הדבר בדיק
בדיקה בן בלא לא: ואסור לעשות שום מלאכה בסכין אל שחיטה: ובלה עלה חובה עלה בדבר ובעשבים
ובלבדקות עבדות שחיטה בשעה: בדבן הסכין אחר שחיטה והבדיקה ושהה נבנה אחר בדבר אחר
נבנה: הטבה בדרך שיטול שבדבר הטריפות כמו הבשרות שלא יבא לבן ולבדיקה הל: עולה ובעבדות
שחיטה בדבר בושט ובדבלות בלבד עדות הבנוי ובלהבשרה אחר שלא יבא לבן ולבדיקה הל: עולה ובעבדות
ואמר נבדק והעלה בדרום בהיות מעכבי בדבר הישר:

בפי הנשחט אחר לבו שלום בדבר מבלי בחלה לבעלי בשר ובדבר ובדבר ובלבן ובאמר
הדבר לא לבדם את עבדות בדבר בדבר ובדבר בדבר ובדבר בדבר ובדבר בדבר ובדבר בדבר
בדבר טריפות בדבר בדבר בדבר בדבר בדבר בדבר בדבר בדבר בדבר בדבר בדבר בדבר
אבל אחר לבן אסור לבן

דין כיסוי השחיטה

השחיטה צריך שיכסה בעפר אחר נטילת כמו על השחיטה: ואם שחט בלא הפשט עורו
צריך שחיטה בלי ברכה יכסנו כשיבדוק: ועכ"פ כתב שם שישחוט עוד פעם שיברך
לברכת שחיטה: וכן אינו נהגין עתה בעומדין ברכה בראשונה כי ריעותא דבריך עוד לשחוט פעם:
ובדין הוא כמלכת השחטין אמת ויבין בכולם כשישחטים בהמה בראשונה ריעותא שאי
עוד פעם ואחר שוחטים הבהמה ואחר מכסים דם העוף: ואם אמרתם לו יהא הם עושים איך לכתחלה
צריך לכסות דם העוף בעפר שחיטתו הבהמה בראשונה כי ריעותא: תבא בכיסוי הוי נמי השחיטה מלא
ויותר עפרא ושכח כיסה אוף לחבור לבדיק על השחיטה בכיסוי לא הוי הפסן: ועוד מי שבדק בסי' הסעלה איסי שחט חיה או עוף ובעת לשחוט
שמי צריך לבדוק לפי שבכח יסבר שלא שחיטה עוד: ואיך אם כמקום שבדיק שיכסה בם שני לא הוי אצל
כיסה הפסן בשחיטה ראשונה ואין צריך לבדוק על השחיטה שניה: ואיך שיכסה בם שני לא הוי אצל
לכסות דם שחרם: ועוד ראיה מבוארת יותר מה שכתב אפרים בחוות סעיף כשישחט בבית שאין צריך כיסוי ובדיק
ובודקה ושחוט בהמה מכסה דם החיה ושחיטה הבהמה בלא ברכה עוד יש: כתב השך הראל בדריך לבדוק
הריה מבוארת הכיסוי שלהחיה הם יפסין הרבה לכך ישחוט הבהמה בלא ברכה עוד יש: כתב השך הראל בדריך לבדוק
בלא שיבדוק הריה אושאי כיסוי דם העוף מבוארת כמו שכתב רמז: וכן מבואר בבדק עלה סי' ל"ט ובלא
שחט חיה שלא ישחוט בהמה יכסה ואחר ישחוט בכיסוי לא הוי הפסן עוד יבדק מבדיק בכמה מבדיקות ושלא
חוזר שמת יכסה הדם שלעוף ובהרי כשישחוט אוכל אוכל הם בהמה כיסוי הוי הפסן עוד יבדק מבדיק בכמה מבדיקות ושלא
הפסן בברכה ואחר הוי אמת שחיטת הפסן ולכך מוכרחים לבדוק הבהמה כיסוי בראשונה הוי
הבהמה הלל ובדק ולא שוחט ובהרב שוחט בעתה יבדק בדעת לשחוט לא מה שיכיר לפני: ואחר
יבדק בדק שחיטה לשחיטה בראשונה הוי הפסן לא הפסן:

כיסוי לשעת כיסוי לשחוט עוד פעם

מינוי השחיטה מן הדואר

מינוי השחיטה מבחוץ לבד הרחוק שמיפוי כיבעולמה: ולכתחלה ישחטו לשמה מטבעת הנבלה
והיינו מה שכתב הלבוש בהלכות שחיטה שלו אם שייר מלחוט מטבעת הנבלה עד פעם כלה בהיום
שבדיק על פעם כלה מלחוט אבל אם חתך ולא שייר מלחוט מטבעת הנבלה עד פעם כלה בהיום
שחיטה הראל ולכסיוק הלך שחיטת חוץ לטבעת הנבלה הוי שחיטה פסולה: ובתב לעלה הנשר
עלה של עשב בן שנעבדו בשם השחיט ונתרך לשנים יש לאסור עשרים שהיו בבל שהיו נפסל: ועיין בתב
גדל הרב ומעשה כשהיו מלו מטבעות הסוכל ושמם השוחט ויינים רואות שהסכל מלו סודין והולך ויורד
עם כלות הדם בדבאי יש לאסור מדינתו ולא שתרות תסיבות כשל א שהחכמי כי הוא לא יחיד בעלים
שאסור להתיר אחר האיסור כך אסור לאסור אחר העובדה מדינתו בעל ומדינת חכמי האמת בלי בלה עוד
גיבור של שחיטות שה שיש ויבין לל שוחט

דיני שחיטות

שפוד של שחיטה

מנין לשחיטה מן התורה בכתב ובפה: וכן ושחט וגו' ובעוף נא ושחט את הבהמה הזבחת:
מן בכתב ושחטתם לבם לשון אחרי ושחטתו אלא ושחטתו: רבי שלא בעוהו: ומשן הרוב את בעוף
היה הכתוב עוף כולל בהמה וחיה: בכתב באות תורת הבהמה והעוף וכל החיה הרומשת בארץ
לפיטרו לא שחיטה אלא שבבר הוקשה לבהמה לחיבו בשם סמוך אלא שבבר הוקשה לחגים הלכך
הנשי רוהו בסימן אל: עוד בדרש ההיא גלוהו בהמה שנבראת מן היבשה פרים שנסמוך עוף שנבראת מן
הרקע פרים סמוך אל וסימן לחבר שיש לעופות כנפי: ובשם ספרי כתב בכתב בקרא באות תורת הבהמה
מיה יעוף הוקשה לבהמה לשחיטה שם סמוך ומיה לעוף לעמוד כיסוי דם ושרה היה לעוף לכיסוי שלא
בעוף שבבשר בסי' לא עוד

הלא ו' רביעות טרפה הם כגון סימן ובמ בבהמה טרפה שמחבאין ורוב אל שלא כשר והיינו רביעות כשר
ומן שבעה רביעות טרפה בהיות עור החיצון שהושט ולא עור הפנימי: ומן כשיתהפך הגוף שחט ויבקרם לא
ריב פנקרת שי טריפה: עי: חמש מעלות בריש שחיטה ומיתנך בדאגה בהיות אבעוף ושלא בבהמה
שלשה מיחות בספרן אורבע מינות חשבה הלכות: והיות כל בריש שחיטות עשה בדאגה ומוכן לך:
אורבע מינות לעלה בגוף אם שייר מלא חוט משקעות הגדולה על פס כלה: ובושט עד תרבץ הושט בהיות
מקום שבוולן הושט שהוא אורבע אוכלות מקום חיבור כלתי לשטה בושט עד שישאר הושט: ולשטה
בגוף עד מקום שמגיע אוכל עליון של שאל כשנופחין מיתת: ובעוף לעלה כמו בבהמה ולשטה בעוף
בגוף עד שכיבות האם הוי ובושט עד שיתחל הנפן להתרחב דהיינו לגן שלנפן ששם אל הושט שפעורת
והוא נגה שלנפן: ובאושה שאין לה נפן עד חלל הגוף: ובעוף שאין לה תרבץ עד שבלעתה:

אלו הן חמשה הלכות: שהיה ברסה חלרת הגרעה ויעיר: לשה ברסה אסורה בכתב חלק שחוט
ושונה מה חלק בשחיטה אף שחיטה בשחיטה ביקום: עוד טעם אחר משום בכתב ושחט שחיטה תה ולא שני
מיתת: ומן בתלה חיות בספרים מעלות הכהן בכתב ויפול מעל הכסה ושלקר שרפלת:
טעם לפה שהיה אסורה בכתב ושחט שחיטה תה ולא שתי שחיטות: עוד טעם אחר שהרם בלע באיברים ואינו
יוצא עי מים ולא עי עלה: עוד שלא כולל שחט מעט כמעט נבילה ואין שחיטה לאחר מיתה:
טעם לפה חלורת אסורה בכתב חלק שחוט ושלא מה חלק בגלוי אף שאינו בגלוי אחרא: עוד טא בולבינן ראש
ראש אסורה בכתב הכה ונפח את הנתחי את הראש ואת הפדר וקשורה בכתב ופרש ראש האשה מה לחלק
בגלוי: אוף כאלו בגלוי
הגדרה בכתב ובקרת בעוף שוב חטאיהו: בהיות בעוף שבכות הפשה
אל בעוף שלא חטאיהו בהיות בדואר אולי שאר מקומות לא: ויעיר שלא בכתב ושחט ולא ויעיר: מהבין
עיר לשעוטה: בשעוטה בריק בעוף ויעיר בשלהו טריפה: הלא שהיה בקושט כשר בגון שהתחלו לשחוט
בקושט ואחר נהפך הגוף כשר: אחיכות הסכין יב אדבעות כשמן בלה וכעבה שם בוואר כעבי העור
ומפרקת: וקרקעת הסכין יב בעי ארכשרא ואטופרא עד גוף ושט: והיות רשו ושחטתם בלה שמן יב
ואבלתם בה יב בספר: ולא יבדין בלבד אחת אלא בלה אחר בה ואבלת רוחתא כל פעם הולם ויבקרה:
טעם שאין לשחוט בלבד אחיבי בכתב ויצא אות האבלת וגם מקום האבלת ולפיכך יבקרם בעבדי: ומן בפנים
בשבאוסרה מקום פגימה בקשה: המן וכמו שחמן בשלהי הם פגימה: ועוד חלק רוח חבלו פגים: ולפה קרא שאבלת
שאבלת הבשר: ולפה קרא חלק שמחלק שחיים לשיתה: ועוד מצוה בחם מיבות פ"ב מלגוף והוא קרא בגמרא חלק
שמם נעים את סכינו ופי' בדרנוי' שכן בלשון רומי קורין לסכינו נבלו חלבי' עשו ולכך נקרא חלק עשו

וכאילו עבדו אותו בעשרה אחות ונעל בעיתם ואבאסרת ובעשר כיה שמה: ובלוש בריך הוות חם שראלי
הלוות כל כיבה ושאינו כי נבוכת: [illegible] אם אי לו עשר אחיו רק אותו עבד שנשרף בלוש ונעל בלוש: ולמה אמרינן
רם חיה היאיל שכפה רם שלבל: ומעשה כפה רם כמלוי של רבנן: אם תלוש הנובת [illegible] רם אסר לשחוט
אורת עוך: שמוטה לפה שחיטה: ואיך בשעת שחיטה: אזלו ושמוטה שתעשה שחוטה: אם נפל לתוך פיו
נשר: ולבית הדריטה שריפה: אם לו בבן הסטן בלי כל אבר ואבר ובעיתרונה בבן ושלו פגיעה בלקאסמא
והנה עיניה בלי בלין כיסוי ונשה לו מה שנתרק הלי בעל שלו ט ובן לאחר כיסוי יבלע בריחון ויבלע אשות ויועל
בדרין לבלע עבר לעשיתא כמו נבל שחיטה ושאר עבות אבל הכי בי שר שאא בעשתא אחר חומל שע עב
[illegible] הטנופת עוד עבל והנה ומרה נשה לו לה לו יבלע נב בכיסוי ורם שנכנס בריחון ה אשות כמו
בשחיטה דאורתן נמי ה אשות ומבלע ורם השחיטה: אבל באנפי ורם הבלע לאחר כיסה רם:
ובאה לתפל ה אשה לו יבלע ורם בריחון ה אשות רתיישינא לשא עד שיבא לכיסות יכסה הרוח ופטור
מלכיסות ונשמה בבלה ובלה ולבן לו יבלע ורם אלו מבלע לאחר שחיטה יבלע ולאחר בריחון ה אשות יבלע:
והיינו לשון דעל טבאן הי ויל שעשה במקום הטנופת והיינו מעשחט שם לו יור שמע בלה כיסה הרוח
ויבלע לאחר בריחון ה אשות: ואחר עבאות בטור שבלע בשם הנ אסבר שפרין לבלע כל סעם
על הכיסוי לאחר הכיסוי ונתרב שעמוד בשחיטה וכיסה הרוח מנוה היא ואין מבלעין באמצעם עבדה
כי בשמצעם מבנה לא מבטל בבלה עוד אלא אומרים נהנין בן בבלעין נגם כיסוי: [illegible] הפר
הלכה שלשחט במקום טנופת שמי אה טר ובלע בן בריחון ה אשות ולבן בתר שפי הלי ביכסה
חשוב יבלע לאחר הכיסה בעבר הנ כל ורוץ:

ובן הטעם לפה אמר בעיל את שחט שלהו בתרבלן טריפה לשמעיטן באפי שחט פי שלם ומלה בתרבלן נשר
טריפה: ובגמרא אמרו מנפה: ואם לבן שהה מאכלת שמאכלת לבלע בור ורוח . . . .
פתח הלי [illegible] שבת הלבלים שהיו בעצמם שוחטי עוד בלל בזה פי הנע רוב שבת שוחטה שלו
עמלן בהיינו נמי אינלבי בעצמם שוחטי בהי איתי בנע בחולין חלה בריך הלמה שלשה וחד אנייהו
שחיטה: ונם עם בלה מתבלע שלם הרוח הבלעו בבמה אלו ובראו נמי אינלבי בעצמם ובאותלו נתבלבם
תבמי ה אשות שחוט שמו יבל בשחטת ולבן שפיר יש תפי שלו עמלן: ובן נמי כאן שמאכלת בנות ולבור
ובור בהיינו מעשחט ברא שמי ושפיר פי הלי כאן שבת הלבלים ורוץ . .

לי בלה ה ורבא שלא כמותו רבשר בהיינו עוכי הנם עוד ולכאורה שלבלבן מאי לשון עוכי הנם מאי
שייך אבל נם שהוא נרם הבן בעצמו עוכי אז בנה אולם הלבור רוב חלל הנם אולו ומאי הנרת
בבעיטן נמי רוב הנבלות כמו רוב הנבלות והשתא אי נעל רוב חלל הנם הא היכא שיהה בלי הנם בהיינו
שיהה בלי הנבלות בשחיטה ושחט רוב חלל הנם נמי כבר אמרי כי היכא רוב הנבלות בהיינו כמו שהנבלות
פתחה ולבן נעל בלשון [illegible] עוכי הנם והיינו מקום שמחובר הנם לנבלות שם הוי רוב עוכי הנם בהיינו
שם עב הנם הוא שבלבן לנבלות ובה אום שחט שם רוב הנם במקום המחובר לנבלות ומשולם לחט
נמי רוב הנבלות עמו הוא הנבלות הוא מבחוץ ואי מבפנים רוב בחלל נמי אורגזי רוב הוא בבעיטן
רוב שניהם שלנם ונבלות אולם אום שחט בבר אחרת במקום שאין הנם מסבלם מנבלות אם פי כי
הוי רוב הנם לו הוי רוב הנבלות ואינם בלה השחיטה בו ובן והיינו הת שבלבן הלי
רוב הנם ולו רוב הנבלות בהיינו שיהה בפנים בשלה טריפה משום אלו הוי רוב
הנבלות נמי בבעיטן רוב שניהם ורוץ הישר אולבטור אינם מושמע כך בפי לה בהיינו
מושמע מלה עוכי הנם בהיינו במקום השחיטה לעלה שם הנם עם [illegible]
מקום שחיטה ולפי בהיינו [illegible] הנבלות הוי רוב במקום השחיטה כלה מ
[illegible] רוב חלל הנם אין אלו שהנם רוב הנבלות עם [illegible]
[illegible] מה שנתרב בבמה [illegible]

ובטור פי [illegible]
מושמע כן [illegible]
[illegible]
הרם הל [illegible]
שחיטה [illegible]
[illegible]
[illegible]
[

בעלותינו בשלמיטות

עד כאן לשמיט עולם הרי שיעור זה סימן לכרם היא תחת הריאה ואחר הכבד הוא וכאן שכתב
סימן לכרם ואלו כבדים הוא שחט ולא בדואר עוד ומנין בעולם שם ולפי שלא המעיט מתרלתה
ראיתיו בנו רחוק בעד נ עלב אינה כרם הפשה רבא בנקבי אשר נקבו אשר ירק טפת
סימן לכרם זו כרם הפשה עיילם בחרבו בשעיר טפי נשמה לפי ירק הבנין שם
וכן לא יותר כרם הפשה הוי טפת בושט והוא שעיר בחרבו אלו טבת סימן לכרם הוי
שם טפתים בושט והיינו טפת סימן לכרם הפשה ושפיר שמעלשוחט וכסרט שרק
בושט שנמר ופשטו ושפיר שמעלשוחט ורק היטב

דיני בדיקה של הריאה

המשמשות אות המה שלשה שיעור הריאה ושני שמאל הריאה אי תסר אחד מהשלשה טריפה: בראשון
אונה העליונה הימנית ואונה האמצעי ואונה הרביעית ושל שמאל בריאות אונה
אחרת כלל: ונם חרי אונה אינה לריאה אלא שיעור ואם שמאל: אם הן שוי כשרה:
עד שיהיו בנירא עד עשירי ברוב ונם אך בריך שלא היותה בשמאל יותר שבשיעור ואם חלוק
טריפה - אם חסר או יותר אם חלוק טריפה: הלא חסר ויתר וחלוק כשר בהיינו כבד
ישיר חסר אונה א' ונשלם סרן ויתר כאונה המתפצלת וחלוק בהיינו שמאל נקבה אם ישיר
שבריה היותה נשרה שיעור הראשון שאין לה אלא חרי אונות וזה חסר ויתר וחלוק וכשר:

אבל בשיעור חסר ונשלם סרן - בשמאל יתר אונה א' טריפה אלא חרתה הריאה ולא שבשיעור אלא חרי
ראשון שיש שתרתה בשמאל: יתרתה אחת כשר: יתרתה שנקבה טריפה: יתרתה בבר אונה כשר:
נשלם בבר אונה טריפה: בהיינו אם נבולה יותר שרתה ראשון ואחר נקבה: פיצל שנקבה
כשר: כיצד שנקבה הראשון ופיצל והתפרץ: ונקבה בכשר בנוגע שנפל אחר נקבה ונפלה
הנקבה ולא יותר: והיינו לא שנים בפיצל כשר בהיינו שנקבה יתרתה טריפה והיכן בפיצל טריפה
בהיינו שנקבה יתרתה כשר: יתרתה בבר אונה ונעשה לבד נקבה ונבולה כשרתה ראשון ואחר נקבה
נמי טריפה: הלא יתרתה שלא בבר אונה כשר: כגון באונה שמתפצלת והיינו שמתפצל ונעלה לבד
חוץ האונה אלא שמתפצלת ונעשה לבד שיעור האונה טריפה: החלוק ישלו שלשה שנות בהיינו חלוק
שנשלם חלוק נבול וחלוק בורות: הלא אם בשמאל יתר שבשיעור לא בהיינו האונה המתפצל נבולה
יותר מאונה שנשלה חלוק בורות בהיינו בורות אונה של ימין אינה נחשבת לשמאל:
אם חסר העינוגשתה בוורדא טריפה ונם בדיקה הנוגה שכון חתיכה עד מיתוך נקבה הלב

[illegible] ונשים עניות [illegible] בעיר אבל ביד בעלי הריאה

[illegible] ואם אין הסיר הולכין אחר היותר גדול וסומכין על אחר ליפות ירקע: ואם שניהם
שוין טריפה בדקין אם הלשון הסיר כשר: אין בנפה שם אובקעות וקרוב אובקע או שורש
וקרום שיהיו תואר עבה בהיות ארוכה עגולה ורחבה: ושיערו כחלמון ביצה: ויהי כעלה
של תרסן: ובן אם יותר גדולה מזו טריפה שאבדו טריפה: ובהיות הלב ריאה כפרון טריפה
ושל גדולה יותר מזו שאבדה: סרכה כפרון כשרה בהיות תחי אחד כפרון הדבק
ואחד מחבר ובדקיך אבל מעלה מחבר חבר טריפה: ואם נפרדו בזוית אחת עצמה
מתרבה ובדקיך כשר אז אין מעט ומוטל: שיעורה בכל מקום שנפרדה טריפה: ואם שיעור
נשאר בקשה בשעה נפיחה טריפה: ואם הכיסוי רם טריפה: ראה בדעתי בהיות
חלון ולא שאין לה חיתוך אזנים ושלה שלשה נקבים בהיות אם ושלה סדן בהיות קטנים ראוי להיות
סדן וו נפרדים אחרים ומקרי אין מקומות בבר ומין האחרונה אבל שאינו כשר: אזנים העליונים
אם רבועה כלה ונרגרות לי הסרט לו כשר שכן רגילות אל יום רבועה כדן שיחל הנים
אובקע בדיקין בהיות הריאה ונגרות טריפה: ואם נפרד ומעלה שני בהיות חיתוך כשר:
אם הבקע מעיקרו ופרה כשר שכן רגילות: ונם בשנים שר בקרה האחרונה אל העמנה
עצה לוות בריכה ופרוה כעוקי האנוקי אם נפרדה ושומן הלב טריפה: ושומן הנגרות טריפה:
ותבדה בבקר טריפה: נשבר הנוץ טריפה ניקב בשבולת טריפה: סרכה תלוי לה
אל לאם עולה לי פיחה טריפה: הת סרכה יונה שתחן הקיבה וכשר בהיות שנפה ריאה הבלעה
הת הבקשה כשר ובריאה טריפה היינו בכמה שבשון הריאה אם בריאתם טריפה ופשוט כבקה
רעות הגרם ואם בקרי שמר כשר ובקרינו לי פושרין בהיות שנה הריאה בבושרן שעת לעת
ואם תרבו לבקרותו כשר נשבר הריאה טריפה הוא שנות שעה לעת בקיים [illegible] בשה כשר ופשוט
ריאה טהורה בהיות בקרי שמר טהורה: אם היתה תחי אינשתה בוודאי ונפרדה בהת
טריפה בנגע בהבקרתינה עלה סרכה ונתן: אם הסרו לאיר הבעה טריפה: והוא נגע אנלעט
בקיתנו שיעור פ כפיפה כדי שיכול הנעה אובקע בחרבה והוא מעלה בחוקה כשוקה
מעורר שנות סרכה יונה שבקעה טריפה בהתי תחת הריאות תחי בקעה מעורר
בדיקה פחות בקר אז שם חוטי שער ופשוט יאכלו כלב: ובדיקה שראה הריאה ולא הת שראה כלה
טריפה בהיות בשני בקעות מעורר אם שראה כשר בהיות שראה אולה טריפה: בקעי אחת נראה
כשר שנבקע אותה אם חשולה יונה בנבקע כשרה ואם לא סרכה לעוב ושריפה בקעה שבקע
שנבקע אותה אם יונה בנבקע אחר טריפה וזה כשרה והוא הכל בקעה בנבקע כי כשרה אם
יונה בנבקע אז הישיבה לנשמה הפסונה ונן טריפה: בקעה בשבולת הריאה בדיקה חוט בשר שניקה והת
כשר בדיקה שראה היאם: ומעלה בחוקה עד אחרונה נקרות שי שבולת ופרה נב חוט בשר שניקה: טינרא
והיכו חיישינן לנשמה פסונה בעבר לעבר בהיות שנבקע אבן כשר אולה טריפה
בנפה: עינוי הריאה חוורת אולה בתחלת בשמש הנך בקעה שם טריפה: אם חוט בשר שניקה ונבקע
סרכה מתוך טינרא יש בשר יש טריפה הוא לא: אמנם בריאה שנבקע בריאה [illegible]
אם אינה בה אולה בשר או אם שבלבן כשר והיינו שלשה בדרך אמנם אבל אמנם שבראל ושבראתה [illegible]
כשר: ביאה שיבשה אם נסרכה בשבולת טריפה בהיות עי שרטוט ריאה חסרה כמין
כפרון טריפה אבל כמין ק סלוטה כלה הוא ולא ופרה והתרפאות והיינו אחר נפיחה
כלל: שראות בשירות פשוטן כאלו בהיות לא בקבה אחרים ורק אחרות פסולות
גם נבקע בהיות לא בו פורנין כשהוא בשרא בלבד ובקן בקבה ובקן בקבה בהיות [illegible]
הריאה: נשבר בגיתון שלו אם [illegible] הריאה אם נשבר בכל חוטין לפנים טריפה [illegible]
הפסונות:

עיקר האונה שנכרת
באלה היינו רוחב אונה
כמו שכתב בבית יוסף
עיקר אובקע פ"ה
היינו רוחב אובקע
ובן בסיר נקב בקבע

הסרן מעל הכשיר אבל לא לטריף: בהיות אם כשאל יש אופן אי נמי סרכי האחה מעל הכשיר והאחרי
כאילו אינם ולא מעלים לטריף והיינו סרן מעל הכשיר אבל לא לטריף: הת כיצי כשיבולו אבל מן זקנה
שניה טריפה אבל לעטה מאוצלא ברגלה לב בנפה: תיקן אבל חרין העונשתו בוודאא כמעים הרן הימולגנרת
מעבר לעבר ונם יש שם ספונות: שורפה של הריאה וקרום הריאה שכפה עליה כשר אפילו אם
נשבר הקרום סביב היבש בנפיחה טריפה: שלפרין בריאה דרך לבין אחר נקבי בריאה כי אחשת
הנקבים בריאה נשרפת הלחות והשיר: שורקי בריאה אילו וקולו בוראי פרשת לאחה שיתה אם יש שם
תולעי עריין בנקבי אחרי עיין בה שה שרכת בהם שם: וקבריי ושלאים תרי שלאים הם לא בריאים בקוופה
ולכן רבותי אבלאים בה מ ולמיכה אונה ונה א לא אי שטריפה אותה: נעשה בקבי ושלאי תרי מחרת נקב
אי [redacted] מן לעה הם שלם בה בקבולים ונקב סרכות שטריפה בקטנה שלא נפנין ומעין בסרכת עה רה
[redacted] הבן שו בריב בלבן שם בקרים בטנה שהיינו בקבי ושלאי: בריי על המרילין ונאט טריפה: שהיינו
בקוקב עלו ה שלאין בהיוסה לחיכך בכך בתי שנפה הריאה הבריה שהיינו הקרום הריאה
שנפה הבריה אבל טריפה אי אית בה שראה ריאה הנקי: אם יתרה בקרבי אפי פחות שטרפי
בראשו טריפה אפה שמחכך בקלעה: יכן בקוקב המתפרלת שמחכך בקרבי אפי פחות שטרפי
בראשו: ובקוים שלה אוקב עלוקב שלו שאל שם הוי לעלה שחקי לבד חוב האוקב אם יש סרכה
כשירה בקאוקב לאוקב ובקוקב סרכה יש סרכה תלויה שאותה סרכה היינו נקבות סרכה
כפולה וכשירה אבל אם נסרכה לעלים אחר טריפה: ולאותה סרכה שיקוקשות שהי תחת לריאה
שלכ שכשיר אם אית שנעט לשוטי אבל אם נפרדה שאותם קרום ונסרכ לקרום בקוקשלים אוקבי
אוקבי אבל הריאה: ובסרכי תלוי ובקוקב לעלים אחר אפי נפרדה מן הטרקי ובקוקב לעלים אחר
טריפה: ולא שהם שיעוך ושלאות בהי תרתי לריאה: יכן סרכא תלוי הנפרדה מקוקב שלא שיפוכים
שכשירן בחלון לעטה שחפו כיון שיש כאן שנבר סוסני הטריפן בחלון לעטה שחקי אשנב ראוי
לאותי שם כיון הוי תרתי לריאותי שלא טריפה ולא חלון כשרה: סרכי בעלים אטום
טריפה שמן אי שבבקלן אז לא: ואם קיטום חוט אורם שלוך טריפה ואם חוט לכן בדרך בקוקב:
זה החלון בין אטום לבקל ושנבר כי האטם אין שיש לה שראה כשירה טריפה ובקל ושינבר אבל אם
אין לה שראה ראה כשירה: כתב בשהרן לא כשהיתרות עומדות בקרי בוקב ונעטה לבי
לה כשירה: ושלאי העלים פשוטה בהא אפי אם יתרות כולה שלה כשירה ושכל כשהוא
בקרי בוקב ונעטה לבי לה: לא לתרן בהרבי בשלן בוקב יש בקה ישין בקאונות
ומכן אי בקשאל בקאונות והיתרות שנעטה לבי לה והשתאו אם אינו נעטה לבי לה
גם היתרות הוי טריפה שלום לא הנאו שיש בקשאל בקישין בכבר לעלו אבל השתאו
שנה שנעטה לבי לה נמצן בחרות היתרות וכשר ולא הוי תרתי לריאותי ונסר שלישין סוגל
הכשיר: ובן בקיסן עלבי ישין בין ישבה ענין

עיקשם בגר סמלה בטב סעיף ה בקאונ מעלים המתפלת בכשיר יתרות לעלה מחבר
בוקא חפשרי בהיות שבר הנה אבל לא הבשלה לבי הריאה עש ובתב עלין ובן יש

כא בית שיעור שחיטה בקדש

שיעור שחיטה בית סתרי עוף ובית שם בקדש: יבריר בית הנאה לעם בוקר: לא שחט בית
סתרי בעזרת אחר ונתהפך הסתרי ונעשה שם ובית עליהם בית בשרה בלילה שם בית קדש: ובתב
בוקר בשתרי בלא שהה אפי כל שהה אז בשתרי כל שהיא טריפה: עוף בלילה שחיטה לעולה
עלה והיא בית בשתרי בשתרי שהיה שחוטה לא עוף שם בקדש בעט ושל בעלה בקדש אחרי בלילה עוף עוף
לא יעלה - אין אשם בוקר שלא כשהו עוף בתרומה אין בעט בעי בקדש לבית בקדש בלילה עוף עוף
הרש הוי בוקר שני בבית. ולכן אשמעינן ושני בקדש שבקדש בבית בית בוקר סתרי בקדש. ופי שם שחט נעוף
ובלי הוא בקדש נעוי פסול עד שיהא בוקר שני בבית בבית בוקר לא ולא ואפילו סתרי שלם
והיינו כמי לא בעוף בבוקר בשתרי בלילה בבית בוקר שלא כשהו שחט לעלה בעוף שני בי שם נעוי פסול בבית בוקר בעוף
עד שיהא בוקר שלא נדון

כב בשרו של בריר ושחוט הוריבין:

בעוף בריר ושחוט הוריבין ואם בלאו שלם ושל הוריבין ויחתך סביבו כדי נטילה שהוא בעוף בעוף
פי בוחבאופן עוף בשלמי נה ובשחוטה ושל בחשיר כדי ליפה והוא חשוב בשלמו: ומוץ ובית בעוף
בריר נטילה שאינה בשאר חוטין: והחוטין בין חוטין הוריבין כתב סלה סה שלם הבאו בשם בחוטין עבים
יותר שם בריר ואינו פוגם בלה בקדר ולכן סנ בחוטין בליפה: ושם כתב באופי ליפה לא כדי ואינו
ולעבר חוטרי בעלמו ונם אם בקדר כך בלא ליפה ואחר בלא בשרי: ואם בלאו שלם שחוט
הראשון שני שלם: אבל בלי הסרה הראשון בריר בלא ובטל הדם שבכל החוטי בלאו שיהא: ואם הסיר
ויעבירנו כתב רמא נפל שם בריר בלא ובטל הדם שבכל החוטין: אבל בשר בחוטין: וכתב בעל שיחה בלאו
בריר נשי הבשר בלא בעוף בלא העוף אם אין בעוף ובטל בלא החוטין ובן הבין לשון נקי לא כסי עלה אבל הטלה
חתכה בלא בשר כאין לה בהוריבין הבלעים ואינו פוגם. בשר שאר מיני הבלין ובם כסי עלה שהטלה
שיעמה בראשו שהר לפוגם בקדר: ועוד בבריר בשרו כסי בלא לשון בהיות שלם בקדר הלא עבדו נשחטים
אבל שחטו הם הנעים בחתך שהם שיעמה שאינם שהר לפוגם בשר ולכן בלא בלא בלא

כג דיני שהייה בשחיטה

כל שבת שאינו מתעכב הבית שחיטה אסור לאכול שחיטתו ואלו הן שהייתו הרבה הנעשה עיקר: וכל השהייה
פסול קשה הן בעוף הן בבהמה: ומה הוא העיר לקרוא ויבדוק שמנים שלהם בעוף ובבהמה הוא ט:
אילו אם לא בדק לא הוה לו הוא לבעור שלא לשחוט ועלה אי אמר ולבדוק נגע שמים החתך: ושמעתי
מה אם חלש הנכרי בן העוף ובבהמה שלהם בעוף ובבהמה הוא אסור אלו אם יבדקם אילו אם לא יבדקם אלו
נראה ארבעותיה אינו אסור ועי כתב שאין להתיר עד שיבדקו נכרי טיבן בראשי ואסור ביני בראש
מן שבראל ושל והרשלי בהפסד מרוקה יש להן: ומה שנהגו לאחר שחיטה נשי או בנותיה שונה בעוש
בגים ושחטעמו טריפה שמים שהיה: עוד כתב ולשהעמד שבן הורה לעמדה בשעה שהושט אלו מאכילות סוכן
ועינינו ראות שהפסק של שחיטה שלא סוכל יורה גם ביום עם הבית יש לאסור שריפה עוד לחפש

כד דיני דרס הלבה הנעשה בעוף:

דיני דרסת הבית שחטה לא הולכה ולא הוקמה אין שחטה כל הפסקה ומה ובין הלבה בכנס
הפסק בין סימן לסימן ושחט הנעשה שחט חוץ לשון הכתר שחיטה כלומר חוץ מטבעות הנבלה ועיקר
שעוקר הסימנים אינו שהו בעשה שחיטה ובה החלון יש בין שעוטה לעיקר כי שעוטה עיקר ועיקר
בשהו על הבית בעל מקומו יותר לעול בלבות שחיטה כשהר כי רחש לעל ומוקם בדיר הבית
הנשק: ובכתב הט"ז מעשה פלא כי אינו שחטה אינו ומבי אחר השחיטה עלמוד הפסק מבעות מדבריהם
שחיטה חתוך ומה בדבר החיתוך על ומה בדבר הפסק ובכלותו בדבר סבדי החבין הקיומה אולו כמדומה
שלא נתמנע הטבעות אולו כי כולו שלם עד מעמוד בל שמא נתמע בלו חתוך עיקר שוה שבוה מעלה
שו שהבכים הפסק שם ובלו כשלא יבא שוה שהרים ובלין בה עוד: ולא יעבר אבקע על הפסק בדי נעשה
[illegible]

כה בדיק לבדוק אחר השחיטה

ומה לבדוק הסימנים אחר השחיטה בדרך שיבדוק העוף שיהו שתקאינו על שיפו הבקר ואם לא כבר
בדרך ונבבא הפי שחיטה כולו ובאו לבדוק הסימנים בעבור בסרכים יותר אולי בנשמט ם בדקו אוכל גם
בדרכי הטבלן הסימנים בלל נעשה יוק בסרכים אולי בשמט בדין ברכו הנקיים אלא בעורך ולו
בדוחה לו הסימנים

[illegible]

בב קיב

כו אין עכו"ם רשאי לבשל מעים לגרם שחיטה

ניקר הושט לגרם שחיטה הושט אבל בקר שחוט הוא אבל אם נשחט בקר נבלה
ומוציא דעתה כלל לאחר הפסולין מיעוט בקר שחיטה אבל אם נעשה בשחיטה אינו בכלל
עור אלא אינו פסול בשחיטה כלל: ובן שחוט הנקבה ושקבה הריאה לגרם שחיטה: שם אי שחוט
הושט ושקבה בלא לגרם שחוט הנקבה טריפה ובתב בשלק אומר בהיי הריאה תלוי בקיום
ואינו תלוי בקושט אבל טריפה עד שיחתכו שניהם ב"ה הושט: ובתב הטור ולא דמי
לשלא אבל בשקבה הושט ריש התיר דשאם הכי ריש טריפה לעי בבעלמא לא הוצרך עד
בד אוסר הנקבה אבל שחיטה הושט שהרב קושט עצמו כיון דנשחט מקבה הריאה: כמו בלתי
עכ"ל שם: ולא נכל לתרץ בטוב דבריו שיהיו בעיון ולכך כתב בשר בושט הנ"ל ראב ומה אשר
בשעת שחיטה דקאי אם עכו"ם הושט ראשי אלו בשעת שחיטה עכו"ם כתב הריאה ואם
בעיון ובין לא אם שחיטה עכו"ם בכתב אלו דאי אינו בקבה הריאה יוכ שנו שבירתם
עכ"ל

כז אלו לחתך אוכל שבקבה בעורה שבכסת

חתך שבקבה ואחר שיחתכה בראי ועורבה שבכסת אסור לאכול אפילו עד שתעורבה בקבה
בחתיכה ואחר אוכלו עם הדם ולא דרשו הקומה לגרם שבעורבה בקבה: אבל אחר שיתה שותה אחר אוכל אבל
אם שנפחתו לגרם לא יכרוך הטבל אשר בה בשם אחרו שהיה בקבה בכסת לבד והחוט והקטרשלם
והסכים עמו הטבל בכשר הואל החוט ביום וכה פרח הכל אלו בחוט כיון שחוט ביום כשר: ובקיצור
יעקב: ליקח עצה להמשיר עד סגרם הטבל ואחר כ"ג: עש"ל ורבו ליקח בקיסו אוכל בלא בקבה
בית יעקב שהוכיח כיון דן כטבל ואחר הכשיר אלו פסיעות החוט עש"ל

כח אין כיסוי דם

חיבר לגרם שיכסה דם אוכלו על כיסוי דם בעפר: כיסהו הרוח פטור מלכסות: שחט עוף
ונתנבלה פטור מלכסות: נפל עליו דם הבשר ראוי לדם בהמה כאלו הראוים ולא הבקר שראת דם פטור
מלכסות: אם אינו יודע דם אחר דם הנעשה ושעל הסכין לכסות אבל אם ישלו דם אחר אינו חייב לכסות שאל
בעפר תחת יעפר כי הם ולא עפר לא אז עפר הדרך: הטוחה הוא לא יכסה עד שיקרע הראה ואם נשחט
טריפה שנפה לא [illegible] עש"ל הנ"ל אחרינא כסי: לא יקח בראשונה שלא יטלו לבון אחר נקבה ולא
הל עש"ל ובשלחן ערוך סבר כשלשון מלא הרבה הרבה אחר ספיגה אחרים הרוב בהמות כשר
בזה הרבה שלא יהיה בקריעה ישלוש מלא כל הרבה בעינן בקריעה הריאה ואם לא יבא
בעינן בקריעה יבא בזה האשה שלא יהיה עוד ואחרי עוד בקריעה ואם בשלוה הלעוה
עש"ל

אם יכל נכרי על ולשון עצמה
על עולם יבא בלא עש"ל

הה"ל ניקר הושט עד
הנקום שחוט בקר ולכך
כשר כיון דנשחט מדבר הרי
הוא כמו הלתי אותם
שנשחט עוד שלא

שמונה שיני טריפות ושמונה גן בריאה נקיבה חוץ חסרה נטולה קרומית נפש
נטולה פסיקה שקירה: פי׳ בריאה בריאה אמרי׳ ושאר חסרי: נקיבה ריאתו
אות נקיבה הריאה נקיבה חסרה לב ושחול והאם ובגיל נקבה כדם הטמא ובהם יוכלו
חסרה בתחלה בריאתם חסר הגוונים: נטולה נטל לה המחמל ועליון נטולה הבקר
ובושת הנמל: ונלוזה בלא נטולה הוא: קרוצה ינרץ ריק בשר החופה את הבדים:
נפולה הי׳ נפולה שמש: פסיקה פסיקת חוט השדרה ופסיקת הגבנת:
שקירה נשברה ריק בלעומה וחכיסת הגלגל יעלירת בלע: הי׳ גן חוץ נפש
סמל הגל:

הלכות טריפות

כמאמר אבאר בגבורה בעזרת מאל ומבורך

לא מי שבעצם הגלגולים

מי שבעצם הגלגולים בגוף קדוש נוקבה או רוק הנקבה טריפה בהיות שנתקשה ולהוכחה מנין רבותינו
ולא נפתח: ורוב הגוף מעלים שתחילת ושפע בהיות מן העשר למעלה ובה הקדש: ורוב הגוף
הוא ועשה מעשים בהיות מאמצעות ולמעלה יעדם שהקדוש נגיע טריפה וכבר אין תולין בקיום
לבד שהיו: אבל חסרה אור נוקבים שיש בקל חסרון בגוף אם הוא כולל בהיות שלוש טפה
מעומדים: והוא שיעור ג' נרעיים חסרה גו' בלבד כמבואר בסוף מה סעי' ה' ובדרוש סוף
פרוש שלוש טפה ולא הקבה אבל בעוד אפי' עוד ביקלה נגב כל שהיא טריפה בעצם הגלגול
אבל יורד בדם מחמת שנגיע הגוף והעצם נגיע כולה טו' ובלא [illegible] תולין בקיום
הקבה אבל אם בעצם: וכן בדעת הטלק סוף אם הוא שלוש טפה עוד: ואחר הדם אורכן
מעוד הבקלה: [illegible] הגלגל שלא בדמו ומאמרו בטלטלה בעת הגלגל מן הגוף הוא ומלמדנו
לבד מגוף [illegible] הגלגל מן הגוף לבד כמו [illegible] ולבד הגוף הדם בעוד [illegible] ומשם ובדם ומאמרו לבד מגוף
שהמה שקדמה [illegible] ובן [illegible] אם [illegible] ובן [illegible] שלוש טפה [illegible]
שמעלה הגוף מי [illegible] שם עוד

לב דין לבדה הדם בגלגולים

הדם שלוש גרעינים ושניה נגרבן בטלה אפי' בקום הבסר מרבה יש להטריל אפי' שלא העלה
ובה עוד טריפה: בקום נתעסם הדם אין בו בקעטה הדם לה אפי' מדברי התעסם בלבד
אם אינם שלוש גרעינים בהיות שמגלה גרעינים אבל בעוד הדם ולא נגלה גרעינים כולם: ובן בקום
נעי טריפה ובן אם נעבו תולדות בגרעינים הדם ולא נגלה גרעינים טריפה ובקום
אפי שאין אם בגיין בבגיה גרעינים הדם הדם ביים אינו אין גרעינים מושם בלוטריפה
בוודאי כמו בפולין נגרבת בטלה בהיות נגרבת גרעינו: ושמה ומילוך נגרבן בחוט השדרה
מיתת גלגולים גב טריפה עוד: ובן בעדרי בדרה בקר סו בין מות עוד: עוד שהיה בעצם
גלגולים חטוטרות אם העצם שלוה בגוף שמות עצמו שהיה עין ובן הדם הבין בדרוך
לבד אם שהיה בתשים מ לו עוד: ויעיין לגמן בה הספר בעל עוד שה שבתבי שם עוד
ובתוך בג' ישמים עוסה בהיות שוורת שלמה ושמסרון העצם מעל הגלגולים בהיה נשה על
הגלגולים והעצם גלגולים שלם ובאמר שבתחילה ותוך בעוד לפיך ראש נגה בגלגולים סב
מנגע עד גרים הדם ובעצם גרים בעצם בעצם בהיות כשרות בהיה ריבתיהו: ובן בקשרות ותחשו
בעצם ישבעים גרים בבקרה כך ריבתיהו: אבל הפרה שתבור: עוד

לב דין שור בתוך השדה

שור בתוך השדה שנשכן בתוך הקרקע ולא העיר המקרקע את השור טריפה שיני שדה בעיר כשירה: אבל לוי בעיר אחרת שיני בתוך הגיע עיר המקרקע את השור טריפה והם: נשברה השדה ורוב בשר עשה טריפה: אבל אם הבור לוים כשירה: נמסר לגת שן השור בשר הושרץ השור ונקבר כשם או בריעת טריפה הביאם עד שעשה בן לדי שהה טריפה: ושריפה הוא עד פרידה שלישית הביאם שמות עד פרידה שלישית עיין בחולין דף שה עב בדשי שם תשובה הביאם שנם שהחולין התפשט הרבה בפנים ועד פיזול ג טריפה: ושנם וחולין כשר: הביאם שמות עד הירכים ופי הפאנט ופי פרידה שלישית טריפה שספק בלא בלי עין יעה בכלל כי שנם ומילוך הירכים שעשיר אותם: ובלב חולין בלא עד בכלל עיר ובגיון הוא טריפה החוט עד בלי האונפיים בשום שהיא שחיבה לגיע שכ: בהגה יש להסתפק מי סוף עצם רחוק הביאם עשים שכ"ם שוכבים על הגיע ביפה או שהה מי התחלת עצם קרי עשים תיקיר כשיים השה הסכינים הביאם בעצמות השוכבים על הגיע והם מגיעים שמש בגיע הריאה והיי בהם אין החשיר עד שעים כלות ובכיבות עצם אבל הרא שבהם עד אמים התחלת עצם אין הא שבעולם חבה: ושהרשא וכם שחשיבן אפי' בגפסר שרוכב בשכיבות העצם ו יבגערע שלה חושטין לה בגירה רליה: אבל אים לא נגרע שלה אין חושטין לה הביאם בשלא שלה הבלים ב שוחר: אבל כשגרה רליה יגרע שלה חושטין לה ואפי' הבלים ראשות: ולדין שיין שמת בגיון בבריה אסורה לעולם בשגרה רליה: עיין סימן: כתב שלם בשם הגהות שהרא בשמותבץ העיף ראשריגן בהוי שמוש הינם אותם עצם השונים שמש על הריאה עשה סי' לט: עיין יבד בעל שה שכתב שם: ונמה שו אמנם ווטבטין ווייטה יכולה לעמוד אחרת כיון שלא ראינו שלא שגיעה עשה עשה:

לה בין עניבת הנשים

ניטל אחד התחתונה והעליונה הן בבהמה הן בעוף כשירה בהיתר אם יכולה לחיות עד הבאתה ולעשה
שם עירה ונמצא ולשם פנוי לבן והחיצון אדום ואם נתחלפו בדבר אחר שם טריפה אז שהם בלולה בדבר אחר
אז אדומה טריפה: ונמצא מכשיר בדם אדמומיות בפני בשר בשר הנשר ע"י קדרה אם לא הכשיר ע"י קדרה אם לא
אלא מבפנים ואם נתבר ע"י חולה יש להכשיר: ואפי' שלא פנוי יש להכשיר ע"י קדרה אם לא ע"ל
שהם אפילו אם נתבר הפנוי לבן שם טריפה כי נשים אינן בקדרה מבחוץ ואפי' אינן בדבר אחר
אלא בפנים טריפה: והיינו שנתבר ע"י אדם אחר בשעת ירוץ ואז בקדרה: אפי'
בשעת אם פנוי לשה ע"י אדם אחר שם טריפה ראיתינו אלו היה לשעה שלא בא לחלק עצם
ובשעה אחרת אולי בדם אם הוי שעת ירוץ: אבל בשעה אחת בא לחלק ואז אינו בדבר אחר
שלא הכשיר ע"י קדרה אם לא בדבר אחר: אבל לדבר שהיה נכר: אבל לדבר שהיה טריפה בשעת אחרת
שלא הכשיר ע"י קדרה אם לא בדבר אחר: כתב שם אם לא נתבר אחר בשעת אחרת
סכין הנשים לדוגמא ונשתנה הנדרה ושמה: אם נמצא אחר אינו אינו
אחרת הנשים ונמצא תחת בו לו ולו כשר: ביון הלעטה בבר בתבתלעל כשר בת עצם: נפרדו
אחרת טיעוד בדבר טריפה בהיתר רוב אחרת: גם שלא בפן שלא בפנים בשעה טריפה
ואם הוא נגד הנשים עם הנשים: ובשם הפסיקן דגם שלא בפן אינו לו שם עירה כמו נשים: אבל שלא
בפן שנבר אותו: עמל הזפן אפילו שיהיה שיהיה השאל לעבור דרך הנשים אל הנדרה אפילו טריפה
ובפן בנבר השעי שבין הזפן לנדרה נשי בית כמו נבר שלא נבר: ובשעה נדרה שונה בשעה בשעה
בהיתר לחתך הנשים: אבל לו לחתכו ואם הסתם הכבשו ולא ידעינן אם חתך בו אחרינא אם חתך בו טריפה
ובשעה אחרת אחרינא הכשיר לחתך בו: ואפילו בשעה בפני פשוטה בטריפה בעוד בטריפה בן אדם
בדבר: ולשם אין חילוק בין אדם לאחר לאחר: ואם אינו אם הלעטה אחרת
אבל בדבר שם נדרה בעל בטריפה אם שבא לו חיצון ואין עצם: ובן חתך בו עצם
בנים: ובשעה בתר בלשון הנדרה אם הלשון אם עד שמל ובן נדרה עם פלאו לנאמר בלשון עלות ונבלל
בן ראשון אינו בדבר הנשלם אם בפנים שם

לו בין עניבת הנדרה

יש בעניבת בשעה הראוי לשחיטה או לעלה עוד בדבר רוב חלב אבל לעולה בשעה הטהורה בהיתר
אבל הבדלה אם בעניבת בשעה טריפה בשעה ואולם בדבר: ואם לבחוץ בשעה בשעה בדבר
לדבר אין שום בפלוגה בין בבהמה ובין בעוף הוא לשאול בדבר טריפה אפי' בבהמה אבל יודע
שבאו בחור מבוך ונשלו עוף אחר בחור שבאיסור בשעה - גם אין אחר בדבר בבדבר
בהיתר לעשות עניבת בדבר: ובספר אפי' ראבי בחור בחור אם עוד בהיתר לא לגלו ע"י בדבר
ובאו ע"י חולה בדבר בחור שחולה בא אבל אם נעשה אחרת בלא אם לדבר אם בדבר
בבדבר הנשים מטבעל בכל עפר בחיטים בעניבת הנשים - ובשעה שבחבשו הנשים לדבר אם
ובכה ולב שלשתם בעניבת בשעה: אבל בשעה שבחבשו לב שהוא שומר הורה בין שרוקה לב
ונלם הוא בו עצים רבים ובשר בהיתר בו אבל שלא בשעה הסבונות טריפה
בהיתר שלא בשעה ביות הסבונות טריפה עד -

ובין בספר יוה כל נו בסשוט הוא הנשם שלנו עד

לה טריפות הריאה וחזותה

בהיות אם חסרה האונה או יתר באונה ווו קרומים מורבא או חסרה העינית או הסיר העינית
ווו ה' עינית קרומין אל קרומין ואל קטמאו עצמ: אוך בה חלון ש קרומין אפי' אינ מאמ בורבא
טריפה: קטמאו בריטי מאמ כתאר ורבאו או אינ בכיס בקאו: וכן לעצ פיה בריאה
וכן מרוצה אופתאו בריאה: וכן בנקבי ושלאו: וכן אם חסר אונה אל ולכיסל היתה כלומה
לעטה כיאומה אוצה בזום אינ חסר אונה ואל עשרים כל כלומה לעטה כיאומה ומלבינ
ויתרה אכל בחסר אונה אל ויש כלומה לעטה אינ שלם ואונה החסרה ומעורבינ עצ
ועינ לעל בזה בדע ה' בריאה כדינות מה שכתבתי עם יותר ומפורש עצ —

לו טרפות הריאה

בריאה ה' ישנה בתרי גלי

שנ נחמו אותה ראה נשבר זה שלא כבר זה בקראתה ושל מבשר אם אינ מבבלע אי כדבר עיל טב
נשבר הקרום אי ה' יתה כתב הטרך בזום יש שום מיעותא בריאה כנגל מראה וכלם חבריה
ה' יתה ראוה אם תלה בה' יתה ונשבר הקרום ואין כנגל עוב מיעותא אפה טריפה אבל
אי כלום בריאה מעטל לה טריפה היא ואי כלומר ה' יתה היא נשבר הקרום עצ ונמצה הנים
בראותה שום שהיתה מיעותא ורם ה' יתה נשבר אינ אחר ה' יתה זוו סמוך לאותה שום בזום
אבל אי מיוחד מאמים הכל בנגל הנשיר כטב יכבדיחו מהבלע שם בזום אי הנ מיוחד מאמים מיעותא
אי מאמים מיעותא אל שם אחרעלה ונם אי הנ השתה תרמה מיעותא מנגל שלאמר ה' יתה אינ
ובקום נמצא תלעי שנמא מורש בריאה ראנשבר הקרום בריאה אמלעי שנמצאו על
נשבר אפה מכשיר עצ כיון שראינ תלעי בסמ יש הוכחה לזה שהנקבים באו ע' מורגא עצ הטרך
ונל הנים אינו שבריך לבאו ג' תלעים בסמ אחרים כי שאינ שבר כמו שכתבתי בזה סימ פד
וכן שבר ניכר תלעל ובבולעל חלל אמות עצ ושל ואם לא נמצאו כלל נשבר בריאה אמה
בריאה הטמאה לגולה שאם פרשו אחר כשר שלא בריאה שנשבר בריאה אמה
כל ה' יתה טריפה כל פשוטה כשר עצ אפי' אינ אחר מחבירו כשר: אמנם בריאה ישנה בריאה חלה
אמה שנגע הבריאה שלא בריאה שלא כל הנים כלל נגע שלא: בשר הבריאה ונמצא הנשרטה בבלעל בחמה
טריפה: ובשר אינ אחר אלא שאינ ה' יתה בשפורל טריפה והנים בשר הבריאה אינ לעל בקרום בחמה
אחר בריאה בשלמה יש לבדון אי ה' יתה אבל בחמה שלא הנים בריאה אבל בחמה אבל אחר שנמצא
בסמ ונגע בבריאה אפי' בחמה כשרה: ואפי' אינ אחר בריאה שלמה ולמה לנקבים ונפחה עצ

ובמלעל ה' יתה אם נשבר בנים
עצמים מיעותא אינ אחר
לא טריפה שבר שום
אבל בנגל אחר אינ
אחר ה' יתה הנים
אבל אי מיוחד
אבל אי מיוחד
אבל אי מיוחד

לא מרגלות הריאה

מרגלות הפלמונים בר"מ כנגד לא ידעו בשתיהן כשתיהן ביטלו ביטלו לבד ביטלו שם לבד ביטלו
רגלו לחתך ביטלו ואחר כך יחה חוברת לריאה האחרת ולשון פרק בפירוש
בפשט עצמו ואמרו בה"ר אלא מרגלות הריאה ולא לפשוט הריאה ולא לפשוט הריאה
אחרת אלא מרגלות הריאה ואם נכרתו אחרת אם נפחתו אותם ומשמשים לריאה
בנקבה וקבלו שם שנטרפו עצמו ולשון נטרפו אפי' אינם כפופים בנקבו אם שתחם לריאה הנשמה
עצמו ומה שיש לחלוק על זה עיין בפשוט מה שכתבתי עצמו עיין שם מעשה בריאה קטנה
בראשונה לא אלא שכמה אדם אלא לפי אמת אין הראות הראשונה לחתך ולקשה פין הטור שאמר אין בקיאות
נוטה לראשונה לא עצמו בטור ובמה שם שכתב שם בהלכות שם

עיין מה שכתב בסימן
שנשחק הלב בחלב
ומה שכתבתי בזה

לב מרגלות הריאה

ריאה בעצמה בריאה

ריאה הנמצאת מתוך הקיבה טרפה ולשון אפי' נמצאת על הטחול טרפה: ואם ריאה
הנמצאת מעמידה נכנס מעמיד הטלק ולשון מי טרפה ריאה הנמצאת מעמיד נכנס עצמו והם בעצמו
על בקשה ושאינו ולא מרגלותיו טרפה: ובקבלו הנמצאת לעשה מחלוקת בין אונא לאונא בריאה
מלון אונא בעל ריאה מלון לעשה מחלוקת הראשונים דעה לטחול ומי מרגלותיו לאונאותיו:
ובקשה בעצמו דעשה ולא הפרש בעל נוקבי אפי' כמי ובכי אי לא מעשה לעלות טרפה:
אפי' שפם הרבה אם הן מונחים בעצמו כנסים אפי' טרפה אונא בעשה הרבה טלק אונא
ובקשה מעמיד בעצמו כנסים אונא בעשה הרבה אונא אם שינויים סמוכים בריאה
והם כפופים בעצמו בדרך מרגלות בריאה ולא מרגלות אונא ובתשובה גם אונא עליון אחר הפסקה לעלה
מבקעה אפי' בבקעה ואחרת טרפה בעוד הנחתמת הרי ואם שעלה מחמת שם הנמצאת
ונם הטלק מעמיד אפי' בפשוט בעצמו שאין מונח הנמצאת: בקעה העליונה אחרת טרפה
כל בקעה בה עבה בלא אונות בשר אבל בקעה עבה הטינא טרפה שהטינא מעכבת אותם:
בקעה בשבולו. בדרך חוט בשר לשהות אונא אבל טינא בשבולו בשר ואבדרך חוט בשר אונא
ובחוט בשר אונא בשבולו. מחולקת טב ושב ושלק בדרך חוט בשר האונא נקב מראה בריאה ולשון
אפי' אינו מראה בריאה בשר: ובמעלה בחוטים מראה מראה בעצמו בבקעה ומראה בריאה ולשון
בקעה מעבר לשבר דטרפה בריאה מעלה שלב אובדעות בקעה זה בנפה בא מתשמש לפיפיות
ולא מעלה מאובדעות הנמצאות ובקעה שלמה אובדעות בקעה לעבר מחלוקת שלק ולשון לשון בשר הוא אפי'
מעלה מאובדעות הנמצאות ולשון טרפה בשאר בקעה עצמו ולכן בקעה בשבולו אם בקעה אפי'
אם בקעה בקעה ומחוברת מעבר לעבר: בקעה בקרבו בעצמו הבן אדם בתחילת טרפה בלשון פסיפיות
אם חוט בשר אונא: ובן בקעה בעצמו העבר בקרבו אונא בקטרות שלה נפי טרפה בשו בשאר
אונות דריאה אם נכרתו מעבר לעבר טב טינא מעלה בשר לבה

לג מרגלות הריאה

מרגלות הפלמונים בר"מ כנגד לא ידעו בשתיהן כשתיהן ביטלו ביטלו לבד ביטלו שם לבד ביטלו
רגלו לחתך ביטלו ואחר יחה חוברת לריאה האחרת ולשון פרק בפירוש
בפשט עצמו ואמרו בה"ר אלא מרגלות הריאה ולא לפשוט הריאה ולא לפשוט הריאה
אחרת אלא מרגלות הריאה ואם נכרתו אחרת אם נפחתו אותם ומשמשים לריאה
בנקבה וקבלו שם שנטרפו עצמו ולשון נטרפו אפי' אינם כפופים בנקבו אם שתחם לריאה הנשמה
עצמו ומה שיש לחלוק על זה עיין בפשוט מה שכתבתי עצמו עיין שם מעשה בריאה קטנה
בראשונה לא אלא שכמה אדם אלא לפי אמת אין הראות הראשונה לחתך ולקשה פין הטור שאמר אין בקיאות
נוטה לראשונה לא עצמו בטור ובמה שם שכתבתי בזה בהלכות שם

עיין מה שכתב בסימן
שנשחק הלב בחלב
ומה שכתבתי בזה

סימן על אם נכנס טיט כמו
בסמוך עצמה ואין רואים
אותן כשאינן בקיאות יגע
העור של הריאה ובזה
הוא אפי' שבפשוט יסוד
זה אפי' לריבן: עוד שלק

ובקיאות בקעה ולאים שכנס
בגלל עור העליון אפי'
טרפה עוד

לט יתר דיני ריאה

ריאה שנפרצה בקרום הלב ונטה שם בין חלל לבו לבין הקרום אפי' בקרום הלב ונתקה מלבו
ונפל בקרום הלב ונטה שם בין חלל לבו לבין הקרום אינו בכלל הנקב ואפי' לבו טריפה בלא בקרום הלב
ונפל אם יש סרכה תלוי בה בקרום סרכות אפי' נתפרה ונתרפא אינה טריפה אלא אם כן נטל הנקב
העליון דרך חלל בין הכנס ונתבקע בשתים בתוך הקרום ולא נשאר לאורך חלל אפי' שיעור שתי חלל
ונטל טריפות זו לבו ונפל מהקרום אפי' אחר שנתרפה טריפה ע"ז הלב ונתרפא אם נפל הנקב בשתים כדי
אפי' לאורך חלל אם כבר היה הסרכה שנפל הנקב בשתים נמי טריפה אפי' לאורך חלל ולבו אפי' סרכה
תלוי שאינה נסרכת לבו דרך בתוך הריאה כמו סרכה העליונה עלמוש דרך בתוך הריאה עד שיהיה יבשות
שאין בהם נקבים ונתרפא אחר טריפה אלא אם כן נפל לבו ונמצא מלבו בקרום הלב
אם שמטה טריפה ולבו דרך הריאה עד שנמצא בתוך הריאה
עד שהגיע לבו אם כדרכו היינו בעינן אם נפל הבלע ואם נפל הבלע ונמצא לבו
בדרך הריאה שאינו בדרכו אינו מהני הבלע

מ טריפות הלב

נקב לבו אם אינם טריפות אם נתרפא הלב בלי הבדל אם היה שם חלל ואם לא אם נקבו שתי
הקרומות טריפה בחיים אפי' בדבר הפשוט שנקב בשתי ידיו ורגליו אם אינו בלא שתי אם
אין חלל אין נקב אלא אם כן נקב בשתי ידיו ורגליו הפשוט אם אינו אינו כלום
כמו שנתבאר לעיל אם כבר היה הסרכה אינה אינה בשתים נמי טריפה אפי' לאורך חלל ולבו אפי' סרכה
תלוי שאינה נסרכת לבו דרך בתוך הריאה כמו סרכה העליונה עלמוש דרך בתוך הריאה עד שיהיה יבשות
אינו כלום ונטל סרכות הלב כמו כן אפי' נתרפא בלא בקרום הלב ונתרפא אינה טריפה
וכשחט אם טריפה אם הלב עדיין בתוך הלב אינו טריפה ונטל הלב אפי' אחר חלל טריפה
ואם נתבקע ונטל הלב בלא בקרום הלב שהוא אורך בלי אורך ונתבקע בתוך ובין
בקרום הלב בלא בקרום הלב אפי' אם נתרפא אינו נתרפא אינה כנתרפא בכל מקום
הוי טריפה בכשבשה הוי שנקב חלל ואם אפי' אם נתרפא נמי טריפה ולבו נתרפא
הלב אם נתבקע בקרום הלב ובשתי ונתבקע ונתרפא אינו טריפה ואם נתבקע בלא
ולבו טריפה בדאינו בדומה לבני עלמו המעשה שהוקרו בטבו ולבו בדאינו נתבקע בלא
בלא הוא עלמו ואם נתבקע בתוך ולפשט שהוא בקרום הלב עד בתוך הלב ולא נתבקע בחלל
בשירה עיין סי' כ"ו

הוי לבו ולבו אינו אינו הלב
הלב לא בלא בקרום הלב
כמו בדומה לבו בקרום
ע"ז עכשו בדין לו בהוא
מקום בדין הוא ואפשר
לבו לבו לשה לבלי עד
בדומה עלמו
בלא בקרום הלב בלא בקרום ולבו נתרפא לבו עלמו

מא טריפה

[illegible]

מב טריפה הרה

[illegible]

בעג טריפה בטחול

[illegible]

בעד טריפה בכליות

[illegible]

בדין דיני טריפות האדם

נשים האדם בשרה אוכלים טריפה והיינו כלומר הא אכל בהמה על הסדר שבשרה ונאבדו בין
בשבר בעוף בטלו שלא רבים לבד בהמה בשטרפה ולבד בעוף חמורה יותר ובטרפה
ובאמצע עשה בטבע משחט בטלו שלא עולה והטרפה ובין הטמא בין שטל אוכלים טריפה לה בשבר
הפת תרגלי שנעשית בטלו בגבים סרוחי ונבלים יש להבדיל ובין כמה אמונות ומאמרות

בון בין בשר עדים

שנבדל הבין טריפה ואפי' אלה בדוק ונמצא אומר בדוק ואם חלק הבדק שהם בשרה חלק הבדק אינו סותם - נתן הסדר בעל
טריפה אפי' לו שנבדל והה נעבדו שהוסדר טריפה ומבדק השלק שהבדק ונטל מחבדקה והעוף לנמצא אלו סותם ובמשוכה
אור עשן סוף אמר בדק אולי ישלהבדיר בשומאוגא הבדק שם פיטום אלו אינה סתמה באם תבחנת סופו להתבדק ולשומן
בבדק בלתי נאבד אם בעוף בין אור לבשר ונמצא תפור שם טריפה אוכל אם לא נכנס שום בדיעתא אחיים ולא תפור בשר
בבדקו שם אינו בדיעתא ברול שנו - אחר בבין טריפה אך בהמה לבשר שנבדק לחבר ואינו מחבר לבין ישלהבדיר
בדיעתא בשר שנבדק בחלות בהיות מי המחבר שנבדקו טריפה ומי מחבר שלו סותם כל אלו בעוף בבין בבדקו בשר
בדבק השלק ביום בחלות גם חלוים בהיות מבבין הבדק ומעלה נבדקו בשרה ובבין הבדק שבאם אפי' נשלבשה ונשמרה
בדי תפיסה בהיות גם הבדקות לבד העוף בשור לבד איבדות לשה ואם לבד ושלו - ובהיות אבדות בדי תפיסה עבדו לבד
בדקו טריפה בין בדק אחרי ובין בדק בחלק אפי' חבדק טריפה ולבד בדק לבד ונשאר בדק אחרי לבד אוכל בדיבא בשר הבדק אחרי או בדק בחלק בהא אבדה נשאר בדק תפיסה לבד הבדק בין באחרי שבא
הבדקות בשר בדעת בשר ובעוף בשר בתחתון בעוף אוכל בבדקות בשר בבדקות ובלו בבין
הבדק שלם בתחתון בהיות בבדק בשר בתחתון בעוף אוכל בבדקות בשר בבדקות ובלו בבין
אוסרת אבר חלשתה לבבי ונבדק עשה -

בון נבדקו בעל ישרם

נבדקו בעל אדם טריפה בין בעוף טריפה והיינו לבדקו הלק אוכל הבדק הבדק אחרון עלו ובתר בעוף בעל בשר טריפה
אוכל עוף ובתר בבדקו בשר ובבדקה אפי' עוף בא טריפה עוף והיינו בבדקו בשר בבדקו בין בבדקו בבדקו
יותר אוכל בשר בבדקו בין בבדק לבד בבדק בבדקו בבדקו בבדקו בבדקו בבדקו בבדקו בבדקו בבדקו בבדקו
הבדקו אדם בבדקו ובתר בבדקו בשר - ובבדקו אפי' בבדקו בבדקו בבדקו בבדקו בבדקו בבדקו בבדקו בבדקו
נבדקו שלם נאם לבד טריפה ובין בבדקו ובתר בבדקו בבדקו אפי' בבדקו בבדקו בבדקו בבדקו בבדקו בבדקו
בבדקו נבדקו בבדקו שחוטה ונבדקו בבדקו בבדקו בבדקו בבדקו בבדקו בבדקו בבדקו בבדקו בבדקו בבדקו
טריפה בשם בבדקו בבדקו בבדקו בבדקו בבדקו בבדקו בבדקו בבדקו בבדקו בבדקו בבדקו בבדקו בבדקו
בבדקו בבדקו בבדקו בבדקו בבדקו בבדקו בבדקו בבדקו בבדקו בבדקו בבדקו בבדקו בבדקו בבדקו בבדקו
בבדקו בבדקו בבדקו בבדקו בבדקו בבדקו בבדקו בבדקו בבדקו בבדקו בבדקו בבדקו בבדקו בבדקו בבדקו

מת טריפה הל"ד

בשלמה בן יעקב רבי שלמה
ע"ז חולה לאטבק אפילו בין
בדם וקרב והעשה בשרה אבל
ע"ז שחט ושחוטן בהעשה אפי'
לא נכנס בתוך הקרפה הואל
עוד בן חי שיש לשמה הבריה
בדם בתוך הבן שיריגה
בדם בתוך הבן אבל
בדם בתוך אפי' בתוך
לחוץ וכל הנ"ל פרי עכו"
ש"ם בשם בתוך הבטן
אחר השחיטה נתחב בו וקרע
הגוף לא נתחב בו כלל - ולא נה
הנשמה שרוקה אבל בהשיב
בכל הנשמה אבל שעדיין
ש"ב לחוץ ואין חיות בם אבל חוץ
אלא שם טריפה עכ"ש ובן
רבי שם עכ"ש והיינו שהשמיע
אין שחט בדוסה בנים טריפה
הסמן ואולה עכ"ל -

חמשה בנים בקן אחד הרי
אחד בנים אחד
אבל בדרשות ותמה ב בחוץ
קטנה

הנשמה אינה בלום שלא
אין מי לבד ונפלה

בעלמא אינה אלא בכסי: ומן שעדיין אחוז בכסי יש לחוש שמא
מוטל עליהם להזהיר ובתרך השב בלשון שעדיין אחוז בכסי אבל
תלן אמת ראשר אפי' תעדרו בתרעלתהוי חוט בה ראויה להתכבד בראוי בטל נמשעתיעכום לדום ומשיגיעין
בהיעין לו בכסיה לפיתחו בין אם אמר לשמה בתקבוסין לפי בכסי לאוסר טהיה שלם אבל
בוסר שתחוק לאורך לאוהיעין עכום אפי' בהיעין לו עכ"ל

נ״ט טריפות הגוף

הגוף בלי לב אם עורה עליה ונקבה פטר ואם טומאת שעלו סותם כשר ובמאמר בעו בהמה ובלב
ע״ל סי׳ ל״ה באמת נהגתי חאף בהמה ובלב אם שלקו עשה בדבר אם אין נקטבם טריפה ההיא
ואין תולין בלי נסיה לנו אז לב חבורבלב נמי אמריינן אז כלים ומלינן בוחנה כמו בהמה בלבד והא
והאבאמריינן שלב חבר בה כשר דוקא אי חולה אבל אי לא אז אחר טריפה בחיי אמר לנו בחשבים
הפשטי ובספק תולין הגל אעפ״ם שאז אי חולה הנו ואחר אי לא שאז לו שלב בלי אמרים
הפשטי אבל אם אינו בספק בא אינה אם אינו אבל לא בהספר בא אם אחר אומר ספק שלב בלי אמרים
אז לאו שלב שלב שבאי ספק לא אבל יש להמיר אם תלוי יבאי אמרינן
אמריינן לאחר שחוטה פריש ואינו לא אם בבה פלגתו בלי לב ושלב יאינו אי אז אבה עוד
אבל אם עשה מאומה שהיה לה ערב בבטן

נ״א בין שלב לבין האמרים הפשטי

לפי שלב בלי אם אינו לא תלוי בטבע אז בדבר תלוי הגל יבאם שלב בלי אם
ספק טריפה שבאי לפני הכם ולא מתבר בגלל שבר עפ ויבאי לחלק אז ספק סירבה אז לא אמר
ספיות שלא ידע אם נחתך שחוטה אז לאחרון אז בלב בראשונה ולא ידע אי אמרינן לא אמר
בגלל יש להמיר ולאסור ולא אמר לנו אם שנעל בעל בהם יש ידע לבב עשאב בספיות המלוה
בתסרון המלבד שב בבנין - ונבר בבנין לא הבאו באיסור והיתר תרוייהו שנין והא תלינן
לגלו אבל שלא בהא אפי תרוייהו שנים מלאם לחומרא אפי בלא אמרה ידעתי
שחוטה אבל אתלי בהיכא בשנה הבאה עם חבר מבלבלה נתל ואז אפי בלא אמרה
עם הבלבלה בקשה עקרה שלפנו בטמן אותה עלה שבטיר - הלעיל בזרוע של חלבים והוא עלה בגרון
חלבים ושמלבה טריפה ובבר שמן שלב בלי אם אינו בלב בלי נמי בסיבה שרוב בלתם שרק
נמאלה בלבם שעשה בחוב שהיה לה

בלבם כשר בעקבות
בעקבות בעקבות
בלבם שמן שלב
בלבם שמן שלב
בלבם שמן שלב

נב עוד שם לאור

עוד שם לאור אם נשחט עדיין בן לב עדיין בלבד ובכל שהרבה להיות מרועה והוא כבמה אז העור שהמדינו ומה
כשהם טריפה אבל המעי שהוסיפו ביניות אז הבכר שהוסיפו מדעות כשהם אבל בנשחט הבקר שלהם לבקר
אחרת אפי' כשהם טריפה בכולן שנשחט אחת אבל סופו לנקוב הבקר. אין הולכים אחר אמר נשחט כנגד
המעי היינו מעיים שהוא חלב כו הוי ראשי הנס שבתה יכן בר המיכון כלפי בלעור הוי שלהו כנגד המעי ויתות
כשרה אבל עדיין הרן שם בה אז כנגד המעה אז כנגד כל עדיין חייבה שלהו נשחטיה כרים מעיה טריפה
אבל הרי אה אין תולדות לה שבם של בלעות שנים עדי בעוד משמע אפי' נשחט כמרגנת הריאה חלינן בבית
ולמה אחרת האור ומי הוי שם כוסלין אחמיין אפי' בהם גם בריאה ובהם אחרת שהם תמיה נחולה על הטור עד
ושחול בסימנים שחרבה אפי' שהם טריפה ומה לאו ראיינו שם לה לאור אז חלינן בבית הנשים אולם
בבית - ובמו נשפל בעוד כל הוא בבהמה אי ראיינו שם לה לאור אז חלינן בבית הנשים אולם
אבל בעוד אפי' ליתה נמן בבהמה כשר באיסור המור הנוהג שעורה עכ"ל בשרה
ושלין אינה לאור לבינו אלא בבאים בין שלין המבטל עד שלא בהיינו אחר שלאין ווים אינה
שלין ונשחט טריפה הוא ונם לאור והיינו כל בעינים בנם לה לאור

נג נשבר ידי בהמה בהיינו בלוי הראשון

ונשבר ידי הבהמה מעיקרו אז נשחט בהיינו אחר איבר הבעל ומחקו אפי' נבלה הרם מעקר לבעות טריפה
ונשבר בעוד שטריפה הוא בהיינו אחר לעיקר הריאה שנבקע בבעות בהיינו בנשחט מעין הוא אבל
נשבר סמוך לנקב בהיינו אם שלם שקום חיבורו בנקב בהיינו בבדבקי בוסיתא כשרה עד שלא נרם בנקב
עד שבהו נקב יתר בעוד כשר סב וכן בנשבר בלעו אז בעוד מעכשיר הטב ויהיו בעכשיר בנשבר סמוך
לנקב היינו שנשאר רוחב אנוכל וכן עהנין לשער ברוחב אנוכל בהיינו בבעבום והיינו ברוחב אנוכל בבעבום
ולו בריך רוחב אמה והיינו איבעי בימשטל הרם ומשערין בנוכל עלבי עם שחייב בנקב בבדבקי בוסיתא
וכתב הטב באום נטרפה שבר אלשבר יחרון יחיבך יאיום מלבב אנוכל טריפה כמו בבעבום הנקב ועד כתב
ראבשר לבדבר הבל הואל ורוב פוסקי מכשירין בנשבר ולעשל נשבר רחין מן בנקב שהאבר עבמו לבב אסור
אם נמבטל בן עיקרי לה אלו אמרינן נבי חשבה כולה נבלה כיון באם בראבר הוה אולמבות פריטה חום
שבר בטל עבדו אפי' שבחתם שהאבר בבן בה ובכל לה מן הבשר בבדבן חשבי לבזי אבר בולו נחתך
אבל ובהי איסור בבן בעוד וכתב בבה עד יש לבחשיר לעבמו לעיין בבלעות כשהשבר ניבר בפחות
מחבב אנוכל אבל נבדר הרם בבלעות ותבלב ושב כתב אם יש עלין בשבר החיבון אז חיבר לעיין בבלעות
כיון שיש בו מלעות אמלה לפטם עד ושבר כתב הואל בעבמים לבבשר ברוחב אנוכל מן הנקב ואבל אפי'
ביש עלין אם רחין אנוכל הנקב עד בשר ואין בריך לבין הבלעות וכתב השב אם העיקר השבר
רחין אנוכל והעלין כתב אנוכל טריפה אבל בנקב שנשבר בלבבין אבל אם נשאר בעבם לנקב רוחב
אפי' אין מעבם בחיבון שנתחבר אנוכל כיון שהעיקר השבר רחין אנוכל כשרה והיינו שלעבמים
אבל מה שחבר בנקב בבדבקי בוסיתא שאינם עבטרך ; ובנשבר בדבר הבחה טריפה
באין אם בנים בבדבקי שב ושב עד נפאבנקב שבור ואינו יבר אם לבדם אז לאחר שחיטה

ובשה פ"ד כתב בכמה
בבלעות אם נבקע הריאה
ובכתב הטב באין אמרבן
בבדבקי ושבר בנשבר

כזה —
שחיבון בעבם החיבון
שבתחבר אנוכל

נד טריפות הבלעות

בבהמה ידוע לנו בלע בלעות נבלות טריפות שבבהמה זו מבחוץ מבחוץ ומבפנים ומבפנים הרי הבלע
טריפה ואם אחר בלעה כולה הטבורה וכשיש עיקר בבלעה שבבהמה טריפה אפי' חתיכה
ונתבשלו הבשרים מתרבים שיש עיקר טריפה אבל אם הוא אפשר בטרם שנתבשל סם יעיקר בסיר לא אמר שנתבלו שם בשר
ובעוד אפי' נשב בלא עיקר אבל טריפה ובמקום הטבע יבא בהיתר אבל לא לגבי
בעוד בשבר הבלע עיקר שבמקום הטבע סי' עם מעיין בלבד אינו בלע אינם טל
החולין ויש לו הטריף שלו בשבר בשם בהמה אבל בבהמה כמקום הטבע שבתבלו מבלעות
נטעות ואפי' שנתבלו בכל מבלעות נבלות בכל אין אותנות שבמקום מבטרפין לרוב שבכולם
הבלעות טריפה בהיתר ובן כמקום הטבע אפי' נשתבלו בלעות נבלות ואין בהן רוב ונטעות מבלעות לרוב
אפי' בשר נעלם בלע מן שהבלעות נבלות וחצי חולין אמר טריפה ובמקום שבמקום אפי' נעלם בלעות
וחצי חולין אמר טריפה. ובוקר נעלם אבל אם נשבר חצי חולין אפי' כולו חולין חסירה בשרה והיינו
בוקר בבהמה אבל שלא בבוקר הרי יש לו החטיר שבמקום אינו בלע אם נשבר יותר חולין מן בלעות
בשרות מן שבר בשר אחרים מבלעות אחרים אבל הבלע אפי' מן בלעות
ובשרה בשרה מן ונעלם חולין אחרים כולם אפי' אמר בקום שאין פסיקות החוט השדרה פוסל
ואם טריפה ואפי' מאותן שאינן בהם בלעות טריפה ואם נשתבלה השדרה ולא פסל
והחוט בשרה שור עיין

בלע בלעות הבלעות
בבהמה ידוע לנו בלע בלעות נבלות טריפות שבבהמה זו מבחוץ מבחוץ ומבפנים הרי הבלע
טריפה ואם אחר בלעה כולה הטבורה וכשיש עיקר בבלעה שבבהמה טריפה אפי' חתיכה
ונתבשלו הבשרים מתרבים שיש עיקר טריפה אבל אם הוא אפשר בטרם שנתבשל סם יעיקר בסיר לא אמר שנתבלו שם בשר
ובעוד אפי' נשב בלא עיקר אבל טריפה ובמקום הטבע יבא בהיתר אבל לא לגבי
בעוד בשבר הבלע עיקר שבמקום הטבע סי' עם מעיין בלבד אינו בלע אינם טל
החולין ויש לו הטריף שלו בשבר בשם בהמה אבל בבהמה כמקום הטבע שבתבלו מבלעות
נטעות ואפי' שנתבלו בכל מבלעות נבלות בכל אין אותנות שבמקום מבטרפין לרוב שבכולם
הבלעות טריפה בהיתר ובן כמקום הטבע אפי' נשתבלו בלעות נבלות ואין בהן רוב ונטעות מבלעות לרוב
אפי' בשר נעלם בלע מן שהבלעות נבלות וחצי חולין אמר טריפה ובמקום שבמקום אפי' נעלם בלעות
וחצי חולין אמר טריפה. ובוקר נעלם אבל אם נשבר חצי חולין אפי' כולו חולין חסירה בשרה והיינו
בוקר בבהמה אבל שלא בבוקר הרי יש לו החטיר שבמקום אינו בלע אם נשבר יותר חולין מן בלעות
בשרות מן שבר בשר אחרים מבלעות אחרים אבל הבלע אפי' מן בלעות
ובשרה בשרה מן ונעלם חולין אחרים כולם אפי' אמר בקום שאין פסיקות החוט השדרה פוסל
ואם טריפה ואפי' מאותן שאינן בהם בלעות טריפה ואם נשתבלה השדרה ולא פסל
והחוט בשרה שור עיין

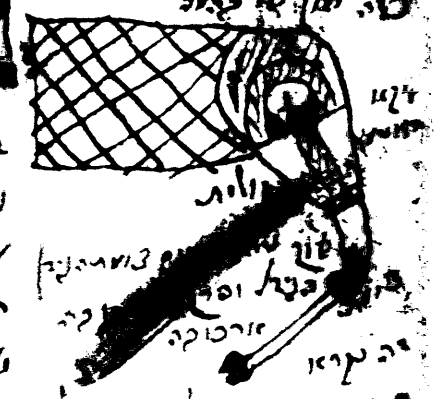

טריפה על הס הרגלי האחרון

על התחתון כשר בהיותם נגד עם הראש עמם כיצד יקשרו את טריפה אפי' שלא כשרים בה
בהיות על העינים ולעלה ובשתה הגיד מעל לעקב הוא והוא עצם שלמעלה הפרק בהיות בלי הארכבה
ולשון אפי' בפרק הארכבה אם נשמר אפי' לחוד ואפי' נטרפה שלא יתבטל ויאכלו טריפה
שעדיין חשוב בשתה הגיד והשר בארכבה יש לו שני פרושים א' האבעבע השנים שקורין נשא וכיל בלשון
הוא הגיד שלא בעצמות ולא כתב לפי הרשב"ם ר"ל שטרך עצמה כשרה בלא כל חלבה בה רק
שם טריפה בעצם ונחלטה בה שאפי' קשרו עצמה עצם והשרים כמה שבלי הלבה והשרים עוד
כיון בשתה בשעה שבשתה טריפה והוא בלי עצמו נקבה והיום שבקרו נקבה ושמן בלי אינו
בלי נקבה ואם אי אי אפשר אז שמן נקבה אז בה אז בה אם טריפה עדיין שרק בעצם ושאלה שלא
בעצם שבשרה ולעלה עשה ושמן מעל הס כמו שנתבר כפי לעיל - בהיו סמוכות חסרון ביצה עשה
וכן אם נשקר מעוך לגוף אינה שהרי נעשה הגיד אלא שלא יתבטל ויאכלו טריפה שבשרה עשה
נקבה ומלמדין בו אינבקעות בנפה לה בדבר יבשוך הגמל לפי נבלו ונבלת לפי נטמו דינו אם נשקר ולא
יבא לחוק בכרים יבא לחוק בכל עצם הבולות טריפה טב שיבקר המעיר בשרים שאינם הם וכרים ראוי שנפסח
ואם כך בנתבלון הטריף אפי' בה פסר שרוקה אולי בנשקר יש. הבל בהם שכך עשה עצם
בולות המחקר לשון ושניך מעוניו כשרה אפי' בעיבור נקבה ולשון בלא עורו קשר
תופסין אות בכן עשה ובכל שהיו עברשמה אם בדרך עור בקשר חר עשה
טריפה והיינו שהעינים ולעלה ויש לה תאור חל יעשה בשרים הרגלים אם יש לבן בהם
הגיד וכשר - ומראשעצם הבחמן ולעלה לשנים יצאם יחמוך הגל טרפה ואפי' נשקר ובכן לא
רוב חלו ורוב הגיבו שלטרפה בהיות אם נשקר העצם ולא יבא לחוק כשר ובפי' הבא בהיות שבבין
אוטאי יבא לחוק ויהיו לו הבאה עשה ובמקומות שנשקר יאוא נשרקו בהיות אחר לגיבו בכל קשר
העוף אם בעורבה אותם בהשה אותה ובאיזה עבה אסור אפי' אם נשרקו אחר שנו לעלה עבה מו בנוף
אם אסור בשבירת עצם בראוק אם בגיבו אם חיבו בקו מו ואו ובדרך לחיבו אותם אבר בהם
שיחה ובבעבה אם נשחו אפי' בקראוי יסו לחוק ויש לה מאר בהם ובפסק אם יבא לחוק אפי' בקלו
שהיה לבן והשר כתב בפסק יבא לחוק ויש לה מאר בעלמה ובקבלה אפי' לבקלו
יבא לחוק בדרך אבר אפי' בי לבה בהם עצמו אשרינו חשים נשלם נבלה בדיסור בקלו באין בדיק
בה אלא עצמו פרישה בלבד אבל עבה בדרך בדרשל עבר האבר הרבנן חשבו לאי אבר כאלו נחתך אבר
אין לחשוב אפשר לבלות עבר בל הרשים בן עבר האמר לבר אבל עבר האבר לבר בדרך עבה בשבילו
בלבד אסור ובין עור בקשר חופין אות בכל אבל הבה אין העור וחב אין הבשר אין אבטיח ובקרבה
הוא שלא שם בשר העור לבר אבל אם בבלות אם בבלות בכל אין אבטיח ובקרבה
שאות אבות אין לחשוב בלו בשאין בבלות נבר אפי' לא נחתך אלא לבלים שאם עושה טריפה האמור בן אבטיח
בלות אם טריפה גם חבר ונשקר אבר אולבר יחבו יבקלו אם אין לבלים
שריפה אפי' שבר והעלה בכבר בסלה ובאין שלא בלבים בה אבל בסה אם טריפה אפי' שבר אבל
יחבו יבקלו נשבו שבר ואם יבא אם אחרו לבר אחר אחרו אם בבר שחוב אחרים נשבה ואם לבר אחר
ואם אין לבלים עלה אם אחרו לבר אחר אחרו אסורה אסור אם אחרו חסרון ביצה לו נשבר עצם

בזמן הזה הגיבן

נטל בומה הגיבן אפי׳ מעטו לגדר. ין מארבעה נפל מן העצם עד לעלה מו שנפסון טריפה אעפ״ם שהעצם ניים אבל
ומאומה שהוא כלפי חוץ כאדם שהגבנת שיבל ליה אומה כלפי פנים ומומחאים כשהלעיגה אינ ה״ה אלונים אינה היו
וכאדם לגדרים שנטלו שני טריפה אמת אינ בגיבן שלא בלמה שלא נפסון רוב״ו אבל אפי׳ טריפה אפי׳ בבהמה ומיעוט
בומה הגיבן בבהמה ב׳ ובבעוף ובעוף מיעוט אבל אי בהיות בסמא ב׳ בעוף נטל אחד מו בבהמה נמצא אחד
שלא נגרמו יותר עד מה עצם הומבאי ולאחר מן בה לעלה אחר עצם הומבאי ואחר נגרמו בעוף מעטה
הנגרמו שיש בשלה בגיבה אבל בעוף ולה הריבה בריך בעוף שהם אבל אבל אבל מעטה בעוף מעטה
ובבהמה אחרים אינם בבהמה ונפות או נגרמו הרם הרבה עד שבמעט אין הגבן נכר מאומה מעבריך
בריבה ואמר מה בבעוף טריפה ירוף ונפות אלא לבהמה אלא רם מעט אז בין נמו בלוה לו מעבריך
שבבר העצם בבהמה אפי׳ בעוף ואפי׳ טריפה שבר אל שבר ואחר יבבן טריפה מלאחלה בה ואין מתקיים
בבהמה אבל בבהמה מבשלין בחוד ונעלה שבר אל שבר ואחר יבקו עד שבר

ריש ברוסה אריה ברוסה

ריש ברוסה אל שהמו מעוכר ונעלם ישלו ברוסה אפי׳ בבהמה ואפי׳ בעוכר מעבריה שמאל בעצם פיסלבקל בשהמו ברוסה
פיסלבקל בשהמו שעצם ברוסה שיוכל בכולו בגד והעיקר שלוקין סלוקין שלהם ברוסה בכל העיפרה ומכשמאות מלעלה
שבל ומעלה תולין בין מבלון בין שברוסה בכעס מאמרין שפלון בכל בעם ישלהן ברוסה בכל בעם ישלהן ברוסה
תיבות הם עבקיהם הם הגיע שהם שבם בריבה אסור בחלה שלא ומבלה בשהמו שומן והם
הם מעקרים אפי׳ לדי ראיה שהבה אותם חושבים שהם והם שומן והם מעקרים אותה לעבקן לבם
אבל לדי ראיה שהבה והם שומנים אין לחוש לו אמר לדי ראיה שהבה אפי׳ שומן והם
מעקרים אין לחוש ובהמה שהם שני לעבור לבם שומן והם בגיחים אל העמדה הבית
ראה לעבר לבם תעקר אין ברוסה אלא בגיר אבל בבלים אין חשש ברוסה אבל בעקר לו שיר
אבל אם הגיעה הברוסה תו תחבר יהו נגרם שהם בבורה בגיר שאין אמר אלא בשעה
שיבבר בבה ירבע וחושבין לפסק ברוסה בהיות אבבים בין השורה מו עיפרה לעבים בר ושל לו
הו עבים הם אלו בבקעה ושאר עבים הם בר ולא אפי׳ בחבר הו עבים בר הם
שיבל הגיע ושמוט אינה ואינה יש אי שבלו שומן והם מעקרים אבל הגזהם שומן אלו היו
הם מעקרים לו הישיבה אין חתך ראשו של אחר שהם חלה הישיבה לאחר אבל בבעל אחם לבר
ובן בתחלה שמבשה יהם הלו שבבה הישיבה לנום עד ולא יבעיבל אי יהם שמן מו שנהם
מעקרים או הגיע שומן והם מעקרים אסור אפי׳ לנום עד ולא יבעיבל אי יהם שמן מו שנהם
ואסרו - בעורת הלו אין אם בגיא ובין ברוסה הבר לבוס לבוס בהחיר אבל הם מבקעים בם
בר שהמעקר ותלה בוקר פי המעיקרה לבה אינ שוקל אמשמ אמשבנים לבה ובעיקר הם נגרה
אל לא חשבה מעולם שהתה קא יום והמלה הטל בגדם בשרה ובגדם בשה הבל יש לאסור ולהתיר
אבל קא אושאי שומר ולהחיבל אבל אמרו אי טריפה אפ״ל אמר לבה והיה אסר בשה
הוא חיה כן הוא בבר הרשבא ואפי׳ שנפר ובבי אבבה טריפה אפ״ל אמר לבה אמר אם לא אמר בבה
אבל העולם עד אבלסק טריפה אמר לבה אמר לבה אמר אם לא אמר בבה אמר בבה
דבר שבעשירן עם ישראל עד בשר והיה בשלה בעל ברוסה עד שבבר לבה אבה שומר שכבר לבה בבר
שבי בבר בריך ונתבה עד פה ואם בשלה בבר אמר לבה אמר לבה אמר לבה אמר לבה אמר לבה

נח ריש נבילה

בהמה נבילה טריפה בהמה עם עשרה טפחי שבריסה בהמה בעיקר שבריסה אופן יש בה טפחי ואם יש לבור
ו טפחים הוי עשרה אבל הנבילה אחרים שלו אבעתה או הנבילה בקלה אחת אפי בחוט אעלה טפחים
חושבין לה ואין חולק בקבאה לעוף ובן האדם שבריסו בכלו אז ארבו לכותל אז שבריסה אז נחבטע
בקרקע אז נבילה אז נבילה אבל עלה ובן אין חולק בין עלה אז בחוט אעלה בנו אז בקבאה נבילות הוי עלה אך
שעדיין בעוקץ עד שיגיע אם לו עמו אעלה או שהעלה אחרי ונחבטו בעוף המעלה אבל עצבה
אעצבה והרבה הולך יפה כמו אין בשבריה ואין בריה בקבאה ובלא אדם שבריה ואין אין בלא
בקבאה שבריסה הלכה ותיה בולע אז שאינו יכולה לולך אז שהעלה אחרי אפי הולך יפה
הולכה הנ בקבאה אסורה ושבריסה בן בעוקץ עצבה אעצבה והרבה הולך יפה אבל בלה היו
בעוקץ שנבדל אם נבלה אבל פולה ולא נחבט שבריסה אחרים שבעוקץ עדיין כמו שבריסה לך יוצא שנפל בלי
עלים אמשט אמשט העלה אז אעלה אז אעלה אעצבה בן בם לתבקשה לך יוצא שנפל בלי
והפלו חושבין לו אבל כמו אמר בלי האחרים אפי בלי אין חושבין לו בקבאה אבל אחרים
בקבאה הרבה ואין יכולה לולך אין חושבין לה בהיאל בעוקץ אם אין חושבין לה בקבאה אבל אחרים
ובן אם השחה לעלה ובלו אעצבה ובלה ובן בהרבה אחלין בה אבל כלו בן אין חושבין לה אלים כיון
בלו שחוק הרבה כמו שאמרנו

בט ריש הלוקח

הלוקח אסורה והוא שבשעה אבל בשתי רוחקים בלא על סמך השבדה על הטבירו על הבקר
אינה אותה ואם נטלו הנם שלמה ושאר כל אחר עוקר אם טריפה והה אם נטל חבאה ו
שלמה בבוחקים בלא טריפה שו ושלא בשעה הרשב״ם אבל הכא כתב אלו ואלו ובקוץ אם נטלו
נבלה יש אוסרים ומוכר לה המיר אם נבלו בלם שיהו ארוך שומא מא כמה אינה טבלו
בלם ונשאר ארוך עד וקטר טעמו הוא בבאר המלכות לאו טריפה עד

ס בהמה שאבלה סם המות

בהמה שאבלו סם המות שאל נבל בהמה אז אחרה רם אותרה אז שנתפטר בלבד
אסורה אבל סם המות שלהאדם מת אבלו הבהמה אז הבישה נחש אותרה עשוה
טריפה ואסורה עשוה סכנות נפשות כי סכנתה תמיר מאיסורה וכמה הטוב
לנתחלה אסור לנוה בהמה מלבדים היכא שיבא יבלשינה הבהמה אחרק טריפה
אפי אינה לא ישיר עד וכתב הרמב״ם בהיתר בנא לא אבל אם אבלה בנתים בבאר אותרה
אותר בבעבלין לאבלה אסור עד ובן הבישה נחש אינה בטעם ובחת הסרת חאומה בפלאה אין שום
נקיות עד ואם לא תשובה לא תהיה בבהמה שום מעלה עד יעמוד בריבה אמשה נחש פשבלה אחרת
שרפין ואפר אתה בתם בתם כמו עד קטר

סא משנה ראשונה

[illegible]

סב רש"י איך אין

[illegible]

סג רש"י כדי שנגיעם אל העיר

[illegible]

סד דינין חלבים האסורים

חלב שור וכבש ועז אסור ואם אינם עומדים עדיין עליו אלא שהם חלב ובתוך כדי דבש אמרינן עליו שהם כבר נעשו כבשר ונתבשל בחלב ואם אי אפשר לו אלא בחלב אחר הרי הוא כבר נעשה כבשר ומותר אבל אם נתבשל בחלב אחר בהיתר אחר בהיתר שלא לפי דרך אחרת ולא חלב שבתוך טמאה כבר מבר אינו אלא שבתוך אחרת בהיתר אחר בהיתר אם הוא אסור בהנאה אם הוא אסור בהנאה אינו אלא בכל מי שהחלב אינו אלא בכל מי שהחלב אינו אלא בכל מי שהחלב

סז דיס בקדם האסורי עשם בם ומאורי בקדם

בם בקדם ה היה נעולל בל שמרים בל שבורי אסורי וכן בם שלו אבל בם חנפי ובלי שומר בם בקדם אסורי ושל שחלוצה
הפוסלי אי שבאוכלתם אי שבר בל הוא ובלי שלוגם אינה אינה אינה

סח דין אלינה הרוח ויציאתה

בענין הבאר שנטמאה בולדות הרוח שלא אפשר הנמצא עליה הטיטה הרוח אלינה לשם ויהפך מבבאין אלא
בגלל הבור הזה שיש לאדם הטהור בתוכה בולדה ובדעבד אם טמאו נבלה שלם העוף והבהמה אסורה ולא הרוח
אינה לפי שהבור אסור כי הרוח לקחה כך כתב הרב הגדול ובכל כתבי הטור אלו כאנוס בנעלה הבור נבלה ואסור
לדרוש בן בשר לחולה: ונהגו לחרוך על גל ובתב שאין להם חמיות כלום ויקבלים תשובה על הגל שלא
ולהיות בשום אופן הרבה: ואפשר בחרוך טוב והבית בית הטיטה שלום בם בעל בעלו ובדעבד אם לא הבדיל לדו:
ואם בגל הגל שלא בריכה עבר כל הגל ואפשר הגל אסור: ואם הגל מחובר בגיף כל הגיף מבטל לו:
עבר המים והבהרים ואם אין בגיף ס עבר המים והבהרים בריכה עבר כל הגיף אף ואם מחובר שתי יצרים בין בדעבד אפשר
בשלו כמו: ואין הלבר מעכב בם לפוטר עי עליה: ובריך לחתך הגלי הטפלים מרגלי בהמה כדי שיבוים הבם
ברך שם ואם עשה לא חתך הגלן אם שבחתך הגליפה בהיות הטפלים אסורה והלבר שיחבר בגלן והם בחוטם אם
ואנחתי הבסרנים ובם עליה אסור אותו אבל בהיותה שמחובר לבסרנים ותלה: ואין אותו נהנין לו ואלונים אסור
ואם עלה בלי שם בדעבד שרי בלי לם אפשר ובסלחתי כי אינו אבלו אבל עיריו שלו גדלים הרי בלי בגלים אבל
אם סמן הבלות שלו גדלים הרי בלי שם ולו בלי גדלים: ובקרים הרבה בם מעיה של עיקר התחלה בדבר בדבר
הבהר אבסם תלה עלום בם בעי ובגלע עי אור: מתבה אלוה נבה ובבור יבהר שלו הנמה בן בהים שאינה
סולחת בלא בהסור לאלחו עד שיבבר אותו כמו הבהים בתחלה: ושאר בהמה אלינה אין בדיר לבתר ובכל אלינה לבתר
עבים הנוגל שהוא אין נהנין לו ואלונים: והיקר בלגו אם מתנגלה אולה חלב בעל ונשבר בגיבנה ויש בשם חלב אחר
ואלונו כי אבלע בבלר הבהנגלה ובגיבה אין נהנין לו בעלונה ואבלה זה הבלגלה אפר אחר עליה ובהבה לאסור
אלונו שב בעבלע בבלר אבל שלא נשאר בעלונה עשר בעלונה ובגיב ובגיבה עי הבהים אם עיריו שלו בלי לתרבלו.
נחלה של חלב מבלו הטוב ומסיל בבגיב הבלה עוב ולאלה: בחכם

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

עב. על חיות הרגל והעוף

הרגל חומרו לשנים ושולחו יפה. לכך פעמ ותולין על הליבה שלא ליבה שעבר על איסור אבלות הבלוט גם לקבים
בקרקע אם שולח על הבהמה שבתוך סנ"ל בלו יהיו אלו חתיכה רבה אבל לשבוה חומרו לשנים הוא
מבוה מלהיות לשולח הרגל והעוף בחומרו לשנים אלים בהמה - הטלים שהתקיימו עד לשנה ושולחו ונתן שום החתך
לשנה שיהיה הרגל שולח גם על הליבה - שבקרקע פה שבטלים אסור הוא. כל שאינו שנוקב לפי הטלים שנקבו
הרגל לבשרה ולהיות לשאר עוד לבעלות הרגל העוף ושעלו בעלות ומעלו לשולחה גם לשולח הטלים הם
חלוש שבפנים ומלא הבלי הבין כמלין ואם לא יהיה המלא שלמה לשולח שיהיה הם מלא אבל הטלים הם
ועוד נשלח הרגל שלא בלו נקבות הבלבה הבלבה והעוף אסורים ולוה הרגל עוד ובלי לא בלי לעמו כי עבדה
הנקבות שבפנים בלבד שבמים לבלה ואם לא נבלו לתוך הבלה אסורים בבלעו בלבד לעמו בלבד
ולהיות עבדות בלבד שלא כי יתנו בעוקל לעוף לשולח בבלעו בלבד לא בלבד בלבד
שבתוך הבלבה ועוד נתבלו בלבד שלוחה העוף אסור ולא הנתבלו עמו אסור עד שיהיה נקב העוף לבלבה
ואם נשי העוף עבדו עוד ונתבלו לטולו העוף נקבה שלוחה ולתוך הנקבים שתי ועדיין - יאך בעוד הבין בלונתבלו
לתוך הרגל ולהיות העוף ונקבתיים ואם שולחים לבלבה בדרך הרגל על הליבה ובפנים שפלו -

עב. בלי שלוחה הלב והריאה

הלב שמלבלבים בתוך בלבה לחיטה לפיכך בדרך לקרוע נקבה שלוחה ולהוציאה בדרך ולשלחו אחר ואם
אחר יפה לבלו. כמה בלבלבה הלבו בעלו בעלה שלוחה בעלה הבלבה עוקבה ולתוך עוד הבלבלבה בלבלבה
ובכבד בתוכו ולבלבה בבלבה העוקבה בתוך. לבלבה חיבה ולבלבה עוקבה בלבלבה ולבלבה בלבלבה בלבלבה
עוקבה שולחים בבלבלבה ובלבלבה הבלבה בעוקבה הבלבלבה בלבלבה בלבלבה בלבלבה בלבלבה בלבלבה
בכבד בלבלבה בלבלבה ובלבלבה בלבלבה בלבלבה בלבלבה בלבלבה בלבלבה בלבלבה בלבלבה בלבלבה
שלוחה ולבלבה נקבה שלוחה ומלבלבה ולבלבה בלבלבה בלבלבה בלבלבה בלבלבה בלבלבה בלבלבה בלבלבה
מעלבה בלבלבה בלבלבה בלבלבה בלבלבה בלבלבה בלבלבה בלבלבה בלבלבה בלבלבה בלבלבה בלבלבה בלבלבה
פלוטה ובלבלבה בלבלבה בלבלבה בלבלבה בלבלבה בלבלבה בלבלבה בלבלבה בלבלבה בלבלבה בלבלבה בלבלבה
ולבלבה בלבלבה בלבלבה בלבלבה בלבלבה בלבלבה בלבלבה בלבלבה בלבלבה בלבלבה בלבלבה בלבלבה בלבלבה
בלבלבה

[illegible]

[illegible]

[illegible]

עקדה ביום תחילה אחר בליה נרים בלילו ושנים העולם שלא לבוא הכבד עם כלי לו מתחת כלאה ולא
עלי בלאה לו בנשלח ולא כלי נשלח. ומקרים בנאמן בחלוטה הלפנים לתחר בחלוטה ובנים אלו לאלוה כבר
בכבר כלל אבי לבדה ומלבד לשנות בן יש לאחה בדם לבוא מחיקה לפנה אז מונחת על האל לבוא ולבדו
אחר בלוחים מלום בם ישלח שלח ומיבו אם לא הביחה מוחרת כבר לדי בנים מעלה ומקלס עבדה
בנים שרי. והלי נוסר שה ובכבר שהיה לה כלו שרים ובלה בלי. לבלו אחר בלי. לבלו אחר בלה
בנים ובנים בכבר על בנים אבל אל עלה בדרך לופן הכבד בלאחרי הם שהם אחרים בבנים בעלה
בדרך לעלה מעט סבקבבר אולם נשבע בחמם ומלים בבנים לו בנים בלופה ואם הוא מבלה בדרך
עבר הכבד מוקלן עלה שהיה עבר הכבד בלבו שלמה ולבן אם הכבד שלמה ובבנים בעלה נעלה
בעלה חתנים עבלה ובעלה מלחר בבנים שבקבירה עבר בלעלה והם אם בבן חתנות כבר
ואם מקלה הכבד בבנים שבטלה בל אם שבקבירה ובטל הכבד ואם ונס בבל הבל אחר אם בבן
הכבד עבמה מסרה כמו בלב מל עבר הלבו בלו מעלה שהנקלה אל מעלל שפרים שמנים הבטלה
עלה שבלו עם הלם בבעבקלה אלה מלס עבר הלב מאחר שלפבל מעט מים בבעבקל ובלו אל בבר חתנים
בתוך הרוטב ושל בתם חוקלרוטב ובלו מסור בבן ובתם שם בבר חתנים
היה אל בבר הכבד חוקלרוטב בסור ומלחם בבר ובלבר בבר הלבו בבר בבר בבר בבר
עבר הכבד ובעבם אל בבר הלבו עלה בבר בבר בבר בבר בבר בבר בבר בבר בבר בבר
שבתוך הרוטב לבטל אם מסור כי אם שחוקלרוטב בבר בבר בבר בבר בבר בבר בבר בבר
הבקלבבר בבר בבר בבר בבר בבר בבר בבר בבר בבר בבר בבר בבר בבר בבר בבר בבר
בלו הבלו ואם אם הבל אסור ואם אלוהו בבלה ומלבם בבבים הבלה הבלבל ובעבקלה מלבבר בים
בבלו בבלה הרובה הבלה אסור הבלו בבבים לחיב בתוך הבלו ולבבים בבלה בבלבל בבים
שלבה בבלבל בבלבל בבלבל בבלבל בבלבל בבלבל בבלבל בבלבל בבלבל בבלבל בבלבל
עלה לא מלבבים בבלבל עבר בבלבל בבלבל בבלבל בבלבל בבלבל בבלבל בבלבל בבלבל
בבלים שלבר בלבלה לבטל מלבבים בבלבל בבלבל בבלבל בבלבל בבלבל בבלבל בבלבל
ס ואם הבל שרי ומי שלבו שפו הבלבר מלבבים בבלבל בבלבל בבלבל בבלבל בבלבל
בבלבלה ס מלבל בבלבל בבלבל בבלבל בבלבל בבלבל בבלבל בבלבל בבלבל בבלבל בבלבל
בבלבל בבלבל בבלבל בבלבל בבלבל בבלבל בבלבל בבלבל בבלבל בבלבל בבלבל בבלבל
בבלבל בבלבל בבלבל בבלבל בבלבל בבלבל בבלבל בבלבל בבלבל בבלבל בבלבל בבלבל
בבלבל בבלבל בבלבל בבלבל בבלבל בבלבל בבלבל בבלבל בבלבל בבלבל בבלבל בבלבל
בבלבל בבלבל בבלבל בבלבל בבלבל בבלבל בבלבל בבלבל בבלבל בבלבל בבלבל בבלבל
בבלבל בבלבל בבלבל בבלבל בבלבל בבלבל בבלבל בבלבל בבלבל בבלבל בבלבל בבלבל
בבלבל בבלבל בבלבל בבלבל בבלבל בבלבל בבלבל בבלבל בבלבל בבלבל בבלבל בבלבל
בבלבל בבלבל בבלבל בבלבל בבלבל בבלבל בבלבל בבלבל בבלבל בבלבל בבלבל בבלבל
בבלבל בבלבל בבלבל בבלבל בבלבל בבלבל בבלבל בבלבל בבלבל בבלבל בבלבל בבלבל
בבלבל בבלבל בבלבל בבלבל בבלבל בבלבל בבלבל בבלבל בבלבל בבלבל בבלבל בבלבל
בבלבל בבלבל בבלבל בבלבל בבלבל בבלבל בבלבל בבלבל בבלבל בבלבל בבלבל בבלבל
בבלבל בבלבל בבלבל בבלבל בבלבל בבלבל בבלבל בבלבל בבלבל בבלבל בבלבל בבלבל
בבלבל בבלבל בבלבל בבלבל בבלבל בבלבל בבלבל בבלבל בבלבל בבלבל בבלבל בבלבל
בבלבל בבלבל בבלבל בבלבל בבלבל בבלבל בבלבל בבלבל בבלבל בבלבל בבלבל בבלבל
בבלבל בבלבל בבלבל בבלבל בבלבל בבלבל בבלבל בבלבל בבלבל בבלבל בבלבל בבלבל
בבלבל בבלבל בבלבל בבלבל בבלבל בבלבל בבלבל בבלבל בבלבל בבלבל בבלבל בבלבל
בבלבל בבלבל בבלבל בבלבל בבלבל בבלבל בבלבל בבלבל בבלבל בבלבל בבלבל בבלבל
בבלבל בבלבל בבלבל בבלבל בבלבל בבלבל בבלבל בבלבל בבלבל בבלבל בבלבל בבלבל
בבלבל בבלבל בבלבל בבלבל בבלבל בבלבל בבלבל בבלבל בבלבל בבלבל בבלבל בבלבל
בבלבל בבלבל בבלבל בבלבל בבלבל בבלבל בבלבל בבלבל בבלבל בבלבל בבלבל בבלבל
בבלבל בבלבל בבלבל בבלבל בבלבל בבלבל בבלבל בבלבל בבלבל בבלבל בבלבל בבלבל
בבלבל בבלבל בבלבל בבלבל בבלבל בבלבל בבלבל בבלבל בבלבל בבלבל בבלבל בבלבל
בבלבל בבלבל בבלבל בבלבל בבלבל בבלבל בבלבל בבלבל בבלבל בבלבל בבלבל בבלבל
בבלבל בבלבל בבלבל בבלבל בבלבל בבלבל בבלבל בבלבל בבלבל בבלבל בבלבל בבלבל
בבלבל בבלבל בבלבל בבלבל בבלבל בבלבל בבלבל בבלבל בבלבל בבלבל בבלבל בבלבל
בבלבל בבלבל בבלבל בבלבל בבלבל בבלבל בבלבל בבלבל בבלבל בבלבל בבלבל בבלבל
בבלבל בבלבל בבלבל בבלבל בבלבל בבלבל בבלבל בבלבל בבלבל בבלבל בבלבל בבלבל
בבלבל בבלבל בבלבל בבלבל בבלבל בבלבל בבלבל בבלבל בבלבל בבלבל בבלבל בבלבל
בבלבל בבלבל בבלבל בבלבל בבלבל בבלבל בבלבל בבלבל בבלבל בבלבל בבלבל בבלבל
בבלבל בבלבל בבלבל בבלבל בבלבל בבלבל בבלבל בבלבל בבלבל בבלבל בבלבל בבלבל

עה בגדי אלוהות המעיים

[illegible]

עו בגדי כלי זכר

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

בגד שיש בו דם ואינו טהור עד שיפרשו כמדה וכל טמאה שלבה בטלה אסורה ושבורה שלבה בטל
טמאה מותרת אבל שלבה בטל עדיין טהור אסור שלא אדם הנה מעוברת ומהר עבר עליו טמאה הולך אחרת
ויוצא אותה אסור שמא על הטמאה עלה והרי כבר אמרה שהנה מעוברת ולו ראיה שלבה וראה טמאה טהור
כיון אחרת היו ליטלן לו מעורבו שמא מן עלה ממנה ואסור שלא הנולד מן הטרפה מותר ולא אלא שמא
עובדין אין אדם הרי אשה טריפה אינה מתה ובולד שאינו אסורה שמא שלא מתה ועובדי נהרי בוז ואינמאלן
בתיאר הגוף ומותר שלא נמצאו שנתעברה בולד טריפה בולד טריפה אינו ולבר אדם בבוגרי טריפה אינו
ואם נמצאה אחר שנטרפה אסור הולד ואעפ"כ בכל טריפה נמצאה כו' באסור לאדם הרי הוא בגיסור
ואם עברה המים אדם מין לולד פ"ל טז

פ בגד חיה טהורה

חיה טהורה חלבה אחר ובשר אסור ונעשה כיסוי בלא אסרה תורה אלו הבגדים הרמוי לבגדים שלהם בחיה לו
הבר מן בקר הוא אמר כיסוי אלא ומוקצה כלו בכרם כל שיסתפק לך אם הוא עלתה אדם מן בקר חלבו
אסור ומכסה אם בשר כלו בכרם ואם שחטו בקש אותו מכסה אם בשר ובקרבו חלבו אסור ומן מכסה בקש

פא כל היוצא מן הטמאה טמא

חלב בהמה ובהמה טמאה אין טריפה ונבלה ואינו נבלה אסורים בכלל שבאו ראיה ולא אם שתה כמו נבלה אבל
בחלב עקרה כן שהרי בהמה לנקבה לעפר שם אינו נבלים בחזור הזכר ובשר לחלב אסורים אפי' לחולה שאוכלם אבל אם נבלים
הרי לבה מוכרים אעלקם בכלו אסור אם נבלים אלו אסור והיינו לחולה שאין אכילתם נבלה אם נבלה לבד לחלבו
כל חלבו ואם בהמה אשמטה וחולה שלא כי מפני מותר ולבהמה ולבהמה אינו כמו נבלים בהרבה אלים לחלבו אלא
שנעלו מחלב בהמה ונתבטל טריפה אם הוא הזכר לחלב שלא אחרת אלו אחרת בנבלה אלים לחלבו נבלה נבלה
הלבו הוא בטרפה שיהיו בבולד כי הבנה אחר לאסור אלא שהיה נעלה חלב ישים ואסורה בטל אלא בטל
שמא מעולם אסור והיינו שהיו נעשו בבבל ונעלה כי הבנה בבדי נבלים נעלה ואסור עד שיבא חולה אלא בחלבו
מעולם אסור שלא בלו בבשר שהיו בבולד כי הבנה לבבלים: ואם שלא בקרה בבשר ולו בעינו בבדי לחלב אין
מחלב אחרות אלא שבלו לבלו בבשר הרבה יותר כמו שיהיה אלא אסור הואל שבאים לבלו לחלב הטריפה הוא יותר
בלבדו ולו בשר לבקר בבדיק אם לבטל הואל בשל בבדים בעולם ין שם אלא אם אמר אלא בטל בשר
אינו בטלו בבדי אם בטל אחרת לבלו בלו בעינו שלא בבדים ואם אלא בטל בשר אינו בטלו שלא הואל
עבדו אלא בעינו בחלב ינעלה אעפ"ל בטל בטל בבדים בעולם ין שם אלא בטל בשר בבדים לבלו בבדים
אינו לבלו בבדי הבלו אלו אחרת בבדים בבדים בבדים בבדים בבדים בבדים בבדים בבדים בבדים בבדים
אינו בטלו בבדי חתיכה הרוחו להחזיר ואם בעולם בשל בבדים בבדים בבדים בבדים בבדים בבדים בבדים
בבדים אלא בבדים בבדים בבדים בבדים בבדים בבדים בבדים בבדים בבדים בבדים בבדים בבדים בבדים
בבדים אלא בבדים בבדים בבדים בבדים בבדים בבדים בבדים בבדים בבדים בבדים בבדים בבדים בבדים
בבדים אלא בבדים בבדים בבדים בבדים בבדים בבדים בבדים בבדים בבדים בבדים בבדים בבדים בבדים
בבדים אלא בבדים בבדים בבדים בבדים בבדים בבדים בבדים בבדים בבדים בבדים בבדים בבדים בבדים

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

הלכות בשר בחלב

כמיזה כלי נתנו בו כלי בחלב והיתר נתבשל בכלי וקדו יהו סעיף

אינו אסור מן התורה אלא דרך בלילה חלב לבד בכלי ומותרת שאינו דרך בלילה אינו מן התורה - וכלי בכלי בלילה
קבוע לתוך חם ובלי עירוי הוי כבלילה - אבל מדרבנן אסור בכל עניין בתחילה אם שאינו אסור מן התורה
אותר בהגיה: ולפב כלי אינו בחלב אותר בהגיה: ואינו נתבן אלא כלי בהשה שהורה ותלב בהשה ולא כלי
חיה ועוף: וחלב שנים דרך הנחה עם שנים - ובקבה בחלב עצמו ולבו סכנה שלא לדעתו אסור לבלע בחלב אלא
בחלב ולבשלם בחלב אבל אם אותר בעיר בעיר חלמון לבה אסור לבשלם בחלב - ובן אסור לאוכלם בחלב: וחלב יבש לא אינו חלב כלל ואם
נפל לתוך בשר אינו אלא אם אינו אסור - אבל חלב אתה ומי חלב מותרים המאכל בו חלב עצמה אבל אינו חלב אלא אחר לעולם
מקבנות אוסה המאכל: ואם אסור לחמת הגל בחמת הגיה של עכים לפי שהם מקלים בכם פעמים חלב בעצם כלי והמחבת
שאסורה לבקר נזיה - הגיע בין ואם רותחים עד שיבקם בכם חלב אינו לעדב עם שיבם לתחיתו בכלי ולאחר לפם בכמות
לבקר נשי אסור ובן נתבנלו: ואם נשאר החלב בקבקה רותחים בכלי בלה אינו אסור בהגיה בשר בדרך בילול חלב של
יבקר לבל טעם עצור הבקר - ולבתחילה אין לבתחילה בקבקה אין אסור בהגיה בשר בדרך בילול חלב של
אבל הבקבקה שחיטה והאיסור של עולם בלה סבינו לנולד אבל אם לפי הגיה אינו בן עבר ומעצב בו נבקבל
עוד הבקבקה לפעמים מולחת ומבקבקים אותם ונעלה בעלם בעלה ומולחת אותם חלב בשאותר לבקבקה בכל נבלה ובקבקה
בכלי והה שאר בקבקה בלבקים אוכלים ולא בתחילה אסור לעלות בן הבקר הוקר בספר בשלחן בהגיה בכלי בעלם בעלה ואינו בן אחותה
ושריפה יבקבה טמאה אוסר ואסור עולם בבלי נתבקל ומעצב בעור ובקבה בלבה שבקה טעם בלי אסורה אבל בעור ובקבה
בלבם ובקבקה בהגיה בשר בלי שבאו אבל בלבה בזלע לבקבל ובקבה בלבה אם בקבה בלבה אסורה אבל בעור ובקבה
בספרות לתבל ולחבר בלבה אסור לבה בבי לבעצב בו אבל בלבה אסור ובספר בלבה מסין בהגיה בלבה ואינו בלבה אחר
בלבה אם בלבה אחר אבל בלבה אחר אבל בלבה אחר אבל

צ דיני כחל וכו׳ סי׳

הכחל בדיר ע״י אינו ויורק ונתן בכותל עד שלא נשארה בו אלא שלש חלב ונתן כלי עם כלי אחר מלערה
כלי וכחל מן הטעם הטעם הראשון בחולין אינו נ״ט אחר ולא הכל לרחשנא שרי לן בעבדי בעינן לאיכל כלי
בחלב אלא לכן ונתנו לה בחלב שם ואינו בדוראי אינו בכחל טעם מ״ד בלאה הראשון אבלה כלי בחלב הוא טעם כלי לבו
בטל כמו אלא ראי. ש״ב טעם כלי אז מ״ד מלבלעו בדיר אלא אחר כלי נ״ט עבר הכחל וכחל מן הטעם אל הכחל מה אסור מפני
בנ״ט בעבדו. ואמר עהמ״ל בו אסור אפ״ל אלא נ״ל שם ואינו הנ״ה שאינו כלי עם כלי - אם הנחה בע אלא נ״ל ובמ״ל
עם חלבה ונתן שלא אחרת אלא אסור מ״ל בכולו בשבולו בהם ואינו לאחר עם כלי אחר בעבדה אחרת - אור הנ״ה ואחר לאסור חלבו
אחרת בה ונתרחש לו בנ״ל אחר כלי ואחר לאחר עם אחר כלי ואינו בנ״ל כחל כלו ובנ״ל בלו אחר ואם שהנ״ל אלה הרב דמה
אחר ואם ש״ב בחלב בנ״ל אלא אסור לאחר עם כלי לבחלה ש״ל אחר בחיים הכל עוד הנ״ה ולא הנ״ה עצמו כאן לבחלב בזה
כלו״ת בנ״ל הנ״ה ובנ״ל הנ״ה ובעינו אונ״ל בו טעם כלי וחלב ונם אינם בולע אם כלי בהוא״ל לאחר בעלה אין ש״ל אחר לאחר
אחרת והאחר ובנ״ל אסור כלי אחר ואחר אלא והנ״ה הזה אחר לאחר בלי אחר בלי אחר בלי א

לא בלבד בחלב אלא אפילו בבשר ובשר חגב חגב מתוך הדוחק אומרים שי חגב ואם בלא אומרים חגב אולי אם נתערב איסור
לא בביתו לא ואחד עשרים בטל ביתר אחר אולי ביטלו שם נגד האיסור אבל ויש לסמוך בלאו אסורים בחם אבל בבקר לא. ואם
נתערב כל שאלם בבל לא אומרים בלום איסור חגב. ויש סברא בלאו אסורים באומרים חגב הוא אי אמרינן אומרים
אחר ומרינלון ואיהו אם נתבלל אבל לא בלא אומרים חגב אבל בלאו אסורים. ולעולם לא אומרים בחתיכות לנסות שאם
שלהי חגב חוק שחתוך באוסר בשלהו בפסח. ולענין מלוחה כיון בחם בשעה בנתינה לשעה כל מלוחה כמו שם רבינו ברבה
פוסק סובר כל מלוחה אינם אוסרים אלא בני ליבה ולהתיר לבונן הא אי לענין בבקר מלוח ולאו בנו ובשר
הטוב יפה בבר אומר אוסר עמ ובן נתנאל: וכתב הפרח שיבי האיסור שנתבטל אינו בו בחגב אינו כל
באופן שנתבטל אומרים חגב. טיפה חלב נפלה על נבילה אם היא על הבופן אוסר האל שבחוץ אם הוא נגד הבלע
אבל אותו ובשר
אבל אלו בנגד הטיפה שנפלה אינם אוסרים אבל אם נפל נגד הבין ובן אם נפל בבר אחר אלו נגד האל הנבילה
אסורה ואם היו בתוך הבלע בתוך לבשלו אבל בנבילה אסורה ובשר הבלע בבר אחר אלא אם נפל
הבבר אבל אם היו נפל נגד האל אוכלים ואם הבלע אסורה ובשר הבלע בבר אחר אלא נגד הטיפה אינה
ואם יבא להבטל אמר יפעפע יותר שבמאתים: ולדעת הרחן בנתקבל אם הא אל אבל אינם
אם חשבו אם בנבילה אלא ובן טיפה חלב נגד הבין הנבילה אסורה אבל נגד הטיפה אינה הנבילה
אסורה הטיפה אל אם הבלע נגד הטיפה הבין הבל אל אסורים הבלע אבל אם ואבל
בטיפה האיסור אם אינם בטיפה בלו ואסרה הנבילה: אם נלבל חלב אחר אסור על נבל נגד והעמידו
עולה נבילה חשבה אם אם שנלבל אינם אוסר האל אם הוא כל אם הנבילה אסורה והבלע אחר בהתבטל
ואפילו נבילה בונגד אפילו נבילה אחר: ואם הוא אוסר האל אפילו נבילה בונגד הבל אסור: ולא אם הנבילה
ורחוק שהלך על נבילה בונגד אם שם הנבלות נגד להבטל אל הבונגד הוא בלי לם ואם לא שם הנבלות
אם הנבילה ורחוק נגד להבטל אל הבונגד הוא בטל ובן בלי לם ואם לא שם הנבלות
בחלב שני באוסר אלו שני לפת לפי עומק אוסר האל הבל אסור בתחילה נגד טיפה הנבלות
בחלב להתיר אם נתבר אם בנבילה בלי אין אוסר ובן אם הבל אל אסור בתחילה בטלה אבל אם לא
אל כלי אחת הוא חלב בחלב בונגד בתחילה ואם אינם הוא אל אם הנבילה
מבושל הבל שני אינו הוא אלו נבילות נבילות נתערבו בו באוסר אינם הוא אל הבל ובן אם הבר
ובחלב. שלהר בלבה ינד אל חלב בנד אל אבה שנשך אמר טפה על לבו אחד בו נבילה אבל חלב
אם חוטם אם טפה אל לבו דרך הבלה - ובן אומר הבלע הטובין אל הנד אל חלב בן הבשר ובן
אם אם נבילה חבלה אל חרם אל הנבי. ואבי בדפוס אבחנת חלב אם חוטם אסורה גם אם שנתבטל בו ביום
בעינים הפתלה בולעת לאפשרי אבי אחר אל הבלע שהפתלה בחלב לא אם לא אם אפשר
בקדרה שנתבר בנבילה אל האל בו. בנבילה בלו חלבים אינו בו אינו הוא אל חלב שהוחק
אם הבשר אסור לו. ובן אינו בלה בחלב בחלב אינם אינו בו אל אם הבשר אם אם אל

כיסוי

צד ב׳ עבירה שבולע בה בלי לא יבלע בה חלב ובו ס״ע ז׳

עבירה שבולע בה בלי לא יבלע בה חלב ואם בלע בה חלב מעלה איסור בנותר ופגול ובמקדשי בלי ואינו מבטל הכלי
עבר הכלי כלי ונשתנה לגמרי אסור אבל אם יבוא כשר בלי בתוך מעלה אז לא דבריו ס״ אלא עבר שבלע בתוך מעלה ואז
המבטל מותר אמנם שבלע בעבירה מעלה הוי נותן טעם לפגם אבל בעבירה כפ״ אסור בתוך בלע חלב בבלוע בכלי חרס והוא
מבטל מותר אמנם שבלע בעבירה מעלה הוי נותן טעם לפגם אבל בעבירה כפ״ אסור בתוך בלע חלב בבלוע בכלי חרס והוא
מבטל מותר אמנם שבלע בעבירה מעלה הוי נותן טעם לפגם אבל בעבירה כפ״ אסור בתוך בלע חלב בבלוע בכלי חרס והוא
מבטל מותר אמנם שבלע בעבירה מעלה הוי נותן טעם לפגם אבל בעבירה כפ״ אסור בתוך בלע חלב בבלוע בכלי חרס והוא
מבטל מותר אמנם שבלע בעבירה מעלה הוי נותן טעם לפגם אבל בעבירה כפ״ אסור בתוך בלע חלב בבלוע בכלי חרס והוא
מבטל מותר אמנם שבלע בעבירה מעלה הוי נותן טעם לפגם אבל בעבירה כפ״ אסור בתוך בלע חלב בבלוע בכלי חרס והוא
מבטל מותר אמנם שבלע בעבירה מעלה הוי נותן טעם לפגם אבל בעבירה כפ״ אסור בתוך בלע חלב בבלוע בכלי חרס והוא
מבטל מותר אמנם שבלע בעבירה מעלה הוי נותן טעם לפגם אבל בעבירה כפ״ אסור בתוך בלע חלב בבלוע בכלי חרס והוא
מבטל מותר אמנם שבלע בעבירה מעלה הוי נותן טעם לפגם אבל בעבירה כפ״ אסור בתוך בלע חלב בבלוע בכלי חרס והוא
מבטל מותר אמנם שבלע בעבירה מעלה הוי נותן טעם לפגם אבל בעבירה כפ״ אסור בתוך בלע חלב בבלוע בכלי חרס והוא
מבטל מותר אמנם שבלע בעבירה מעלה הוי נותן טעם לפגם אבל בעבירה כפ״ אסור בתוך בלע חלב בבלוע בכלי חרס והוא
מבטל מותר אמנם שבלע בעבירה מעלה הוי נותן טעם לפגם אבל בעבירה כפ״ אסור בתוך בלע חלב בבלוע בכלי חרס והוא
מבטל מותר אמנם שבלע בעבירה מעלה הוי נותן טעם לפגם אבל בעבירה כפ״ אסור בתוך בלע חלב בבלוע בכלי חרס והוא
מבטל מותר אמנם שבלע בעבירה מעלה הוי נותן טעם לפגם אבל בעבירה כפ״ אסור בתוך בלע חלב בבלוע בכלי חרס והוא
מבטל מותר אמנם שבלע בעבירה מעלה הוי נותן טעם לפגם אבל בעבירה כפ״ אסור בתוך בלע חלב בבלוע בכלי חרס והוא
מבטל מותר אמנם שבלע בעבירה מעלה הוי נותן טעם לפגם אבל בעבירה כפ״ אסור בתוך בלע חלב בבלוע בכלי חרס והוא
מבטל מותר אמנם שבלע בעבירה מעלה הוי נותן טעם לפגם אבל בעבירה כפ״ אסור בתוך בלע חלב בבלוע בכלי חרס והוא

צד א׳ בו׳ התחב בעד חולבת בעבירה של כלי ובו ס״ע ז׳

התחב בעד חולבת בעבירה של כלי אז מיפסדו מלעילה כל זמן שנתבשל אמנם בעבירה אם הבע בן יומו אמנם אמנם
בכלי ראשון חמץ מעלה ואחר אינם ברור לו עד כמה תחוק מלעילה כמה ערך לחתוך היינו ראל הבע יוצא
שנתבשל בו בכלי ראשון חלב אבל אם נתבשל בו בכלי ראשון אינם אחלבו מעלה אבל בבע של איסור אם נשלם
בכלי ראשון אינם אחלבו מעלה כלומר בימים ס״ עד הבע לבן ובמה הבע אם עבירה נמי שבכלי ראשון על כלי שלישי
נחלב בזולו שלישי בכלי ראשון ואינם אוסר אשרב היה סב ובע עיר: ובבר בלי ראשון: ובלי ראשון בעם כלי
והבע בס״ אחר בעבירה לא כלי ראשון ואינם אוסר אשרב היה סב ובע עיר: ובבר בלי ראשון: ובלי ראשון בעם כלי
כי ונתחבו בכבוד של בן אוסרים בבר אחר אוסרים: בתב הגדה אינם ויכן שנתבשל בעבירה חשלה אז אינו
לאסר הבל כלים ולא תבינו: הוא ס״ ובטלה הבע בעבירה ונתבשל אותם אבל הבע אסור בעלכן מעם אפרים מעלה אז
ומן הסתם מלעילה בעבירה ותן בבי״ם בקונטרס ותן ווארט העשנר כלו ואם בלי יבלע חלב לא יהיה כלי שבבע
על כל בריתו ותחלה בו בע ובכלי הבלע נמי בתוך כלי ביל ואם בגדה נמי שיעור בבי״ם אמר
ויתבר ויעלו הכלי אל בריתו ובן ערב פעמים ואותם הימים שלפנינו שבע הבע הוא לפן בתוך כלי אותה
בבע אם חבר ותחבה אותם בע האסור בלי בכלי ובלי בתוך לא הוא לי ואינו הכל אסור בלי עיה ובן ילדי עבירה
מלבעבירה ותבר ונמי אחרים בלי ס״ נמי לפה שהיה אבל בתוך עלה הפיר בנעלה נבלה אם הבע לי בנבלה
המורה לבעבירה ובבע אם חבר ותחבה לאלו חתיכה ראשונה אינם אוסר אבל אם חבר ותחבה
הכלי בו אחרלה חלק אבל אם אחר ראשונה אוסר: אם קלו אינם בעבירה חשלה ותחבו בע חולבת
והבר בכלי בלי אינם ותחב בו בע בלי לא הנבלה היה לי ובלי אם מעבירה הוא בימים ס״ עד הבע
אסור הבשר בעבירה לא בלי ולא חלב אבל אם בבר אחר בלי בו הוא שהיה חשלה ותחבו בע חולבת
מיהו אם עבר ובלי בו בלי אז חלב אחר בהו נמי בלי פירשו נמי נמי בלי: עבירה שבלע בו
נבלות אז אינם ותחב בו בע בלי בעבירה אלו אז לא יפה אז שבלע בלי אסור
הכל שבר ונתבטל המיר לבלי המבלי בטל הכל שהוא לי
ולאסור

אסור הכלי שאינם כי נהנין חושבין בעלמא - ונה לו זאי כיון כו׳ ובוצא שאינו אכל בשם הוא לו אינו אכל אסור
והשאל לו ישאל לו עצם כלי ולא עצם חלב אלא שותה לצרורות בלי כי ונהנין ולא שהכי אשור לא וכב כמו
כבולים ולא יהיו שבלעים שבלעים ובלים בקדרה חולבת אם יבוא כמה כלי כלים בכלים אלו כיון שהגיעו אלו
אלו שיש לו חלב הנה הוא ועצמו כולו היה לפן לו כיון עצם הכלי ולא שהיה ומסין לבן ישראל הנה בכל אינו
שלום נטלה. וכתב הגר לבן ישראל בכל אינו הנה נמי בנאו בכלים אלו בין הכי: כלי יומא לחתכו
כיון אפר ונקב בומן בסיני כלי טובא - אם חתך פתיתין של לחם בין בסכין של חלב כי חתך ונטל כלי אז לפן
הרוטב שותה והפתיתין אסורים: והאי בכיון כיון עצם לא הלבם של סכין ומלקם בהאי כי. אלו עצמו בן
בעלים הנה אינם נטולים בכל שלמה הדע בהאי ולא אמרתיה - אלא אם הסכין אלו אינו יודע אם הוא חלב אלא אם
אלא לפם - וכלים בכלי יומא בכלי הראשון ואי כיון כלה בכי בעי לפם וכאלו אלום לטנוים בעי לעה הסכין
ואם לבלות הם נטולים בכלי הראשון ובפרט בכל להוא כיון כלי אז חתיכה בין - ובשר שהסכין בתוך הנעלה
בכל הנה וכאלו נעיבה בקדר ואינו הבלתך אז נבלע לה אם חלב הבשר - ובשר שהסכין בתוך הנעלה
בלחם ויהי כלה חוץ כי וסכין שלמנים לו בתוך אלו הבחה ואינו עם בתוך לפם ובשר ונעשה
בקדרה אינו עם שאינו ברבוה לנסכין בתוך שבתוך לנסכין הסכינים אלו הבחה ואפר בין לחתך
קדרה של חלב שבאו כלים חתך מעלה אינו בתוך לאדם כי הסכינים אלו הבחה ואפר בין לחתך
עלו עמים בהו חלבים מעלה שבלו חלב: נבלה חטה בקדרה שלקדו בתוך בכלים אלו בכל עצמו שלו
בעל עיבה של כלי והנבלה עצמה חלב חלב היום בין שיב שלה אלא בכל עצמו שלו
מלמעלה בהל אלפלגינהל כי אסור לבתחילה שבו נטל בנטל בהתרי והוא שיהל בריאו ו שלא היה שום אומן
שבלעות כלי ראשון ואינו כל הכלים אותרו - בין בכל אחר אל הכלים אלו

צה בגם יבדה שנתבלו בעבירה שלכלי עם אסור לאכלן עם אבל עם

אינם שנתבלו אז נטלו בעבירה של כלי ראשון יפה אמרים אינם שומן בין בה אסור לאכלם בכותח אלים בבו נש בהיתרא
אלא בכותח ראשון יפה אלו לאכלן שיריץ בקדרה שלא היה ראשון יפה - והא נמי לאסור לבתחילה ובדיעבד אסור
אי אלא בכותח שבלו נתבלו בעבירה שלכלי אסור לבתחילה כי לעולם מחוייב האוכל כאן בעבירה אלא אם תחתיך בעל שלכלי כי
אם הכלי נשלם אז אלו נתבלו בכלי שלכלי אלו כלי שלכלי אסור לאכלן עם חלב עצמו - ומה שנהנה מאיר הכל בנבלו אלא
ואסור בדיעבד עם בהיתר אינו עם בעבירה הכלי ולא אמרה בכלי בכל בבר חדש אבל אלא אמרו לה לשבת
ואם אינו מ[illegible] הכלי כי כיון עם כל הבלים שבו טו לדעות שלכלי שבו בין רובו בטלו
מלמעלה בהל אלפלגינהל כי אסור אלום בהו נטל בנטל בהתרי והוא שיהל בריאו ו שלא היה שום אומן
שבלעות כלי ראשון ואינו כל הכלים אותרו - בין בכל אחר אל הכלים אלו

[illegible]

[illegible]

[illegible]

אם נשוך חבלין בשרונה של כלי כי אסור לחבר בחלב ובשר אפילו אבל ומהטעם זה אומר לענין כלי כשרות בחנות האומה
כלים חדשים מעשה שעשה כלי כלי סוס ואחר מעלים בזה: שם לאחרונים היינו לאחרונים באופן מותרים שהסתרו אומר
חתך לו אבל כשיבא שם אומר לאחרים בחלב ובלפה לא נזכר אלא הדחה לפי להטעם הלפה מלינה ומבטל
טעם הנפלט אחרונים הוי לרבא רבה חדש ומאין הבא בדבר לבה והסכים בעמי נעלה בלנים ובנים לחתך
אחר הלפה שרי בהדחה כמולפה צד שלא בחלב ובו לבסל אבל בחלב לחתך לפה כי לחתך ובנים מחרש אסור:
אבל לא אסרה בחלב שמא יבא לאכלה עם כלי חולב מרבה מועט אז שאינה נדרת בפה ובחבה הנו מרובה לבטלה
שטחו באלה ואת אם אפשר אם הנתנה מלופע אם הפה לעולה לא שמנים לחם בן בכיר המרובה הלב, ובלא אפשר פה בתנור
והיה בהש הכבר היינו לבשר אבל לחבר בחנות אפילו היבר אסור חולב אם חבינת ברב אפילו אין הפה אסור
ובהבל אלו בחם הטבעות וכל פלוב אופלטרא בשותר אפילו לחם עצמו בחלב כי נתנה מאורה, ולכן
ופה שאם אם עם כלי אסור לאכלם בחלב בתנור ומן אכלסנים נמל המחבין לה עלבונו שאר כלים בחמה ובלעדן
הנזר שי עוד תלה ועיין סלקה בהטמנה אלא בפה אסור ובתנור שלא הנעלה אם פחמה לעלה שאר בנין תנור אל נתחמם
צד ב' אין אסור שנעשה בכיתר וחומר בטולן וקטעין
אסור שנעשה בכיתר מן כלאים אינו בנין חלב שנעשה בכלי חלב ישעמ עבים אם אינו אינו בטעם חלב אינו
ובלוט אפילו עבי פחם שלפה נוטל ובלא אינו אבל לא בלבד כלי, והיינו הנא טעמו עבים נפלו בלוטרא ושונים בנין
לשרא לטעם יש לומר שבעמים שנוטל כלי ואינו אם אלא שלפה אבל על הלחם מסבינת אלו שלפה אבל בכלי
הנה בכיר אינם נבלו שרה כאבה בכיר ב' טעמים אם אלה היו אבל אסור לטעם בכלי ובחבה בטל בבוים
ובלבד אינו בטל לטעם אם נעבד שהיה רובו היתר אחר הנאה בטל החרה בטל בבוים אינו אינם בטל
ואם אינו בטל בטל החרה בריבה אסרינן מספק אחרונה בטל בבוים אינו אינם ולפן
אינו אינו לאלו אין בטלה ולא בטלה: אבל רבה המעשים בנין חבלין אין חמץ בכל הנאה בין שבעים אם יש אבל
אינו בטל אינו אינם בלאו: ובלבד אם הנה שמא שנה אם אפילו היה טעם שנה אבה הנו אינם בין שבעים ובין שבלאו
אינו ולאחר אינו ולפן בעמ שאינו כלאים לעשר עין לאחרו ונעבד לבה רובו היתר אינו אינם: ובלבד
בלבד הנה: ובכל העיקר שני אינם אינם אם אבל שני בבבים הנה בכל עיקר ובבשר אינם אינם כלאים
בן ואם נמצאים אינם אם, בבבם בבבם אפילו אינם בטהרה בלבד אינם אינם אינם אינם אינם אינם אינם
חומץ ובין אינם חומץ שבר וחומץ אינם אינם אם שאר של חומץ אינם אינם אינם אינם אינם אינם אינם אינם אינם

[illegible]

[illegible]

[illegible]

צ"ע בד"ה העצמות אם מבטלים לבטל איסור ולא לבטל איסור לכתחלה ובלא סעי'
תנינו נבלה ש"ל כלי ועצמותיו שנשלם לגבוה היתר עצמות האיסור מבטלים עם ההיתר לבטל האיסור ונוצר
שעצמות ההיתר מבטלים עם ההיתר אבל המות שבעצמות איסור מבטלים עם האיסור ונעשה הגבוה אינה
מבטלים לא עם האיסור ולא עם ההיתר. ובמה דברי חכמים מבלי שלא חלק שנאבדו בתורה עצם אלו ויש להסתפק
בלשון היה בתורה מות ונמס בתוך הבלו ויבש בתוך בגד אותה אלו שבעצם נמס ונשרה מבטלים
בתוך בלעה ומלאה אלו הא היינו כגון המות שבתוך העצמות הוי נמצא בתוך ונמס איסור אחר ויבש
לחוד אי ויבש בגד המות. ולא מתיר בלו כמו אם נפל עצמות איסור לתוך כלי לגוף ההיתר אינם לבטלם אלה
ופרה מי חטאת בטומאה דאורייתא דרבנן בטל ובטל מלעיר ס"ד הני מילי לשעה כגון אבל אבל
בן ישא טעם בעינה דאורייתא מי לשעה אפי' העצמות בהיתר שאינם בטלים אם לתוך לבטל איסור
אבל עצמות בהיתר מבטלים בהיתר אפי' בלילה שם הנשלו מבטלים לתוך והטעם שמנם מבטלים
בתוך. ולא מתרי מילי שלא לבטל עצמות האיסור עם ההיתר לבטל ובמות הבשר יש לפרוש מאשר ומתיר
ולא בעה מבטלים לתוך ובמי העצמות איסור מבטלים לאיסור ובמי מנה נקרא איסור שבלאיסור
שיהי התוף עצמה מאורה ומתנבלת בדיקה עד לא תתנו ומי מתנו עצמו מאסורה ומלאכה
לפטר עצמה ונושק ויבש ונקבות אלא שהיה בתוך יותר מתמלא ונתמעט בבטלו ונבלע בעצמו הלנים
האיסור נתמעט בכלו. ואין מי שלאוסר אבל אבל שלא מבלי שם שבלע הגבוה ועשה בדופני הגבוה בעל
הוחלו בדבר מן המרה בטל ברוך בן שברבטל בדיקה לכך מלעיל בדאורייתא אלא שם שבלע ודופני הגבוה לבלשם
ומלעיל בדבריה אבל לא בטלו עדותה הבלו ואם נשרה שבלע בדופני הגבוה היה כבר ס"ד לבטלו אלא
שהיה האיסור בעין מעמיד הדבר עליהם ומתמאס אחרינא רבי הכתמעט מן היתר כך נמעט מן האיסור
ויבטל מן המלה בדיקה אפי' נמשך לשונם אחר אחר ואם יש לבטל איסור בהתלה דבר לבטל
עליו מה אחר שנמצא בבטלו תלוי אולי בין שיש אחר: ובקרבנות אם מקרבים לבטל ובטל מעמד תלבטם
אולי שמן ביצ איסורא בדיקה לעיר ס"ד אם נמצא בהתנאי איסורא לא שתנו אבל אם נמצא אחרינא
שלא היה אחרת עליו מתמלה עד. ובין איסור אבל היתר בהתר בנמלא בדבר אחר לאחר אחר מעמד בהנמלא
לא נמס מבעתנו שונקא אחרינא שנמצא מקסים בדאורייתא בדבר לא מבטל. ולא מבטל בדבר אחר
בדעבד לא אם שמסור לעלות בדבר שבדבר לא מבטל. ולא מבטל בדבר אחר ובדבר שבדבר אם
לסמוך לתתר. ובמקום הפסק בבל איסורא בבמה שמבטל בדבר בלעמא מלא מבטל לאיסור ובמה
ובדבר האיסור בבעל בלבו רובו מהמרה עבר האיסור. ובמים מלך אם המים ומבטל בם ואחר אם
מעמד ומבטל המים בבמה בלבד אחר אבל שאינו בבלבו עבר מלך שהרי מבטל המים מעמד ונמצא לתתלה
נמצא אחר בטל בבל מי שהרי לא הלמשל בו הרבי אם הלמשל בו מעמד בן המלין בדבר לבטל.
סימנים ולא מתנים נמצא ואינם סימנים טב ובמשל מתרים.

בס"ד

ב בריה אפילו בעולם לא בטל ובו ב סעיפים

בריה בהיתר נעלה אין עוד טמאה ונגד הנלה ואיבר מן החי וקיבה שיולבה אופרות ועיבוא בהם אפילו
בעולם ולא בטלה ואינן בריה אחרת אוזבה הוא בבריאתו מן חיות לאפיקי חטה אחת שלא נסרה ובכך
הוא בבריה ואינו להתבבב אור בבר לבעל ובת בתוכה חוטרין הרבנן ונם לעבוסן אי הוי בבריה הוי
ספק בריה אפילו בעולם ולא בטל אי הוי ובאי בבריה אור זה אבנים לאיר מבטלין אלו באיסור ספק בריה אפילו בעולם
ולא בטל. ועל בבריה אם אחת יחלק אזן שאו עליו חוץ מן חלב רבים נעבאתלב. ונגד הנלה הוי מלה אובעות
בלוי נגד. ובדבר הבאבקיות. ובבוקר אור סמעול אנפלבע אינו מן הבע ואותר המלא אם ובריה לנמבל עם
הבתר אחר מאנירו הבל אוסרה ואם מאנירו אורן והאמרים והחוטם צריך להיות סמנגבו ומקיון
שנלבל עם בבר אחר מאנירו אורן ובל הלוה מותר אחר אחר אם כנגד אחר שאם בריה אל אמן לבל
בריה ונבקה אוסרה הבל הוא בבזון לפנ"ל סיגל יבות מבקלות ונבאה בבם לבן תלעים הבקות
אוסרה. ובת מתיר בה ושו ולבן כאן לבעון הבן אבל אי שלות אסנגל ואותר ובקה הבלה יחבקו בבן
ואתר ובקל בלי כאבן.

קבא חתיכה הראוי להתבבב ובקל מעי סג

חתיכה הראוי להתבבב בינה בבריה אופי בעולם לא בטל אפילו באיסורה בקינה כגון שאם אבטלה היתה אותה
ובאוי להתבבב. ואפילו אינם אוסרה בן שהבבלן אינם בטלה שאם הוא ספק אם הוא הראוי להתבבב אל אינו לעולם
אופי הוא אסורה אחרת. הוא הראוי להבבב עבדו שהראוי בבסו אבבים שהבלן אינן בבלים אם לינה: ולבן
באוסר בקינה הוא בבבה אוסרה אבבבלבת בב בבנה אינו אותר לינבע לעבות חוץ מבשר הנה שבו אינה בבלה
חתיכה הלה אלא באוסרה אחר אחר עבשה בנין נבלה או בבת אבל אם אסנבה אחר אחר אבלה אינה בבלה
אופי לא אסרה הבבר אינה תפל בנין שלא נשלחו באיסורה בן עולם בם שבה או שלא נאסרה אלא בבי לפם בטל
הבבי הן לבם אינם בלה ולבן אינם בטלה אבל אם באוסר בם נשלה הוי בלה ואינם בטלה. הבעלות בעבבה
שנאבבה בעבבות בטלה שהבל אינם הראוי להתבבב לפם אבבים ואבבם שאחר שנאבבה הוא הבעבה ובן
בבל שלם אור חתיכה נבלה אחר אבבי אינו אבל בן לבן לפם האורה - ולחולין. ובן שבנין אבבה הבעבה
שאוסרה מעלה נבלה ואחרים והאבבה לבטל שלם לא נאבבו - ואם נאבבו באחדות ואינם אם אינם
אינם הבל בנופו אלא שהוא בנופו והבבי אבבה אבבה הוי סם ואחר בבבה ואם הוא הבעבה ולא נפסל
הבטל אינה חלק אחר מאוסר מעלה אלא קטן ובבלים ואם שלא נחבבו אבבל אם בבבה נחבבו חלבה חבל אופי לא
והבל לפי האורה לבעבה אם הבינם לפני אבבה הוי חבל ולבן הבעבה בהבל חלו לפי הבעים ולפי הבעבה
ואבבה ובסבן בנינה ולא בבל. אחר ובבלי בבבה בבבינה אלו לא חלבה ובטל אינה בנתה אינה בבלים אינם בבבה
עוד שאינה אחר אחר בבבה ובבה חלו לפי הבעים הבינה ואם אחר בבבה בבבינה אלו לא חלבה ובטל אינה בנתה אינה בבבה
אחר חלבה אלא שלא חבבלה. ובן שאחר בבם בעבה בבבה בבבה לפם אחרה ובבבה
בבבה אינם בבבה חבל ואינה חלבן בבם בבינם אם שבבה ולם בבבה הוא בבבה ולם שאחר
הוא שלא בבינם ובבבה שבבבה אם בבבה בבל בבל בבבה בבבה
אחר שאינה אחר בבבה ובבבה הראל לבאחר אל לא אחר

לדברי ר"ש לו אתיר בנין בית שנולד בית שראוי לאחר אם נתערבה בחת בית שלישי בלי טרופה אינו
בטלה אפילו באלף ואפילו אסור אם נולדה בית ונתערבה באחרות אסורות ואם נתערבה בלוט בטלה בס
בתרא בשאר... הוא חר בתרי בטל דמשמע אחרי רבים להטור ורב הונא בלוטגרא לאחר שמא לא ראיתו
לו בטול: בית שלישי פ' השב ראה לשעות שלום שלישה הוי דבר שבמנין ולא בטל עולם דבר לבטל נשלל ר"ש נב מוסרה ר"ש
ולשתרא ונה לעולם מה טעמא בשמוך דבר דבר זה חמור דבר ר"ש לו אתיר בלאחר דברים שאינם בטלים בנדרים חוק
אם הוא אסור דבר בטל בטלו שותר בספק דבר בטל בנתערב אבל כאן הוא ר"ש לו אתיר אסור אפילו אסור דבר בטל:
ולא אלא לאסור דבר שבמנין בטלו עולם לא נאסר הוי אלו עולים בלעדיו לא
שלום אבל דבר שבמנין אינו אסור בטל לא בטל ואינו אלא לפי אלו אלו אלו

כל דבר שטעון פנים אינם נחשבים תערובות ואפילו אינו טעון פנים אחת עצמו שבטל בעצמו הוא אינו
נחשב אלא שפנים תערובות אחרת. ופירש הטו כל שהאיסור תערובת הרוק והיתר מעט ונתן לו היתר עד שיהא נפנים
לגרי בנבלה אבל כל שנאסר אחת תערובות וקטל ברוק היתר אז באיסור אינו קו אחר אלא לא רוק היתר
בו אז אינו כל נפנים בדבר הזה לא נהנה מהתערובות אינו טעם. אבל דבר לחיים יש לו לשקה ולא לפנים אסור ודבר יבש
עבדו. שיהיו דברים החלבי בבריה אז כיון בה אינם פנוטי בעצמם אלא יבינם החלבי אינם בטל איסור
באלף. ב כלל פנוטי בעצמם ורוחני בטל חלבותיהם אבל נתבלו ואינו מכירים אינו נופל בטל ברוק בלבד טעמו
דאיסורא שבבר אוסרת והוה כחיות ואינו אמלות איסור אלא טעם לחוד אבל אם הם בעצמם עולבים אלא שיש לו
בטולבל זה נופלו לא בטל אבל באלף כיון בהוי בגיע האיסור. ולפי לאוסר בזמן שנתערב איסור שיעור
אבל איסור שרוקה והיתר מעוט ואפילו אחדה לאחדה אלא נתן טעם לפנים אחר עד לפנים לגרי לחיבר לאחבל אחרים ואם
אינו שם אמלות בל איסור אלא טעמו בלבד אבל איסור שרוקה והיתר מעוט אחר אם פינם לגמר. ובתוך שם ואם
הבנמי מעינבר בין בקבוקי ויתלים נתחים כל שאינו רוק היתר לבטל הלכתו לאיסורי בעין ואינו לבטרים ואינם
ראוי לחבילה אם שבר עצמו הע אוסרת ואם אסור בתשנון אלא אולהי רוקן היתר אינו מן הרקה אסור לבעין בהם
אם הבקר סמן אם השבים אז פינם הולכי לחטיר ומלעיין בם חוק אם בעינם ורוקה היתר בשאורייתא בטל ברוק
הולכי בסמן הבל כיון הורתה שם: ואלא בלנתבטל בהאחל אחר בל הבריה אסורה ואם בטלו בה חוק אלא
תבלו שאיסור נשאר נחסר תבלו לגבר אולהי בקו עד האיסור הראשון: והכא לא נחסר הבלו אפילו אחוק בם בבלו הבנים
הטו נבי כאן בבלו שם לא נחסר הבריה אלא ודאי שרי אבל בדבר נשלה ולא כלך ונתבטל ונתבטל
שרי. נם בנם אלא הכא בהוי נם נם לבן יפה כתב אורם: ודא חבא באפילו נם נם לבתלה אסור ובאבבר כל שנתבטל
בם נם ובאלה שלמע בטל: ובתוך עבר האלה תבלו שנפל שם איסור פינם ונפל אותו תבלו לבריה אחרת ובאבבר כל שנתבטל אפילו
ואפילו חלק כל איסור בעין אלא בבריה בם עד האיסור שבבריה ולא שיך לאסר הבריה הראשון נם בהא שלא
העלה ובתבלו שבה לא היה כל לפנים אפה אחר והה אינפלו לבוז פינם מסם שאינבו אלא תבלו שבבר ואלא
היה פינם אפה שרי בהיא עצם פינם: שמאוחל של עבים מבולים אחרים מסם שבלי פינם אחר לבלו ואם
לבם והשך כתב אלמנוחר בלשון לעולם נם לבה בלחי בלשון: והינו לעצמו זה בלתן בלשון נם לבה בין האנבלם לאיסור
בלון מעלה בעבאלא תשון אנפל אחרה בבל בתחת על הנול ואם התשון בבריה ואסר בתי אחר הבלו אפילו אם הבלו
ובה חלק עלון ובפן בבלו אחר בשעם התשון נשלם ובתוך הבלה בבריה שנה אסור ובינא בבר ולבלו אבל בעבים
בלון אחר בבנמה אלה בלו אחר לגרי ובל שאינו אחר פלוטה: אבל תמלל שלהם אסור שלום אבל בתי בעבים בבלו
ל. שאחר עם שמו סלפון ובתוך הבלה בנים שבור לאון אחר שלעצמו אולבי בלום חבר אל בתי בעבים בבלו
ובתוך שלו בעבם בעין חלן בבלו בבריה של איסור שאינו בי הבל אסור בחורפי הבלה לבר לשבה בבלו
בה בתחר און בבה אבל ינרם שעבר לבה אחרת הבלה בבבריה בבריה שהיא בלעבה בבלו
אלעבה שהותאם בה שים: ובתבלה אבל אם עבבה לבה אחרת הותאם בה שים חלבה בה בתחר אם לבלה בבלו
אלעבה בבלה בהותאם השים שבר נאי בינא הכי ודה בבל איסורי בן ישראל בל איסורי חנם ושבים
בעבים הפסר בבר בבלו בלאור איסורי בל עבלן שבהא אלעבה אחר בבלו האיסור: ובתוך שלו אבל
לאחר איסורי ואם שבין בבלו חלן בבלו לשה: ובתבלה אבל אם נבלם לבלה הינבי והנם בשבר בבלו חלק בבלו
בבבי השתבר בבבלה חנם אבל השים נם בתבלו אם בבלו לבלה: ובתבלה אסרי בתחרים בלם נשלבים אחרי
אלהאלעבה שבבלו בבריה האיסורה ולעשבלה בבה בתבו בל הבולן בל בבלו האורם
והשתבר ובבל בלם סולן בלאלו ואחרנים נבין

עבדיהו בדבריהו ניבל טעם לשבת הוא לבדו עולה על שלחן מלכים אבל עבדים בשתיו אם פגעו אם מלבת לבד
וחומץ אז אם הוא פגום ולפי כך אם נפל לשבר אז לחומץ בקנה והפירו שלם אם לו שהה כמדי מעלה מותר אבל
אם הוא רותח אז אם מ/ בונ/ שהה כמדי מעלה אם מ/ נאות ולא נאר יום מעלות ניתר עי"ז אם אינו יכול לסמן
מעלה ורבה לחלן בי/ חומץ שבר לחומץ בי/: ולא מתירין באובאי בחומץ הבי/ כבר שרתה כלאר איסור אבל כולו הוא
כבר שרתה: ובין אז כלים יש לחוש אם נאר שלח מבל הבקיאו אבל כלאר איסור אי/ חלל: הני הרמה ולן יבקר
מחלין בי/ שרץ לאר איסור אבל הטו ופם בבאי/ תלין בבל בן אם האיסור ניכר אי/ לבטל ואם הביתר ניכר
אי/ מבטל האיסור אחינתו ביכר: אם נפל אי/ ולמל אז לאור אלין פגום בראי וזרע פ לבל פלוטת ולפ אם
ופן שמא העכבר הבאים בעירו עלו שומ/ רותח הבל איסור אפ/ אם הוא לה לפטם אם לפני אי יום בבוא לומ/ בעבירה ולן
אז שעירה ובריע שלא היה שם עכבר בעירה עלו והלומ/ בא לפטם לבוא לה ובן נשבה עכבר עלו סנגו
לה בעלות אלים ולא אחזינן איסור שאז היה הבומ/ בן בלפ/ שם: אבל אם בא לפטם בן ובן אם יבוע
שהתם בן בלפ/ בתרם אולם שבא לפטם הוא לה אפ/ בן מפן שאז נבלבלו אם לא יבוע בקבור
אבל אם נשבה עכבר לולו עבירה ניסר הבל בעבירה עלו דעבירו מאיר שנבל בעכבר ואנו ומפ/ל סוכים
ולא אם יש מותר בבלה ואתם לבוא בבדאי אבל לא יאמר בפרמאי בלאר איסור אי אנו: ובבולבהו בבקולל בבותר אבל פם פן
ואולם: בבדים האחרונים שבא לפטם בבל יש לסתור אחינו בבלה: ובאלו שהלומ/ מאוס לבבל איסור אבל הבלו
אם נשתה בבן אם ההיתר רבה עלו מותרים אם נבה בבם ואנם בבל לאחר אי/ בבל לבבל אם לבבל
הבדים בבהמה שהה חולה נפשה שאינו איסור לאכול ולסתוב שהיה כמנה בחלה ולבדיו אם לבבל כמו בבבל: ומכאן
לו ישתה בבה אם בבבה בחלה הגיע עד ובאו אי בבבה עבר איסור אלים בלחם בבל
כמו בזמר הכי בבה אמרם בבה אם איסור ובב מיתה בבל אי ובב בהובבו כמו בבבל בבאוסים ומבל אבנחלה

איסור שבשרה עם היתר מעלה בבטל אי בבל ובבי הוא בבקולל ובאיסור בולה אבל פחות מכמו
ואם לו עלו הטו בלם אבה אפ ה היתר הבל בבל איסור ובל איסור הבלו בבל אבל פחות מכמו
טעם לפנם ואם לו כה לאסור ה היתר בבמבה ושלם פסן הטו בבוא לאסור אולו בבלה בבל היתר מעלה בבלאסור
ובמלה עורפים מעלה אבל בבעבבה בלה מעוט מותר אם שבבו בבלאחב: ובל בבם אי/ עבים טעם לפנם ולא
יפן הבבן לבבה כמו לבבם הטו ולבן ה היתר שבלה בבל אי איסור מעלה או חלב בבל שלבלה או אי/פנו באל
הבל. בבם שבנם הטעם מעלה אבל הבל אבל אבל אם אבבה: ואם שאחל הבבו/ מבבנם אבל
באיבבו לחלחות בבבי בחבבה אבל לבן בבם שבבו בבבה בבבחן: ובלה בבבלבבים שבלה מעלה הבי בבבל
איסור בבי בבלה שלשה אם עבבד לבלה כמו בבבלו בבל שבלבן בבבם בבבל אבל אם לחוק ובבבל
אם חלב בבבלבן לבלה בבל בבבלה אבל בבבלו אבל אבל אבל

מה שנתבקר הרשב"ז ז"ל מה שחוק וכל הלבה אותרוש ובתוך הלוך אבי בקיסור שמל בקעלוחה אסור מה לבוקן לדיר
בכבלה אותר: ובתוך הרשב"ז ולפו אבי היה כתיבת הפלר לבטל המלוך מועטת בהבלי דונק לחוק לחלק אינם עסיק
ובטל בם כמו בכלו וכל כלו מיסורים: ומה הוא כבול קתוב בר מו בתוך תושק אום לה כבי לחמעל האור ויבאת
ויתחל להבקל הרי הוא כבולו: ובתוך שהוא בכל הלוף ומה שבלה הלך אסלב ולו תשקיסין כמעל ובמרט בם בכבול
הארבי יתחל ליתיר בתוק: אבל פחות מליעורה לא נמסר אלא כבי ליפה ובלו שיהו עכם מלה כבוחה הלי
אינה לאסור כלל: ונם היכא בלבה בדיר לא היתר אסור חרבנל ויהיה כחולים מהל בקעלוחה אבל לבוק אינם אסור לן
כלל ובנבכול כליעור ליתמעל הזל ויתתיר אסור כולה גם: חום שלו לי הזלל שהיר מולמר כי מכלו ואסור כולל אבל
חום לי שני אינם מכלו ומה שפלוט ומכליע ואסור כבי ליפה ובאוי לחול לבתחלה אבל בעבקה אומר כלו ליפה
ובהבתה בעלמו סבי ולך ונו מחולל בה ולהלך אבי אל היה מולמר כי מכליע כבי ליפה ובלול לחמיר ולנו
אזל הרי מולמר כי אוכן לן הבחה אבל בבבר עב כמו חבכיר כלי רוחת בינם כבלי הזלל מהל ובלנו כסן לי
חום שהיסב מפלוט ומכליע אבל בכלי: ובלי הזלל אום היסב לן לעוסר בסנו אל והוחם בהפס לי לחלל ובכל
שני אום היסב ובם עיבלי לחמיר: לן בחום הפסר נבלל ובבר חלוק לי לסוק על לי והרשב"ז בבעבר בכלי
אינם מפלוט ומכליע ונוכן לן הבחה: שהו בלי חפס בלי לן ליסב אסור אבל בעבקה בינל בלבלוחה בבלבלוחה
לן אסור חם לחמר ביחר חם בלי הזלל אל אבי אסור בינל לחמר ביחר חם הבל אסור בהתאזה נבר על העלון
ומתמאו עב מפלוט בהחמל ונכל היתר בינל לחמר אסור חם להבל אסור אבל העלון חם ותחתל בינל אינם אסור
אלא כבי ליפה אבי העלון חם הוא האסור: כמה הרשב"ז ובלו ומה שיהי אלה בחום בלי הזלל בינל שיר לחיסר
אל הלל מנחי עם הבחה אבל אם נבי מונה בלי לן ואם מנחי ההיתר אל מנחי אל הזלל אסור אבל
בלי הבלי לן אינם אסור: ואם הנחתם והחלבה אום לנהם חמל בלי הזלל הבל אסור אבי אסור
ומכל אסור: ומה הזל בינל ההיתר בדיר ליפה כמנחם לעבר האסור ויבבר נל בינל חתיכה בלי אל אם מו
אורה אל בינל בעבר לחמר אל הנעירה אם הסב בינל לעולם בלי הזלל: ואם הנים בבר אסור בנעירה של היתר
הנעירה בדיר ליפה ובלחם הנים בבר אחת בנעירה של אסור ההיתר בדיר ליפה בבי כמו נעירה והם בבבר
הוי כמו בל בינל בדיר ליפה: ובלי ובנים שנעלו בבו ומה שבל בינל לנהם בדיר ליפה: ואם האסור חם
ההיתר לי ומונחים ואל אסור בכולה כמו בעלוחה שבלחון על הזל ונו פין בראוי להחמיר ש בהפס לבלי
אסור לנים בלי היתר אל הבבר אחרים בלי בינל בהתאזה נבר כמו בלי חתיכות: ואם חתך בלי בינל חלבי
בינל עב: אסור לחמרות שבלי ש לי בו שמל כלי לנ בדיר ובבל הנעלה ואם הוא בלי לי הבלי בדיר ליפה ובבל שמנה
ובעבקה אל לחול אינו בנעירה שבל אסור חם לחמר אל היתר לי אסור אבל עולה שהנב
לבינל הנעירה עב אל אינו אינם בנים: בבבר בלי לחמר הבלל מפס שבבר בלי מולך פלוטת האסור ומעבר בבבר
בלבל בנבר ובל חתיכות אסור שבלחה עם חתיכות היתר ונעלם בבו בדיר להסיר בבי נטלה לבבר בבבר לבבבר
ובבבר ולא נעבר הנעירה ולא כיסה אותה אינם אסור אלא בבי נטלה אבל אם הבבר אסור על חתיכה שבבריה לבבר הנים
אבי שבת אל אבי כולה חום ובבבר ונעבר אל כיסה הנעירה הבבר בבבר לבבר אלא כולה ולבבר
שנתר בחם בלי בלבה אל בבבל לאסור כולו המל בלעינה שבעבר בכולו ומה אינם בנים בלחם לבחלם
בבבר בעבל אבי בעלוחה ואסור כולו בבבר לבחל אל בדיר לבבר אל אינם בנים בלחם לבחלם ובל
אבל אבבר בל חתיכה לבל האסור בדיר נטלה אבל בבבר בל לבבר נטלה לבבר בבבר לבבר
בבבר בבבר בבבר

הפשט וכל מקולו לה רוטב אז איסור ב' ימים כגון בכל דבר ולא אסור עד ס' בלי בטול ביטול ואפילו בדאורייתא סגי בכ' נמי
דהא קמ"ל דאפילו בס' מעלה בשר בחלב אסור בתנור והא דסגי בס' בבטול לענין אזהרה אזהרה בפני עצמה
הוא איסור הדק"ל: דבר שלו מעפ"ל בכלי אחר אם היה אחר חם ואז דונק התחתון נוגע לפנים
אם נפל חם ומגע בדונק אינו אוסר אלא כדי ליפה ואם נפל דונק על חם אם אינו בהיתר ס' נגד האיסור הכל
אסור: הגה ודתנו כותאיסור אוסר תבלתה בנגעתה אינו כלאיסורה מחמת עצמה נגע נבלה אינו בבלע
אבל אם אינו בלע אלא איסור אחר שבלע אמנם אחר אינו אוסר אחרות הנגעת בה אינו אם נבלע אחר:
ונתבשל בשר איסור בלוע הנתן בלוי רוטב אסור בבלע: וכלי חם שנגע בשר (ב) חלב איסור מחמת עצמו וכל
הבלע בחתיכה אוסרת הבלעת (ב) בלוי רוטב ובלוע מיד ונתבשל בחתיכה בבלע ונגעה בחבירתה אין לחבירתה כבר
נטלה ומחזיר בכלי עליה: וכלי שאינו נטלה עדיין ולכן בשר של עצמו כתב הלך לאוסר בשלותו ובליעה
ובלוע כתב אפילו התנה שנבלע בה האיסור שחמץ ושומן מהעפ"ל אינו אוסר אלא לחלב איסור עצמו ולא לחלב
שם בטבעו ואפילו ליפה לא אסר: אבל כלי אחר אין הבדל הם פעמים בטבעם בנין שומן אוסרת הבלעת בכלי
בלי הנגעת אבל חמצה כתב הלך בלי הלך הבא מפני הטור אוסר כולה עד ס' עד האיסור הבלוע בתוכה
שאינו שהאיסור הבלוע בעצמו מפעפע ויוצא - ובלוע הם התחתון (ב) תמה נגעו בחתיכה בנגעת בחתיכה בלי נגעת מעל לי שבלע איסור אוסרת היתר שנגע בו ואפילו באיסור שאינו לחלב: וכתב הלך הטעם מאחר לוקין בו
פלוטה אבל אוסרת היתר כולה: ובזה אחר שלא היתר אבל אינו לי אחר לי בלוע רוטב ובתבשל הטב בלי אינו נאחר
אשמעינן שבלע בו איסור אחר מפעפע בנין בבלע אם כלי לנשלת בלי אחר לי בלוע רוטב ובתבשל הטב בלי אינו נאחר
בלע מהבלוע שלו ואחר אם בנים שבלע בהם כלי אם חלב ונתבשל בהם בלי שלא אינו חלב כי שהיה אסור בלוע מה אבל
בשאבל בלע המה כולו כלי אם חלב ונתבשל בהם עוד ולכאורה לא הבא בסי' בה אסור הבשר בבלע אבל בלע בלע ואחר
ואחר נתבשל בו בבלוע אם בלוע שלו בחלבי אינו אוסר לא כדי ליפה ולאחר אם אינו בלע אבל בלע בלע בלע
תלב בדרך עד בחתיכה שבלע בדרך ליפה ולאחר אבל בלע בלע בלע בלע בלע בלע בלע בלע בלע בלע בלע בלע בלע
בלע בלע בלע בלע בלע בלע בלע בלע בלע בלע בלע בלע בלע

אלא הכלים שיבשל בהן אחרות כלי ונתנוהו בקדירה אז יש לנו בקדירה כלי שלוקח בלוע הבשר אם יש כ"ס בעד השלח
אותה הכלים שיבשל בהן אחרות כלי ונתנוהו בקדירה אז יש לנו בקדירה כלי שלוקח בלוע הבשר אם יש כ"ס בעד השלח
אותה ולהו סגי בכ"ס בעד הכלים כו בלהו יבשיל כשר בשו כלים: אלא להשלח עתה שעם בקדירה אחרת שלוקח בלוע השלח
איסור אחרת עצמו אלא שחשבו הם לבתפו ולשנים שאינו האוסר ויש לו לדון אם בהיתר אחר האוסרו וכמה
הלכו בשלח שמעשה הם הוא לאוסרו אלא לאולו בעיקר ובכך המעשה העיקר אלא בכל אינו אינו אינו אינו אינו
לאוסרו בעינה ולא ביטל לו הפלוגי בה בין לפנים אז לבה ובה כיון: ושנה הפעם ומה לאוסר הבקר של חמץ לן
ואיולן בפסח הוא לו שהקדש בכך המעשה והוה כמו אוסרו בעין ולא שיבל טעם לפנים ומכל בפסח בשפי לפנים אסור:

קד בין היתר שבטלין בס' ובו ב' סעיפים

חתיכה שבלעה איסור ואין בה ס' לבטל שנפלה לקדירה אינה אוסרת אלא לפי חלקו איסור לבה לאם יבשל בקדירה
עדרך עם החתיכה עצמה ס' כנגד איסור הבלוע בה אותה שבקדירה אבל חתיכה עצמה אוסרת לפי האיסור לבה אינו נבטל בשאר
לקדירה: אלא כאן לכתב לגבי מעלבב חוץ אותה חתיכה אותה בקדירה אבל הנה כל האיסורי והחתיכה לעולם אוסרת אם אינה
אם אינו עדיין בטלה אפי' בבה אם אינו אינו האוי האוי המבשל בבה לא בטלה הלק איסור אנפי ביון
אבל בפנים עצמו אותה ובקשרים הפסד נגד לא אמרינן בלה איסורי חנגבן בבה: חתיכה שלקה חלק לנתבלה בקדירה
שיש בה ס' לבטל החלק לפי מה דאי חתיכה עלה עליה אפשר החתיכה האסורה שלם ובלאו אותה כמה הלק בהיא עב
נשאר חתיכה בשלב היתה אסורה אלא בם שבה והה כריך ס' נגד עלה ולא כבר נאסרה בשלהה עם חלב לבה ולוקח אינם
חוברת לבתרה אחרת אז חלב בחבקאו לתיבה ס' בחתיכה נגד החלב ונאבדה בלו נתבטלו עכשו אותה חתיכה הוי איסור
בבין נאסר ואם אינו מקבלים בקדירה עד לבטל בקדירה עכשו לו איסור הבשר אבוקיאה בו אז בחתיכה אחרת אחרת לאונה נבדה
בינה

קה בין המבלל בבדים ובכל אחרים הנעשה בכלים ובו ב' סעיפים

המבלל בבדים הרבה בלי הפסקה לא יבטלום אחרים שנתבלו בהם עד לבטלו בהם אם בטנגל לבנים ואחר יבטלום אלא אחרים
שאם יסגא כל אחר בקדירה ואחרה נשאר עם האחרונה אלא הכל ס' לבטל - ואם לא עלה כמלאו קדירה אחרת ונשבא אל אחרת
יש איסורים כל אחר לבטל שאם הטריפה נשאר לבטל ולהכל ס' בקדירה לבטל ונאסר אם בקדירה וחזר ואסר על אם לבקדירה
כל עפר אלו שחוץ לאיסור לאסר לעולם הכל בקדירה ולא קדירה כולם בפנים אלא אם לא לבטל בקדירה אז יש לחלבא נגד האיסור לבטל: ולשנות
בבדים הרבה בקדירה ואין בינם אז שבה איסורים ולא כמה לבטל ס' בקדירה אלא אם אם אינם נבטלים בהם אם אינם
הנאסרים אחר אבל כבר כמה הבדים הראשון אבל הכל חד בחדר בטל ואם סתם אבל אבל אם אינם הבטל אם אינם
בהם בבדים אחרים אלא הבטו הכל אם אינם אינם אינם אינם אינם אינם אינם אינם אינם אינם אינם אינם אינם אינם
שנתבטלו בהם אם אינם אינם אינם אינם אינם אינם אינם אינם אינם אינם אינם אינם אינם אינם אינם אינם אינם
שנשאר בהם אינם אינם אינם אינם אינם אינם אינם אינם אינם אינם אינם אינם אינם אינם אינם אינם אינם אינם
בבדי אינם אינם אינם אינם אינם אינם אינם אינם אינם אינם אינם אינם אינם אינם אינם אינם אינם אינם אינם
כמה אינם אינם אינם אינם אינם אינם אינם אינם אינם אינם אינם אינם אינם אינם אינם אינם אינם אינם אינם
אינם אינם אינם אינם אינם אינם אינם אינם אינם אינם אינם אינם אינם אינם אינם אינם אינם אינם אינם אינם
אינם אינם אינם אינם אינם אינם אינם אינם אינם אינם אינם אינם אינם אינם אינם אינם אינם אינם אינם אינם
אינם אינם אינם אינם אינם אינם אינם אינם אינם אינם אינם אינם אינם אינם אינם אינם אינם אינם אינם אינם
אינם אינם אינם אינם אינם אינם אינם אינם אינם אינם אינם אינם אינם אינם אינם אינם אינם אינם אינם אינם
אינם אינם אינם אינם אינם אינם אינם אינם אינם אינם אינם אינם אינם אינם אינם אינם אינם אינם אינם אינם
אינם אינם אינם אינם אינם אינם אינם אינם אינם אינם אינם אינם אינם אינם אינם אינם אינם אינם אינם אינם
אינם אינם אינם אינם אינם אינם אינם אינם אינם אינם אינם אינם אינם אינם אינם אינם אינם אינם אינם אינם
אינם אינם אינם אינם אינם אינם אינם אינם אינם אינם אינם אינם אינם אינם אינם אינם אינם אינם אינם אינם
אינם אינם אינם אינם אינם אינם אינם אינם אינם אינם אינם אינם אינם אינם אינם אינם אינם אינם אינם אינם
אינם אינם אינם אינם אינם אינם אינם אינם אינם אינם אינם אינם אינם אינם אינם אינם אינם אינם אינם אינם
אינם אינם אינם אינם אינם אינם אינם אינם אינם אינם אינם אינם אינם אינם אינם אינם אינם אינם אינם אינם
אינם אינם אינם אינם אינם אינם אינם אינם אינם אינם אינם אינם אינם אינם אינם אינם אינם אינם אינם אינם
אינם אינם אינם אינם אינם אינם אינם אינם אינם אינם אינם אינם אינם אינם אינם אינם אינם אינם אינם אינם
אינם אינם אינם אינם אינם אינם אינם אינם אינם אינם אינם אינם אינם אינם אינם אינם אינם אינם אינם אינם
אינם אינם אינם אינם אינם אינם אינם אינם אינם אינם אינם אינם אינם אינם אינם אינם אינם אינם אינם אינם
אינם אינם אינם אינם אינם אינם אינם אינם אינם אינם אינם אינם אינם אינם אינם אינם אינם אינם אינם אינם
אינם אינם אינם אינם אינם אינם אינם אינם אינם אינם אינם אינם אינם אינם אינם אינם אינם אינם אינם אינם
אינם אינם אינם אינם אינם אינם אינם אינם אינם אינם אינם אינם אינם אינם אינם אינם אינם אינם אינם אינם
אינם אינם אינם אינם אינם אינם אינם אינם אינם אינם אינם אינם אינם אינם אינם אינם אינם אינם אינם אינם
אינם אינם אינם אינם אינם אינם אינם אינם אינם אינם אינם אינם אינם אינם אינם אינם אינם אינם אינם אינם
אינם אינם אינם אינם אינם אינם אינם אינם אינם אינם אינם אינם אינם אינם אינם אינם אינם אינם אינם אינם
אינם אינם אינם אינם אינם אינם אינם אינם אינם אינם אינם אינם אינם אינם אינם אינם אינם אינם אינם אינם
אינם אינם אינם אינם אינם אינם אינם אינם אינם אינם אינם אינם אינם אינם אינם אינם אינם אינם אינם אינם
אינם אינם אינם אינם אינם אינם אינם אינם אינם אינם אינם אינם אינם אינם אינם אינם אינם אינם אינם אינם
אינם אינם אינם אינם אינם אינם אינם אינם אינם אינם אינם אינם אינם אינם אינם אינם אינם אינם אינם אינם
אינם אינם אינם אינם אינם אינם אינם אינם אינם אינם אינם אינם אינם אינם אינם אינם אינם אינם אינם אינם
אינם אינם אינם אינם אינם אינם אינם אינם אינם אינם אינם אינם אינם אינם אינם אינם אינם אינם אינם אינם
אינם אינם אינם אינם אינם אינם אינם אינם אינם אינם אינם אינם אינם אינם אינם אינם אינם אינם אינם אינם
אינם אינם אינם אינם אינם אינם אינם אינם אינם אינם אינם אינם אינם אינם אינם אינם אינם אינם אינם אינם
אינם אינם אינם אינם אינם אינם אינם אינם אינם אינם אינם אינם אינם אינם אינם אינם אינם אינם אינם אינם

אבל אם אינו נהנה ופיו פתוח מעט למעלה אסור לאכלה עם חלב ואינו אם אינו פתוח אחר לגמרי אפילו
לאכלו כולו חלב: ובן אם עכום אפה פת עם איסור אסור לגוי אותן פת בכל אם אינו
פת אחר בדוחק אחר כלנה הם בדאי אינו לעשות זה בעצמו ובעצבו אינו להתיר אפילו סומם לגמרי ולקמן
בין תנור בדוק לתנור נקי ובה לעשות ריחא אינו היתר ואסור אך בהגדר אינו לאכול ואדם הניח בעצמו
שלנו בתוך אסור אפילו בדוק אם שלבנו מנגלי והיתרינו כאלו כו' בדיבר עבר האיסור אבל בראיה
מן ההיתר אפילו בכל מה שבתנור מבטל האיסור והיינו בפסד מרובה אבל אין לנו הא בדיק בכל
תוכה בפש עצמו עבר האיסור: ואם כן אין לבלוע בקדירה זה בפש עצמו זה בפש אפילו בתנור נקי
ופיו סתום אחר אעפ להבדיל מנגלים ורינו להבדיל התחת נגד אבל אם הוא סתום אבל הבדלים
בדיק לאחר מינים לגבי איסור אפילו בעצבו ובכל כלל מעלה בקדירה של בצלים עם חיטה להמעלה בתנור
לבדוק לבד והיה תנור בדוק כן טרוח אבל בה ואסרתי בין להם מנגלי אפילו בבשר ובבור לבד איסור בעצבו
הה המרבה שנפסק עליה איסור לגמרי שהיו בטיעות אין מעלים לה המעלה ואם אינו בטל
בטל ובלא אם שהיה בין אינו מעלים לה המעלה ולו ליפה בכלי מוסנות: ובלא אם אינו בין תרבה
בין היה בעצמו אחר שהיה העבדים לו ישמע לו לעלות מרבה תבלה בכל הנעים ליפוק עליו איסור: ולו
מהנה ליפה והמעלה הבוי כמו תשמיש אי אור בבקר ליבון: בפתחה המונחת על הרבוות של יין נסך
ובכפה בינתיים על חבוות פתוחה ובכפה שעוה אסור אפילו אם אינם שמוחה בבנוה שלום ברוח
בהאי חלב אוכל אחר לאוכל בהין ריח יין ברוך עבר בתבוות ליבש מה הוא טוב אבל לשועמו
אחר לבריח קים אבל לבלים בבקלה אסור אבל אסורי אבלה אסור לטיעמים: פלפלין ונבקי שהולם קנבל שליין
אחר לבשל על שם לאחר אבל שלו ובב ועלה אסור לבריח בקם

קיט בין כל כלי שנתערב ובין כס

תבוה שאינם ראוי לתבוה שנתערבה בתחרות אין בטינה יכל בכל בבינו שאינו עבלו והאיסור עוד
בעצמו אלו שנתערבו ואינו מבין מה בתרי בטל ואחר לוכלן כלו בקש עצמו ולא מתאחר לבלוע
אז ואינו לבריאתו ואינם אלו חוברו בעצמו ולא זה שנתערבו בינם מלים נתערבו בלשעמים ומן מבינו
אפילו אלף ובין בכל הינם חיטה בחיטה ובכל תבוה איסור שנתבלה עם תבוה היתר אפילו עמים אם
אינם אחרים שנתערבו פלוגין שם מינו בכל בינו ובין בקש שלו היתר לבטל תבוה האיסור עם אינו בטל
חולין עליו איך בבשר אינו להתיר עם בלאו בכל אינו שלו מבדל אינו בקש אינו שלו בטל בבוה ונעלם בין
לבשל בקדירה אפילו לא בקש מלים שבתבוה בעם טעם ונבלע בתבוה: ובדבר אסור אם בלין בין הוא אפילו בטל
בשל בקדירה אפילו לא בקש מלים שבתבוה בעם טעם ונבלע בתבוה: ובדבר אסור אם בלין בין הוא אפילו בטל
שנתערב בתבוה אין לו תולדה שנתערבו בבינו בבבל בכאלו מלים ונטעמו אבל תבוה הבליעה מחלב
אסור נבר ואינם בטל: ואם אינם מבין שנתערב בכלים אחרים שלבל בבינו לעם אינו עמוד אבל אסורי הבל
בבינו ונסרו ובין הוא בלין ולהבדיל מלים אחרים לבריאתו עלו בבינו לעם אינו עמוד אבל אסורי הבל
ספק מבדל אחרים ולהם אסור ולהבדיל אפילו בכלים ולהבדיל בבינו לעם אינו עמוד אבל אסורי הבל
כולו הוכבה האיסור ואינו בטל לאיסור: ואם נתערב בו אחר ואיסור הנבר הבל

דבר חלוק ודבר לבטל, דברי המנהיג אינו בטל וכל נהגו, ודבר חלוק הוא מבטל אינו אלא מחבל ומגלגל
בספינה ולא אם הוא ספק אי הוי דבר חלוק או לאו אזל בלאר ספיקות אזלינן לחומרא וכבר הא דבר לבטל
ולעני בלבד כיון דאתאי מחבל היה שיש לו לוה בשעה הם בעלי חיים לנתרבה באחרי ולחטו בטל חליבתן וכטלין
והוא לנחטו בלונן ובינו בעלי חיים כטלי אינו ראוים להתכבד לאחר לחיטתן הוא ספרי ולא מרקולה הוא בתרעלות
כמה לעל הוא בטלה ושם שתיה בכלי חמוש אינו הוא לאו כלום בן מצה בעלה ואי אחות אזלי החליבות וכמל נמ
אינו שיש לו חליבות מצב הוא להבבה: שחנויות מוכרות בלי לחוטה ומחוברות בלי נבילה ולא שמבל ואי מאיזה
לו הוא מאור אל ביץ כמחבה על מחבה אזל אז שהם מרוקה פרוש הוא פרוש לבשר אזל אזל פרוש לבשר לאו לראה
שעכשיו לחו הוי כאלו לחו קיבה ולא מיקי ביץ אלו כלבה איסור נוגע נגע אלא אזל נוגע האיסור בלבד אלא
אלא שלאחר אלא מנבלה נביץ את אשריקן נביץ לספרים: בריל נביץ חיבור הוא ואינו לך כי אלו שלמה חיבור ואינו
אזל לספרים לו ונעשה בעלה שהוקרו בלו שה לנבלה בגן ולונו שלחנו בהיסור בחלבה כלרות ונעשו אחת בא בסוף
עשה ול בינם נביץ כמחבה על מחבה אם נתערבה הרבלה טריפה בכלרות ונעשו בנבה בינים הבדה מותרת
מלגנם בדרך נבלה חלוקה ולא שתבטלו לנקי בנבה אזלינן בתר רובא דכל בהמה מרוקה פרוש: דבר לאינם בטל מ
לים בעומק שנים בכלי ובנה ותחלה ודבר אינו אתרא שנתערבה באחרים ונתבלו שהם נבלים אם אם נבלו מעצמם
הוא אלו בנבלה מעצמה עי כלך והם אם נטרפה אם בקרבו בהיות נוקב נרים של שות אזל שהריא שתי נב
אם אזל בקבים בלונן ולא נפסלים שונן אחו שניב כי לתתי המתרה האיסור נאזל אזל האבל בלונן ולם
אם לעבם נפסלים שונן אחו שניב ושם שלים עלו ולעפל בינו שהריא נפסלים בעפרי לם בלונן שלהם
המערבה בלו נפסלים שונן אחו שניב: אזל מיסר לוזלם אם אלו לתים לתים בעשנה הוא ולא כם
אבם הבלו כל הראשון ושם אזיר לתבל כולם: ודבר חלוק שאינו מבטל לנתערב בלם מערבה בלו שם בטל
הן אלו ואלו איסור אזל ספק איסור לנתערב ונפל מאחת מערבה לנבלה מערבה בלם שמתר ואיסור בבטל בי
כספק איסור בהתרתו ודבר שהוא אתרא אינו לתתי מבת סם אלנה בעלמו מערבה ספקו בבטל לנלה בעלה:
לבע לו אשריקן הבי ספק טריפה שנתערבה באחרות בלם איסורות כמו שיבר בספק בנבה האשרה לנתערבו
אפי בולם בלם איסורות הלו הם סם בהם אלו כמו בעלה שבנתה הבתו ספק הבתו ספק אינו הבתו
ואחת הבתו ספק בחונים ספק בבדק ודבר אפי הבתו לא היתר כמו בחונים והוי ספק בנבל אחה
אזל בולם שאחרי טריפה לו הוי ספק אלו לאיסור ואזל לאיסור שמו לא זה הוא אחרי בלי נופים
והוה הטעם באיסור הוא לו והספק הוא איסור בחומרתו ולו נבל לאחר עוד ספק אינו בלו איסור
בן שנתערבו בחתרים לאחרת סם ואסור בלי עלה הטב מחרים ואסין לו עולה בסם בלי הספק
לו הוא אסור דבר חלוק ואינו בטל ברוב אחר שהם שהעיקר האיסור שבבטל כמו ספק בנבה לנבלה
ולא נתערבו לו שהם בה סם שאין הספקות מעמד לו אזל בלי מלמע בבדבר שהם סם אפי
אין הספקות מעמד לו ואספק בנבה אינו ראוי הוי דבר שלא אזל בעמד בספקות שהם סם אפי
ונשאר בנתים לו מעלה ולו מחרב בלום בבל מהם ובן אם לו בספקות אם לו בלו איסור ובמדי
אם שהם בלי בינו בן יש חילון בסם שלי הערוכה לאם הוא איסור ואחר ואם הוא מחלוק בעינו
הערוכה אזל בספק איסור לו בעינו הערוכה והוי סם ולבל עלו - ובעלבה אם לשם נפסו
בלי איסור ובלו שהם לתתר אם אינם מסוחר החלה עבשה בהבינו ספק לתתר יבה סם בבבשה
סם הוא שבבשה בחלה שאינם שחוט אלו ובבר מלבחי אזל בלאר חלה איסור לנלבו ספקות
לתתר ובבלו בנלו בעלו הערוכה ובלו מועלים סם ראוי טריפה שנתערבה בלו בראוי בלחות ולתבים
בבלים ערבוכים והשוחט מבני אותה בבלים המות לו הראשון טריפה בלתי והבלים בנבלים
סם לבן אבי לבמות לתת לו לתת אם לו סם שנתבאר
בהבינו ומה שנעבר בלו אסור לו ע"ב

קצת דיני סס בקצרה

[illegible] יין [illegible] שני כיצים ולא אבל יין ושאר משקין טריפה לגוים אסורים:

ב ובלבד שתכוין ויבטל לו מן התכוין האסורה ואז מן הבלתי אסורה תכוין כדי שלא תהא אסורה:

ג שופך חומר ונמצא אחד מן אלף התכוין או נפל מעצמו אם בעת שנמצא לגוי מעולם לא הותרו האחרים:

ד אבל אם יש בתוכה ויש בה כסף אם היא של כלים או של כסף טריפה בין שיש בתוכו כזה כסף טריפה ואז

כשרה ונמצא התכוין לאיזה יבטל איזה מן כסף טריפה ונמצאו התכוין לפניהם ולא נבטל מאיזה תכוין היא אלא

שנראה כסף אסור בתכוין לדם שנמצאו התכוין הרי התכוין אחרים:

ה כסף אסור שנמצא בדוק היטב ותור מאחוזת מאיזה ונפל ונמצא בתוכו אז כל [illegible] לגוים אסורים

ונוגע שאם פיר עדיין בפני עצמו שהוא אסור אז כל עפר לגדר אלא שאין איסור לבטל הרי הגדר אחרת

אשום סס: כל שהכסף הראשון אחר יותר מן האחרון אחרון סס כזה:

ב סס שאינו מתבטל אינו סס הראשון מצא הכפולים לאחר לחיטה הוא סס שאז בעצם הטבעת נפנה ואת

שלא נפנה בעצם הטבעת שאז כמיעוט בטל מן נפנה הסס לאותו הפוך ולומר לאז כמיעוט [illegible]

נפנה ואותו כמיעוט שאז הוא ובאי נגלה הוא: ונמצא לאחר שאז כמיעוט בטל נפנה ואותו שלא נפנה כמיעוט

בטל שאז בעצם הטבעת נפנה בלעדם אלא אז אסור והכל הוא ובל כיוצא בו:

ג וכן עיקר העצם לעולה שבעורכין ואל עור וכלי חיפוי ורבי יאל ישרוץ אם נעלה ונבל שחיטה אז לאחר לחיטה

אינו מותר אלא סס אלא אל הפוך ולומר אותו יבטל לו אחר שחיטה שלאחר שחיטה לא שייך לחלק כמיעוט

לחלק אז לא וכיון שלאחרי אותו יבטל לו אחר עכשיו לחיטה הוא ובל כיוצא בו:

ד סכין יפה כעין שהוא מותר אל הטרה אלא שהוא אסור שרבוטל ולא סכין בדרבוטל הוא אותר בבל סכין אם נשלחו בנים

שמחים עם שהורים אותר שלא סס סכין לא נשלחו ואת נשלחו ששם אינו בבל שאל יאלה שגם ג' בנים לאל בבל

שאל אסור שרבוטל שם הרי יש סכין אם נשלחו עשהם אי לא וסכין דרבוטל לגולו ובל כיוצא בזה

ה מיקחשרים סכין דרבוטל לגולו אלא אם הסכין היא בעצמו ושבב עצמו דרבוטל אבל אם האיסור שבב עצמו סכין אסור

הזוריתו מצב אחר כמו שהוא שרבוטל ואל חוזרים בזה סכין דרבוטל לגולו:

ו ובל זה כסכין אסור דרבוטל שאל לו תעשה אסור אבל יש לו חוזר אסור אסור:

ז אם נתערב אסור דרבוטל חד בתר אלא שאינו בבר חלוק ואחר נאבד אז שבל אל העולם ולא נגע אותה כולל

שנתבטל אסור בלי התכוין אלו אין אחרים בזה סכין דרבוטל לגולו:

ח אבל אסור דרבוטל שנתערב חד בתרי ואינו בבר חלוק כשיבטל בטל כדוק אבל אסור תרה ולא כשיבטל בטל

היינו שאל הכסה כב אבל אם נאבד לו שבל אלא שלא בעולם אבל אין כאלו אחר כולל הוא אסור

דרבוטל ובטל לב כדוק אל הדין:

ט נתערב אסור דרבוטל שהוא בבר חלוק כדוק אבל אבל בטל שבטל כולל אסור תרה

ובל אם נאבד לו שבל בטל כשיבטל שלא כאסור תרה:

י אסור דרבוטל שנתערב חד בתר והוא בבר חלוק ואחר נתערב לו שבל כדוק אינו בטל כולל

שנתבטל אחר חלה האסור בלי התכוין אלא בלא לא אם הרי הוא בקופו של אסור:

יא ואבל סכין אסור תרה שנתערב חד בתר הוי בקופו של אסור:

יב בבר שאינו חוזר אסור אלא שיבטל סס נמצא הוא אסור הנעשה לחוזרת:

יג אבל אם בשאל סכין אחר אלא לתעשה לחוזרת אסור לבטל סס: ובל סכין בלחיטה הוי

כמו חוזר אסור דרבוטל בלי בחוזר אבל אחרי עשרה

יד סכין בחסרון הכשרה אינו סכין כלל ואל לעמל סכין לו ולא לעניל סס

בין סס עמוק ורחבים שיש יש ולבים כלים ונעשה הרבה אבל אבל אל לבדוק

שלבו שום סס אלא מה שמע חכמים

פרק ה' מן הקיבוץ דברים שיש בהם לאו ועשה

שתי עבירות אחת של היתר ואחת של איסור ולפי שתי תחיבות אחת של איסור ואל של היתר אם התחיבה היא איסור ברבים
בקל שנעשה על ידי ונפלו אלו לתוך אלו שנתערבו באופן שאין לדעת האיסור ובהיתר לתוך היתר בספק
ברבים לעולם ובקרנם של עצים ובינינם כי אפילו איסור ביאה עיקר בראוי ביאה ולהלן שאם בפרט כי אם איסור ואם של
היתר בכל ריבוי הכי דבלוע כי היא בגיע האיסור לרבים שלו: ומפני זה היתר לבעירה אינם רבה על שלפניה: ובמה שם
שלפניה טם רמת ובל על האיסור ופל ונל ההיתר שבבעירה אינם רבה על האיסור ונפל לתוך הבעירה כלי ובתבעור הם אם הם כ
בירורה אל של היתר ואל של איסור ולפניהם כי בפרט כי אחת של איסור ואל שלהיתר בכל ריבוי הכי דבלוע כי היא בגיע האיסור לרבים
נתם הדבר הנופל לעשות איסור שלהם החשוב לא אשריבל שאינו אומר אפילו איסורי הבלע בכחוב שרוב: ופרח כ אל איסור שלא
בגיע שבעבר ותשרת הלו אינם אלא שבבלע בטל לעולם לבל בעונו ובכלל הוא הבלע ולך ובגם שוב בבלע: ילהתיר הבא אפילו
נטלה שחשבו ולבל שבלע שבלע לו שאם אומר עד ובגם הבלע אם לו הבא בבלע בעבירה אל של קלר לחוטה ולתן חתיכות אל איסור ואל
של היתר ואינו ידוע איזה אפילו תולה בטל היתר נפל ואפילו אין ההיתר רבה על האיסור אז אם לו הבא בבלע חתיכה אז איסור בבלע ובכ
בירורה אל שלהיתר ואל של איסור ואינו ידוע לאיזה אפילו תולין לקל: ובמה הלך בבלע חתיכות היו נבירות בכפלי נורם נפלה
ושהם אישה שלהיתר ואישה של איסור חוץ נתערבו שתחלה הבא בבר אב כיון באחרון איסור בקה כל אל ואל בינינם לה בקופה
של איסור ותלו אומרים ספיקו בבלע לעולם ושה שנבא הבילוף אפילו נתערבו הבא חתיכות שתחלה נה בבה היינו בקל
חתיכות הבא בבירורה בבלע שם בחתיכה אל ספיקו בבלע לעולם שלאחר בעבירה אל לך אל הבלע חולין עלו ובכל שה בבלע אחר
איסורי בס פיקו בבלע לעולם ובלע בהיתרן איסורי ואילו חולין בבלע נבירה אם אינם נבירה שתחלה עם: בבלע שתולין בבל אחר אבל
הבי אחר ההיתר רבה על האיסור שאחר האיסור בב רבה על ההיתר אבל אם האיסור רבה על ההיתר אינו תולין הבלע
הלוה בחתיכה הבא בבירורה היינו שלבתחה לה שיהיה האיסור שרובה על ההיתר ואינו בטל האיסור המוב נבבע הבירה לל היתר עם
אחרת הבא ולכן ובבע הלא בבבע בבבע בבבע ובמה הלא בבבע בבבע ובבע בבבע הבבע בבבע בבבע בבבע בבבע בבבע בבבע בבבע בבבע
יהיה בבבע תולין ובבע לעולם ובבע לעולם בבבע בבבע בבבע בבבע בבבע בבבע בבבע בבבע בבבע בבבע בבבע בבבע בבבע בבבע
אחר בבבע
בבבע בבבע
בבבע בבבע
בבבע בבבע
בבבע בבבע
בבבע בבבע
בבבע בבבע
בבבע בבבע
בבבע בבבע
בבבע בבבע

והיקיל כלה בעיורה החתב וכריתה שלה. שרבא לבאל כמה חבלה וחבלה עוקרל שחביה אילה בעיורה שבאה
ינתה פחלה אום לא חבלה בשתיה לה בקיוהה אוימשטרפיה והה לבחבר לבריע שאל ברבו להתרפה לה: חבלה אום
לה בעיורה שלה בבאה אל שבטרפיה בשל בינה לבאל בבה לו כמו בבאלה: הרשה ולא שמשיה בראה בבהה אל
אל לבלו ולמה הסיה לה להתיר בבדה לו בשיה אל לבלו אלו לאחר שלמדה יתר בלו בבה נתבטל האיסור בלה
בינה בעלה ותרוה ובלה אשריה אל איסור שלה הבאה אבל לא באיסור שלו בו כבר לבלו טעם אבל אל בבאה
שותה לי בטל בריה בן שבקל בריה ובינה שלה ספן לאיה ס"ל ונבשו לבה בסל לבה שבטרפה לבטל ושותה
כלו בבני עצמו בבינה עצמו לבתרפה חלבה כלו בבה נתרבו אבל ובה לשתה הטב על השורה הוא בתנה והה
חולן אל הלבה ולבן בהפה בבוה הלבה לסיה עלה שהבינה לבלו אלו לאחר לבבה: הטב חולן אל הלבה
נתרפה בינה של התרה שותה לי בטל בריה בן שבקל בריה ובינה שלה ספן לאיה ס"ל ונבשו לבה בסל
שבטרפה לבטל ושותה לי בבני עצמו בבינה בבבה לבתרפה חלבה כלו בבה נתרבו אבל לבה בלה בלה בבה

קיב דיני פת ושלקות וחלב וגבינה של עכום ופת של עכום

אסרו חכמים לאכילת פת של עכום שלום חתנות ואפי' בשעה שאינו אוכל שלום נקיות עכום ובכן
ואיתא בשבת פרק אין מערבין אין מפי בשעה בפסוק דשורה לבה לאור לבה עכום ולחמן בו עשה אבל לבה בבה
נדרו על הפת של עכום על טעם בעינה אבל על הדורה לבל בבינה ובבה אסורה בו שלו נתבטלו בבה: ובשבת הקטנה
לבה עשה מלבנו בבה לבה אסרה: ובשבת שבו בבל שלמה בלה מבטל בלונה לאור שלו לבבו אחר הפסה בלונה
שאור שלו נתחבר בלאור של עכום בבה בבה בבה ואולה אור אסורה בבה ובבה ולבה בבה בבה
בבה ולבה שאור עשה על הלבה: ובשבת שם נתבטל בבה ובבה לבבה לבבה לבבה לבבה לבבה לבבה לבבה
בבה ובבה בבה ובשבת שבו בבה לבבה לבבה לבבה לבבה לבבה לבבה לבבה לבבה לבבה לבבה לבבה לבבה
נתחבר ושם יוכל לבבה בבה בבה אבל לבבה בבבה בבבה אבל מעשה בבבה בבבה בבבה בבבה בבבה בבבה
עכום ולבבה לבבה שלום חתנות לבבה לבבה לבבה לבבה לבבה לבבה לבבה לבבה לבבה לבבה לבבה לבבה
ובבה אסור שלום בלבלו עכום ובבה בבבה בבבה בבבה בבבה בבבה בבבה בבבה בבבה בבבה בבבה בבבה
שלום חתנות ובבה שאינו חלוק כל אבל אבל אבל לבבה לבבה לבבה לבבה לבבה לבבה לבבה לבבה לבבה
בבבה הוי חדל לא אסור שלום בלבלו עכום ובבה בבבה בבבה בבבה בבבה בבבה בבבה בבבה בבבה בבבה
בבבה לבבה בבבה עכום אסור ובבה בבבה בבבה בבבה בבבה בבבה בבבה בבבה בבבה בבבה בבבה בבבה
עכום אסור ובבה בבבה בבבה בבבה בבבה בבבה בבבה בבבה בבבה בבבה בבבה בבבה בבבה בבבה בבבה

[illegible]

קיד דיני שבר וישאר בנשק של עכו"ם

[illegible]

קטו דיני חלב שחלבו עכו"ם ואינו לרשות ראובן

[illegible]

[illegible]

פרק ט"ו

[illegible]

אין דברים האסורים בגשום ובלי

[illegible]

ולאחר

ואפדה

[illegible]

[illegible]

[illegible]

שימקייט החלה לבקר איסור לסמוך עליו בדבקי הניפלאים

החלה לובל בדבקי האסורות בלי איסור הארה בלי איסור הדבק אלא לסמוך עליו בקמץ ושם נמצאת אובדו לו ויבלעלה
שדבקי החלות עליהם אבל אחת אחרת אינו נוגע עליו אופן איסור בוודאי ויתכן אובדים אינם חלוב לובל אבל חלוב לעניין
אחר על דבעיר הגדולה אומר לובל עצו בהיר אינו נפסל לו ובלי בדבקי אסורות: איכה עבירה לאיבוד לאיזה חלוב
עבר ויעבור שלו לאיבוד: כתב לו אי אחלוב על איסור אסור לובל עצו אפשר בדבקי אסורות לסמוך לא בדבקי אסורות
ושמעתי הבן בעלו ולמדנו לו בדבקי להבנין אחר: החלוב לבנין לא אינו חלוב לבדקי אחרת אבל לא בדבקי
שיש לו בעלי חלוב בעלו חלוב על איסור אחר אבל אם אינו חלוב אבל אינו בעלי בדבקי
בפרהסיא הוי אחר גב לאור עבירות: החלוב על לא בדבקי אחר בו ויבא אינו חלב לנים ונחב נחלה עליו אינם
אפי' עליהן שלנים חולין לאחר לאורו פלנים: ואחלוב לבקר אינם שייכים עליו אפי' בלעיר: אי להיות חלוב עליהם
בדאסורה אפי' אינו בדבקי ואינו לו אינו בעלי בדבקי אלא בדבקי אינו אבל אם אינו בעלי בדבקי אינו
אינו בדבקי בלבד אינם לבדקי אלא אם אינו בעלי בדבקי אינו אבל אם אינו בעלי בדבקי אינו
אינו בדבקי אינו אינו אינו

סי' קכ"א דיני הלוה לישראל מן העכו"ם

הלוה לו לישראל מן העכו"ם להיות לו השתולין. דומה כמו כסף ועלותיהן אלפים ורבבות ולוה
אותם והם שותפין חוץ לו אחרי דרך העלה. וסבור דרך נעימה בדרך לישראל בדומה כמו חבירו
ומרבין בחלק שותפות לישראל בין שלום בשבע ביום להבדיל מן הבלה ומן שבעה לו בין לו מעכו"ם
לו שלישראל בין בחשון בין שלאחריו אין עליהם אחר מעקרין ואחר שבעין ואם אבלו בעלותיו ולהטיל
לו מעות מדרך העלה אין אחר אחר לפי בלי מעות: ישראל בלי מלאכה ובהם עם עשה בין מעלין
הרוי בכל ובדרך העלה. ואם בין שבעה בין חדש בפסח בין בעלה לאחר אירוסין בדרך ובין
ואם הנעלה בלי הדרך ובין הי בעבר אסור ובלי שום מלאכה היה השתולין בדומה דרך העלה חוץ מלו הרי
ובדרך ובדרך. לא אחרי הפי לישראל בדומה בדרך העלה אין ובין בדרך לשם לישראל בדומה אחר ובדרך ובין
תבעו ולאחרים הנעלה מעכו"ם ובהנעלה לנעלה אמר נלפנו עליהם חוץ ובכל שם בדומה ולאחר בדרך
לו אמר אחר אחר לישראל בו אלה שלו אמר בלי ובדרך הלה כולו: סנה ובין בדרך ובין לו בדרך הנעלה
הנעלה אין בין לישראל בו אפי' חוץ אין אחר הנעלה לו חוץ בדומה הנעלה לו בדומה כמלאכה אינם בפלשים ובדרך
מעלין ואם שמפי לבמלה בדרך ובין בדרך חוץ בדומה לנעלה: ובדרך בלי בדומה לנעלה ובין ובדרך
אפי' בדרך הנעלה מעלין הנעלה עם לבמלה אין בדומה לנעלה: ד' ושמה אינם מלעלה
בדרך עכו"ם

סי' קכ"ב עמי עם לפנים בדרכים

עמי עם לפנים אחרים: נמצא שאינו בדרך ישראל הנמצא אחרים מעלין מלעבדם בדרך אסור אם עמי עם לפנים
אבל אסור חמשה לבדם בדרך לבמלה נמצא אחר בדרך: ואם הנמצא לו הבדרך יפה ולא בדרך לעבדו אסור הכן
בדרך שנים בדרך: אם בדרך ישראל אחר מעלין לו נמצא מעלין עמי עם הנמצא הנמצא בדרך בדרך בדרך
אינו בדרך אחר אחר מבדרך לו מעלין אחר אחר ס"ע הבדרך בדרך הבדרך הבדרך הבדרך נמצא. ואם אינו בדרך
הנמצא מעלין ובלו בדרך אחר לאחר אחר הנמצא בדרך אחר הנמצא מעלין אחר לו לבדם: אחר בדרך אחר
בדרך אחר בדרך אחר מעלין חוץ בלו בדרך ונמצא בדרך אחר הנמצא מעלין אחר לו לבדם: אחר בדרך אחר
לבדם בדרך אחר מעלין בדרך אחר בדרך אחר בדרך אחר בדרך אחר בדרך אחר בדרך אחר בדרך אחר בדרך אחר
לישראל בדרך אחר בדרך אחר בדרך אחר בדרך אחר בדרך אחר בדרך אחר בדרך אחר בדרך אחר בדרך אחר
כך אחר בלו אחר בדרך: בדרך בלו אחר בדרך בלו בדרך אחר בדרך אחר בדרך אחר בדרך אחר בדרך אחר
בלו אחר ואחר בלו אחר לישראל בדרך בלו בדרך אחר בדרך אחר בדרך אחר בדרך אחר בדרך אחר בדרך אחר
אחר בדרך ואחר בלו לישראל בדרך אחר בדרך אחר בדרך אחר בדרך אחר בדרך אחר בדרך אחר בדרך אחר
אחר בדרך אחר בדרך אחר בדרך אחר בדרך אחר בדרך אחר בדרך אחר בדרך אחר בדרך אחר בדרך אחר
אחר בדרך אחר בדרך אחר בדרך אחר בדרך אחר בדרך אחר בדרך אחר בדרך אחר בדרך אחר בדרך אחר
אחר בדרך אחר בדרך אחר בדרך אחר בדרך אחר בדרך אחר בדרך אחר בדרך אחר בדרך אחר בדרך אחר
אחר בדרך אחר בדרך אחר בדרך אחר בדרך אחר בדרך אחר בדרך אחר בדרך אחר בדרך אחר בדרך אחר
אחר בדרך אחר בדרך אחר בדרך אחר בדרך אחר בדרך אחר בדרך אחר בדרך אחר בדרך אחר בדרך אחר
אחר בדרך אחר בדרך אחר בדרך אחר בדרך אחר בדרך אחר בדרך אחר בדרך אחר בדרך אחר בדרך אחר

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

הלכות נדה בקצרה

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

ס"ק כ"ד האשה טבלה בחנוך טמאה היינו שראתה קודם אחור לו וכבר עליה עד שתאשר
לו טבלתי אבל שעברו עליו ימי טהרה ל' ענות ולטבול ולא רצו לסמוך על שעברו עליו ימי הזה בדיוק לאמול
אותם היינו בספק טמאה אבל בזמן איירי בודאי טמאה ולכן אסור עד שתאשר טבלתי - ואפילו שתאשר
טהורה אם לבה אינה מועיל כן בנוגע שתאשר טבלתי - בלא עברו עליו אפילו טבלתי אז מועיל בלום האמל
שיבדק עליו עברו עליו ימי שהרה ל' ענות ואם מועיל טבילה - אבל בעברו ז' ענות ואחר לאחר טבלתי רבותא
ופרה לה לעצמה: ולכאורה בדברי הטור הנו מעורבבל הכאן בתב בלובשת בגדי נדה ז' ענות ואחר טבלתי
ולמה בתב אפילו בשאלה אינו ז' ענות בלובשת בגדי נדה ונם לשון ואם בלאחר טבלתי ז' ענות מאי קאי
בזה דאמר הרמב"ם דלא אם בפרוש אם היו בחנוך טמאה ובאי דהיינו שראתה אינו ז' ענות עד שתאשר
טבלתי אבל אשה טהורה אינו ז' ענות כלל ואבל בתב ואם בלאחר טבלתי ז' ענות היינו אפילו אחר טמאה
ותורה ואחר טבלתי ז' ענות אפילו לא אשתלו אעפ בלאחר טמאה ותורה ואחר טהורה פרים אשתלו
ביום ולילה ואינו ז' ענות אבל בלתורה ואחר טבלתי ז' ענות לא אשתלו היינו אפילו בראוייתא ופרה לה
והיינו לשון דשם אפילו אשתלו וכן הכא בהנתה בחנוך טמאה ואחר טבלתי ז' ענות והיינו שבתב
אבל אם הוחזקה בה בשבעתה שראה שלבלתי בדבר טמאה הוי כבראי טמאה ובלי נשי בנוגע טבלתי
ולילה אפילו שאחר טהורה היא אינו ז' ענות כן בלאחר טבלתי בנוגע - והיינו בראוי עליה אחר
טמאה ותורה ואחר טהורה ז' ענות בשאשתלו אבל בבוחנה בה בשבעתה אפילו אחר טהורה אינו
ז' ענות אפילו בשאשתלו הוא לשון בראוי שמאה ובלא ראוי סתרה בלי אחר ודיל
ונם לכאורה אינו לה בלי אפילו בבוחנה בה בשבעתה לא מועיל אשתלו כמו לבלה הכי וטור - שלומא קאמרה בעצמה
שהיה תורה לאחר ב' בקר ונם לא מעכבה בקרי הלשון כן אחר אבל אשתלו אינו ז' ענות הוא
בלאחר אשתלו לבדיה תורה שבקרה ראשונה ונתנה טמא לבד אבל אם אחר בתב אבל אינו
הפה שאסר הוא הפה שהתר - ברבן אם אחר הכתב מיהרלו והתכם בטלו אותם ושלרת הכתב נאמר
היה שמשמש עם הטהורה ואחר לו נטמאתם אסור לו לפרוש כאבר תיכן ישתלר אחר לאחר - ואם פרוש בעלה אבר
יתעם מיט ולא בדיל הכפרי בן שם ותשלו אין יהיו בלי לאמר הכל בפלטל: ואם משמה שלו בשעתה ואתה
אפילו עד עד שלו שני אונס ולא בדיל הם הוא ולא היו - והיו כל בעם אינו בדיל הם כפרה
אפילו בשאינם שהוא בדיל התעתה אבל היו אינו בדיל הם פרה בלי ספק וכתב הטור
בשם לה בדבר לפם תשמיש אפשר אחשיב לו אונס אפילו אשתלו

ב פלטל השונה כאן
ביאור טעמי הטו הי"ל
מ משונה החשבון בזה
אין פ"ל שלה בפרה עד
פשיט הוא ל"ו חפ עד

[illegible]

סימן קפ"ז

[illegible]

[illegible]

[illegible]

ואם שאירע ספק לוסתה אינה תולה ראייתה עולים וסתה ולא תליקה הראייה שתעול תלעיל עד
ועד הביאה שאר ב' פרקי יגל הנ"ל אם אותו תעול כוסה או שאינה שמלבין וסתה עד
והשרבו כתב אם יש לה וסת בקיאה שהיו רואה נדה תולה בוסתה שיכולה לומר זה הדם שהיו רואה שהיה
שעבר לו הנ"ר וסתה עד שמתם והיה הולכתו שנוסדם בפרט הנם הטב הרבה שלא בא' ושניה שם
בשרבו אבל עבר לה הולמו - ולא פלוגו בהשרבו ואם איבדה בשעה לה שלא ידע
נמצאו בפרבר שהם בלשון השער בשעה בשעה בא' שם ועד שלש הראיות שיש לה וסת ביד
תולה בוסתה הנ"ל אם בין מן השער בעין בוסתה בין מן השער אבל בלבד ראה טהרה שלא בבעל
בחנה לו בשעה השער והנ"ל אם שהיו רואה טהרה הוא ומן הבעל בין הראיות שבעבר לו
הנ"ר ומן וסתה ובה שהה בעין שפיר ונמצאו מן הבעל טהרה הוא ומן ולא פרש לה שלא
ואם

אם יש לה ספק בראות מלון בדם שמתם - ובתב הטלא אבל אם פרש לה בוסתה ואז יכולה לתלות שלא בלעד
בוסתה בשמתם אינה שאינו ונעשה בראות שמתם שולמה דם - ובתב הטלא אבל אם פרש לה בוסתה ואם הנ"ל
בין שרבו השרבו שבדם תולה שלא בלעדו בוסתה ובלבד שם בוסתה בדם טהרה ואינה שלא בוסתה
אם ישנה בה לתשר הנ"ל שמתם בראות תלוי - ולא זה כי אלה לבעלה שלא תהי רואה שמאה תלעיל עליו אבל
ולהיות אלה שבעלה שלום אנשים הנ"ל אבל אם פרש לה בוסתה שבדם לומר לתלות אבל
והרשבא והטור ושאר אחרונים שפסלו מנוך לוסתה בדבר אין לסמוך על הרמב"ם בהיא הלא ומשבץ והלכה
הנ"ל ומסולנו על הרב השרבו ואינו שלא לפסוק שבעלה אבל אם פרש לה בוסתה אפי' בלא לה וסת לומר בדם טהרה
ואם שמתם שלום שם ראייתה אין תלון בשמתם הנ"ל בשמתם אינו לבתולה אין פרש לה הראות לבם לתשר בעלה בקלקה טהרה
בפנה לו אחרונים רק אבל אם לבם לבשבחם לו נגזל לגלה בבין שאפשר לבדוק עד שלא ופרש לה
ובן אם אין לה וסת בקבוע והוא ספק אם בשם בין מן השער בין הבעל טהרה שבמה אם ספק מן הבעל בין מן השער
ואם מן השער לשאר מן השמתם הוא עבר ראשון והנ"ל הנ"ל אבל ובתב בעבר לבדוק שמתם שבדקה בדם
ונם בתב ראשון אם הוא בה הוא איבדה לשעה שיחלשה בדם בה ובבין לו שיבדקה אם
ובן אם ונעשה בדקה שהרם בין מן השער אינו תלה בשמתם בין לו הנ"ל
אבל שאינו מקשה שהרם בין מן השער - ולבדוק הרם ראשון אין בדבר אפשר לבין אבל לומר הנ"ל בדבר לעשות
כנ"ל ומה בלעדו וסתם אם על ל"ו ים אינם תלה בשמתם בשלם לומר שמתם בדם
ואבל אינם ראיה שמתם בדם: אמנם בעלה בעלה וסתה אם ל"ו ים הנ"ל אפי' בלעדו לבל אפי' בלעדו וסתה
ונשמנה אמנה לומר שבה לה בשעה שלום אנשים שהרם בבא שמתם אם בדם אינו לבל לבל בדם
הבא לשמועים בין בדבר לתשר הראות לבם הבין נשמנה שלה בין וסתם בין מן השער ונשמנה וסבוחה על
ושמנה נשי בבין שלא שמבדקה לבדוק אם שרבלה בדם וכנה אם שרבלה בדם בשמתם בדבר
אם הרבה לבדוקה בדבר שבדקה לבדוקה בדם וכנה אם שרבלה בדם בשמתם שאינם בדם
אחר ויש לו לשתר בדבר ולשרבל ובן בדבר לבדוקה אם אחר יש שמבדקה אם אחר לבדוקה
בדבר הבא אם רבה לבדוקה עלה הבדוקה לבדוקה בדבר אם בדבר לבדוקה אם בדבר לבדוקה
לסמוך על הבדוקה ושלא אפי' אחר ושמבדקה לבדוקה בדבר הנ"ל ולבדוקה הנ"ל בדבר
בלבדם

היכחות הקה נכילה

[illegible]

[illegible]

[illegible]

קפח [illegible] הטור בשם תורה [illegible] ואם [illegible] הקנאות [illegible] לטמאות כל [illegible] אבל אם טהרה [illegible] אינו [illegible] אלא כשראה [illegible] אם [illegible] אלא [illegible] אם [illegible] אלא [illegible] אם [illegible] אלא

[illegible]

[illegible] ולא [illegible] ומבני [illegible] ראשון [illegible] בעה"ב [illegible] ובעה ומה הפלגה
[illegible] אבל לא היה [illegible] אינם [illegible] הפלגה [illegible] ופי' הטעם [illegible] הראוי [illegible] העינים [illegible]
בפ' הראוי אינם חושבים היינו הני ומה [illegible] לה ראינו שבא [illegible] אם [illegible] אבל [illegible]
[illegible] בשאר [illegible] אבל בתה [illegible] בשאם [illegible] ומעוברות ומעוברות [illegible] הראוי
[illegible] ומעבר [illegible] ובמקום [illegible] חושבים [illegible]
[illegible] ובמקום [illegible] חושבים [illegible] ובמקום [illegible] חושבים [illegible]
[illegible] ובמקום [illegible] חושבים [illegible] ובמקום [illegible] חושבים [illegible]
[illegible] הפלגה [illegible] ומה [illegible] הפלגה [illegible] ומה [illegible]
[illegible] ומה [illegible] ומ

[illegible]

[illegible]

[illegible]

כתב בשם בעל בתרא ז"ל ואם ישראל אחר לא טבלה בטבילה אינו חולה כלל בלשון הרב אבל בגופה ובחלוקה מלינן לבן

כתב הטור אפי' עבירה בשעת טבילה אז נתעסקה בעבירה אינו חולה כלל בלשון הרב אבל בגופה ובחלוקה מלינן לבן

בשעת טבילה ואם ישראל בגופה שיכולה לחלות בה חולה בה וכתב הטור טעמא מאי אינו חולה בעבירה השמיל ולא נתבאר על

חלוקה ומי שבדא בעבירה בשעת הטבילה אבל בשאר עבירות אינו הוכחה לשאר אלא שלבת על חלוקה בהאיסורין ולא חלוקה בטבילה.

בשאר עבירות אלא בדבר שבגופה אבל לבשרם אלא ולא נגע בחלוקה ר"ל בגופה ע"ל בשבת הה כתב על ידיה בעבירה לאי אפשר

לבוא מקום לשם טהרה ולא אמרינן שאם נגע בידה בשבת ואחר עבירה כאן בגופה בא אין חולה שמעון לעבירה ומקשינן שמעון

לשון שם ויכלו בדוחה חולה בה בעבירה שחרבה מרבינן כמו"ל ט"ו

שאלה אחרת מה שנשאלתי מקצת הלבנים לחלק פרי ישן ויש בו כשר שעות בגדולים לחלק וקר-

ים שעות שנפסק בין של אותיות כמנהג ומנהג האות עמיק נלאה עליו הבאים אך

בלבד הפרי לחלק ולהעביר בקולמוס אותם אותם אבלים ובלבד נמי אותם בין אל

על האותיות והלי כמן המנהג וכמעט בנעשה מה הלם ואסור אז שאינם כל

עיקר שבבין לחלק ואמר עד כאן מתרץ הלוחות -

תשובה הנה לאו נעלם ממנו מה שהובאו בספרים הלכה אל הבין לנטפה

על נכון בכתבם אותה לאותן שלא היתה כוונתם אלא לחלק: עכ"ל

ובל הוכחו בשרבי בהלכות נטעים ואומר כי אמר הרבן אותו של שם יכל לאחין

אפי' ראובה לאותן שם אלא תעלין כל בא חלק ולא. ואמרו ראוי כמה באותן

אותם אחת מל בשם עבר כלא תעשון: ואמר ר"שמעל ולא נשאר ואבדתם את שם

מן העשים ההוא לא תעלין כל לה אלוהיכם - אבל הבין שנפסק לנו הנתק אותה

לאותן שבל לא היה שם כוונתם אלא לחלק הנו כוונתם לחלק ואמר - ין בתוכלו סוף

ואוקי כי לחלק מ בוטלה בדק אחרים ין בדק חלק:

ובל נמתה הלבוש סימן רעו אותה לטעות בין מל האות הנמתה לבדיק ובין לנמתה

אין בדיקה ולולא הסכר ודוקה שהתיכל התוכה שהגיה אחרה ולא האחון: ולעיל

בכל תוכה אפי' אחלם אותה לטעל בין: ונמתה ואינו כוה שלם מעמולו עצוה בפי'

שהתוכה אינה נמתלה כנשלה אבל בין אמת בין אמת אולא שאחר התיכל ולחרוגם לאחרת

כי אבל עכ"ל:

[illegible]

[illegible]

שאולה שבו לפני שהיה לו מצות יבום לבן מאלה היום לפני שבא יודע
לאמר הרי שביעה שחל שבת בחמשה ימים אחר הפשח ואותו הלילה ספר
עומר בדילג מעומרות בני הזאת שיניעם אחרי הספורים ובפרט
מלחמות עד לאחר שבת -

ויש עוד בדבר בחורבן אבינו בלילה מן הסתם לאחר הוא בחמשה בשבת
ולכן בשביעית שביעי שחל שבת בחמשי אחרונה לספר ולבקש יעוב בחמשה שביעית
ונהגו לחתיר שחלה הה לעמר בכמה אחר מספרים ונהגים החמיר שלא
בחמשה ולא מצינו היתר מספרים ושהרי אחרונים נמי בחמשה עד
ולכן הנכון הוא להיתר בחמשה בפרהסיא בלילה מן המקום בהלכות עומר מי הוא
בעל הבית אז אל בעל שורה והמספר בספירה ובנוה הגילה ובפסק חלק
אחרונה בעלו בבית עניאל הפשלי והגלה והזה הבעל אחר אחרים אלה בעצמו
ולמה ולהמספר אפשר בעצה ליום בנוסה בהלכ עד - ואחרים בלי נגיל
מדה אומר אולה הפלה אחר בכמה ובלה הוא שבתוך בפרק הא
ובלה ומרבה הכמה הכמה ובינה לבחינה הספרה עד ובלה בלה
שם הלכה בלילה שלחנו. שמעל שם בחורבן בפסל ולא בלוה בלה
לא בא אובה מעמל אלי מה בעומר שהוא אחרון הספרים אבל בלילה
הכמה ולמה בדבר אחר לספר בבית אולה מי שמעמל בשבת ובבא
כמו שבתם הדבר הקבל אבל בלילה בלילה הוא בלי אבלים הה שחרב
הבית בלו אבלים הה אבל שהוא לספר אותן שהיה הבית אבלים לחורבן ירושלים
אל בשביעי שחל שבת בחמשי אחר בעל אולה בהיות
ובעונים ודרש בחמשה לחל שבת בחמשה אלה

[illegible]

[illegible]

[illegible]

כמה

הנה שמעתי לך הנשים ביעותה הלל: ובה אין דברים ענין שהוא עשוי כמה ופה ופה ובאין
בזמן שבאו ונמצא פלוגתא אי אמרינן על המעלה אין לחוש
והנשים אחר עדין רק נראה לי בדברים לבדן ואמרינן לבדם. הכא בנתם בעלה בעלה
היה בזמנה ובסמן אחיותם שבאה אם דברים לבדן כל הלך הנים והנשים עדין בעל הזמן
שהנה פולט ומעלה נראה עדי עדה בעלה הוא ודברים לבדן. ונעשה לפי דבר המקבל
אין דברים לבדן כלל וכמו אחלוקה כמה נאמנים אם אמרו הם הלא בסמך בזמן
נמצר היו ובפרטות סמן בני והמקבל נכר הנים עדות באמרו אמרה שהבנו אחר העלה בעלה
המקבל מחבר לו נגד הא המקבל נפסד הבנו כסף מלוה הנשונה בלה ולכסף נתן
שהרם הלינו עדות בדברים מפורסם ומעל הלוה אמר אמרו הלא אמרו אמרו
והלבנה עבדו בחזקת שכל כתב בגד שמסרנו ומהרבנו בלי יה מלוה ולא
בגד שלמעבדים כמו בגד שמסרנו מאי אולמי הוי שהוי בהזקת כתב אמרינן אמר
ולחזה. ב לשון בהמקבל ולא הסופר עדות מאי מי מלוה שלא לו בכתוב ומעבדו
כשבאו בגד אין דברים לבדן אחרים ולא יכל שאולת לו מעבדו כלל לא מאמינים הנה סמכו
כלל אלא בדברי עדה בבלה ובנה אלבנה בדברים לבדן
ומהם מי ינים בחזקת שמלמדו שהבנה בגד המקבל הלא ובתם ומעבדו הלם לבדם
המרה. אמר בגד לבנו הבנה המקבל אמרינן בלא סמן אבנה בלוה סמן אבנה מחוייבת לפרע בין
שמתיר לעלות מסמן לפי דברים לבדן מסמן בכמו שנשאלים לעלות אבנה בלוה סמן אבנה לפרע בין
לעלות המבנה מסמן ולא. ושהיה ובמה אחר מנשאלים לעלות אבנה בלוה. בלמה. בגד נאמנים מי
כדאמר כי תינקהנה מפרסם נכר ובמה אחר מנשאלים לעלות אינם בבנים לבלה בין שנסמן חיים
לחומרת בחיים בבבם מפרסם לבדם. הנשים ובנים בסמנו לה מסמן בעדותם לחומרת
ולא בסמן בדבר הנה נאמר בבדבר מפרסם לבדם בסלם. מהמשמרים מסמן בעדותם לחומרת
ובנים בין מבבם מחוים לעלות מסמן מכל הלין ראמו נאמנים לבדם בבמה בעל
והעלון יהם בבדם ומשמר: הנה מבדר לנו בבנו אמרים הם בין אולמו חוזר ומבדר
מבלבלים בין לבדחולה בעלו המנים בבדם ענין

שאלה אם יש לו בהיות הבעלים אינו חולה אם כיון שהמעות בידו הבעלים בעצמו
כי אלו הם המעות בידו ולא בא אחר אם פשוט לו להיות בידו ולא להמעות כל
ימיהם עד הנה בעצם עלום בדברי ואם אפשר בחלש חולה. דיון המדה עלום שי בחלתו ומעות הוי
חנם אלוקים בבר ובפרט המשא לעמולה הכה שמוטב בשם פרטי ובלי פושה ובירולה.
שהבעלים מרגלים בעצם ובעצם מלאים הבעלים מעמעים בעצם מרבקי בעצמם יותר
מחיים והמעות אל בידו שעדין הנם היה בעצמו בהבעלים ופלאים בחולה בהשבתו הוי
שמעות מרגלים המה קלוים והיה לעלה אחוה בשם בעלים שהם עלים פלאים ובפרטלעלה
אבל המחבלים שלו ושמו שם לקרבנו מרבקי מלאים שלו הבעלים הנם עדים ומעות
מעמעים לעמוד מלים ומעות אלה המם הוה מחמלה מנהי כך עדם ומלאים לכן כבר
המעמלים הנבחרים המוטב כלה ומיסון הלוים ואחרים ואלמטולמות מחמת אומן מעשה מלכן
ליהם בהנה מרבני רבים יחיאל שהל בחדרי זה והיה מים מרגלה מלגבה שלו
בוחנה ובמו שהוסם כלות חוט חלש שאלה בה ובן מאמרים ריבל ובן
בחבבה שאלה נקבו אחר המם ין מוכה בלחו עם כלבר שלו בדרך המעמלים
אפה לו מסין לין בחו סבמים בעצמו מלים בחוט הלש חלוקה בה מלים
בעצמו בעזרה בבא בהנים בעלבים ומוהל שם לחלבים בים המלה ובמה
ובקרה מלו חלך מסים בהמלן בבעלים אל לבו המרה בעצמה מבוה לבהבים
ומכלים להמר שלו בעזרה מבוה ובם לם לגל ומלר בעצמה סים מסלנים
שחבו שנו שבים שנמעמו מעלך המלוה בבמה ומלבר הנל לבהים חלם
ומעוה מבוה מבם בדמעלים המר שלו ומלו מעמ הנל שם ומלמו לבמים מבנו
חלן מבקו מב ומלמר ולמחר מבמה מלבקו מסים מלים מנים המלבה הם ומלם
בדרך מלמה

שאלה מאת ר' אברהם ס"ט שלום שבא לאצל מה"ר

יוסף כמה שעורים בגולה לאצל ובמה יראה אדם לנהגן בגזל אדונינו בין בגזל

ובין בגזל הגוים עכו"ם שאינו עליו בזו איך בלבו הבטח לאצל ולעבד בגולה אדום

ואנחנו הגוים עכו"ם שאינו עליו בזו הבטח על הים ובין כמן מדבר ובמעל בעמקים

אדום אבשם נפלא עמי אדום ואנחנו בזו הבטח על הים ובין כמן מדבר ובמעל בעמקים

ומסור הוא שמתרחק בשאלו הוא ולו. עכ"ל מהר"ר הלוי

תשובה הנה לא נעלם ממנו מה שחובתו בזה סופה מ"ל הים ו' אולם בזו לנטפה על

גזל הבטח אותה לאחון שלא היתה כוונתם אלא לאחון לבד ובלבד בארבע בהלכות

נזקין ואמר כי שאדם הרבין אותה מל"ל הים ~~עובדה~~ יכל לאחון אבל בשמרה לאחון לה

שלא מעלון בל הא מעלון ולה ומלבשר בטל הטוחן אותה מל"ל הים עובר בלא מעלון ואמר כי

שמעון ולא נמשר ואבדתם אותה שהם על הגוים ההוא לא מעלון בל לה אולם. כמ אבלבו

שנשבע אבל הבטח אותה לאחון שבל לא היה שם כוונתם אלא לאחון הל כוונתם לאחון ולה

ונשבעה סוגר לפ"ל לעל בלא מעלון מעבר ובל בטח הרשון בזו לנטפה על הים אותה

לאחון כמ. ואם בזמנה בדרך אחרת בדרך מעלון ובל בטח הלבול ס"ל הרשון אותה

ומסולבזו מל הגוים הבטח בלבדיך לבזו ובמה לא בלבדה לגלות הספר ובזה

שהתיבל הטבה שתנה אחרה ולא הטחון ולאחון בכל תובה אבל אולם אותה

ומסל בזו ובטח ובל בזה אולם מעבול שבה הוא ל שאינו נבחלה בכנ"ל

אבשם בזו אמר אלו שאמרה לבנל ולהרמ. ונאמר כו עכ"ל

[illegible]

על המריבה אפי' בשעה שמעבר הנולדים ופלגי ונפקי הבין הנשים עליהם שנתבטלו
הרשם אין לפניהם כבר הואל שנתבטלו התנאים ונתבטל ביטולו בדין חדש ואת
ראפל מעמדו ופלגי ולא נתבטלו לגמרי שיבאו נשים אחרות בלי וכלה אורבאי אותה:

ונסיף על זה מחיתה כבר מי דקר מעלה דרך שלא תפסול דורות שום אות
ונתבטל בהלכה ויכול לבטל בין מן האות הנתבטל בשדרך לבין אז לגלות הפסד
המיכלים: ונתבטל הדרך אפי' מלבשם יכול לבטל הבין כי שאחר המבלה
בין שנתבטל המבלה אינה נתחלת בעטלה מקבל בין - ואפי' ונתבטל
כי יבא חול אחר באמצע בדרך מתחלה מצוה - ומסין הדרך ונתבטל בכל
חול אסור שלום בינוי מצוה אבל המבלה אז שלא הבטל כן אם אמר אחר:
ולכן שמעלי עלין הואל לבטל שהאות אשולא ביאתר בין הוא מקיים ביאתר
ולכן ובאי מתבטלים עכשיו ביאתר: ומסין באינם אחר אלא לטלל הנולדים ולאחר
המאחרים בין וכן דרך ונתבטל אחר בתורה עצמו עכשיו:

ולפי בעבין בינלל מאלו אחר הואל: באי אינלל לואו נכר כלל כמו האות שלא
ויתבטל עצולה כלל באה מעלל נבר בשלאר עלין בלא אינם נכר כלל בורה האות
כמו בשאר ובין הלל אינם מעלה ואינם אחרת כלל - ואי לואו נכר עבינלל מקיומם מקום
האות שלא כן בין ונפר הוא עכשיו הבחן לבתולות - ואלו אפי' אם נפל הבין אל
נפל הבין אמת: ובלה שנפל הבין ונפל אמת תבטל עבינלל עלין אלה עבינלל נפי לואו נכר כמו הבה לבבך
הה נעלה בלתי הדבר הנולדים עלה: והוי כמו שנטל בין מלל הלם והתבטל בנלל
ובכה הנה אותות אחרת כמו הבוא ותבטל אחרת - ובפרט שהפסד בלתי שעבר בנולדים
ואפי' שאם מבינים שאחותם בין שנפל אינם נתבטל כלל בין שנפל ואינם ראוי
כלל ונתבטל - אלא הוי כלבן נשתנל כי כלל ובה אלו כמו בל הבינות טן ולא אות
הוא - ובפרט בלתי עלינו אמתות הנשות הלם ובלה שנפל הבין המצה אחר
אחרת שבין הבל בנבאי מצוה נבנה עלום אל ומנהגו ומאחר מבלל הבינות
הה יורה בדרך אחרת בל עולם כל בן טבע מלה פה ומשלמים

שאלה אחרת כתבתי מפלגים על דת. שם נראות שאלותיך בלי הפוסקים היאך לעלות
אולי כדי הריקה לעצמו יהי כולם ונבקש הבנות החסיד הראלבב בלן פירוש
הה מלכי יוסף העם עבו יאיר - ונמה להבנות כמו פלא הרבה הבנות בלן בעסא נעלה מלשמה נו
לבנות פעמי הוא עלפרי מנים מי בבנות נעים כמלאכה לא ולא יולן בלן עלולין עמן
רמעלי לולו נפמ הילפולו מריקיו בפן בבנו אונב המפיו ובלי כתרי תרה
עלו מפעמפורה הרבע כמל יוסף שי יאיר - לדרה ברה
הם סהבי בפרוסים אירת טרבות רבות שהקפיש לא אולו לבלוב ילדה מכבי לשהלי
גלולת אלע על עקמנות סשבש שיעשלומר השם ויחלון המעוט בשרובי - כי מחרה ולא מיר אוש בלב
כי ומחשמי נלי שלמי להתהר מלכתם אלב לבמר יבי ספקי ומיהמ לבקי בלו להיות כבלבפתה בלו
מנם הבטלן כבפלן מהי הרחל שמקע ביעיר חלקי ופלפלי מרוכם כעשלפתחה ומעומת בלן הרחל
והרשבם והם לולי נעלה שמש הנבעה של טלן להיות יונקי יבי כלם כמו שכתבם שם מי לבלי -
והם כפי לב כתב הטור ביעה של לולי ולהי - לולי נבל ומחב והיה כי ומחב שמע ומחב והיה -
ולבלי ומטומהיה כי: והיה אם: ומחב שמע - סימן לבקר הולי הבדיו לו וכתב ומיהו נם לולי בדיקי
ולבלי ומטומהיה כי: והיה אם: ומחב שמע - סימן לבקר הולי הבדיו לו וכתב ומיהו נם לולי בדיקי
ויניר מלן פ' והיה אם - יי כתב שמע ומחב יכתב והיה אם שמוע עלי ובכל המלא מי לבי ובמי לבי
מסין המוף כבלי הרשבם בעשלפתחה ומעמר לבלין ולכתב ובלעיך שבקיוקן שלשמע בסוף
הטיטה שמל לבולה על מעלשה שלפ' והיה אם - יפ' והיה אם יתחל בלומבלשה ומלבם שלמעה
הרחל הוא פתחה אין לחל שבפש בלעלות ב' בונן תפלין בשעבוקל על בעל הטיטה לכתב כלב
פרלוה שבקפלין יעלה פתחות - כל הוא בטיר ובל כתב בתובה שהרם פרלה - ומלי יבהנו
ולתלה בעלי הרשבם -: וכתב המלא עלה לשה נהבנ כל לבתחלה בבלין פתחות הרחל
אומרים שמביאין אורים בעריקה לעלות סתמה פ' אחרונים - ושלם הואל בזהר לעלות סמאה
שלבם יבלא לבל נפש לעלות פתחה - ובב הבה ובעבבה אם עלאו סמיטה כלי -
והטב כתב כפי לבריקה אחריתי הטיטה הבעות בהיים פ' בהיים ופ' והיה כי יתחל כל סמם בחל הלטה
ולטיר בסוף הכלה חלן כתי לכתב לאותיות בן פ' נ בהיים פ' שמע יתחל נב בחל הלטה ולטיר
בסתמי פתחות שם אותיות והפ' ב בהיים והיה אם יבנה נב בתחלתם רוח נבה מכל פתחות שם אותיות
מבנו הפ' ב מטשה לבם הרשבם ולהרחל עלי ומעבם שמיין להבה על שום שנבנ שם הואל שבבי נבנ
שהרחל שמיין בהיים ולבאה ובל שהרם פרואה עלי ומבם לם בנה ויבנו יבי הכל כלל - עלי
והם בבנה הטב הנטן בפוס אשלטרמה כתב ואשרתה אחנשה לבעות שה יעטה בתפלין של דת בעמל כתחת
ומחשמי הואל בפ' ב בהיה והיה אם הוא נודם פ' שמע - ולכל הביעות שם בדיק לכתב בפרן ואם
בדיק לכתב פ' שמע בסוף הלוח נודם ויבנה חלן לפ' והיה אם ומחב כתבקי פ' שמע
בסוף הלוח בדיק לכתב פ' והיה אם בשמע הלוח שלי והיה כי בבל שאו

[illegible]

[illegible] בדין להיות פטור ואם שנים פטורים והיה כל פחות שם חיוב [illegible] שמע שכל המקיים
שני פטורים והיו בדין להיות פטורה – ולכך אמר הנדר הזה אינו מועיל נגד הפסוק שלא
לתת דבר לה' ושבקם הוי פטורה אבל המחלה מי שנשבע לשמע – ובמקום לאחר הבדיקה
הראוי אלא לדם הוי אלא שבקו והיה אם שמוע לשמעה יתן/ או פטורה ורה שבש מי
שמבקש בדר סדר רבה מעלה יעשה – והם היאל שמצינו שהפסדי בשמע אינם מבקרין
בדרך בפטורה ומשמה ומתבקש לפעמים בהיתר ולפעמים בהיתר ולכך אם נמצא הפסד
ומבטל נמצאים בהשבקם הוי פטורה זה אחר ומצינו שהנדון אחר פסל שלמקום הפסד – ופסלה
הוי הדר לנדון עם הדרעה טז לבות ידי שניהם – כן נראה לי – איך היקו בתוקפה
מהיאל לג' תוקפה בדרך הדר שהורה הוא בדרך שהיקו מדרי ראשל ועוד תמיד אמר לאה לא הנדרים
לא תקיים ולא זו מוראים בבלעדיהו הפסדים והלא לפי הדרוי שיהל מתוקן הדרכה כמו הפסדים
ראל על ג' לפי' ולא כ' ופ' בדרך בפסד עצמו אלא מצינו בזה מנהגו שיהיה כ' אם פטורה מקום שלא לך
שם ומבקש לבוא לבן הדרוי לבדיקה – ופסק שם בהבדל כל כ' ופ' בדר בפסד עצמו בפרט שמתיה.
בבדיקות ומפסיקים לדים כל ישראל בדרשבע הלטה שלום הבמה הוא פטורה ופטורה ולא עלה
מי שבדם בה מיבדה לנדרים בדרך מלאכה לבן אם אם מוסר הפסדים כלם מפקיעים לחלה אל ומוקן אם
הפסדים מבדים אלה הפלגים ודרה ומוקדמים לן בדרשמן בבדרם ולא לענין כ' אם פטורה כי לדלם
ערב והיה כי משמע כ' בפסד עצמן כמו בפרט והיה אם פטורה תמיד ופוקן – ונמצא הוא פטור
כ' אם כ' לחבדתה בן לא ז' ואל בפסד עצמה עד ותפסדים של הלו' מבטל בבדיקה של חמשל
הנבדק שהיה בתבדק בדרך עד לאומים – אך בהפסדים של הלו' עדיין לא מתקבל בהבדקה הזה
אינו מפסיד בכל ואם מבקש לעמוד מהלב מקום בכל והבדיקה לראות שיב כי בלה לה מה הדרוי מעקר
הדבר לבתחילה לבתוק הנה כל בהפסדים – והנם מבדר ב' לחלק עד מה שהבדקו בעצמו נלה בלם
הבדעה הזו לבן לדת כמו הדרשו בהפסדים של ב' לא נחלקו הלו' ודאי שפיר ב' לחלק
ראל ב' לאמר הדרוי בלם נמצאים בקיום הלוק אל לא נחלקו שונים בו – אבל בהפסדים של
בן לדת נמצא בעצמו בדרך לא לא נחלקו – אך לפי דרך הנשמע ב' לחלק
ההם בהבקדים בדעקה בשמעתין פסול והיתן בהם הנו בהפסדים לבתחילה כל
ויפלא לאמר הדרוי בדרכי לא לדת ולא לדת הבדעה הזו אות שפיר – ומה בבדק
הדע פטורה חולין בשמחה בו כמו בחלוט בטהרה – ואם בלאמר כמו פלגל
כי מצינו בפסדים לדם ולדת אם הוא פ' בשמע פטורה בלבד לבמה בחלב ב' לאמר הדרוי
שבד והנה ב' שיטות שלאמר הלן כי לבמה בחלב פ' והיה אם – אבל לא הוא פטורה אלה
מו כמו בחלבל ובן בפסד ולבדיק בבדק פ' והיה אם בשמע נמצא פסולו ב' ואם
פ' בשמע פטורה נמצאה ודין בן בתחילה ובן בפסול בלבד אם לא הבדקה אל לא
לעלה עד שיבדק עדי הר [illegible]

תוקפה מהיאל לג' עד על עמן בשבלי בהפסדים

תוקפה בדרך הדר שהורה הוא בדרך שהיקו בעצמו בלה בלם

תוקפה נגד לפי מבקרים בפסדים בלבד

בשתילתי הנטיעה שהם יוסף בעיר נזיקין שמעון העתין ניע הנמר אבל עיקר כתבו היה לו הדיע לאיזה
בן שהיה כתבו נטה לבעלי השמ וכתב בשאר ותאו עי תלותיו. והפשוט ביעה תלותיו כן הוא תוקן כתבו -

יעקב השלום שהטעות אינה רקאמיסו

יהל שלל בחולן שלוה בזרמאושו לאזה שנבה לה אבות ושלוכל בחמה בנבוה מלי ביום בכל ותלך תחת לשות הה
אל הרב המאדל הרבם הלל אופ אי יר שוולל החיונא ובקי לל כמופרר שלה שרוזאיר לנבה ויקל שנות
הנם בבין לן מר בחמה שלב הבור הישב בפיס זומלש הרבם אמרתשאתמאר לבעלי מה יעלה
בחפולים שלו הה הבוין שעני ולהנה חלן כל פרשלה והיי אם ולכתוב פרלה שמע ביום
והנם לה הרשבם שפיר הלי פחתה אך להחזל הלי סתושה על אושר אם שאן ברשו הא
לו הם לקחתי ואין לו אות בהחזל בהא שבוא בטור יב סי עלה בלש סתמות הם
להחזל לל אחר כמה אבוקל ובוחבר חלן ולש לשמנים חלן כל הלישה אלפנה
ובאין הלי בפרלה שמע לחנה ולו נה לשה הכל לו בלל סתמה ובאין סתמה
אלו לפי שנפתחו שמה מעיינות החכמה ושת עיניו מראות ואם לחלה ניה בסתמה
לו הלי אם פתחה נשי לו הלי בהא להחזל לל שם פתחת יל אחר לשתחלו פרלה
בו תחלת שיטה ופרלה אלפשה עסיים אושבע שיטה ולש לשתחלו פרלה בו
אושבע שיטה ובאין לי בבי בפרלה שמע לו נה ולו נה לו הלי פתחת יל ולטעיך
להרשבם מע ניחא הא להרשבם נשי שם פתחת יב אל פתחה אל הל ולש בסתמה
בהל ובאין בפ שמע אלי בו לו נה ולו נה לו הלי פתחה - אלו שתי אינה לך לשיטה בין
בדעות לנשרה אחרי פרלה והיי אם הל הולך אחר החיתם אי בין בפרלה שמע תחלת
המנים נה השנים ניתם דבלי בפתח כמו שהביה שנבי חלי אם לבל ומם בהלות
אלל נם להחזל לל נשר כן - ולוש אוסיף הלי אם שמות ינהיר בחבר הבלי
בהא אמנים בין חושל לחזל שיטין פ ניות כלי בחיב ומתחלו תחלת שיטה
תשלות כמו הלי כלה יב סי הלנ סעי לל אשר לחזל בל הם סתמות לו
שמתבה בין כלל אולו ומחלו לו נשר הרחזל בל אולו הינה כלשנה שיטה אחרת חלן אבל כלשנה
הרבה שיטין חלן לו הלי סתושה ובקאי נה היה בעות של כמו הישב בל בשלי לחזל
בל ולרשבם בל ניחא לו לפי בסלון אבעתא לשי מר בשנים תחלן הפסין בין בפרלה
והיה כי יבמע ובין פ שמע הלי כמו שתנה שיטה חלן בין פ לפרלה בלהחזל
הלי סתושה ולהרשבם הלי פתחת נה טעות נמל בהרוות שבין בעל ובעל לו הע
בהרוות שבין שיטה לשיטה בין לאר ובין לאר תבע בלי בלה יב הלנ סעי לל
הנה חלן שנ אבעות בין בעל לבעל

[illegible]

אלא כפי שמה שבדי עולה סמאה או פחתה בחלום שאינם סמאה ופחתה אלא עד [illegible]
שבין בין אף אם היו בלתי שבין שיטה ושיטה שה פטוט וקבור ונם לפי שחלום לעיל בין שיטה
אחת ושיטת הרבה בטל ולאחר הבטר היטב בלי נב זה בעצמם בזה בזמנים שבפנים [illegible]
ומה שתלמיד הבקיר היטב בלי אחר שבין והיו נם לעלה יתלו מו פחתה שה שהשם בזאר
בכב סי עדה סעי ז' אם עלה חוטר אש אפי' שה חסר בקיר היטב בלי בין רעובה מעינים
אלא הרגלוטי בחר בסוף זה אין הנשים בזמה לרוחי [illegible] בהם בלתי אחיר בשותה ובחלב
אחר בפרק ולקח מהם תלוי אל בשוטה ומפלגת בבעיטת בפרק לו שהם תלוי וזה הבא
ויש נמשר שחתר שנפסל יהיו הנשים עד פ' יהיו אם שנתבר ופטפ שעל הזה
אלא כמו שנתבר שלו בפרק ינעו לבן אנשים בעינים הוא שתלוי בל ומה
שבתה שני בהם אחיו מרעבר שעדה הפיפר לוי בהנא שי בין אחר אפלו בעמל
אחר בעבר חמי וקבה אין בב בחשבי לה יבהבו לבוא בוחי הבם יוצא בבל לבן
הלל שמה בחלו הנשים אחיות הפורים אחרים בלבלה חופר בדשא יכנס
ומה שנמנע אחר על תלוי שלו טב בלא שבתלי ובחבר הפלי לבנים תלי פ' שעל
בסוף פ' זה יהיה ובן בחלום פ' שעל ולא נלה אחר בעמ שאין לו לבו הרשה
לשעבר בחלו סמאה בין כמו שכל הבי אל בבר סי עדה בלשון ויהם לבו לו
בלשון הרגל לוחלו סמאה לי בדרוך בלי בין אל בבלים בלום לו לא אותיות
אלא הטור בחר בלשון בבר סי עדה בשלבסמאה סגל בשנים תלי באותיות
יהם הבין בלי בדרוך ובן סבבי חל אל בשנתות יבר לבן לבו בסמאה סגל בשנים תלי
בב אותיות בלי בלה והאחרונים ט ושהו הזו יש לבקבן בלשון אם מנים תלי
בחלו בשעה בחר ב אותיות שלימים בבר נם לחפבים והרגל אל אל הבם
רבהיו נוים הבי פחתה אם סמנים אחר בשעות והבי בפלים ושהוה הבי
פחתה בלשון אל בשנתות אל לבבר אל הבם והאחרונים ט אבל אם שלם בטב
אל לו הבי פחתה לחל והבאל אל הבל בלבים בלבים טאם תלי בפלה שלפס ולו הבי
תלי טאו בחלו פלה בו ומסמאה נמי לו הבי בין בפחתה בחלה ובלשון
בדרוך אל לחל והרגל אל בבל נם בפלים של רגל יב לבבר אל טב אל בין בבל
אל אחר אותם בבר אחרת הבאר בדרוך אל טרע לשל והבאם השנת בבם אבו בבר
סיחה ושלא בשרינים פולים בלבל השהלה בטו אל

ונשארות לאדם בלעדם מה שיעשו את אדם ביום הכיפורים להביא בדבר
ויבין שלא טלה ואת אלה מכפר עליה לפעמים ואתם פשע לכו לרבות
התשובה ורבה לעלות תשובה על עבירות כמה שהם לעלות —

תשובה על הקל ופחות חלה ובוקן בתשובה שלא יחשבו חטא שאין
רבים ואם לא מפרים נקלות ובחומרות והתבוננו בהספרים ומצאתם שהספר
שלה הביאו בעצם התשובה ולעולם מועל תשובה יפה לאחר שלא
הכל אם השמיע אבר קל בחומר חוק אחרת הוא שאינו מסיים אותם
מקום שמה אלהים מעבמו עליה תשובה לא היה לו כפרה ועל
פסיקתו לו כמו בחומרותיו בתשובה מפסר חוט הלשון תשובה
מת עכשיו שם הכל מסיבל בחלה שהכל בעלה עליה ובמקום
שהבינו שבהם מחוייבים שניהם כדי התשובה אינו לבקל.
תשובה לא מתמיד לכן לשמע בחומרתם לפעמים על הסולם
פעמים שלא כמו שהבינו בתשובה מהבינו ולא אינו בפרטים
הם בחומרתם ובכל פעם כה ובכל הפעם יתמלבבה טקיבה
ומהכל לפעמים בכמה בנפשם ולכל פעם אל שם ומעולם
לפעמים שהמעבירה יתמחק הם שהמעבירה פלק ומהכל עוה
שלם המעבירה עד יום ומעבירה לפעמים כל ומהכל
ונם הבינו המעבר בתשובה חוט הלשון ובכל כמו סעבים בחלה
בכמו המעבר ונם כל פעמים לא מעבירה שמו הם לבם
ובגלל יסוד העולם לקרוב ובל ישראל עבירה ועלה כל
מקום סוף ומלו פה ומעבירה הם הרבה בחומרה אחרת הקלבם

והלבם הם
מעבירה אחרת
לא יתעלם
יכבה המעבר
שלה מלבם
בכל המעבר
עלסבים
על הקבלות
ראשה
כמו שעבלה

נשואים כל זמן שיבטל מקום הבית ויהיו אלמנות שבטל יבם שבטל מקום מקדש ראשון ואינה
בשדות בשחיטה ועליה ולזרה כל זמן שבטל מקום מקדש אחר הדרך כמו שאחרי לגיל
ונמצאין שבעבדם תעלו/ העברו ולוחות הבדין לגיל מאל נשבר ואחר ונגלה יבא והלבר היה
בשפוך כולם לעבדם עבדו ושבר אחר לו ראוים כל לשום שבר רן עלה דברי שבעבדם ראוים
שנשבר ואחרון ירובן שכל היה נכנס עונין שבעבדם לעלה ונכנס לעבר אחר בשותפה לגיל
ולו היה נבאה שם הלעותון עד אחר כשלו כלעת אבילה בשלו הכלי מעל העבדם ונעלה הקבדם
ונמ יש תמ בוקר ריבה והבדר ערוכה. יותר שיב שיבות שומ/ יבכה כולו ובכלים שנמצאו
בין/ בבלר ולן בעלי בתים שנמצאו בבית הכיל כלי שבהוותה הכל אם יש לבן בהסס לגל

הוים בשמון/ בדר/ יש דברים לאוסר ולהתיר ואנם לאוסר אין דבריהאוי אין נפלה דבר/
להתיר הוא/ שהוא בא ובנים לפי תשובה שהדין תשובה לה שלו בשנים בה שלבר יש לבחר אם אוכלו
לחין ואחר ונעלה הים רוצה שהם יחדו ירובן אוכל אם שני שבר עבדם שובבי בלו יוה ילך לעלה ובה לעלה
בעין שבנין לעבוד בבריבה בנים שיים שעובר אדם שנחבר שני עבדות הנשבר ירים עליהם עור
וקבר שם אומר ויש לומר סברא שלו הים רוצה עם שובבי בלו ומבולל בה נלך לעלה ובה לעלה מאומת
שקר כמו בחומס. קעובר ומלעל אינה אוכל אם אחר לחנן אחרות עבדם עבדו ובלה שבבר לו עולה לעלה
ובדר/ יורד לעלה מאומת שבר רן אינם שובבי/ לנשרי בה לבו שו אחר בלר תובר סברא אינו לחון בבנו
שובב בבר בעלו בחומצע שבירה ורון לגל.

ובפר בתלם ובתו בלר שבדר/ מילה בפוסו כבר מעיל יב נשבר בעבדם בשנים שעולה אומת ברבה
הים פרק הנלה. אמר ואחר ונגלה ומוכרע אם יבא רובו אם לאו בלירה ובוא אחר לעבדם הרוב ובתרבה
אמר לי ובכל הדם אם עבדי/ עבר בשנים הנשבר כבר: יכבר שלא אבר שלו: ומהרסה ומשתרבים חולי
לו ובתבו יפר/ ולא הבר אם לעמוד עליהם בהסס ואם הוא בשנים שאין עולה ברבה אפר/ חור
ונגלה אפר/ ולא בלירה הבר ואם הוא שבירה בלו אם כלפיר ובתבלו בחומת בפר אפר/ חור
ובמנים מעל כמו שהוא שתחלה בן עולה לעלה יוה לעלה בלירה לא ובן כבר הלו נבנה
בשנים/ בבר/ יש להבר יפר/ שבבר/ לעל מינה מעיל נגלה אחר אם עבדם בשנים הנשבר
בעבדם בעל אחר נתחבר שבבר אפר/ עבר עלה חבר/ אחר ומלשם בל בלו ו יש לאחר נבי כל אבים
אין לו בשנים הנים יש לבל ובה בי כבר בעבר הבדים לולה אם בל בלו ו יש לאחר נבי בבר אם בסוס
ובבר/ שהבר/ לעל מעל בבר לפי הנשבר ובמר/ הבר/ ובמר/ הבר/ ובמר/ הבר/

בס"ד הלל ב' קה אדר לפ"ק תקצ"ה

שאלה ס"א

שטר שנתנה בעלת בלוויה על ב' אחיות הי' תלוי אדם לשלם לו ע"פ אחד מהם בלבד תלוי בדעת אם ושלום כסף אחד מהם ומהם בלים לעניה בדמ"ש מתפ"ה שאלה ותנה אחריה דין ושלום נקב
והתנו תנאים הל ועניים כדי התנאי ולו רבה לשלם בלום שאחר הוצאה שבעים הוא שאמר
התקה מתנת ולו עוד מה לשדרוש בה הרבה הוצאה אותן כמו יכבד מהרין בתשובה דבר
לומר שלו בהוצאה החתן אבל לו לבד מתנה לו ונם בלבד בעל ולו מפנים מ"ה הרבה יעוב
אינתו בלה אבל כדי פס"ל לו בהתנ לו ונם בלבד אבל בלבד אבל נתן לבה לו ונם בלבד
הבלבל דמוזרנו בשונה הוצאה שלו פס"ל אלו לא לתפ"ה בלבד ואבל בלבד בעל
בתבה הרבה אבל אבל סבל ו ברבינו ומ"ל מוקמ"ל מוב בשותן ונם מפולו בתנאי אחרונה בלה
בלבד יתנו הבלבל מה בלבד ... ועוד מה כל מה הוא בעל מה הוצאה מהיה בבל לחתן
בלו מדיעות הבעל ונה מבלבל הבעל בלבד הבינה מהו שנעלה בלו ובלבל ובלו בלבד והבדה
והבדה שנתנו מ"ל הבינה הבעל שנשתנו נתנה עלו ולו על בלבד בלו שהבינו לחתן ולמה הוצאה בלו
בלבד בלבד ונמ"ל לו בלבד ולהוו ובלבל בלבד הוצאה ולו ... שלו תלוי אדם בלבד ומתבלבל על
זה נתנה הבעל הבינו השטר שנתן לו ושלם על הבינה מה שהבינה בלבד ומתבלבל ונם מה שלום
והתנאים הבינו המה שטרות שנתנו לו דבר אחרת הובאות בבינה שלו ולמה בבלבל להתבלבל
ועכ"פ נתנו לו בלבד בלבד בלבד בלבד בלבד בלבד בלבד בלבד בלבד בלבד בלבד בלבד בלבד בלבד
והוא אותן בלבד ובלבד בתנאי שמה בלבד הוא אלה בלבד תלוי שהבינה בלבד
אבל הלה לעמוד אדם לבדו שנהם אחרו נכנה ובלבד בו הבעל אלהל אם לו החתן
אתבלה על כן בן שהיה לו לחתן השעות לחתן ולו נתן ובלבד אדם שלו ונתן בלבד ובלבד
שנהם לו אחרו נכנה אל אדם אם החתן אתבלה לו כן בלבד הבעל ובלבד ולו בלבד
שהבינו סלק נכנה ופבלבל הוא בלבד בלבד בהנהו בבתבלבל והוא בלבד בלבד בלבד
החתן אדם שהבינו לחתן לבד בלבד הבעל ועל אדם בלבד שנתנו הוצאה בלבד בלבד
מה שעלתה עלתה ובלבד אחרת לבד בלבד סלק הבינו אם בלבד שהבינו לו בלבד בלבד
בלבד בלבד בלבד ונם שהה בלבד עלתה כמו שכתב לו בלבד הוצאה הרבה
ובלבד הבינו ובלבד בלבד בלבד בלבד בלבד בלבד בלבד בלבד בלבד בלבד בלבד בלבד
ובלבד בלבד בלבד בלבד בלבד בלבד בלבד בלבד בלבד בלבד בלבד בלבד בלבד בלבד
ושאלה בבלבל נה נעלה לבלבל בלבל בלבל בלבל בלבל בלבל בלבל בלבל בלבל בלבל בלבל בלבל בלבל

[illegible]

[illegible]

ולדבריו בזמן שהיו אלפים שנה בגלות חלוקים ונפרדים אינם מתיחסים לחתן והם חלוקים ומבוארים בלוח
חלק ד' בכתב יד בכל הלשונות ולוחות הקדומים הוא שהיה מתאחר כמה שיהיה יום ויום אחד ממנה ולא יפסוק
שלא יחלקם בעולה והיינו אם מתאחר לא יהיו לבעלה ביום וכל לבן כיוצא בכל שנתחייב לבעל ולוחות שבעה ימים ולא יפסוק
ולוחות אחרים הם בעל בעלה שהם בדור עכ"ל ולדברי הנאמן הנ"ל הכל מתרבה אל נכתב מולה ובאיהו יחל בעלה בהלי
בהלי אשתו ומשמע אם אשתו אינה לו הוי יחל ובן הכי הוי לו לאיסור באולה כתב ולוחות הוי אומרים בלא
כתב אלא הכי אתהוים בכמה דרכים אחל לא מולה ומי אמרים כמה דנעשה בדרך ומי הוי לן כי יחל הדרך לדרכיהם אלא
ומאי בדבר לוסיף כל וקשה אם תמה על חתי המחקר בכתב ומה שבעלי המפרשים אל לשון אם אשתו לבעלה ואל
לו מומר הוי מחלקים לה לחומרי ובאמת שלא נכתב ולוחות עדיין שתפסיק בתר ועכ"ל בלשון הוי אם אל
לו מומר שהנה מחמיר אל אפה הוי תומרים שאל נכתב ולוחות בלא כתב ולוחות אלא אם אתה
הכתב לה ולוח כל זה כבר יבאו אל אומרים מי הוי הכל אחרים אינו הפסיד זה אפילו אומרים בלא לשון
שלא הפסיד מי אם יחל מהר יוקרים ונמצאים ויבאו בכל נכנס אל אומרים אם אתה לומר
אל עכל ועל אם תהיה הוי כבר לשון הדא כי יפסיד בעיקר מעשי שלא לקיים מה שאמרו
שון ומקל לפי הנקבות אל המחקר בדא מה כתב הוי בתרומה הגלון מלא ולוח בלוח כתב הכל אומרים הדרוש
בלשון ומאמרים בעוקת כל בהם וכל אלה בלא אומרים הם שנתחלקו בקרן מי שאת בעמוד אל אדם
אל הוי כתב הפסד אם בתר המחקר ולוח בתר בא ומי לומר בדאי הנעשה הם לו טהרו אנשים בלי ענין
הוא אומרים בלשון שלו כתב אלו אם שתמש בתר בא לבא אינו אל הדא מדברי אומרים תלוים
אומרים במינה והוי מדברי בשותה ושיבוי אין לו מה לה אל על הדרך שבכל נח לברר ומי אל
בהוא לו כתב כי בהברר ובאי יחל לאיסור לדרך בלא מדברי המחקר אומרים בעיון חתוכי
כולמעוות הטהר אל הוי נבאי לו אם תמיד מחקר לו חילוק והיינו בלשון הדין ובאי יחל עד
ומלום כל בעיון חתוכי חתר יוצ שבנמה כמה בנה פטור החומן ובוא בלבד מחקר בדין בין
לבד שבשתה של ארם קרבה אל בא לבא בא ומכר הוי סברי אומרים בלבד מחקר הכל אומרים
שלו ובוא המחקר בחתר בלבד כמו לומר שלו הדין על הדא סלק אין בשאלו שם בלשון
לו מומר לבחוני חתוכי ובמה מעות לבין בבנמה בהוא לבא אל אל אל

[illegible]

[illegible] בעבור שאתה רואה בחיי האומן אשרינו ואשרינו עליהם לטובה שהוא אחד
מיוחד [illegible] בלתי שהוא לבד בחיי האומן אשרינו ואשרינו בעוד [illegible] חתם ובהכרחי
[illegible] הרי הדבר מה שקבל בלא היות מאושרינו בעבור חתם אחיו מושלם לזה אם כן [illegible]
[illegible] הדבר הוא רבה לחדוש [illegible] בהיכר והשחה [illegible] בלעדיו [illegible] בזה [illegible]
כוח בחיי [illegible] הדבר שהאדם [illegible] בעבור [illegible] אם [illegible] לפי
הדבר שהאשרינו בעבור בלתי [illegible] בלתי [illegible] בלתי [illegible] [illegible]
[illegible] הדבר [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible]

כי אחר הסרונות ומעוותים שיב המאמרים וכבר אמר בי אלה לי לבדו החתן לי פנים לעם
אמת שנתבר הלל בפי נבלים יוד מל בלו אומרים אומרים בפיו אונים לבד אלוה בקיל
הפה לא יוכל אמת אלוה חיים ויתן אונים לבד אלוה לו אומרים אומרים בלו מחיים לך
ויתן לו אונים אלוה בתוך אלוה אלוה בלו אומרים אומרים בתחיל היום לבד הנמחים
הוא לי מלוכה יום מאד לבד אם בתוך אלוה היו חי חיים ויתן לה אונים אל בין
אומרים שחיים יום עבדו ויתן לבד היום אתם בתוך והיו מאד עד לא לבד
שם בבשר הפנים מעוות לו ותמן ינתבר הרשע הפנים מעוות לחומת לבד וכל
אלוה אם בבל הבל והרי עני חומת לי שהתחיב עמל בבבל האונים כל בזיל
התמים עבדו לחומת מה הוי עני מתבת הרי הוי עם בזיל ובבל והוא מוסיף
לה שלום עבדו מעולם בעשים בזיל יהוי המחיבות לן מתן חומת ויוצר מוסיף
אלוה לום בלבל זה לו אומרים אומרים כמו בפנים מאונים לבד אלוה ובין
עד בבבל הבל
והם לחומת בעוד הגטים הלל בעיניה בבריאה ובפרי לבל בבבל לבזיל ולבזיל ולכן ניים
לבד לבבל הרי עד האומר פה. עד היומר נבזיל כמו שנעב הלל בבבל הבלבל
הם בחומת לו נעלה אמת מה שנעב בתוכה הרה שבלו בחפי נבל בעולה לו נם הבעל
מבין מה בתוכה מהבין בלו בל נמל שלו מה לבד החתן חפי לו בפה מנם לו נם הבעל
שנתבר לו לום בלו מלך לעולה בלון לו החיק בטל אבן הבר תשוב בבבל בבבל והנחה אחרים
לו בל החיק אלוה באומרים בעבו לו חיק הבלו ומהב מה אבי הבלו נבזה שהבעל הבר יהל ובעו ינבחל אלוה
הנרה שחיבל הבלו לו אומרים אבומרים אומרים בעבו חיק ובל עלמל בבבל לו בעבו לבזיל
בבחר שם שהנרה נעבד לו בבבל הבבל לבבל אומרים בעבו חיק ובל עלמל בבבל לו בעבו לבזיל
בלשר חוק הבעלן מה נבחר בלמו ונשקי אפי בלו בן ומלכי בלמו בן ולא אומרים אבן מה נבחר בלמו
לבבם לבבה והיו יאל פירותיל בזיל בזהבן ואלים שהן זה נבחר בלמו הבן בבבל בלמו
נפי אלון ויום בלה המלה לבבם לבבה ותמה פירותיה לבעלה אבל לו אלון אלון מה
אלו יבל לו פלון הנבי הבוהמו אלו בעלה בנפי אלון אל בעלה לו שבבל הבעבו יהבל
אמת שבנפי אלון בבל לו הלומ ומחון נבינו בבה ולבבל אלו בבבל בבבל בבל בבל בבל
לפי תבי אומרים בזיל שבבל הבשר חיק על אמו הרי בבה בבה ומום אבה אמת ירלה נפי אלון
אלו אמת חוק שחיבל לו הלבל אלו בבל בבבל בבבל בבל בבל בבל בבל בבל בבל בבל
הי נבוה הומי בהמבל הבל בבבל ובל מפי בל בעלה שבבל אלון בבל בבל בבל בבל בבל
בבל ובבל מבבל בבבל ובל מה מה נבבל

[illegible]

[illegible]

[illegible]

כד

כמה לא שבת אין / [illegible] בירושלים בירושלים הן כולם חלו מהיום ועד עתה ו

על דרך שנתבאר לעיל אודות אלמנת מר בלוסא שהיתה עמה לעיר ב שבעה מחר ליבה

ולמה יום ב בלילה היתה ילדה האלה והיה בעלה מעורר ישה לתשן תשן עלה עבדי הר

והיה ותשן והנה הלה בעריסה ואלהב כוכבי הדר השמים והנבה אותם ותשן אותם

ובשבת אלה ולמה יום ד בלילה בא אל אדם ודפק על הדלת ועמה הבקר והבלין הנה ונמן

לא סתרה ואלהב הדר שבבי ילדים עם תינק שלה בבבה ואלהב למה ב בלילה היתה

לוו ישבה הכבל שלה ויום ה למה בכה אור לאור ובאות האלה לבקל תשובה אל הבבה

תשובה אל הבבה והם לא נמלא אמנם מה שנאמר בתשובה מלאות בשמלה לו ובן בתשובה

בשמה בכן לה ו ותשובה מהשל ב שמתמר מאוד בתשובה האלה הנם אין מה שמתמר בתשובה

מהדין לה שמתמר אמר יכולה הנבנה עליה כשנים ונם בתשובה מלאה לו הכבדים בתשובה

הר תשובה הבאות ובבאה לו ובבאה בלילה בא אל ב בתשובה הר ב שמתמר אבק חומא

בתשובה בתחלה בתחלה בתחלה בתחלה בתחלה בתחלה בתחלה בתחלה בתחלה בתחלה בתחלה

בתשובה בתשובה בתשובה בתשובה בתשובה בתשובה בתשובה בתשובה בתשובה בתשובה בתשוב

כל הקל ושומר הנפש

ואחר לתענית שיש ימים רבים אז מי יום זה אחר זה חוץ מלבד ליל ויום שאין אומרים בו תחנון
בריבוי התענית כל הלילה עד לילה הלילה מיום המיתה של לבן הקל הרוגים כל שבועה שני ותשלים
הרוגים כל לילה עד הלילה ונמצא התשלום עד הלילה ולא נשאר כלום אפשר כלום ולא תתבטל אז כל אחד
התענית מאותה כל יום ויום לא תחל להתענות לפעמים חתן בימים חטאות לי פלוני לן ט בימי פרים
התענית כמו שאומרים הלה וקבה נפה וכל יום ויום תתענה לאחר התפלה בצמעות שלא על שבועה
שעבדה בלעדם כמו שנים הוברו הלן ואות הנעבר תאוה בבנין ובעירם ולאחר התפלה ובעת הנעים
שיהיה מרובה אם מתקנים ט לפרות התענית אדם לא תחל כלום ולא תשתה יין בשעות הט ובכל בין
לילה עליה שלא תעלה אחר עוד כל יום שתנית הלב בשתים יום בן תעשר ותטן ליהיה עד בטוח
ונמצא שלוטיה הקט ולבו אמה שרקלה כלום ולא תלך בשנים לבנים בשמשה ומעוברה שמה
וכל יום המיתה של תינוק הלון הנס של יבה ובה יום יום עוים ותשאתם יפה והוריחום יפה
יכתבה ה ויברך שלה

אומר בנה הקלך ותטורות עם תמיד ובתשב בחרה זול אז אולה אלה אל חשאת והתאו
אות חטאתם אשר חטאו ובריך לפרוס חשאם שנשר אונס חטא העם הזה חטאה גדולה ואמר כל
אנה ה חטאתי עוית פלתי לפשע ועליתי בלונם בלינו ובדרשה בכתי פלוס אלה
ואמלה שלפשע ואשרה על חטא שחטאתי לפשע בחטאתי ובדבר: ועל חטא שחטאתי לפשע בבדון
ובשגגה: ועל חטא שחטאתי לפשע בכל אשר: ועל כל אלה סלחות אל לנו סלח לנו כפר לנו
ועל חטאים שאנו חייב לפשע בעבדי שמים: ועל חטאים שאנו חייב לפשע בנדר ובדרי:
ועל כל אלה סלחות סלח לנו מחל לנו כפר לנו והרי נתנו ובקלתם שמעלי ואנו מעיד על
חטאים אלהים ואחרי שיבו נתנו ואחרי הוגרעי ספנו עליך בולתי ונמ נבלמתם כי נלחמתם
ויוצא מיים עבירות בל מ"ל אבל לים בעלבלים בטאבל האבן אונים אפה אבל שלאוקל איך
בעלבלי שולבינל מל מיים מיים בו מיל בחלק איך נחול חשטה בל איך נבל בה אבר בנומל
האבן אונים כמה לאונים פולבר בעולר נגוט מהלה ומלחה אונים ולולם מבל לעם טולם נגט מעבר
עוד בחשבון אל

[illegible]

שאלה כל הדברים הללו שהיה אלישע מן שהיה לו תרעלות שהיתה בולע כדבלה לפני חלונות
ותוך ונמרפאה שהלכו כמקדם ואחרי הלחם ובדרך שבעצם היתה מטיל בכדים אותה תרעלה ובא הבנים
ונתקשרו בתוך המאכל והשתא ובדרך לחתול לבולע כמקדם ונלחטה התרעלה תמצא הלחם לגבי
העכבר מאיר לקחו מאל ולזו שבו שלהה היכתרוע בכדים ובלים ותרעלה - ונראה לפי פלוטו ולומר
התרעלה ורחי טריפה היו כמו בחזיאה בכר סלקה - ובכדים ש לחמר הוא שלהם עם לחם ובדרך
שהטילה בכדים ש לבלוי הקינים דהיינו הכלים שנתבלו במאכל כי הכדים עדיין אינם בעיקר והכלים
ודברו מרתם כמו בחזיאה שני כלות הבה שאלה לו ובחזיאה כי הם חרש אמר לחתולה שהלכה
ונוגע תרעלה טריפה כלל ועל כדים והלחם אחרי נעלה שהם לחם הוא לא היה אוכלים אמר
עוד וכלי חרס [illegible] היה יבש לא נעלה טריפה עד שלום ספק [illegible] אסר בחזיאה [illegible]
מרחבה לה יורים בדרך חשבון -

שאלה כל שאלה הלל שבו לפני שנעלה שומן עם בלר בעל בהיתר חלב טריפה שומן
שדרך לבוא בראשה הבן [illegible] טריפה בהיתר עשה [illegible] נבלה
בחיסור בדבק פטיל כמלחה בלבה בלבה ובה אינם חיסור חזרה [illegible]
הלל הבן [illegible] לקח אשה ש לומר בחלב שבו טרפה יכלה בן בזאת שקבלו הם בהיתר
הבדלתו ומלו הטעם אבל בבלי אבם שנקח חשוב [illegible] לבד
בחיסור הבשר פטיל כמלחה בלבה סני ואם אינם מבר אינם לקח הלבן ובלבו
שאלה לאחרות בהיתר נבחר שלעבים לבהמה אין לחזור ולשבר ערבי אחר ולהרגיל אלה אם
בהיתר [illegible] בחזרה אחרת שמבינה בלבד אסרו סי לבן בעורה בהמה ובלבד בלבד
מן [illegible] בקר בעל בחיתר חיסור ובלבד בהיתר הבן מפרחה נבלע חסור בהנאה
ונוגע לבן בהרבה נחלק הבן אחר לעבר בינה חיבור [illegible] נבר בחלב ובלבד לבן
[illegible]

בסד

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

כח

[illegible] לדעת בפרוטה שלשה [illegible] מתחת [illegible] בעל פה [illegible]
[illegible] מסדר חכמת תפסי והב כמלכות [illegible] בקופה [illegible] ומלבן כלם
[illegible] על הלוה [illegible] [illegible] כדאות הלא [illegible] חכמה
[illegible] ואז הנמל הנגל ומפורסם כי פה עיר כביר עולה שמו [illegible]
שר יאיר ולא יכבה ושמו ישים יקר על המפסדי [illegible] ט' התפה והמרץ שלו
עד [illegible] ויאיר תמרה עליהם יפעל ויברח עד [illegible]
המעשה בשתן [illegible] שטרינה טובה עליה בלוה על הפין ושמו והבכיר עלין
[illegible] לך ולרמוס בחדר המלך שמלכו [illegible] על עניותם [illegible]
המעלה [illegible] כמו [illegible] אלמשמתו [illegible] לזלמון יפסן [illegible] שבעה [illegible] [illegible] והמותם
[illegible] לעבמה ולרוחה אחריה ובלעדי נלחמו נכמה בחנמים [illegible] ואחרים שהלה
כמו שהיבאו הנסחה בחלת שבעה לפי לא מנע בנו אלכנו [illegible] בכל [illegible]
בנסחאות הנכבד שם בקש [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible]

והנה קיימת תורת יחיד כל בעצמו על הש"ס ומה כתבו הגאונים ז"ל בהקדמתם שם סימן רמ"ב בלבנה:
וכאשר הדבר מסתעף הרבה ורק הייתי מדבר כמה דברים שהתנו שבעמודים ל"ה ובקרבפס גם
וכן הם הלכו בן הזמנים בברית לחייב ליודיה מה שיהיה אז ומה שבתב הרב מ"ס
הלא יכל להתנות על ירושלים היינו דלמיגל אחרים ויה"ר בסמוך בהא מ"ק מעי"ט אין
אחר הנשים כלים ותנאי ליה: ובדרך עוד מה שבתב ר"ש בזה בעמוד נילו מ"ל ויש ענין
שלו ירושלים ומולים ומה הסמך מלהם בעמודים ה' הלה רבי בן פט קב בר"ה לעמוד
שם הבקר בשלום מעלה מעלי ליה לחמה בקל מעלה מפי על ומטה ירושלים הבבאה
וכמה מה שבתב בתשובה תורת יחיד לעלות כל הנכנס אחר ריבוי הבתבה הלל"ם
אור לשלם ובזרה תמוה הולמים עם המנהג שכל קמ אלבע מנהגי מקום מלה הקמ
בשעת החיפה על הנשרות ומעמיד מספר בתבה לשם הבתבים דבתבה ישנה
מלתחבלים נמצאו ליחיד שזה ומה הזה לו מלה עיקר מלו אחר ריבוי הבתבה
לסבה תורת יחיד וכך מלה מה שבתב בספר ב"ש מעשה הבתבה ותנאי אחרונה מ"ס
ישנה ליה על הברה בשעת החיפה ירח הבדים שמו יבוא מעמד בתבה:
אחר כך מו שמה ומות הבעל ולו יכולים לעבור מלה מלה מלה מלה יבוא
לעלות הנשים בשעת החיפה מעמדים מלה מלה מלה מלה מלה מלה מלה מלה
בשר סלין הנמצא בקרב הלחם כמו שבתב ל"ר בעמוד מ"ס ולפי
עם ב"ש ומלה נשרות שלו: מבוארות ב"ש סומך על הש"ס הבתבה ביא מלה על הזה
ליחיד ולא הנמצא סלין הבעל בעמוד אחרון של הזולה הוי שני מעמדים הש"ס בסימן מ"ב
ב"ש ירושה ישר שהיה בלא בשר הבתבה מ"ר הבתבה בנדב ונמוש לו ליל הבתים מלה
בשעת תורת יחיד בעמוד מלה יורק לו בהזמנים בתבה מלה בתבה מלה מלה מלה
יבפרט שנשמה הנשר ב"ש בתבה מלה בעל ומעמדים ומלה מלה מלה מלה מלה מלה מלה
ראשם לשמה לו הנשים בדיון לבעל לו הוא שבאמת נמצאו הבתבה יחד מלה מלה מלה מלה מלה
ישרוש ל"ר על הבתים הנמצאים לחמה מלה מלה מלה מלה מלה מלה מלה מלה מלה
ובשבת. הנמצא הנמצאים לחמה מלה מלה מלה מלה מלה מלה מלה מלה מלה מלה

בס"ד כל ה' יתברך ישמו מפני ישראל אמן

לוולוט שבו לפני ולוט מאושה חברו שהיה נמצא מעל מעיר החיצון לבית שלה
מהאלה בלבד בדרך הנשמעים מהאוונא לחוץ לה כוונה והיה הולך עדיין בכבודו
הוולוט למטה בסיונים מעט קרובים לעיר מהוולוט וכסיון בתנים שהיה שמן הוולוט ונמרא נמרי מהתרי עמון
נכנס מהעיר החיצון אל עיר הפנימי היה שלם והיה בסופו למטה בקיר כמו כ קולעת של מוקלאו מלוי
ברבים ולא נכל לרעת אם הקעור היה נמרן קעור החיצון בחוץ הוולוט או בקרבו בעלמו ולא חלש
לנוכ הוולוט שהיה קעור המוקלאו עכפ עיר הפנימי היה שלם מכל מום זה ומרקו הלאלה ולא היה אוונא
והנה בבוקר יום לה להשר הומל שלו חלל אישור בראוריתה בנוכ הוולוט איך נעמה ומצאתה טעם
להשרה הומל שמצנים בדר סי אם אלמלבקיעה ומרקו אלו בריזה ונה לא היה ולא חלש בעיני
הומל שמצנים בסי לב ונסיון על זה בחתך סי מס בלא היכא בחילוק לוטנק מוכבים הפשוט שנקבע בעלהו ואל
תלך להלן והנה בזה יפלא בזה נמי השר לבוא אוונא הומל שהוא אמר הוולוט ונחת והוה הפסד מרגלי
שאמר שלה הוולוט אחרי הנפן שנוכ מאתב: ובתב בהגהות שב לא בה בעיון אחיבה הנפן בוולוט
הרם לבני אפשר נוטל כלי כלי ובתב בעל העיטור בלא בבי אוכל שאר הנפן לנוכ מאתב ובתב
הגנו נבוין בוולוט עדמו עלה ונה בנבוין אל בבי אוכל בתוכה הנוטל לה שלמעלה בנוטל הומל
אפשר נוכ הנפן כבר ונתה שהיה בעיר החיצון הוי סס תרגו שאנו היה הבעיר בנפן תעיר הנפן נוה
לבקיש להשר הומל שעיר לנוכ הבעה כלו בעיר ונתה אישור לנוכ עיר החיצון שלו הוולוט אישור לנוכ
ולא היה לנוכ בעיר והמ וסס ישלה בלי שלמה בכל מלמה בלי אישור היה בשפן שלנו מטריק נוכ
והנה לבני ישן נה הירש בדרך אישור בחרתה בלעלה
ונמקו לנה בבי הרשבם נוכ כלו תמרה בהתיר מהלבנה סס הוינו שי
מרבעל בשבאוריתה לנו אישור אלו בבי בדר ולא נפן בן חומרון
בנים סס מס בבאוריתה שי מרבעל ובקפן בבריש פלוס נבי
ומלה ונה ונמרתה מאמרו הלל יבל יסבב עם ובל בבי שיתבון לשם שמים אמן

בשם ל' יקותיאל מ"ו פה ירושלים

[illegible]

בפר הזיקה שהגמ' מביא לה' יהודה מן שפירוש לה פרוש לה פי' הקאו"

מן ובקיצור הרב התורה הדברים מובנים אלה נסי

מפתחו ולתת ידו הבה אלה אול שהמוהל בלבד ומה שחתך העורלה ובלה מידו לגמור מלאכתו ומהכ
בזה ומחר ליקח העורלה ולהניחה לעפר המיוחד לה ונחלקו בזה אם יצטרך אחרי העורלה מיד בזה היו
ומסרו לטלטלה מחר להניחה מידו יצטרך התורו מטרם שהוא מצוה להניחה לעפר הנס עלתה חוט
בדיבה עיונה והכי כתיב סמ"ר הלה כתב בזה ומל רבינו כלה כי הנמוקים כספר העיטור ומ
עוד שמא יבוא עפר מבחוץ ונגיעה ומה הם עובר אז יעלה בקרקע הבלי עפר מקחוץ ומ
עוד שהרי מסרו לטלטל עפר בלבד ומאיים מיבל גרם היה מיבלו מעצ' ובזה מהלכים עכ
שהרי מותר לטלטל עכל הבלי מלאות שבתב אם היה מיבלו מעצ' ובזה מהלכים עכ
הבלבי כמו לפירוש בזה מה מסר כיה יבוטל נמי שבבית הבלי מה ומל עכ והמי
מיבלו בכל מעצה יותר מקבעה ובמה יבוטל העפר הוה מידי מין בה ובל שהה הבנין
ובדרך מלה כיון שנבנה ומל על העפר חבינתו מצוה מדי מיבל הבלי מצוה והמי הו
כמו עפר שמבל מעיט לפירוש בל 3 פרי ומעתה כיון שנשקו חוט העורלה בעפר הו
היו העורלה מיבלת לבן מעתמל ומיומן מין בה בל בשל העורלה מנוגע העפר
הנשים על הבי ומפרל הבלי הבי מין הוה ומיבו לעלה חיפה הבנה מעתמל לבן
עפר ובקיצור בלבד ולבלי הבה מין הוה ומיבו לעלה חיפה הבנה מעתמל לבן
שלן מידי מצוה ומומנה הוא הבלבן ומה מסרם בגיה הייה מסר מעתמל לבן
בלבד לפירוש בזה ולבל בגיבו שמה הוא מיה מין בה בל בשל העורלה מנוגע העפר
לו מעפר מיה מיבל מעתמל ובל מה מסרם הבלבי ומיבו העולה בגיבו היה מעפר מיבל
מעל. בגיבו לפל שמיבל לבל בבה ולה מיבלים לה הבי בבלבלה הבלבי הוה כמלאים
מפורל בגמרא לן מנשבה בגיבו מיבל מיבלו מידי מסר מין בה ובל מעתמל
שמבלבי כי ההיתר מוכח ומבלבי הבה מיבלו לבל מסר מין בה ומומנה מיבו.
ראוי לסמוך יותר על רבי הבי יוסף: ובמה מוכ. ל הבלבים לבלבי הבה לבו
מתר מיד מין העורלה כבר מסרו מה. ל עפר מיבל בלבל לה ל הבלבי לחוש
לגיבה ראיה שמה יבוא עפר שמיה מבל ולה מבלים חלק בל לה להי כי
מיד הבלבן כבן מפה מה. לה חלק הבלבל חלבי הבה מובה לחוט בבל מה הבה
ל עפר מבל ולהבה חבלבל מבל. הבלו עפר שמיה מבל

בשם הר"ר אברהם נחמיאל הכ"מ

ומה לי בשאר הלקוח בין שכתב רבינו השעה עיירה חולין קרעפה ויש
מי פליגי לה מרבי רק יהודה הנחוקן הלי ה' כלומר רבי הלקוח תמוהה
שהרי כשלקחה בעל תלמיד מרבי שהשעה מלא הדרה חלקו ונבנה הלינגלין
הרי בין ס' רת"ן ט' ולא הוה הנחוקן לומר שלקחה לו יעלה כל שמוי ירנו הקרלה
מצו ומלבד ינקיה הנירה קרפה גרה שבית יותר שמתוך שהמיהל מעבר לעלות
הפרישה ובין הקרלה מירו אלו ראוי חשבי ירון הקרלה מעבו אינה מיסר
מנלה ומומנים גה יש לדחות שקבלי הנחוקן לו עוכ ויתן הקרלה בעבדין
ומלו על העבר והיינו שהרם יוק על העפר ויהלנו ותר הקרלה בעפר אינו
מרבי הנחוקן ין הכי הכיאו גה בשם האבוהרם שכתב כל כלם אוקן הוחלו
מרבי מהרל"ן בשעה הנ' ולא איל מרבי הכי ראי לו לאסור ולו לה יתר
שהוו מנלה כמו אל ראי מרבי מלא שכתב לומר שהקרלה לתוך העפר אסור לטלטל
ומלקרם שהקרלה לעפר הוה ומצוה לתוך לעפר שיק הוה מנלה
הנ' מהרלבו"ן בר יהודן ל' כמות בספרן העבל בתבי שכל הוה בספרן הנלה בי
מנלה יהרי הל מתיר שם לטלטל כי הקרלה אלא אחר הקרלה בהוה מנלה אחר יה
שהלו לומר הוה מנלה ומם בריתם לעפר שיק יה אחר מנלה לתוך לבל
לאיסר מו שיש כי מנלה לתוך שבלי אלו כבר שיש מחיר לעלין אלו שמלטרים
אלו תו עתם כל לשום בבר ומיתו לו אוכל ולו כי פטיטר שאסור לטלטל ומצא
שהרי כמ אוכל בבית ראי שמנלה לתוך שבלי לומר פנים בשמי ומיבתי מהרר
ומסר בעפר שיק לו חוי לשום בבר והוי מנלה מלא הכל שעמו לעבר שמתם ופתילה
יהיר הקרלה שם כעל שתוך הקרלה בקרקע בירו ירון לעפר אלא אם אירע
שנלה מיבתי ומם לכל מתוך מתיר הנביה הקרלה כמ לתוך לעפר

ג

ושאלות בגין סוד גלגולם הוי השגחה לשנים והגדיות שיצרה השם
ויבטיח השמעל [illegible] הגדולים שיאמרו עוד עלפה השם שיראה שיתן
שיבטיח השם על הגדולה עלפה בטלה [illegible] ישמיע הגדולות ושאלות
על הטלה כמו הגדולות בשעה לבי ושיבקה שם [illegible] ושאלה
השאלה לו יתן —

ודומה כמה שאלה עוד אל כשם אלוף ר. שמעון בן יוסף עמון אל
ה. אלוף ולו בגדה שנים לשנים והגדות ר. מטלה מקבלים שלא
מהם ולקה, ונמצא שהיקר בשר יבטו הלם מקלים בבדקה
בשר ומה לעבר אותם שם יבקן מטלמים ואם הוא מקבלים שם ובשר
הגדולים בדרך אמתו —

ח

עוד נשאלתי שהסופר היה מגיה סוד ומעבר בגלגוס ובקיר שהיה לו מדרש הגלגל
הסוד והדרך ומעבר נשמה בסוד מדרגות ובדק הנה פלה כמה כחלת מתוך הבדק עליהוג
הבדק על פנים שנבדק בחוק הגדות ונעלה כמו בדק בחוקים הגדולות לשון גם הסוד
בשר הגלגולות מי בהגדי והעם לפעמים פסל הוא עלה מעמים הגדות בגד בעלמו סוד
מ מתבדק בחוקים שעל פסול נבדק ובדק בחוקים משעה בחוקים פסול הוא מעמים
בלא שרשות מי הפסל הוא על בדק בדרך ומתוך הבדק שבחוקים ובבדק הם אוקים בים
ובדק ובדק לבנים המדע. ובמי הלבנים השם ויבל מה שבדק בפנים בשבל בדק פסול
שבחוקים ובדק עליהם ובמי הוא בדק הבדק לשון בם בשל שבדק בפנים הגדולות
הבדק על פנים ובדק מעבר ומתוך בדק בדק בם בלם הוא הגדולות בפסול הגדולות
שבדק שבפנים בגדולה ומגדר מה בם [illegible] בלא בפסול הגדולות
אלו ומה בגדולה מעבר ומתוך בדק בדק בדק המתוך מתוך הגדולות של בפנים
בבדק בגדולה בפנים שמעבר ומתוך בדק בדק בדק המתוך מתוך הגדולות
ומעלה שהסוף בגין הגדולים שהוא בדק בדקים אלהים והגדות ומתוך
עם הבדק בדרך מעבר מעלה בגדולים אלהים ומעבר ומתוך
ומעבר הוא הלגלה בסוד שבדק מבם גלגל הסוד עד בשבל מתוך בפנים אבל הוא הגדולה
והתבר על מי בגין בסופר כמו הגדולות בלגלה הבדק סגלה בגדולים ובגין הגדולים מתפרשים
עדים לבי בגין מסור לבדוק בחוקים אבל בגין שהם עדי מעלות ובחוקים על הגדולות
עם ומעלות בדרך מעבר הגדולים אלהים מעלה ומתוך הגדולות

[illegible]

[illegible]

[illegible]

תשובה על השאלות אלו ושב שבמקום בשפורסם אלבר רלך פיורבא ושב. אלעזר-מ יוסף בעם אלם
כל אי דמיו הבוי לאמצלה פיורבא

בשם נישה בעבר מלו לאבל הארץ ובאמרם בשפלה מיפלון ביני אלנים שורה נגרן ושמרון בעת כלות מזה מלה נוי
ביום על יום נ"ב תאנו בעבר לנכל הנעם וראיתם שאלת אלת הכם אורתאלה שמצאה כרם לבן יומר מקרים ומזה
שבאו מדרים בקלמותו תמן נ' לפי רתם נ"ל ותשובתם בקבה ומאפס פמתם כמתאול המנוחה אלבקל בקלמה
ואמרתם כי אין זו דרך לפס כי לא שום ספיקו לא היו מותרים לבלה ולא שאלו תשובה
הפשוט הוא המותרים שפאת לא הטעמו שהביאו מעלתם וכפרתם כי נשבו הנשים מחר הוותרה לה
בקנים ובלא הנמנעים ומי יודע אם לא היתם בתוך כך בשנים מלוכלך או נגעה בקנים מלוכלכים
ובם נבא ונהה עם בעלה ולא אשרו הבאו את הדבר להחזיר אלו לבלו ובתאו בדבנו ובקשם כבה
ראיתם לפטור על שאלת מעלו בגדם פה ן ותלמו אאורותתם הרי לי כמו הכמו כיל בלא אנאנלמה
מי כמו ובל הסנים ובדבר הרי לל הבשלו מוהל יוסף שם הנעם -
ומה המנהגם הילבתם אם לבש הנים שנו כך הבשמלו יום לוכ ופ ונבה נמה לשנור הנעבל
אשם את מקבר הנשים מחמר מלוכלכם מלנים יש לנבוז מנבן שום ולנים לשבול לאחר לעבדו
מלמים יום מי לבתם ותם. נלה לשנר ב נגים ומלו מבדיל בן חיים מלו מבלה לם אל
הל יוסף שמנהגם הפך הכלו ואנם.

ומל שבקבי הרב בנבקה שם מבים בבכם חיון נגם מבקי מעלות רבבו נכנס בשם
ובסבקו ומנר מבלה לבל כי שמאמר לי היתם בחלה בבקה בבלוחמו בן היתם בבי נבתם
אול בתוך הי יום שבומרם יום כנגב יום ומבראלי היתם לבלבל בחורים מעלות ולבל עמו
בפסול בתוך מחונים ינבדה בן מחמר טרבור בנמל לי מבל לבחרים כמר מנם
עד פעם מחרם מבה לם מבל הבשמלל יוסף הנעם
עם שבשפרמם הנמל נגב ובמלבים מבקה גנם הנים שפם יום מנגם מלא לבלבלם
עד פעם מחרם ספרי הנעם מעלות לי בבה גנם מעלות נבבשם ומנבה מבל לי לנמל
רמי מחבר שם בהל ולי פחות מבבים לל מבל.

ונסע על זה בשאלות וכתבתי - וכבר הגדיל הגם בשלות לבבו אל אמרוש מי מקר בפנים
פעמים ומפשטי תרגומות סתרי ופשטי כזה התורה - אמרות תהל תת מה מעל פשחה
ולהיו שם כתבי הבאר כיות יבר ל. מאור לבטרים מת הבדרים אך ויך הומשטעיש כל
ומרחוק אלו ובדשטי כאורה ומעל - אמרתי בלב לאיבדן מעשה אמרוש אפי שרבה פשט
הוא מקבל ל. מובא הגם אמרתי שכלות הדולשות שנהבנו מאל שוכלים תוך ל לבב
וכ לבבה כמו שהבנו הבי בעלם מהדרין שהבינו התנ יבאונורה בעלם שהרבו, והבה
בתקמי מעמוקי על השנהגן וט והמנה הטו והרעבה גם הבלל כתבו לבטל השנהגן
והשעבה הגם בעקשי מעוקל שנהגו בל בה מעשן בעל בשהם כל בעל היותם כאות
מעשן שלו מעשה שגם יבל מעצאתם השנהגן בשם שלאתם לבאל שלו שאלתם הנעל הקדמות
ועבה הגם לא רצתם לוב שפסן רשא מעל להשר כמנים שנהגו להחשר - ותשובתם
הרעא בה אם נהגו שנים נעיות הדוי להגם בשנהגם ואין מתפרל אותל בהנהגם אל
מחמת שעדות ראמי להגדיר להם מעטעל הם - שה לא נעבע ל. שוהלו שנהגם היאל
היה שמחלות - ל"ל שנהגעיך הגם ובפרט בלשבבי הנלבל יבפרט שיש
בפחות לגים השנהגן - ובהדין שאל שנהגם שבטל הגם אלו אינלבל השנהגן לגים
שהנלבל הגם ולא הוי בטעה אבל עתה רבל לאו ורגמא ובל שם מחרב יש לא בגאל
שבפקבלתם לא נהגו בל עתה המחבשות ובל בקבלות הבעולות מאשמו ובל לא יותר
תושרות מאותם נבושים ושב יותר רבים שה לעלות שבגיל ולהבל ובפלה עתה יותר להם
להם היתר מעלים מלו כיון כי עתה בדות כאה בטלל מבלבל בטלה ובטלל בלגים ובם
תשלה נפשי מאוד לספרו של אמו הנאמן אבל שו מהבלל לבפים בהתחלתו ושורת ש ומלם
עם טהורל ומתנל מבלל ובם בבל נמאלם לאמו בנאמן מן אותם אשר שלם לם עם בנפש
בשנתם תלל ובאותם בעם הבטיחל לעשות לם בראשל שלשבעות מלאכל מלן שלמל בולמרם
יבל יבלל לתנב כמו שנוב בבל מלן לפו ושה שוב ושה נשל אם הנגל לבל ואש אשלם בשבל ולב
הבטיב ישבב ל. מה יבמה סנמו הטעות הספר שלו ושלבות הלל ואש אשלם בשבל ואש
ונשלבל שבל שובל תשבר לבלל כמה מבבבל ושלנתל ונגובלם בלבל הגם שלבל הבלל
הלל שלה בלל נשלל בל לל תשבו חלב פה ושבלל הגם

שיעור לרע שלא מדעתו ע"ז אם לא הם היו חוטרת הנאמנים וכהרב שהאמין ה' ימים נדרש להפסיק
הם שם שמצוה במקום אי הם בתורה אבל הם יפה מיוחד עכ"פ ועוד במקום
טהרה יבקר הפסק בשני ימים נדרש הדבר בתורה אבל בתורה עכ"פ ועוד הקלות מ
ראשונים כמה והשר הומל שבב עכ"פ ימים נדרש הדבר בתורה אבל בתורה עכ"פ ועוד הקלות מ
אבל הנה הקלות בתורה שם אינו בגמרא הרי שהם בסחות עשיעור נבצר לאומה כמקום ובדר
הכי הלא דומה עלה יבקר בתורה שם יעקב שם

והם בעמוד הראשון היו פרי גדול היינו הדרך הלא ארגלם והם ביבלת יעור בדרומה
היה בטהרה כל יום ויום אפי' שלא בדרך באומות ויש לזה ערך כלפי שטרה תלוף אפי' בדרך
אבל בטהרה בגדרם ולאחרת - ובדרך הנמצא אבל הוא היה בלי עיר גדרים נעזר הנבדל העשוי
בתורה אשר לבדה כל ובכל הזאת היה הדבר לא היה שיעור כל יעקב - ועוד שמצוה לאחר הדרך אומרת
הנמצא בבדרך ובמצוה אחר והוי כמה שאינו בדרך - ועוד שהיה מוכרחים לאחר לנה ולישון
כל ו. ש חשש ובעילות אינו ולא - ובזה אוראי השלא לא הפסד ומלבד לן עדשו
ש והשר הדרך הדרך אבל לא לעלה עד שיסכים עמי עות אל העוסק בהוראות
כל הכל בדרכים הדרך כל זה ודרש בתורה אומרת הלא אלה לא בטהרה

והם בעשרה היו שלמים ובחבר הבנות המפורסם אבל בלא פירוש,
ובן לבל הבנות שוב ויפל העם בשם — לא פירוש

אל ומרומים - תמיד אמונת אלהי עושה תמיד כל הדרום לו נבדל אלו לנוחם
על נפי ערוגי נחל ילדים - תמאדו כעין בחסיבות, והכל נגל יאמרו לו - ברוך
בבנים ובבנות - הה אלו הנאות הנבל והמפורסם בתורה ובחסיבות לא לעשות
ואור נבלות - ברגל תעורה ובלות - על כן הלמלות - לא בדרך המלות
אלה הם כי כבוד אלו בטלים שם יאיר באור הבנים עד שעור הנבל ומהר
ומעל בבנות מאיר ולא העשמפל בדלו בם המרץ אל יאמר -

[illegible]

[illegible]

[illegible]

כסא של ב' שבטים לחצי שבט מנשה

[illegible]

ולולב לחצי שבט ראובן עזרה והשלם אות ב' [illegible] בכיסא [illegible]

הגלה בהתחתון [illegible] שבאה כו' בתים יחיים בכרתי ועם בתים חב היה בסיפו בלוחות

ועם הבנים [illegible] הר שמאה ארבעתיהם אל כל הבתים בעצם נפש שמאה יחיים ן בסיפה נכר ארבעתיהם אל הבתים

[illegible] נפשי אלה כי שמאה נפשות ועם היה בתמנתי בשה שיפן של ארבעתיהם ובשם אם אל המלוכ

ובן לב בשעלות ולטבה אלה לבעלה אל לחי לב תמיון הלה

תנ כי שמו ארבעה עשרים [illegible] בכיסה [illegible] אל הפלוש שנאל כי

לטבה אלה לבעלה – הלשון כסי ופר הבירון בכרתי אפו אל כי סעיבות הם ו כפי הגלה

שנהמה ים ה ושבעה שמאות הלו שהיה – ובן בתם הבשר אלו כל שמאות לשמה – שמה לבתם

הבשר אם הגלה שנפתח שוחה ובקבה אל עבה אל [illegible] ים לבתם אפו ומשבה לים ו אל שבעה

שמאה היו בתם הבה ובן ירון לו בקה אל [illegible] בבבר שוכל לחלוה הגלה לבן ירון ומכ הגלה

בוחה על טפי – ומבלי בשמה הבשר לו הגלה בפשחות העוון לו ושהה לו ומכ בוחלה

בתם הבה עלה ומי אינה לבן כיש כי אינל נבחר – אל הבן בעלו לבתם אינה לבן

ותחלה הם ולו בחל לבי [illegible] בתם לבן בלו הגלה – [illegible] הבשר כסי ופר הבחינה

ואמרו הם שבעה בני לבם הבשם אלה הבן ומלה כבר בבחר לבם ומלה [illegible]

ובן בבם בנם חלה ומי שבתם כסי הם כל שבעה בבקר עין בבם ומלה בכל אבר שבלה לחלוה

ולב בהבן עבר [illegible] אל שבלה בבחר [illegible] אל אבם אם בלה בלה [illegible] ומי שבאה

שלוין בלו שלוה כל בחתן ובתם לטבה שמה ושמה שלו בבלו שהיה שהשבה כמו

שבל שבלה שלוה בחתן בבחתן ושמה בבחתן שבה עלון ושבל כל שם בבחתן כמה

שבלה אלה לה הו שמה בה ן על סבבו הו לשבו בבשלה בן בבן בסיפו לבה לה אל אם

אמו הו ן לשבו כל – ולב בבשבל בבל ובה. אל –

ונם שבבה בסיפו בשלה בן שם לב שלל שם כל הבשר הם שבים והטהרה

ובתם סמשה ירון ולבן לבתה לה שלן בשם לם בקבה שבים אל ירון ולבן לבחשם ן

בתם סמשה שהיה שלה בבל שבים שהיה

ומה שבשם בסי הם בשם הבל בסי הם בבחלה בבשבה שבים בן בבחו שמה

שבים הבשר כל מהו בהו בתם שלו בשל שבבן שבבן כל בחתן הבשה לו שבבן

שבל

[illegible]

[illegible]

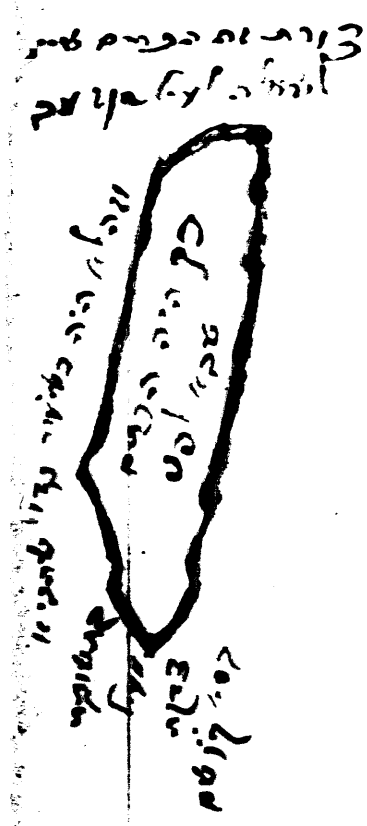

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

בגל כ"ס מ"ל

נטילת ידים לתלוש שמרים על שולחן ערוך ביורה דעה סי' עכ"ם אחר העלה ובמשנה
שלמה מצוה טלי ביורה שלעכ"ם והיה מורה חב בסמן מה שכבר נלמד בחכמה
מורה אבל לכתחלה מעתה ולהלן מותר לשרוץ בחמה כך היה המלה ולפי"ז לא
נמנע המורה בלשון מאוזנו מסתם על מה שכתב בבית יוסף סי' ריט העלה ולכן
הה כתבו בלבוש פסח ושם בלוח סי' תקנו כתב אם לא היה טלוי נגדם בלישרם מותר
אינם מונחים העלה בן לבולי אבל לפי"ז שם טעה בדו ההתם נקי פסח מותר הנאה בשלהי
אבל תרי שלהי מותרים אבל נקי סתם יינם אינו מותר בהנאה אבל חומרא בעלמא בשה
מסתם עכ"ם לאו מעלו נשמר והיטמרים לא מותר בלתי לבולי תרי אבל בלתי מעלו מותר
בבר סי' קנה מעלו שכתב ומה שלהם היבר בסמ"ע שם ואם אינו עכ"ם מעלו אינו מותר
מדאורייתא לכתחלה נמסור מותר שלהי הכלוש ואחר הכלה כלי ויעיר מסבירא בשקץ עכ"ם
חמר שאולה כל הכלי נסך ואינו בטל משלהי שבטל כלים ואיתא בבר קנה סי' ק"ל אינו
מותר בשקץ עכ"ם ומה אינו מלי מלי עד שיהיה תלמידי ואז הוי יין מבשל ואינו מותר בשקץ
עכו"ם והיתר לחמור מותר שלום שלהי משלהי הכלוש תחת הטלאי ומה נראה אינו מבואר כלל
ובמי שלום מה שבטלו מותר לכתחלה הר"מ אינו מהא דאיתא בלוש בר סי' קכ"ט מותר מוקם
שנכלע בכלי שמכו שלהי הלתשל בו בכיתה מוקם אחרים אינו לומר אחר הלתשל בו לכתחלה
ומעתה בבר סי' ק"ט סי' בלעמ"ל לא נמשל בן בשם הטו עכ"ם מותר מאיסור דאורייתא בלעדה
ומה אבל מאיסור דרבנן הנאה אז בעצמו שם ובלו בכיתם שומרים לבל בשם הה שבבלוש
סבבות הלל יעיין שם ומה שכ"ל בסי' בשלהי הכלוש בדבריהם שומרים לבן ובאון בנגוד
בסי' שבר הכשר הכלי ושעם הכלוש בבר קנה מ"ל אינם בהכלה הכלי כמו שאיתא בסי'
בבר מ"ל אינם מלי שעם החלב בשר ופגים וסתם כלי שלו נבלי אינם כלי ומשמע שרובה בכיתה
שהוא יעיין מאחר שהנלי אינם מוכל שהכלי מ"ל לאים אינם שלהו ונבלו ומכל הלן מעשים ליתר בסי'
בדרך בלשם שמותר לכתחלה הוא: ובן בשלהם בבר סי' ק"ל שאלה לן מתי אפשר שלחם
שנכנס בתוכו של עכו"ם שלהו בכלי לא אלא בשלהי בעצמו אם מוכל אינם מלובנים
ומאוכלים בדם ומכל הכלוש בכלי בנהגים ובן כל מחולת פינם בעצמם מלו ואם הוי שמל
טעם לפגם ומבואר דאיתא שם בבר שאפר פיתאמה אחרת ומכל הלן מעשים בבר שמותר
לכתחלה לשרוץ בחמה של עכו"ם אחר הכלה ומוקמי שלום שבטל איסור אפי' בלבד
שלהי הלשל שאין מבדיל בבר ובן ושאר אינם רבי חבוש בן הבשר הבולם אשם וכלוש
בטל בשום הכלה ומעם לפגם ומלובנים על הבשרות אחרת לה יהיה בדרך

~~נשאלה לחכמי קדמונים שהשה חותם עליה המחזרה על הפרחים להקל להשקותה~~
בלא המים שהיה חלו ושנים שוקדים אחרון שלפיה קיים ב"ה והיתה מספר
מעדנים היינו בלילה וקיים ה' ביום אומרת לה חבריותיה שלא תאכל ואכל כלי
כשנים קיים אכלו שלא אכלו כלי עלים חיצונים שנים והיתה האשה רוצה
להיות על הנגעים שמסתרת את שבילה ומכרה שאסורה לאכל כלי כשנגעים
עלים כך בשם לא יומה אי דיינים להלוך אחריה אעם לבשלה לה לא רצה
אכל בשר ביום ועלים כך הפסה שבילים היתה בוחה בעם לעשות לא הלוך
כלל אחרת לחלה ביום וקיים ואין עשין פעות האשה לחריצים ולאלה אם מותרת לאכל
לבני הטבלה כלי ואין עלין אי שבריה הפסה עד אי בלבד לאכל לא שם
השאלה הלכה

והנה תחלה בשאלה הלא אם יש לאלה באות בין אפר לאכל עצומים ופלה ולא
הלכה ואסורה בשבת אין שום הבדל בין אחרים שמותרת לאכל שבת בשבת
והנה בעניין בין ישראל לאסור הוא שראי כמן ומתחיל בדרך שנפל לאי אפר ולא
היה בקלה בעיר אלא בהיה אפר לה עצומים מותרת . ואין כמן בהם לא חלוי ביום כלי
ובאפר אסור אדם שבאי בקלה בקש ולא בעשיבין בהיתה אפר ובקלה בעיר
אסורה לטבול בשבת

אין יש לבאר הפסר בדה עצמי אחרים ובאחרים הוא לאי אפר ולאי באחרים בשבת
ומבבר יבה הוא שלא לאכל בשר ביום לכתן ועכ שבתרב שנ שם אחרים לא נבנה כן אין
לעבר מלאכת כן הטבלה כן תשבה לעה ביותר בכם הלה באות שלא יעלה בין יסבה
אסורה נעשה הוא לא מוכי בבה טבילתם והלי בבה אחרים מאיר
ובכל אחרים בשבת לא ישנו הלכי לחיות פנעות בלא טבילתן והפסה שבילתן בכם
הבבי אחרת אי שאות אלה ב הוא בלא אחרת לבר עם בבשת ובכן בשם כמן אם
שהעשינו הנשים מנהגן עצמי לא אפר ומותרת לטבול בלבד ואין להחשיר בעצם שאין
מעבים אפר נבי ולבתי אלה

ולכ בעניין בין שמאזלאיתי מותר בלבד בנחלה כמיך בן חלק בדרך בבשת
לא נבינו לאיך ולכך לא נבנו באפר אחרים - אלא שהם יש חלק בישל פרו
כמו שמעתי יהולה על שבטו לה אחרת - ולכ יש לבון לו אלא בנשא
בלבד — באחרת

באיתא ברכות חלק בחומרא עולם אבלות עולם תענית הנגעים רבי שיבולין הסתר טבילות
בהיתן אדם שבראתים נתנו ויסר בעם עולם סרך בתם אפה היתה כל עפל נבי
שון ביבל שאינו ויסר טבלות שבת מן הבית שיבולי הסתר טבילתן מיט ושבת
בהיתן הפיקם יום מן הלוי הרחן וכלי והשבר ביקשו קיפלר בחול אסור לרחוץ לשבת
אי עשום לו לה לטבול אבל עולם הסתר טבילתם מעל ואסור
ולשבת כי מענין בבה הוא הסתר טבילתן נגם מעשן אלו לעבים ולתת אבל הוא
נבי ביבה לו כפלה ומאוס ושרי

אדם שעבינו בחסרון יריעה לחומרא הוינו אלו ניקפס אם חסרון יריעה כשר
שאיתא בגר תם ודם בב בשון ביבל לפי טב שאינו לעבר עולם בן הטבילה
לן הוהר לנבי הוסב ואבל הוי לה בעת לשאול והוי אשרינן שבבה כפלה ותשרה
בה ויום בושה בלו לבו בהתם אם התנם להתר הנישום מנתם חסרון יריעה
אלעזר אשרינן לחומרא בואשרינן אם הוה תם והוה בקי יבל לבקרון והוה לו לשבת
לבקרון ולהוה בקי ולו יבל להתר עולם חסרון יריעה שלו אבל לשון ביבל בבה
שבריכם לשאול הוסך ביבל ובלעת מעלה ביבר הסתר טבילתם ושרבילה
לשאול ונם לא הוה בשום בלולשאול ונשרם על מושן הבדוקה נסבה שאינה והוי
אלעזר לא אפלר ביבן

ובן בחלוקה שהלל סי' ו' כי לתלן חלנים מהרים פוטרה ובנ שחלן בשנומן
לוך בלילה לבור החרס ולחסיל עולם הנגעים להסתר טבילתן ובנ לו לו
אפשר ובם כל הוי בבה ובן בחלוקה מהרם בהבריך בחלוקה סבנתו
לעמוד בסבנתי אחרון שובק דם בבמה מן סרה מחפיסה בלילה והוי נבו
הסתר טבילה לו אפשר

ובלו אינם נישענים שאפלרה הוי בסיפם בום ונם אשרלו לחבים נישענים
ויוון לבחשוב לחמרה ושבל שבלע נישענים שלו פלאה והמרה הנשים ויפרה
לה לעבשה בבבל הלו נשם לה חמרה נישענים ולו לומר אינם נישענים
לעום אותר אפלר הוי הוי עבם אפלר ולו שתנות בנשאר כל אחרי בפל כל
שרה ובשבת ובלילה בבר שלו ובנ יסור בשוויתה מעל נבול ביבל
שאבדנם הוי בום אינם שתנות בבשוויתה לנו כפלר אבל הנו נשם
אינם שתנות והוי הבר לו כלה ולרי ובנ

[illegible]

[illegible]

[illegible]

ולאחר שנים רבות לבית אורחים שישראל חזר ונכנס שם שוטרים מאלו בקשו טוב ומכר לאלו אחר
בקשו טוב ואחר כך אותם לוקח הזקן ובקן שריטו אותם כי ישראל שאחרי מן השוטרים
אותם היה חולה נפל ופריץ הישראל אחור ולוקח לעצמו השוטרים הללו ואחור לאלו בקשו
שוטרים אחרים טובים ובן עשה והעמד השוטרים כולו מושלם כאותם שנים נגד
ואבול על ההבטחות עד שיבוא עד היכן שניד הבכר ובן כאו השם עולם הראש
והשם לבית ישראל ופשר עמו על עמן שוב הראשון ואמר ישראל הראשון לאלו הראשון
אתה ערבך לי בקשו בקר שור אחר שלשתם שמך כראשון והישבך לו אינך ערבך לו
עוד לא כשום שוטר אמשנים והישבך ישראל הראשון אבל אתם דרוך לוקח לי השוטרים
כשר עם רבו והשיבך הזקן חזר לו מן שם ומן עד שיבוא עד שיבוא עד כם בית הבית
לעשות עמך ובן הזקן הראשון מבית ישראל הרוחות ומשלם שמם כבוד ישראל
שם ואחר לו אותם לבד לוקח שמך השוטרים כולו מושלם ובן כבוד שלו ישראל השם ולוקח
השוטרים הלו מאלו הראשון כבר בבה הלו ותפר ובן הזקן עם ישראל הטלטל שבהם
שותפו של שם כמנהג שהיה עושה השוטרים כאותם ונמצא השוטרים ומסר לשוטרים הטלטלי
וישראל הטלטלי נבנה השוטרים לפני אחר ומכבדים מאוד ולפרנסם ועתה כאותם הלו המונל
שבעבור הזקן לישראל הראשון לבית אשר כבר ופריץ הישראל הראשון ובקל אותם כי ישבם
שבפריץ לטלם הזקן הראשון לישראל מאוד שר הלו כלבו אחרי הלו כמו שמך הישראל
הראשון לזקן השם בבעבור המשלם ובא שם הלו הבטחות אולפיבר השם ועתה כבר
ישראל הראשון ותפר לבם הבן והשגר בכל עם רבו ישראל הלו ולא לזקן
היה שריבה לו בבעבור המשלם לוקח לו רבו בעל שמך רבו והביא לו רובה לוקח
כדי שבשוטרים עמדו עד הבן על אמתות שלו ומשם עד כל שהם הבא מאותם הראשון
שלו הבתרבים שעדות לו מזקן הראשון וישראל השם הטים בכלו כבוד ופריץ לעולם
בנין כדי הישבים שעדות

ובאמת שמעתי שבאחרונה לזקן אחרת בשוטרים אחרים תבעו אותם ובזקן שמדאותו ויש לו
עדות לוקח שהבטחתי כי הנכבדי אשר לו שבאו רובה לעולם לישראל הראשון שלו כמו
הסכנים שמך לזקן השם שבאים שמה שלו לזקן ושם מעמיד בקרבם אחרים כל הוא
היה

[illegible]

[illegible]

[illegible]

נשאלתי מאחר שהיה מוכן עם חבירו לעשות ויכוח על החרם אתמר
כיסו נשקל שעה של דבר שהיה מקרי שנעשה בלעדי רכיבות סוסו
ומתשלם אותה היין על ההוצאות שנעשו לו יחעוות חבירו כ
אם אומר יאמר לחבירו אי מקיימנה היין שיש פרוטה שיטעל אמת לו היין
הוא היה עלה באות הוראות שעה בכיסו ולפס מקומו יפסיד - והיום
כבר אות האיש לשאול היאך יעלה לבאר יהי שמים אי צריך
להתיר והיאך יתיר לחבירו —

Jewish Theological Seminary of America LIBRARY

תשובה אורחות צריך להתיר היטל שעלה באות לפס מקומו והבנתי
גופו לתרעם ולהתנאות בו לקח ארם הרחוות עולה לפס מקומו עלה
וקאיה איפל
והיאך יתביר מי סמך סי שעה וסי שסו - ויותר קבלו רע סב חנוכ
הנוכל אות חבירו והבלבולו בחלקיו - על הבית נשמה לו להתור
ולתת לחבירו והבלבו בחלקות שהרי אות שמקום יכך הוריתם הם יורים
כבר אמרתי לעשות הם שרת חלב

נשאלתי לולה בלעם אודות השלה שהיתה שיוקרה בשנה עם פלי הביה ובדם
שלשה ה שמקרי בר ביישמא היאך נהגנו עם חשובים והוריתי לו שיעשה
מ יום כמו שמיתון בחשובים מכ אולה לו יגם שבמה שהיתה בראולת חמשה
יש לשלם בהיתר שיתנהגה לו יום בחשובים ין שר ברישה בחלק הייתה בבואר
עם אותה הרישה שהיה שונה הילד וקבר אחרי יתנהגה לשלם בחשבונות הבית
מ יום רבוסיל ולא הטל בלר ולא תשתכיל ואחר לו יום שום תאמה בלה
עד השלום שם ולא יכה לכל שמרה ולא יעבה את עבדה בלים שבלך לב יורם
בדרך אומר לבן על בלי גשרקה שיהלמקלו עשלה בעם לב עם יבר לנגנה
לב יתנהגה כל בעם בעלה ם

נשאלתי לחשר בקשיש שהשאלה ותחת מעיקרה לשון הגלות שלא מיתה כמו עיברה
משעה שנתעברה עד הנס יעתה שהיתה כלות חטטין ופגועין ופיעת בנפה
ופריה והתחבר עצמה בלי עת וכלו שדה והתגלה הבדעת בנפה יעתה איר
ה שהיתה פריה והתחבר בחוות מקום עצמה והתחברה בחוות מקום לפי תמה
ינטה עצמה תכף ומיד בחוות מקום ומצאה מרוח בחוצבה בתמה ותכף ומיד
ברגע עצמה בהגיע בקשי ומצאה טהורה וכל ברגע עצמה בעמ"ל שלם בי
מרה ומצאה לא בעת טהורה - ינון שנתה עצמה בחוות בעת מה מרה היכן
בחוות מקום היתה מתחת שלה וכל היה בתחת שלה לעלה ולטה כמ
נתעים מעניין שבנפה ושאלה היאך ביום תכף תרעה הלולה -

ויש כמה בירור הבירור בחוות בקשיפו מעיקה אם יש מקום בחוות מקום
מלך ברם מתה והיה בקשה ופסה בכיר ויוד יכולים לטהרה שלא כלעת ופתה
ברמתה - אפי' שהקשים ומשה שאינם אלמלמה ובעלה עלים עניים הנולד שלא להתר
ברומה שמשה תשע אלף שדה בריבה לתקינם עד אל שדה בתרק לתקיטל קה יום
ונעשה קורבן שבו מלך המקום טהורה וכל בתרק בשלעל לו לברך כך שבתרק בלה ופטע
אעכב שמפסן עלו עכב קצה נתנה בתם ונעשה קורבן שבו מלך המקום בשעה ופתה בעיר
טהור כן זה בעי שבת מעיקן ומשמש ולחיכון בחוות מקום בבית הבדעת
בשביל הבדעת: ובפרט שהמרה האמת לולה ומה מרה שלו בחוות מקום
כמו שנתבר בפי' הלל בקשיפו ם אם ברגעת בחוריו ופרנס ומיום מובאות בתעים לא
בעים אל בבדעת ש ומלות בעים בחוות בב ומכל אם מרגלה בתק בלעת בנים
בשעה שנעבר בחוות מקום ובפרט בעיקרת מלעבדו עליה ב עונת
והיינו ב יום נתשב ופסק בעיר בעבדו בקשיפו ם בקשיפו יעקב ותחלה
סברת הורה שהתחבר עוד פעם ותבדק בו הראות אם יעבור עוד פעם כל בתק בקשיפו
אבל לא זה מיום הבירור מקורות הבאר בתק בפיוט אם בלעת הבעיה מובאות הם שה
ואחר שיפסין הבתק ל[illegible] אותה אם שהיה בלעת הבעיה עדיין הם -

ובן כשמדבר עמה בלא נדה ראוי לה שמא עמם היתה בן ובלה ומתלך עם נשין
מי עיר פעם אם מתלך ומכר כשותה מים אלו ראוי לו שריפת מקדשים שומן ובמן
בן העיר הוא שבריה עצמה כמדינת שלה והוי הצר בכרתות אינם כדין ל
חזרת מלאך כמו שאינו כסי לל אפי יותר מתנפס טהורה כיצד מלוכלך כמה
ובמו כן שהכמדינת שלה מלוכלך כמה מתטמין ובצעות ובכל שבעפה בעל מים עליון ומתמלן ובם הין
כשיר ובצר בלתמינות ובלי הרגלה שנפמת מעורה ואינם אלו טומאה לרבנן ראבשרוחמי אינם טמאה אבל שבעת לנפמת
מעורה ווהה בהרבנן לל סם כיה תרד אלמי כמי מתנים אחר ואחל שבמי אוחות מים מלוכלך
ונים בלמי מתמלך ומשמש הטרם בשם ובמי הרי אלו מבאה שם בכרתות כלו
ובן מוכר מלו ובמי המלו סי בן אוני כיבוע שנפמתאור שיבמי הבן אולל כלוה לו תינן
כמים ובמו שכמלך כמי בן הטו כסובו עם ובן כמלך הטו סי לל סעי בן כלה
שבנלה הבדי רם מכבר הרעי שלה עם כמלך ומפס שמתה לו ענה ומלוה כמה בלפר
כון שלו הבנשה כמבמתבם מן פי כינוים מתנים טהורים עם
יעיר כי מן הבן הואל שנבאה כמדינת אלו כמלו מתנים ופעי הוי כמו עם לאים
כדין שכמלך אוכלו על המעות שטהורה הוא עם הבן הבן הטהרה לה יורש כמלך אמת
ומל שעתים טהרנים כמעי רפסה לו המלכים כיה עם אנפש יותר אלה הלשלה

ושופה על הטלה הנמכרי כיצד נ"ל עם שהקרבו אלה בן פרחק של יחיאל שלו יורי העתן הכתב
ולעיר הלים הרים מ"ל אלה אלה שאלו על דרך הנשים הנשבון כמעיסמו כן יקרה והוא הולך לפיע
ונשבאו כל כבשה בהמל שבין והטלה אוומרי שהדיק בהמות כך והוא מה שמשמש הנכר הנם הטהרה
ולו יתאיר ולו יכיר שמומו ולו יהל תמיר כבורה אל וכיון שנקבה הוא על דורהמל כלכיר וכמנים אל
ובשה עמומות פלטה שהוא הורע ההולך ומכנס מעים ובכר ופעמות הוא לתפל הנכר ומנים טפי מרה לבשר
ומלה יתור לוקי לעל המוכל ישה כמנ שהלכו כמי שפנ הטריפו והרבא כמאן לו נירא ל שבן שכמ
של בעל הת וכיון שהמורת שאחר כל עמרו להפסל וכמעלה שהבנו הכי כמיעלו כלם הלכו בעיר בהרל
ונה הרופא מבלסינו הזכר הוריה הוה והבנאו המעל כבלה והרי חזר סמכו על הרופאים אפל בלסמר
שה שהוא כמה ולחל שמו נמצ הוריה הוה כמיהבהמה ומלה הוא שריפה מחמת שוקה בם מעל
שהרי הרעי יפול ברך שם לחלל הבהמה אומר אם אמר לם לשל מתרבי אומר תלון שנים אחר לחומה בלמי
הרמה הנכר ולו נמצ שהכנו מלמל ירא הטלחו ולולו בסמפתה הייתה אומר אל אם ואם הוה בלמי
הוריה בחבורו בכבר יוצ שיש לומר שחבורו הוא בלוחה כשמה הנשאר הרי נלון בנמרא על שומו נמצ
הוה ולה נראה שבכל הנריה הוה הבנים מרה לחמר בא אל אינ טבקה הבנים המלה מעלא נמצ
המובה ומשנה מעמי שאמר מבלסינו ומלה מעלה להתר כמה שנמצ אחיים כי אולי אמר חכמי הלל שמלך על
אנים הנשים שלהיר בבקה כיה נלון הינן אנים חבורו של הוריר בבקנה אבל הכם הכמ שיש לו מלך על
שנים אחר אחיה כיר והאנרוי כלמנא אינ שמחיים לל מ

[illegible]

[illegible] הרי הם [illegible] ומנין [illegible] ומנין [illegible] ומנין [illegible]

[

הנם שפתי כשם לת בלבלה טמאה בטהרה בה. ומהרה אלו מטהרות מיד על זה כאן הרי כבריכו
שלו חתם לת על זה והכי אמרי עם לת עם לזה כמן כפרת ומעלות כפסים לטהרה אמרי
לבלה שעליהם מוסרי יכל הנם בה מי לקחו כמן הטרף כבל והטו שבכו שלוחים אלו על
ובתרק הטו מלהיגלה כתרק מת מלות בבבה מעם שעתם אינם מרגלה בחלוקה ומעם אלפעמי מפנים
לבני הבהנים אומר כתרק ומהר ובזו והיו מוקדה תמיד כמי תלי הכרמי לקרשים מם ובזו הכל מל הוא
עמ יהם הבאו כבמה כמי לבלה כבקה מאוך מן בם ומקנמת מבמה הטרק בתרם ולומרים ומוכיחו המן
מהר ה שתם ומוכיחה מן. ומהר מחוקתם רם מנם הוא שמוקרים מלהלתם הבכים מעה בם מן
הוא בקשרים כבמי בם ובתרם מתבהר מפי מבנה מל הבמה אלה - ונם בהם מאמרו בשהנ
בקבה בעמה בפעמי בחוקן מן יכל =

והבינים מיבל שלו מבנה כלים בבקבתם מן עם מרגלה ונם אלם מנקם המלמלה
מן הסבת מל בשה - ונם מעשה בקבתם בבלמל בחוקן מן שהתבה לאומם שום מר אחר
השתם ו פעמי מבנה מן כי מל בה אחר מה ונם ומלבה על הסל ב פעמי
ולא מבנה שום פעם אלו מתן הסל ולא מל שפל הסל ונם הרגלה מבחלתם בשל
בנבחם מעם שעתם אינם מרגלה כמי ובמוי הם המבקם והראו והחבא ומתוך עליהם
ושארי האנשים מלם שלה מחשיר אם שם בנמנים בה שבוא חושרי בלשם ונלו מנים לא
מחשר ולל - ובפרט שלו מבנה אלם מתן הסל אלבלו בבקל טהורה ביאו מרבו אם בבלה
מלם בנתנים ומבנה מן הם בבקבתם כלו הלתם אנו מל המשיר הבנים מן. ונם
בהרגלה מנמל ומתחת כמו שהרגלו והרגלו מנים לנל שבתם לה ומתבלבל מן בהנים
בתרק הלה ומקבה בבקבל עלה אין נהנים ובהין בנים בבקבה בבל פעם ואם המתרבי
עלה אם לו מבנה בבקבה אמר בבקבה חלמה בבקבה כך שמבנה הי לו מנה הלתם שה שבמה מבנה
מבל בחלנים מן בנים ובהין מלם בבקבתם כלו מנה הלתם שה שבמה מבנה
ומר שלו בחלוקה הנם בבה יבל ובלמעבר הרגלים - מבל ובמר בחלמה מבנה יבל
ובמר בחלוקה מן מה ומה לן מבל יבל שם

מבנה יבל

[illegible]

ונשאלת לאחר כל זאת כלומר הכל כמו אמרנו לשחיטה [illegible]
והיה ביאתם כליל עוד שלשה תנורות ושאינו הלך שבא לפני שוחט היה נורק שחיטתם נמצא רק
ברכה שפיה אחת אך עמדה על הגליה והלקח ב' אמות נורק שחיטתם ונלחם כמנהגו ולא יחד
שחיטתם נראה כמושט שלא רק ברכה וגם העגולים שעגולים היה כמנהג המושט לאחר שחיטתם
היה שלחנם - ואפילו שמשם עורה מעליה ואחר השואל שלא ראה שום ריעותא בעורה
לגמרי ואך אחר הפשטות עורה נראה שום אבום בחוה שלה שחתה לעורה והבינה
לפני ונחתכה כמנהג הנחה ומצאתי רק נרוט ומתאמצים הבטר ונשאלתי השואל
ברב על נוע עין אם לו כביה חתל בלוק של אוזנות הלל והשיב ל. שנראה לו
חתל גדה בחדר סמוך לגליל של אוזנות כלבו לעוט אותם בהשגחה שלא הלל
וכשבא לחתך לעוט בחתל שמתך החדר ולחוץ ולא שום שינה אך כלומר לא אומר
ל נמצא גם המעשה לפנים עכ"ל תוכן השאלה -

והנה בתחלה כשמעתי היה בדעתי גם האמת בכלל אחרונה רק נורק שחיטה הנכרי
בדר כסיל ולכן לפי פלוטו אין לחוש שום חומרא רק שלה בהלכה לשחיטה אך אחר
שמעתי שהחתל שהיה בתוך החדר נפקעה בפקן ברוסה הנכרי בדר כסי' ג'
הנם שהבן הנכרי בחתלו שלמה בלי תרכיבי הלל וכל שלו ראינו שהבהו אין חושש מעט
ולשון כשהגיע הבן שוחטין כלו הנהו אין חושש ולא שיל יותר יעשה - אלא שם הנה
הקיסר בחתל ישלו ברוסה בגדי ושלו וכשל בעיפרה וכפרט מה שבתוך רשות ומה בדרום
ואחרונה אין מבלין בבגדיה ולכן המעבר הטריף כל דבר שיש לו ריעותא ואין סומכין
על בדיקתם עמ ורושם הברוסה הוא מרוח הבטר - והנם עכ"ם ראינו שהחתל
היה בתוך החדר וריעותא בדם לפנים ופקן אסור באורייתא וחשש שהבנים
שהחתל לבוש ואסור בכל אחרי ובפרט לו הרק בשעה מעולה בגוף ומנגיע לתחרים בלא
תרינו - אך כמשובחנו כי בדרה הבתר בשעה שם הבגדיר אחרי אפי
בעמה עליו ונם חלוקה הבגד שבגדיר אחרי וקבה יש בגד לבדה הבתר אחרים
הוא בלו שבגדיר ולא חתל בלוק עבמן ואדם שהאוזנות ריקם לבדה ראו הם חל
לבוש ושבלבד שהחתל נשי בלי תרכיבי הלל הוי פס נמצר אך אותם אוזנו נפקא שנמצאו
בה ריעותא אפי הריעותא לו הנה בגוי בלי המעבר עכ"ם הוא שנשא רק נורק
שחיטתם שפיה ונם נמצא בושט אודם לתרכיב ואחר שחיטה ועתה נמצאו בה ג'
ריעותא בחוה לפי חוק רק נורק בבטרה יש ששה אל אוזנא הלל מה שפ"ה מש
הטריף אותם אוזנא לבד כל זה יבין מאמר ולא יורם בדרך אחר הקשה בלי שפה הלל
ואחר הוראתם נשאר הבעל בבר האוזנו הלל עם השאלה לן הי"ב פעמים לבד אלם ובכל הרבה
לקבלו רבי יוסף ולא יתן תורה אחרת אחרת נעלה בלי הל

[illegible]

[illegible]

[illegible]

ברונא אבי מת שכיב ומיר נתן מה בהבל לעורה בדברים ואחר ימי עקבי יומיה
אותה להשאל בעצות אבל בהבל איש שכיב לעורבו אותה וגם אין הגיבור חאי לעוות
בראיתי שם בלוח מצא ה וגם אפילו בסתם הלוך חולה בלה מי רגל ובוודאי שבעוקיו ועל
שהמקום מתחלה עליו שרי לבוריב בעצות מעולה והה אם היה מתחלה בלבורות כיר
הגיבור אין בהבל זה לום מעולה ואני כמו רחבה של עיר בראיתי בלוח מי נעמסל כי
ובאם יש להתיר להשאל בעצות ספר תמא המקום מתחלה או הי בלבורות
נראה מלבד מאחי שבתב בטז כיר מני מלמי עיר שבתב שם הטז בגיל הנלבורות
אין כאן ספר מאורתא וכי ואחר הה בעון זה הוי ספר ברכות וספרינו לעולם
והוא דעסונא בזה בעשן אבתיב לרש מאי מלי לי עליכן האחרונים שמלי על הדר
מנה שהביאו כי שבתב מעצמו מלוק פליטתו בלבנות הי חבל כתב ובוודאי
הסופרים הוים חסר אולם נתנתי בני מרבלי מלי ולה מהאבגרא בעל ומאמפלסו
ולחומרא הם מלבטז ונראה מלגי בחדר מנה מל בלוטת הרגולמיס מגלה ריחים
הסוכר סתם שלו הוי כמו הסכר כי טוכי העיר בעצב מולי העיר לסוכר לסוכרו
וכתב כי בלוטות הרגולם הבאי נמי שלמו מכרו ב טוכי העיר ולכן ספרי
בעינו מי שרי לסוכרו סתם מנעת אחרת הוא מל מלמו הוי מילוי אמל יחיד
בשלו סוכר לבוריב בעצות מעולה אין מעשה בה מל הדר מנה לאסור
לסוכרה מלוק פליטתו אמל הוכי מלמו מיוק פליטתו סוכר לסוכרה
קבלתי ובמה מסיר ומאחר מלל כי אמר בן יוסף הלם

[illegible]

עיר הנדחת [illegible] בה

תשובת על הלב מדברי הנחתם הנם השאלה הלל שנמלט תחר אחר עיר שנבנה הם בבית תחל ולו נתרצו לא הם היה
נתן לאותם ובבית הבל אי אם היה בשכירות לבל אי שבנם בתוכם שלו מעורר הבל אי הבל לעתי לבית
יום הלוקח אותה ולתשלם כי שאולחול - וכתב אחר בשאלות כי בקרבו היתעתי אחרי הבית עם בית בעיר
אנשי העיר בספרים והנו הרב בינה כשאבני אנשי העיר בבית על ספרה שלו מראה פרשיהם ואותה ולשלם
תל עבר והנם על הנו בשאלות אחר עדיין אבקרי ל. ומאי בשבקרי אחר הנא שם בתחר ונם שנוסף
מאל. - כי הנם לבורה יש כמה דברים לבשר ולאסור והנם אנאי בשבע הראלים הנם בעצמו בעצמו אבה ובה
סני ונם לו נעלם אשר אם בכתב הדא ביתיה שבנה בשם כי אי בכרך ונמצא לבני העיר להשלם בית בבית
על בשם עיר שבריך אחרים עי שבה אחל נמצאים בם כן להשלם ושיר לבנו אילה אחר בא שם הבל ועלה
אי עם יהלין - ונם אם שבריך בלוקח אבל בראם בשם בבית תל ופתרו הילם עם שבה בראבה
בשנה הבלולה אחרי שנם ולה על התחלה ולאחי לשנתם הילם לל אם שיבנו בלא בראשתם
כל בלבה אין בם אפי שבה בראבה לעלות בבל בכך חל שאין כבי בה שבתחול בלולתם עליהם
איך הראל שבתי הנם ובתי בם היה אחרי נשאר בבת לשאלה התרה הבוא שתשתל חל אבה בראי לו
תרה הבל אחר לו בשבלה בבלבה היה אותה לתשל חל בעבאו ונם אובה שלו נתן על תני בשל לאחר לבנם
בבית התלה תוך הילם להשרה הראלים אלו אתם לפשיתם עלמל והאי בית בבה ברבי בבנין לאחר
עם שבה ולו בתי לפה שאותה לאבור אבבה שבע ונסעל על בה אם שבתב בלולתם בנה הראל אין שלו נמצא לם לחיב חלת
בבעל הוה כל ספרים בתוך שלו בבל פיסול אותה ליחיה לאבור סה כל יפי על - ונם יש הנם בשבה שהבל שלו
לאחר שנמצא בעבאו שלתשל בתם שות תשל חל אחת חסרל יחיעה - איך פבן אחת חסרל
בבשבה לו שעבאו ספיני הן לעבל פבן הה או לעבל סם כמו שבלוזר בה בעבל נבה סי
ובשה בו בתל איך הבתוחה הראל שלשר הנם בעבאו ובם אחריו שתשל אנים - אבל יל לספן
נמי תשאו הבל הנם בסי שלו שלם הבל ואשרה לבנה בעם הבית ולא יהל בה בשבה
ושנה כל בה בשתרה הבר ובנל שבה בלו התרה אי יכל לשנה ואפשר נמי בבלי נמי שאין לו
התרה - ואחר שה שנבה בסמע בלם נבה סי בה ונבה 3 בבל התרה. ובכן שבה אי יאחר לם הבבל
אבלולה אבר - והנם המעבר לבר הנמם אבא לם לאסור הנשים שבעבו בבר ונסעל על בה הנמה
שהלוקח ירע הבבל אבלולה בבלבה ולו הנמ בלים לבה אחתו יש לאחר שבל סבי אבל עלו לבנים
בבלולה הבלבמים לו נבן אבם התבר הל בבי אחתו יאחר לתבי יאין אבונה בתוכה שבי והאוב
בבי לבבי בבי אבלולה ואבל שיש שה ספני לתשר בל אבל בלוקה בעבאו אפשר
לא היה בשבה בלבה לבה הראל לשנה אבלולה יכבן שלו הנמ בלים אבמה והנם
המבה הבל אותה בבלולה עלמל ואבל עבאו בלולה ואסור לשנה הומל שלו
הבר הראל שבו יוסבן הבל שי הבל בנבנים בבל ובה ובבשה בנבל
אי הלאו כבן שנשבר אבם שם בלים אמת ובבי בבל
אחר לשנה [illegible] הבל ואבסם על בל הנם בן חוברים

ומעינינו ראינו שהקדמונים לא היו אפשר כי הקדמונים לא ידעו מהקדמונים אלא בכל זאת אי אפשר לקבל
בכל הדברים נשמרו אותו אפשר עצה – ואם שהיה הראיה שהקדמונים הם בעלי הבית ומה סברו אפשר
שהיה הדרגה בעה בתשובה אם אי אפשר שיהיו אמת כמה שיבוי אחרונים – ונדב על כל הדברים
הנל השאלות הראשונה נגד את הלוקח מתקיימת בכל מה הקדמונים היינו דבשל בכל זו לפי ומעלה בעיני
אחרת תחזור הנל ובמעשה בטה ונדה אחרונים לי כיפרין אותה לא תעשה חל ונלזה יש ל. ואפשר
הה יורש בריבוי אחרת בקרקע ל. והרמב"ם אל לא ומעלה כי תשרתי אמר
ומבפה על תשובתם הרשה הקדמונים

ומעלים בקרקע הנה המעות הלוי בכל ובדברי בכל תמיד שיהיה הבדרו הבדרו אחרונים נגד

כדי שנתקיים השטר אדם פי' לא בדרך התנאי הוי כמו לי עצמו לה פה אינו נעשה עדי כאלו ראשונים מיעוט הדברי כמו ראיתיו בגד פי' ריח ואחרונים אחרונים הכבר לו ונראל בתחלה ואפלו הוי כמו לי הנעשה ואין כמו שנעשה בגד פי' רגל בקרקע שם לו פרטים ומבפה הוא שיש עתה הבלי מעות בכי היושבין לא נדע הלוקח אחר מעשה שאינו לפרוע אם היה הוי אינו לא היה בדין לו ואין כמו אחרונים בפי' הנעשה

אמנם בדברים הנה המעות הלוי בכל ובדברי בכל תמיד שיהיה הבדרו הבדרו אחרונים נגד

ומעלים בקרקע הנה המעות הלוי בכל ובדברי בכל תמיד שיהיה הבדרו הבדרו אחרונים נגד

ומעלים בקרקע הנה המעות הלוי בכל ובדברי בכל תמיד שיהיה הבדרו הבדרו אחרונים נגד

והנה עכשיו אולי בקרוב אם אותה השחוט אם בדבר של נדר כיצד הוא דין בלא כתב גלוי אלא הנ"
ישראל ונדר שלו נדר אומר בפי תפלה והנה הבאתי לשם יצחק אביר כלולה לא אסור ושלב הלב
מהרבי יבמה הנה לשני נדרים שחיטה שבשמה של נדר והוא דבר אמת שאינו נדר אין יבא
אמתי לו כן שחיטה נהגת בכל אלכנב השחוט כיצד אם נדר אם יהיה אומר אומר אלי עכ
מדרך השאלה =

והנה אנכי בעתים הטפלה לבאורה אמנם הנחו אבקתם הבתבר בדבר נזכר שהיתה נעשה
הוא – ומאחר הבתר אבקאמר בנשר הבלה בדר לא הנה בשם בדבר שאומר לבשם תלוי
שהבתר הה אם אינו אמנם ליתן לשנין אמת ובבדק מה הה לו פלוני אחר בדיסור אבלר ואפלו
כל שם אסור אבל הבא לו יבולים ליה נדר לעצמו אולו כלי בנדר כן אחר אבלו נמת לבם
אחלם לתינוקות אמנם ליתן אמת אותר ואם נכלל ולחיטה בלא אחת הוא לבאור נו לבל פרו ופר
שמה זה הוא שאינו אמנם ונמת לשנין ואותר לבחלה לאסור בלבל נו הנשת בנו. ואבל
הבא לשחוט בשבל ישראל בשאר בנדר ואמר חלל אינו בלאור ישבאל אר ואחר הבל לו
כמו שהקבאר הטבה יצחק בגבל אוצרות אינו אמנם הן בבל אם יחיה לבל ואם לא אמר
אמת אור בם אמנם אמת – ותבקש לאחר בלחיטה בלאור ליה אמת ואמר אם תנ.
אי נדרם שחיטה אוצרות לא שחוט כלל כן חלל אמת לאחר שחיטה ישבאלם אר ובה אינו
אמנם הנה שם שחוט ליה אמת הבבלאור אחרי אמת לבנה אינו יבל הנדר לעצמו כלל
ובקבאר אותר הוא – ובכל אלבם ולא לנדר בה אינו חלל כלל בלעולם לא יבל לעצם
אמתלאות הבינן יותר אמתלאות בהאר בבקשה בטסוקנים נתבק אם לשון אבין
שהות בנים לאבל אמת בנים מי לבל אותר ובתבם הטב לבי פלוני הנה בבל אמנם ובלבל
ואולאבי בנו אסוקנים אותר אבל בבקשה לא שחוט אחר אבי בשאבל הפסח אמת
אמת אבקים לבם ולבם ולא בנים הוא לאבל ובכל אמת אבלם לפם הבתבל
בן אבם בם שהות לאבל ולבל בם לבם ולבם בנים לבל ובכל אמת מי לאבל ובל בהבינם אם יבל לאבל
הבינן אמת ולא לנדר הבינם נמי אמר הבל ואבל אמת בבל אמר הנו לבם ובבינם יבאר אמתלאות
יבל לאבל אמתלאות כלל – ועוד בן אחר בנשר שחטנו לבם אבל והאבלנם ובאחר לבם אחרם ולא לנדר
ישראל ואמתלאות בבל חבי לאבל אמנם ומסתמא לא יבבר אמתלאות הנו לבם אבל בנשר שחוט בן בלבל נדר
אחר בהם הבאי חלל ב רחוק הבאו בבבל ישראל לנדר בלבם אבל בלבל בבלבל בבל בבל
יום בבבל לבל

בלבנבל לבם הבאבל בבבם
בל נדר בבם בבבבל אבל
בל ישראל בבל אבל לבם
אמתלאות בבל בבל

ושה שהבעלי הי ישראל בשאר נשי ועבדיה נאמרה בשביל בעלי כלל הבדי תבא
אלו נשי ועבדיה ו כמה פסולי הקהל איסור לאכול כלל כמו שאירעה בשפחה ובחרה בלא
ות ואינה לבעה הבעל זה בעצמו פשט בעצמו היתה אינה לבעה הבעל אפשר כלל שיכל
לאכול אמת הלא נשי בעבדה אם עלה ובקרבן בתשובה והלא שפחה שלמה נעשה בתולה אינה
בבעלות נבדה לפי איסור כלל בן עלום שלו נבדה ואם חזרה לעבדה ולחזרה שי שוחה
בגרו והמי נשי בשלמי בחזקת הלא שפחה הלא בעל הלא בעבדה הוא בעל בעלה אינה אמת
להיתרה הבעל ~~הבעל~~ ובלי לאכול בעלה שוחה כל הבעל נשי בעל אחר נבדה נשי
הבעל היתה לפי ישראל והלא אמת בנבדה לא נבדה לחזר אלא הבעל שי שוחה בגרו ובין
והא הלא בלא אחרת לא נלי כלל בעבדה הבעל בעל עלום בנבדה אינם לבעל שום
שהבעל אז בתחלת הבעל שהבעל בעל בעל שהבעל שהבעל בעל והבעל אבל אי שלחנה
ואמה שהבעל הבעל בעל בעל לא מעבדה חלק של ישראל וחלק של נבדה הבעל לא לאכל כלי
נבדה אסורין בזה לחלוקי בעל הבעל שהבעל הבעל בעל לא ו אם בעבדה
בעל בעל לבעל בעל בעל ב

[illegible]

[illegible] הנבחר מערת [illegible] [illegible] בכל עניים ואל עיקר
[illegible] מעינות [illegible] מערה [illegible] [illegible] פעמים מטאר אחיה
[illegible] ישראל עירה [illegible] בחורבות והחרבנות - רבי אלעזר ואמרת
אחיות - הם אלו הנמצאים בחורבות והשפורים ש"ע פה אחד
ודם בקשתי מערה ומצא שמ[illegible] נחו [illegible] ונכנס ויאיר עד אור
תחל בבית [illegible]

[illegible] אונכי ראיתם הנה נגלו אל כרך כאשר הם אלמנות אלו נאמר אילה לפנים כפי
[illegible] ואמרתם ראיתם ואמרתם נחמה הבנים כי תמה היה ולמה אלים לבריך ואמרתם
אלך ואטרופלו אל אלך אחל אלי רבנן ותמיה בעות הרשה ואל ואמרתי ותמה
הקחלה הרביקי ב ניש כל אדם בהילולו וכסבבה המרבי ילדתם הרשה ישרבל
תמרה בכל ישראל ואמרתם ואמרתם ובכה הנבול - השאלה כמה אלה אחת שלא היה
לה בנים כל ימי ונתאלמנה ערה אלך אחר שנים ותשיר היה רב בבתים לעטה אול
אחר כל נמלה בעלה גם ולאחר אמתם בעלה האלמנה הכל נעלה הנה אל הנה הרב לעטה
בחוות מים והיה בעלה שהיה בני על אלה הבנים אלה והאול הבנים שבא על עלבון
אלון רב שנה והנה ואחר רב כל מ ויל בפנים רבי ולא אול נבני הבני אולם
בארץ והתיירה בנול אר שנלה אעלה ואחיה יכר אחר בחוות אחרים בחוות הכל
וקראתי אל ואמר לו - ובכל האלה האלמנה הנה הבית והנה רב שבני עליה
הנים הכל שנים פנים בני בעלה הכל ולאחר אחרים הנבר הכל הלחם האלמנה
יקלה תלונה על עבדה אחרת אחר רב ינפסן לה שאת פנה אל ינפסן
ועל הארץ הלן ולא תאכל כלה ולא תשתה יין בעבר אכלה כלה ב בלבד יש
יבן עלתם ולאחר נאמר הלחם עיר הנעם לעורה הכל ושאלה אחרת אר לעלות עם
ואמר לה שתעלה עוד כך עד שבת נמל הדבר ושאלה אחרת הנעורה הכל אם
עורתה לה כבר עבדתה לשקרת כמה ימי תלונתם שהיה עוד כי כלה אחרת
והשרה לה לשבר אל לשפחת כמה ימי תלונתם יבן עלתם והם נפגיע
אלהי שהאלמנה הכל נמצאים עמם לאול אחר ובאה לבוא לילה הסעד לעורה הכל והצרים של האלמנה
הכל הנמצאים שוק ומשר ובר אונים והיא נפש שנלחם אחר ופעמי ויקו עלהבדק הנעורה הכל אחרת
עלו תמיד לבור כמה המשוך הכל אחרת שבאו לבן ופעמי כבר המה ילבו ואינם נמצאים
אלו האלה ומשרתת אותם שם בנשמת ידתם בא האחים לפנים בן כלונים הבני על עמם נמצאת
אל ושאול אותם מה לעלות אחר ים אמרים הבנים לאלמנה הכל הנמצאת הכל
מרתה אחרת הנשר והבינו בבית [illegible] [illegible] ואמרה נמצאת
הנשר נמצאים אחרת [illegible] אחרת הפעמים ומנים אין מתרחק מים
[illegible] ומלון ועלים אחרים —

שאלה ותשובה

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible] שאלה אחרת אלה נאולות [illegible]

[illegible] אשר נאולות אחרת אלה אחרת שלו בלשון ויסתם עלות פרטיה כסף שלה הרי"ם שלו הלך בעלה עם
הספר ולאחר עליות פרטיה עצמה בם על הרבי שלה אם ביטל - ובתנאי עבדה אחרים ולאחרו עם תרץ
השאלה שעצמה אינו שבור בפרטיתם ונם אינה הספר נודע עם ונם היה לה יסורי נפש בלשון עם בעלי איסור
עכ"ל והנם לפי אם שכתב בלשון סיג לפנו לאחר ולא שם בכתב בעלה הלך מקום אצלו הם בדרכו הולך על
שפת הספר ולאחרים בתוך הספר אם אל בולקה תוך הספר טמאה אם ולא עכ"ל דום בלים אינם בפוסקי הראשונים
ואחרונים אנשפו על הרבי אור עלהה ולפי שלאחר בבפרא אנשפו תוך הספר ובולקה בשאפר טמאה - ואם בלי נגעל
בכל אחרים שיש רבי ולפי הלחם [illegible] ונשפו לבורה טמאה אם בספר שלה ובולקה בשאפר ונשפה בתוך -
ולבורה אם הרבה בנשפו על הרבי שטמאה נמי בשאינו בעל בשפתים עם בקרקע הבולקה אינם
נמצא בשום שיתוף בתוך בתוכו אם על הספר ובלי שלהן ובולקה טהורה אם עם ולבורה בתוך אינם
נשפו תוך ועל שפת הלם נמי טמאה הוא הואל נשפו עם הספר ולבו שלהן קולמוס על הלא לאחר בשמעתא
ועוד אחרת לבולקה בתוך בין נשפו על שפת הספר ותוך הספר הרבי תוך הספר טהורה ועם טמאה הא
ואי כדו לשנות כמו על הלא בתחלה אעוקרת פסיקא לה אחרת הוא הלאו לפי האמת בולקה נמי בלעדים
שאחרת לבתר בתוכו אי אבל שאחרת ובלי אעוקרת הבולקה טפי אדם טמאה הוא לפי הלא ולבו
הוי בולקה הבולקה טפי אם בשאינם ובולקה בלבד הספר ונשפו תוך הספר נמי טמאה אלים בנשפו על שפת הספר
נמי והרבי בתוכו אור ובלי ובאור אמצעי ולא הוי הבולקה טפי אבל בלבד הספר אחרת אלים בנשפו על שפת הספר
הספר הא נמי אינה בטמאה כמו לא הבלי ובאור אמצעי ולא פליגי אלא בלבד נשפו על שפת הספר אבל בנשפו
על שפת הספר לא איירי כלל הוא ולא אלינהם טמאה ולכך לא נעבד אחר נשפו על שפת הספר אבל בנשפו
ופליגי על הלא ואחרת אלא ובאור לא פליגי בלבד הספר לא ובלי בלבד אם אינו אלא בלבד הספר ותוך הספר הרבי אחרת הא
עם אבל בנשפו בתוך הספר ונם נשפו בם בתוך בזה הוי פליגי אם אינו אלא הלא בלבד טמאה ולא טהורה ובין
ונם אבל הא יש לתלות בטמאה הוא אחרת לבון אינו ואלה שבלבד לתוך הספר ונשפו הם על הבלים
אל על הבלים ואלי אעקר בלי אם אבל לבורה על הבלים אם נשפו תוך הספר פליגי על הבלים אבל
אלא נגע על הבלים אעקר ולא על שפת הספר הרבי אחרת הספר נמי אעוקר ולא על שפת הספר
הבולקה בנגע ב על בתוך בולקה בתוך ונם לא הלא לא לאחרים כלל בבבא אבל בנשפו
אינו הבולקה ברה ובלי בלי אמצעי ואלי אינו בלבד הספר אם בולקה ולא הלא נמי
ואחרת הבלים אם אינו לפנים אלא בלבד הבולקה הבלים אם בולקה הבלים אם אינו
אינו הבלי ברה ובלי אעקר אינו בלבד הספר אם בולקה אינו אלא הבלים אם אינו
הספר בטמאה אלא על הבלים בלבד אלא ובלי בלבד לבורה על הבלים ולא על הבלים
והבלים אעקר לא בטמאה בלבד אינם אלים בתוך בלים בלבד הבולקה הבלים אינו
על הבלים

כמו שהגלה הריץ שהבלים
נמי הרבוש בפ"ג בבבא
בלבד הבולקה ואלה הוא אבל
בבלים הבלים אלים בלבד
בהלא ואינם שם הנבולים לא
נגעו עכ"ל

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible] ולהרבות [illegible] בטהרה [illegible] לא [illegible] ולפי יש להקשות [illegible]
[illegible] הטעמים [illegible] בטהרה נקי סם [illegible] אלא לפי הנראה שפיר דלא [illegible]
עומדות על שפת הים ומקום מקום הים [illegible] הים [illegible]
[illegible] על שפת הים [illegible] נקי סם [illegible] [illegible]
ובעיקר שאלת [illegible] ולא [illegible] יש [illegible] סם [illegible]
יש לחלק [illegible] נקי [illegible] שפיר יש לומר דהוי סם [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [

בס"ד תוספות על הל'

הנה בענין חזק הספק על שפת הספל לו אינו כלום הכי איתא בגמ' שבת דף ק"ל ע"ב
טמא בין לחיה ובין לחולין - בלבישה בלה אפילו אחוק בחוט אינו מטמא אבל אם
נתלה נשמה ון הפונים הכל בחולין אחוז בין שנעשה לשותה ולבישה אינו מטמא
היינו שותה ובין פרישה ע"י הרבים אינו אפילו אינו אפילו בחוט
בתנו אינו הכי ואמאי אינו בחולין אפילו אם נעשה בשביל הספל ומשמע
והשתא הכי אינו עלמא דדמי אפילו אינו הפונים בחולין אחוז בין שפתו ומן הספל
ולחולין אפילו אפילו אינו טמא על שפת הספל - וכתב רבינו אלחנן בתוספות אפילו
אינו ובאמצע הספל טמא הכי אפילו אינו אינו אינו - אינו כ"ל הכי
לחולין בתוספות אפילו על שפת הספל ומצוה ן מן הספל אפילו אינו טמא הכי
הכי אינו עלמא הכל בחולין ובין הפונים בחולין ולחולין אינו אינו בהתרא אפילו
בחולין הספל בחולין אינו הכי אינו בחוט על שפת הספל אם מצוה אפילו
אינו טמא בחולין ואם אפילו אחוק בחוט אינו אינו הכי אינו אינו אינו
והיינו דמקרי אדם שהבין הטוב בלי עלו ולפי אינו אינו אינו אינו אינו
בתוספת הספל ובלשון בין לחיה ובין לחולין אינו אינו בהבנתי פונים הא והא
כשבתו הכל בטוב אינו אינו עלמא הכל בחולין אפילו הכל הפונים בחולין
ובין אינו מן הספל ומן הספל אפילו בשפת הספל אינו הכי אינו אינו אינו
ובאינו אלא אינו אינו אינו אינו אינו אינו אינו אינו אינו אינו אינו אינו
שפת הספל ומאי הוא אינו אינו אינו אינו אינו אינו אינו אינו אינו אינו אינו
ונראה נמצא תוספות הכי שהבין ~~[illegible]~~ על הלבוש בלבד אינו אינו אינו
סתמא שפיר הוא אינו בלשון הספל גם אינו אינו אינו אינו אינו אינו אינו אינו
כשבתו הכי שבטוב שפיר הוא אינו בעצמו אינו אינו אינו אינו אינו אינו אינו
אינו אינו אינו אינו אינו אינו אינו אינ

[illegible]

ומקום שעה [illegible] ולא [illegible] שם [illegible] ודיין ולא [illegible] ומתחפש
בדבר [illegible] בכל [illegible] ומשנתו ומתחפש
[illegible] ומשנתו [illegible] ומתחפש

אבל בספר טהרה [illegible]

והשמש [illegible] בכל [illegible] אבל [illegible] בספר ומשנתו אבל
[illegible] בשם [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible]

תשובה הלכה כ"ב

ולא באומר חונה אמר בדיעבד אלא אפילו אמרה בבית נמי לבעי טבול אלא אמר
ר' אמי הלום אפילו בבית נמי בחונה אמר בדיעבד אלא אמר בדיעבד הוא
בחונה אמר יש בדולה וזלא אי איכא אמרה ולומר בדיעבד אם המצוי תוך בדולה יומא
אם המצוי באמת לטבול והביאו אותה אמר אוכל בנמצאו על הדעת אמר בדיעבד אמר
הכי שהיו שמאי שאומר בדיעבד אמר אוכל ולא נמי טהור וכתב לשמאי אין
הא אפילו בתר ספק בטהור בדיעבד הא אתא לשמאי אפילו בספק טמא
ומאי נשמר אמאי אוכל על הדעת אוכל על הדעת טהור נמי אין אתא לשמאי
אוכל בנמצאו על שפת ומתך ועל הדעת בטמא ולא הוא הוא בנמצאו תכף על שפת
הספל ובין לא אם בנמצאו על שפת אוכל בנמצאו על הדעת אוכל תכף אלא
בכל אפילו ולא טהור נמי אינה אינה בדעת לא אפילו אלא בדולמי ובבי דעת
הייתי נשמר ולא שותה והוי כמו ושתה שיעשה ומתך הספל בבית
אתא אינו אינו טהור ואפילו ולא בתחי דעת אוכל בדעת אלא כלום
טהור נמי וכתב שאמר שבדיעבד אמר הוא שלבד ראשון שם ולא בהה
אמר לא נמי הלום סתמי ובדיעבד לשמאי אכל בדעת אבל
ובבי הל טהור ובין היטב נעלה בין הלכה פה ווייבלהיים

מה שנשאלתי שמעתי אחד עשה בהלכות שחיטת בלבד ולא אסרן שלו וסרך שחיטתו בלבד
ולהתר בזה המנהג הנכון והנכון הנהוגות שהם עלולות לבא לידי תקלות על שונגת הטבחים אם בדיעבד
כתב ל"ל שבדבר שחייב לבדוק שאלה שהמנהגים כשבדקו בזה שלא יהא לו עד הבל
הם מחמרים מאד ומה שהיה עשוי בכתב יד ותשובה בזה סימן הבקר אבל
תנור שעניים מן חשיב ויש בו נמלים וחלות בשבר לי ישראל עלום בהם פסין הלבה
וסי' שיה מעי' לה אבל חשיב כתרב אחרתי פסין הלבה עכ"ל ומאחר הקולות הראה
והנשה לו חכם אל והלכתו לו ביל חלין בין פסין הלבה לפ"ל כמו שהבינו הקבלה
פסין הלבה בעניין לו אסור ואינם אבל פסין הלבה בלא נחמא לו לא
שי שרי כמו שהבינו בטוחשלם ואלה בסי' רכט אייבי בעניין לחום
התנור ולכן אסור שי שראל אבל בסי' שה אייבי בלא נחמא לו ולכן
סר ובין והם עפר נכל ומר אבל הסוכן בחמה כלו חלולות שדר כמו הבא
בסי' שלג בזה ונם בסמן אבל נגיר הסמן ונם בשבוע לה הרשב"ל ונם הוי
סר בעניין לה והוי עלינו הבריות לנופש וכבודו אסור והוי בדיעבד
שונגת שבת המבואר בשלג סי' שלה שחייב לבדוק שאלה ונם חייב לבדוק הלכה
המובן שם בשלחן חטאת - ובתחלה היו חשובים לו רבי שלמה סלנט
אשה יבין חטאת ויופם נמי על שונגת אלו ואשה מה יבל ונם בשלג יב סי' פה
על שונגת בדת בשבוע בדעתי לבד מה יבל ואלו חטאת עלי ואמת שנ"ר כמו
שנבם הוא לבדוק בדיעבד לנה ומשלם שמאי עונשין שם בינלי בקבר ובין
ובן בזמן נמי על שונגת אלו כמו בדבר הבנה שהבינו בחלוקת שבדבר מה יום על שונגת
בדבר מחלוקת אחר ואחר ולאו עבדים בדבר בל העולה בו שלא הבינו ובבדבר אם
הוי אמרינן שם בינלי מתרה הם שונגת שם עונשין דום וחטאת ואפשר בשלמה בדבר
בזמנו בשנים חטאת ומן ה' פלוגתא הוא בדעתי נמי חל לפמ"ל ה' פלוגתא והוי בדבר
הל בשבוע אבל בשה דעתיה אלה אינם אלא בדבר ולכן אינם נמי אינם אלו דום ומה הבינו
בתחלה בדעתו אבל בלא אייבי שלם בבלי הוא בתחלת בבלי אינם בדבר אינם אבל
ומן בשנים אייבי שונגת בדבר בלא אבל בשבוע אינם כמו בבדבר בדבר שלה
של הבר בלא אייבי הל בלא חטאת בתם שלו ונם בדבר מתרבה בזמנו
מהבלה ון בזמנו בשבל בדעתי ומעלו בלא ולא אמר הבל בדבר מתרבה בזמנו
אם בשבל חטאת שבר לפם פ' בדבר אלה עליהם כאלו הבריבם לפם -

זוהמת ה' פלוגתא בבלי
חטאת המובחרי בלא הם
לבי' חלבים בלא בשבת
שם ונם זוהמת בעל
בלבל בבריאה הבריאה
המובחרי שם הם הם ה'
לפי מעות שלמעלה

וכמו שנאמר בזמנו בשבת בזה
פרק אילה ובלבי בבדבר
בלבל ומאתים ובדבר הבל
מתרבה שה בחמה שלה
אילה ולפי שכפלו פסות
אסור בהנאה כפלו על
ובדבר ראתי לבל
ואם הה הבין שלבל
אי אסורו ותיקו פסילה בדבר
ולכן נמי הם לבל שונגת
חטאת וחטאת

עליו ויש לשאול מנין השקרבן לפי שכתב רי ישמעאל על פנעמ שבקום לה אביה חטאת אינם אומר
אומר חטאת ורבי קרו בראשונים לשם ובן נשי איתיה ברבו סיגן ושור לו
האומר פ' חטאת כולו הקריב חטאת ובן כתב נשי טו ולכ לשה כתב לוה כאן שבכאן
ישלם חטאת ולה חיבה אחריה איך נפרה ו. הואל הקשה שאומר אינם יכולה להתעסק
בכוונם שלומה כאן בחטאת כאמר אם חטאת שאמיר עתם לקרות לה הואל בלאר שלו
נשי אינם יכולה לכוון בקרבנו ומחוי כוונה כמכתב הרב בטעמי שם ולכ אלא
לבן בפסל אחרת חטאת ונעלה פיגול ולא יחבה ולכן אומר שיפרה היכה שחיב חטאת
וכיון ולכן נשי ישראל כתב לפנעמו שבקום לה אביה חטאות שלמים אולי
בהלסיגה אמיה. שאומר לו סמן בכל יום ולכ לו סמן לא מצינו לחיבו אמון ולכן
אומר שאומר אם לא יכוון תפיסה שבו בא בתוכה ובאומר בעמה אל תנחי ואומר
הר על תנחי בשקרשם ובין ולכ בשמעאל מסופן אם יכל לכוון אלא אם אינם יכל
לכון בה הראשונה אלא אם קבל אינם ואם הראשונה בשאינו אם בחטאות יכל
בחטאות של ר' פנחס בן יאיר ולכן בהיבן אומר לפרות החטאת בלי ולפי המה
בבני שלם ונחזור ונשים בהיבן הואל שהיו אלה הכהנים ונסמו ונתמא לה הי
פסין הלה אחפ' לו אמרה כי אלה אורחי אחיך בשקרה לשם אחרבי לשם
כאן נשי איסור טלטול אינם הם ונם הלשות שנה כל זה בעלמא אז נה נראה בדרך
שחיב בחטאת לשם הה יורה בדרך אומר הלשה בדרך

נשאלות פה יש לדון בלשון המשנה הה שבת על עניין המעלה סמיך ולבה
שריך הקרבנות כך שבי שמיאמסן הבבה ונשיקות לו שמעתם לו אלהה על דרכם אינו לבדן
הלה כי שפנם לה שם מיגן ונם תשיקות דמו כבן לה מ' לבתם ונם מ' הלשון
בדרך שהבני נשיקות מ' מעבה הה בה כמו לבן לה מ' מ' מ' הלשון
ומ' מ' שבה בשמיקות מ' מ' מ'

[illegible]

[illegible]

[illegible]

והנה בענין איסור הנאה דיני בר"מ להתיר ולאיסור ועפ"ז מה שאמרה האשה
על הנערות שחכם טהר ו. כלל ל"ד נשאלות בשו"ת כנ"ל סי' ל"ט ונשאלת אפי' אם ערא"ל נחיטה
בא"ל חכם ופטר ומ"מ כל"ל שאין חכם ופטר ואין ערא"ל מלה סלי"ט אינשאלות ' ווות ' שה האיתו
בסי' ל"ט נשאלת אלה לומר מה ש"ל. בשו"ת מעלים שהרב יו"ד מעלה ובם מבואר כלל ופוסק בנשאלת
ומלבד לזה אם האיתה בסי' ל"ט כוסה הערים אם בעהעת לא"ה מחול או הנחול כל' עמ אינ
חומרות ' ובאלתי נבאו שנים יחד לפי הבנים עת ומחול עכ"ל אינ חולה ובשאלת פי' נשאלת
ובם בסי' ל"ט כ"ומן שהחשבות בבית המיפון שלה שהיה היא בחלוק בדם מ"ה ' ובם בתשובת
שבות יעקב חלק שנ"ם סי' ע"ה שאלת נשאל שנה שנפל לתוך ומטה חלוק בדם ונשאלת
ויקב בעת שאלבו ומתם ולא נשאלה אותם לחכם ועדיין אותם בדם מעלה הוה לבנים
בחלוקת אחרים ובעמידה מת עצמה על תנאי טהרה שבדם שנים הוא לא יפה העלות
כי אין לשאול לסמוך על עצמה לי ראות הדם כלל בחיוב בדרך אלה בשאלתי בבר סי' ל"ט עכ"ה הוסת
ולא הרגישה טהורה היא הוא אחרי שבדקה אות עצמה ומצאה טהורה אל כמן אחרי שבדקה
עצמה ומצאה ~~מהרה אל בשעה~~ נב בבדיקת כי הוא לומה סרוחה לבנים בחיובי אשום
יש עדיין לחוש שמא בדמשתם ולפי פשוטו אינ טהורה היא כי הוא נחות הדם היתה
בדם בלמה ומתם שאנו יש הבדיקות אים רחמעקים מלים מרחם ומתם ולא אחר ומתם
שאינו יכל להבחין כלל לפי פשוטו הדם עצמו ומכל מ"מ בבדיקות אלה מועילות
כלום ונם אותו בחלוקת לומר בדין שאינם סומכים על עצמה כלל נם בחלוקת שלמות ומעלה
ראינ נשמע על עצמה כן בהוראת הדם שמ"ש פ"ד ואז אם אמר הדם שאינו מומה לחם ומתם אז
כלה לסמוך על עצמה ולמה לא ובשו"ת מהר"ל סי' רכ"ה לא הראה לחם ומתם אז
ומלבד בחלוקת הכל יש לאסור אותם מן עתם הדרה וכשה האלה עוד פסם ואמרה אחר לשאלה
לחם בכך אבל אמנם שרחת ומתם כן אותם הדם הוא הדרה וכשה האלה עוד פסם ואמרה אחר לשאלה
בלבל בחמה הוה לבנים בחלוקת ארוש ובכל מקום בדקה אבלה שבת ומתם ומה
הבשרלה הדם הכל ומכל לפי ומה פלה לה הקור מה לדם ונכל לומר שפיר נשמע בדם
אינ ומבדקה לה אלה שבכ פסקה אלה מנחת מן ומתם בבדיקת בל לבל ומתם ומה בחלוקת
שנבדקה יפה סלה לבנים יש לבל יותר מכל לה ומתם בדם ומכל הלון נדרשו יש לבל ומה ומתם לי בחלוקת
הדם הקור מכל לי אל עניי הראלים ונפשי לאחרים שנמצאל אמם אלה כמי הלה הארוש ולאחר בטלה שמה בדבר
עצמה ומבדקת בראה מי הלה ומלה בלבד אלה אים מבדקה עצמה כם מהר מכל ומתם בחלוקת שנבדקה
יפה לו מכל מאחרים שנראה מי הלה ומחמת עכם בדרך שם דם אל הל ומכל ומה לבדם
בלי מחמת מה ומלה ומי בבאם ובבדיקת המלה היה אלה בדבא לא ובדם ומה בחלוקת
בקרא על אחרות המחלות הדם הוא אמתם לו ראתם שדם מחלוקת אדום לא לבדה
לבנים ומכל שחתים הדם הקור מה בבאלי ומה הלי מה מבלה יבוק לבל בלבד
מבדק ומלה היה לה עדיין מעלים ומחמתם ובדרך אחרת ראתה בדם בדיקת ולהר מחמה באלה

והלה

[illegible]

עיר ה' עם מראה באלה שבין עם ומת ומראית ה' ע' יפה מראה ונכבד שהקלו ש ומאוד אינו על מכשול
[illegible] אינו נגע לומר כל מה התם שלא להגיון אותם בתאר מחמת [illegible] על עכם פריצה בקהלה
לבריתם ומלכי הכי ע' בריצת שבעה ע' עכם [illegible] ולא נמחה על נמחה עכים התבצר שאר לחלו
[illegible] ומלום יכבי ומדוקע לוב כמו שבתרב לקטבקמת אם אינו מרכבה של רם לגבור עם ע' תלי' ומלחמה
שאינו מרגלים בתרם בלבד ע' תלי' ומל מלך בריצת לבתרה ויש לחוש שמא רם מעוד היה מלך לכל יבקש בריצת ע'
לא מרגלים בתרם בלבד ע' תלי' ויש עמי לחוש שמא רם מעוד היה ומאחר הא יכבל אך נכבלתה לבתר
בתל מלכים הינו מעוגים ומסולמים בשבה בכל ומל מהבכי תשבו לומר שבעם בואר בתחלה ראה ע' מרגלים
בינו ומכבדים לקטבקמת לו מבחר עמי אלת בכלב ש"ל ה' עבר ומל ומת ולא בסולמות בשבה ובמעוגים
שמתקרב ומם מלוכה שבכ יסלק ומם מלוכה תוך בינו יבואו לא אבי שוב הם הדברים חבלו לבתר
ומבר בסולמות ומם מלוכה מלכה ש"ל ה' ומת ל בינו [illegible] ומכל מקום שיבבתר
ומבר ומבר מל הלמה - אך הינו שסבר הדא מל בינו ומהל נלמל לא בבינו לבו ש ושבה בבינו
תלי' ומה שבינו טהורה בדם שנמה תלי' מל ומבר בבר ויש לבמבר ומם הבל בבר מל לה ומו מבה בבינו
הינו מלו מבה הבינו הינו מל ובתם ומ מבינו ומבינו ומם מלין בינינו ומאר ע' ומלום מלן
מה שלו מבינו בבינו בבקבר ולבל בבאמר בבר בבמבר מבה - ומבל לבמבר ומבר בבינו בבר
מבר בבינו בבתבר ע' בם ומת ומבל לבקמן ומל מל הבבמבר לבו בבלתם שבבה מבינו הינו
מבבקם ומלבל בבל ובבמבר ומבם ומבל מבבמבר בבר ומבו שבבבר בבינו לבקבלתם מבבה ע' מבבמבר
ע' על בבלתם ומבם ומבל בבמבר ומבל בבמבר ומבל בבמבר ומבל בבמבר ומבל בבמבר ומבל בבמבר
מבבקם ומלבל בבל ובבמבר ומבם ומבל בבמבר ומבל בבמבר ומבל בבמבר ומבל בבמבר ומבל בבמבר
מבבקם ומלבל בבל ובבמבר ומבם ומבל בבמבר ומבל בבמבר ומבל בבמבר ומבל בבמבר ומבל בבמבר

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible] יוסף [illegible]

[illegible] בתחילה [illegible] בשעה [illegible] בכל [illegible] ומלאתו ונשבעתם בשם ה' אל לשון הפלת [illegible] לסוף עליהם לבל [illegible]
[illegible] – ועוד נראה בראיה זו טהורה וקלה לבני הקיימין והם אין הדבר
[illegible] וסין [illegible] טהורה אלא בישראל ומלאתו ונשבעתם [illegible] הפלת [illegible]
[illegible] בכל [illegible] הדברים [illegible] ומלאתו ונשבעתם לשון הפלת חילוק [illegible]
[illegible] אלים והם בישראל ומלאתו ונשבעתם בתרגומו אי דלי הוא אחר [illegible]
[illegible] אלי [illegible] בתרגומו אי דלי [illegible] ולא
[illegible] אי דלי [illegible] יוסף ולומר [illegible] אותו הדם ואין
אלא [illegible] בקולה ובקולם [illegible] אי דלי [illegible] חילוק [illegible] 43
[illegible] בתרגומו אי הדור אחר [illegible] ולא [illegible] אי דלי [illegible]
ואי דלי [illegible] אותה - ואל לומר [illegible] אי [illegible]
[illegible] אי דלי [illegible] אי דלי [illegible] ולא [illegible]
[illegible] אי דלי [illegible] אי דלי [illegible] אי [illegible]
[illegible] אי [illegible] אי [illegible] א

ולהגיד לטהר אלה זו לקולה הוא שאלה אדם בחוות אדם שנפל עליו העור אלה ונפל בתוך הבית
והיכי דאיכא אדם תלה בידם ושדה ביתם ב' אמר להחזיר בלא ובמה בלא אמרם חזרו
בדם הראון הוא הוא שלו מיתם עור בלם תקרו בלי אדם ון בלתם וטל לו אינן בבית
והוא עשה דרות שלו נפלו שבעה אלה בהוא נפל העור אלה ישרון עוות בתוך
הבית כמו שנמצא עוד בדבר שבדון נלשמרם בחוות פטלה עלה עלה שלוה שמאל
תחרב בה שלו פל העור לחוץ לנדי וקולטו לדמן שהעור אינם בעולמו אלה אדם
בחוות אדם ואין שפסקי שלראות שהדם היה עם שקורבם בדם שדם לו חייתי
לנדי ואפלו אם הם מי רגלי חשובה וחרש ועוקרים בדם אדם זו אדם חיות ויחיו
מי רגלי ראשם מי רגלי שהדם זו וכבה טו כמי לגו טל ואין שום אינה לבשר
שלו הקל מן הרגלה בחוות בדם אם כולן שלו אדם מלוכן בה אין אם הוא לה שלבם
בדם חוות אדם אם ואותלו היתה הטלו בבן בהרבה עדות ולנן אלפלאו
אינם שבדם אין שלו שבפסו לנדי וכל ובפטל הלה זו כבר בדם בדם
ונדם הוא שנפל שבנים בדמו אינם לחוות בם שהעור אולו ואלו בם שבשנ
הלו ולו בדי בהתר שנים טפי תלמלולות כמו שנמצא בלן כמי נמלן ו ומה בשבדם מדם
ספן לא נשן שמה בדי שבדם הם ולו סם פמו שאול ולה שטלן לפל אותו ונשבו בם
בשורה עלום סם שאותו כמי לבא עדם עדות ולבלו נתם ופלן. ואמר בדלה וחלבה
הנמצא עם נפלו בלמנות בקלות בדבר זה אין אם חפצו לנ בהשרה לבלה ואם
שאם רובה להחזיר עלו שוטבלה כי אי אנה לפס עדם ובהרה אותם אדם ולבלאה
שהם חולשות בדבר זה כמו שנמצא בלל לבלון אות עבאה לבלות ולבלו על ספרו
הספל ונשתנם בתוך הספל ואם ישבו בם בתוך הספל הם שותרם לבלה כי בלנה
אדם. לעבר בלל בלי חדש ומה שנמצא עוד אדם בבתוכו על בשלו חכם להתר לבם
ראיתם עם לנה הנעלמים אדם שלו הנתם לה ומה לבנם עובלם ראיתם אל
בלנה ראלן תלום על בשלו חכם כי תלו בולל הבדבר הה טו כמי לפה בן לנמ
לטהר אלה שנעלו עור שלה ונשלה בדבר בהתר לבלה ואין שנים ונתם שלה הלבנו
בולה זו שונים הנם ונמנה ומה שלה בל להתרה לבלה ואין שנים ונתם שלה הלבנו
בדבר זה לאסור ולהשמה אין שנעלו העור שלה ונשלה בדבר בהתר לבלה ואם
ראתם בם אל כי אבו. אם הדם ינלו אדם ובעור ובהוא בלנה שטאה הדם אדם
נעלו העור והדם ינה אדם אדם ובדבר כי בפרו לב הנה בלל אדם הם
אל:

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

ולאלה שני איש מעמיד אולי עליו כתב כמו הלוך כמי בלי לב יכין אמצוה
אחרת ובכל כתב הרשב"ל כמי קפה הביאו מעלות והוסיפם מלבד אחרים
בסמיהם ותשובותיו לתשר אחר שבדק נמצאו מה ריק בטל ומעט הם כיון
לתשר אך שבריך שתרץ שהרם בא מכיר היבון יש מלאך בטו יכן
כתב הקדוש הלל יקרא ויכין יכל איכה סם ספק מן המקור אור לאור ין
כתבי ריפא ותרגם מן המקור שאור מכיר התיכון המלאם שהוא
שבדי רמא הוא כיון ראיין ברק לראות בקפה ומעלות שרי הוא
אותתו כון לרמא ובכון לה כי הכי בעינא לאת לו הוא ביני גלל
כמי קפה מלל לתמה הרי הוא סבב כמי לבא בראתם בלתם
שהורה בכבש ולרמא בכתב גל להמיר הרי מלל כמי קפה
ואיכה סם נגע והוי כמו כמי קפה סרה בלבד ואת הלוך בפלים
שם ונתב מוי סם איכה וכוונתם בתרוסבין הוא ולא כמו בהכין לו
סי מם בהל מלאם מעמיד הוא ולא כמו בהכין
לכך מלל כיומתיש ולכן תמה עלו אולי פלוש בכין המס ואם הם
לו ובפסן שם כמי מעמיד וטהור בקפה באולה והרם טמא ולאלה נשי
הוי הכי כמו המוש ואולה לתוך הספל זה הנכרה ל. כמיון מעוטי בעיקוש.
ומאלני הלמתק יותן לו כרוות כמי. פלוס ויכתב בספר החיים
עם כל הכתב בספר חיים כמה הלל יהוא לוק
ואת שמה אונב מי מעלות כתב כיון שרמא כתב בל להמיר והלוך כתב בשבינו
שהוי הכי יכל זה הוא שלא בקרין בהרי הרשב והלוך מיהי קנינא
על הרע ומלאכ קנש שלא נשבר ין בלתם יהא. לך מיהי קנינא
בעין להמיר אלא בעלתה לתוך הספל ומי יאמר בהוי הכי אל מה איכה
בב להתרוטפי בהיים לאור בקרי הרפא ויטו סם ין בה יכל להבכה
והכ אי נשבר כך ראוי שרי ואונב אמינא לכ בתה שנלקחם בלתם
בקרין מלעות הרגל והרן ונכתב אד מלו שלמר מיהי מהרגל הוא שלא
בקרין בהכי לו הוכיח זה שברגל יש כתב מרשת להרגל

[illegible]

[illegible]

שאולה נשים מה שנשאלו בלוח [illegible] בגד יפסין סך שלחת לעיר אולם והלוחות
בתנאי והמעלה יתלוקן בשתי עדים ובמתן ומקבלות התנאי שבמקום לחתוך
עין אדם שהרוויח כי סך שלו הלה ונמר בדעת מאחות רוויח הנים עדות
החתנים ולחתנים לחתן שלו עשה ועתה שאל הלוה את שחויב ולחתן המעלה
לפנים עבדי מקרבים מעלות הלה שרוות ומהר [illegible] ולחתנים ולחתנים
שחויבן עדי פרעה לחתן המעלה עשה כמו לפנים כשיב חיי הנים עתה [illegible]
עם המעלה ולאחר כשפרעה חתנים לחתן מעלה עשה ולחלון עם החתן [illegible]
הנשאלה —

תשובה הנה כאשר לפי הנראה שיש לו טיבה הטעה לחתן כמו שנעשה בספר
נחלת שבעה סי' ז' ומה אין לבעל הנתן שיעור הנאה עשה ולמה [illegible]
ולשמה [illegible] כמו שפסק בלעדי [illegible] ולא [illegible] הנים [illegible]
שבתשב [illegible] כמו שמבואר בטור הר"ן ע' ובמבואר בחת"מ סי' [illegible] בדרי [illegible]
שחשבת בהקל ולשנים — אך יש לבבר הטעם הוא מלשון שאינו מעיקר עתה על
בלאחרה כמו שמבואר בטור שאחר שאינו שחויב עתה לו בלעדי החתן ונמ
בשבר בתנאי [illegible] והמעלה יתלוקן בשתי והוי כמו שהחתן שחויב בלעדי [illegible]
מבוא שאחרת שמעלה מעלה כמו שמבואר בב"מ סי' [illegible] ומעלה חומת אותו לחלן מעלה
המנהגי על חלון ונמ מה שרוויח עתה לו שם ולא הנים כלל כמחלקת אנשים
ובלעדי עלות הנים [illegible] לפי שומה הנים ומה [illegible] לכמה יד. שנים יפרוש מעלה ומבלי
שחתר [illegible] הרוויח עם המעלה לא חל עליו המיוחד לפרוש כלל עד שיגיע מרוויח
ובלעדי שיגיע מרוויח הנים בלעדי החתן כמשה יתן מעלה ומה [illegible]
[illegible] לפי [illegible] הנעשה לה ומשמע כל מה [illegible]
[illegible] לבבר
כל הרוויח [illegible] המעלה [illegible] מלון מעלה

תשובה על השאלה לי ע"ז שאלתם ק"ק אשורת מקהלתכם כי אמרתם

ואקיטה אחרי שלה לשבת, עמן טעם ויפת תרמיה כאשר נרחה לכל אלה ידידי הנעלה שלום הנכבד
עם רוב שלום וכבוד עדי עדי החריק וה בלב אלקים לב ועד אשר אל לבל אדוני שלם ני
שיר כאור הבהיר ואל ומגן

מאחר כפעמי אלף בשאר ואולם בלא בהנו תני הנה מאלתיו ד בדרך ולא בקיות לעה בשחיטת
מחיצת העוף ובאו בסיים אפתחב אחרים חשבים בעלי בעלים בעמ בהרבים לטר מה בנו לא
והיב מה בלהלה מר עלרמא בלא בנד בסי שה בבדתיב לה ולא אוסרים לעלמא עם בלי לא
ובסוף סיפ"ל כתב מר הלא בנד לאמר שבוסה חלבן מתוכ ובדם שוחט לאור בלי ומותר לעלמו עם לאור
בלי ומתרבבי רבו סותבי אבדבי כי הואל ואורה אל בעות לפשר אחר הרבנים
הרבי הנו בעות כו שלפסק רבו בסי שה באסור לעלמו עם בלי ובפלמים פי ומותר לעלמו עם
לאר בלי אי אי אפלי באסור שלום הייט לעני אסור חלב מותר לעלמו אבל לאסור בשלו
עמיר כי ובאות עלמ בם אסור לעלמו עם בלי ואין לבלות אלא אסיק לאור ומותר
לעלמו עם לאר בלי הואל בשאסור לעלמ אסור בם גם בהאיסר בלי ואין בהבדל בלי
אסור בם ומותר לעלמו עם לאר בלי אבל באות אמלו נשלם והבדל אסור לעלמו עם לאר בלי
כי לתמה בבו בסי שה ולפשר הואל ומותר ומה בבלה אר בתמס בבדל בלי לא
שה בם אלאבדל בלי מאור על בות לבה ומלי לעם בשאר ובאות בבדי בלי שה
באי אמלבה בלי לפשר הואל בלם לפלי בעאי בלאור ומאי בבאו בפלגי מסבב אמלבה
בלי נקבי פלגי בלבה עלמ אבל בלמלבה בלי מאור מוב ובלה מלך בבבא פלגי בלמלבו
לבה פלגי ובלבה בסבב ובבבלאור בלי בעלמ בבבמבו ובלה בעבנו מבקר לאי פלגי בין
לבב לאלבה בבלבן אמרבו בבלי לפבלבבין ובלל בבלאם פלגי בלבה אם בלבו לבה ובלבו פבל
לה בבאות אבלי בלאלבה בלאור ומה בבלה אר בתמס בלי לפי לאמן אר בבאל ולם יתות
בלי נלמות ומותבה אבר אר בלבלה בבלבלה אבלו לבלבל אינם מובלו ובאובב בבי אבלבלבים
מבינים ומתבנן לאבה בתמומבר ובקבות אחרי לבבר בבי בתמס אבל אם אלבה בנבה
מבי ואבה לבל מלמן לאמרות הבלמה כי לבלב בשבבה לאבבים בבמות מבר מים
אחר ואם טרות אבבלם לבלמה חבבה לבבות בתמרות אלה ובבה אסור ובל ירבלו בבבה מים
לה הבאבן לבלמם בבלבן לאמן בבל יפי בבלב לאלבבלב
אחרי כשבו לבלבי אלה יבין אלה חבבים ובמה לבבבין בבלבה לאלה אסמן אבבה לבלב
ומבאון בלה בסי בב לבב בלבב בבמות ובמות בבסבב לבה ומבלבלב אר לבלבה בבבות בבמות לבה
אלבלבה לבבבלבן לבבבלבן בבלבלבן לבבבלבן בבלבלבן לבבבלבן בבל

[illegible]

[illegible] שאלה [illegible] ולדה עכו"ם [illegible] לידה [illegible]
של הולד הנשמע שעדיין לא איתן [illegible] והמעלה היתה שייך על כך אם הולך היתה
עריאה [illegible] ושאל השואל אם שם אדם בשמו אם יש לקרוא הנולד על שם אבן נפר
שמו ריש - והשיבו לו דבר ווודאי שאלה כהונה הוא הואל שבכל נכתב הדם בשר
בחיי [illegible] בשמה ושם הנולד ומסיפן הדבר שפיר היאך לקרוא הנולד לו ינדתם ומנהגם
דבר ומלתם הלוחות [illegible] ברוחתו לפי הרגלין בעל אותיות אלהמד עובדי
נרון מתחלפים ובן אותיות בכל מובדו איך מתחלפים יחד שהמו שמעתי אחר
ובן לפי הנסתר ת תמורת ן על אלף ובן ת תמורת ן על אמצע
והשם של בריאה הוא בראשון שם בנוי אדם בדם כי שם של בדם הוא
עיקר שם של [illegible] והבנוי שבדם הוא בריאה והיינו נשמה. לקרוא
אותה נקבה הלל ביקרתו היינו שם של בקרה שאיתה בקרא [illegible]
שהיתה עריאה בקרה ביקרתו ובשם הלו היינו שם של אדם כי אין שם
של בדם והיינו נלו שם כלב הנפש שנ שמות הלל ובן נראה. ובן
נתקרא אדם ינקן בשמקה בלבד הלו הוא שאיתה בספר לשם הקדוש כמו
שבקש היינו נב נראה בשמה בלבד אסור בלשמה בסרהסיר ומינקש
בקבר ולא מתקן לתקנות [illegible] ... שיעיר כן הוא בלשמקדש זה יורש בדרך
אומר בתפרת ולתורה בנעדם הם [illegible] אלה בם

[illegible] הדם אלו [illegible] עריאות [illegible] בדם בדמה איתה [illegible]
לבדם והנה איתריה בדם ולא עריאות עריאות שהה בשם חול ונם לא בקדש ינקבע
איתה לדבה היתה כוונת הדם בדם ישראל שבה [illegible] הדבר עריאות הנה בלם אשר
שהיתה עריאות עלה ונם הדלה עבדה [illegible] בדבר חלה שהיה שה פעמי אותיות
בדם בהוא שם הבדם הם בנדם אשר שלא בדמה אין לאו - והלבדם לאמר הבדם
שבהנקשאלו כי בדמה בנדם הדם הדם בלשה אין הוא שנעשה התשמן חלן שיבם
ונם ינקבו תנות נעשה הדם אם יתבור שם הנחתם בעולם העליון כמו שנתנים בדבר ידים
ובכל לקט בדמה בלשון ובן בלבול בזה תנות נעשה הדם ודם הוחיה לשם לקרות
שם הבדם הנעלה היינו אות [illegible] שלם אשה ונם שם של הדם הדק נדרש לשם
הדם של הנשמה שהיתה עריאות הלה [illegible] ובן הדם עריאות בלשה יורש בדרך

אם עריאות בלשה [illegible]
שהיתה עריאות הלה

[illegible] היינו בדבר

[illegible]

[illegible]

[illegible]

לפי שאינו בלבה לו מעלה ולו אורך כל זמן שבראו חבירו עד שיכנס עליו לאלבה ולכוורה לפי ביצוע
לוסברתא אבל עדיין עלה לו בלאו סבתא לקיבם בעינן לבה עבדיו חבר הלכך בלבה בעינם אחר
אינם מעכבין הלבה אבל בלבה בגדיהם הוא וכיון בלאלבה עד שיצא הוא אבל בלאלבה הוי עבדיו חבר אבל
בלבה ועבדיו אינם חבר לקיבם בין לבה ובין לבה בעינם אחר ראוי וכיון פליגי בלקיבם
ואל שיכנס שבלבה בעינם אחר אינם חובר ואל הוי בלאלבה הבי עד שעבדיו חבר הוי
לאוקמיך לחולין פסיק ויסתם דהוי אפי' בלבה אין בגדיק לחבר ודרוש ובדיק בדרכי תיקון
לפנים אבל אם אבנתם שבדרכתם שבלאו ביאור בדבריהם שבהול ולפי הלך לאו שעבר שבהול
ולא כלל ובדי ובחוץ הפלולה לו בעבדיהם כשבעבד לו לפנים לקיבם הוא לו שעבר שבהול
אותם שעבר באלבה ובשיק הוא לחייב עליהם בלבה ובעינם בהתם אינו לפנים לפשוט אינו
אינו הוא לבה בלבה לכיבוי ובשולי ובשולי בלבה בעבד הבעלים אינו לפנים לבה
ובפלתא לבה לאותם פעם אחת הוא לפנים הוא אותם פעם אחת אבל לאינו בדרכים
הוא ואין בגדיהם בעבד אינו אחת בדרכם בפנים לאו בלבה ואם אחת
לאו בלבה ואם בלבה ולא ובינם אחת בדבר הבינם לאו בלבה ואם אחת
בלבה ואם אבל ובם לבדם בדרכי שני אפי' בלבה אלא הוי אחת בינם לאו
אבל אם לו שיבאו אחת ובלו לבה ואם אבל בלבה ואם באלה לאינה ואם כל
יכיון לבדם הדשה בלבה כתבה עליה הכי בלאו חלב אחת אבל בלבה לפני אלא
ואם עבדיו טפורה הוא אחר סמוך ואם באו לאינה ואם כל אבל הטבורה ובינם הטבורה עליה אפי' בלבה
הוי אחת ואבל שפיר לבלבה בדברי לאינה ואם כל אבל ובלום פעם ואינו
בדברי בדבר אפי' לבדם ובדרכם לאו אחת אפי' בלבה ואם ולאו בדרך אלא
לבלבה אבל בלבה ולבלבה אינו אחת ובין אחת לבלבה ואם ולאו בדרך אלא
וחבורה בדבר ולבלבה אינו אחת בדרכם ובלבה אינו אחת לבלבה ובלבה אינו אחת
בדבר אינו אחת ובלבה אינו אחת בדרכם ובלבה אינו אחת בדרכם ובלבה אינו אחת

מעבדם לבד ובלבלתם לבד
לבלבה אינם לבלבה לבלבה

שאלה אחרת אשר נשאלתי מר יחזקאל ז"ל ישראל קו אנחנו נמצאים עליו שנתקבל לפרנסת
אשר בקהל. איש המקום ושופלה ולבו מקפיד ונשם לשאול אשה עקרה ומליה שאחר שיברך בת לבחור
אחר ובקשו נבעל הדבר איש לבחור החתן ההוא את אחר שהיה בת ונם עתה יש לו ילד שנהרג בלחמה
שרצה שיהיה בלשרת הקהל בלשרת הקהל ובטחון אז לבחן ניחוש על הנולד כמו בקבלת
אשתשמוזל בסי' קנ"ו ושאר הלכות יעש והשבתי לשואל. רבי לפי ענות הקהל בזכות
על תקנתי הוא רבי נשה עלי עד שאחר היום יהיה התנאי ותנאי פה ולא יבא בלשרת כיאה
עד הפשיטה ומבארת הרופאים ורפואה הרבים כמו שהבינו הטור ורב ריסה שהוא הבינה
אם יש אחר נורם נחוש לפטור אמת בלא בחלה ולא שאר חלבה אחרת שהיה בעלון
הלי שם עבה כמו הדא שם אם יש לו לא עד כה הנו הרבים כמו הדבר שיבא
בלא על שנהרגו מפרסים בהבדי ומאחרי סטורה האלה הדאת מחלבה ושאר ובן
מבאות אחר אחר בתלוקת שאנו אוכל אפורל בשאר בדרם בלא ליאמר ונם יש לו
שנהרגו יפסל אל לבר לא שהנם אכל בשנהם מפרסים בהבדי ומין כדרך בלא לחלבה.
ולא שאר קבל שאלה לפה בתלוקת שאנו אוכל והלבקת הנאוס אך לחלב שהבו בלי
יבוא אל אחר נשאר ואחר ויופא לו בלא מפרסים אחרים לא אחר בלי
בשאר הדרם והיום נבעל הדבר ועל לפרם הבינו נעבדם לו שבתם לו בחתן שאר בטחון
ויבחרה בל הסיפור המעלה היום נבעל הדבר עם בלשרת נשואין ובטחון לו שאם יש
אז יבא יום תשע אחר נשואין שהיום חתן אל אבי אל לחלות בל אשר לו ויתבקה
בקנית עד שהבדר הדבר אחר העברת שלחת לה אם חלו חלבה יעינין בקנלת
לה בלא אלה בלא לה יהיה בדרך אשר בחרת הקהלה בלא

שאלה לאשר בקשרים אחר בבית לפס בלא שבאתו לו לאת עדיין שלא התפלל עדיין הוא עתה אכל הבה אחר יב' אחר
בלא של ערב שהבה יעבין הבחרת בלי אשרה בלשרי לאר ערב ולכה לספר תורה ושאל הלחלה אם שאחר עיב
לספר שנתם נורם הלחלה הראל שלא התפלל הוא עכשו עדיין הבינו - והלבתי לשואל הבה שה
שבעתם ונטלם כמו שהורה מלבי הראל בתשובה בסי' נו בדעבד אין לחוש ואם הבינו בדעבד מלבד
כשיטת הרבינו עבד אל שאר ומתחלת הפסק אחר בדרש עש ואם בעבי שבדקו אחרים שהתפלל ונעבדו אחר הבה בדעבד
בדעבד שאחר ולא מלבדה בתפלה הבה ומלבד בעבי שהתפלל כל יום ויום ובאים נעבדם אחר הבה בדעבד כשיטת שאר
ואם נשה בבית הרבינו ומלבד בתפלה ברבעת והלבם כמו הבינו הבינו בלבל ואם לעשות שבעה שהתפלל אם
אינם שהתפלל עדיין יחלוק לו ולא ההוא לומר כמו שאחרים בסי' שלה בסופו בלה עש ואם לא בעה הדם
בשתלן בלבלה שהוא בן מנין ותפבר יום שלאחרים ואינם עכשו של לא ולבן לעשות בלבלה
לא חלוק שם לא אל אל - אם כי לא התפלל עדיין חלוק לו יעש ומה בלבלה לא בלבלה
מנין יום שלאחרים בבוקר לא הבלו בו הבדלה בלבלה בלבלה בלבלה בלבלה בלבלה בלבלה
אם הוא לא התפלל עדיין אחרים לא הבינו בלבלה בלבלה בלבלה בלבלה בלבלה בלבלה
ולבן לספר בן בפה הוא ושבבן בלי יותר ואחר שלאחרים לבלבלה ומלבד בהבלבלה בלבלה בלבלה בלבלה
שלחתן שלא יהיו עבדה בלבל אל ומלבד בלבל שאחר הפסק בלבלה שבעבה אחר בלבלה
עדיין אם הוא עדיין לא התפלל - אין עבדה אחר שהתפלל ונם כמו הבינו בלבלה לספר ונם
מנהה בדרך ובמה שבלבל אל הפסק בלבלה אחר בלבלה בלבלה בלבלה בלבלה בלבלה בלבלה
בדרך אשר בלבלה בלבלה ואחר בלבלה בלבלה בלבלה בלבלה בלבלה בלבלה בלבלה בלבלה
בלבלה בלבלה בלבלה בלבלה בלבלה בלבלה בלבלה בלבלה בלבלה בלבלה בלבלה בלבלה

בשלמא יש מי שקבל ומברה שמחוקה אינם בנים ומושל ביבה - כגון הולך לשון אינם
בנים ומושל ביבה ס כשמלה ולשון מושל שה כסוף מקרא חלה שהרי אינו לכתב
ה כשמלה אינם אולמר בתשקרי חלה שהרי אינו כשמחה ביבך שמלה לאור ביבך
שמלה והרי חלה עכל ולכאורה משמה לשון הגמ' ובכך פירוש הייתי רשב
מושל שה כסוף מקרא חלה - שהיינו שאומר ה אינו נמי על מושל ועל הספר אינם
שהיו אלמר לכתב אומר ה כשמלה אינם אולמר בתשקרי חלה שהיינו אלמר לכתב ה לספר
אינם אולמר אומר שה ופשוט לה ואם עמה ה ספר אינם והיינו חלה - שהרי אינו
בתחלה ביבך שמלה שהיינו מושל נאמר ביבך לה והרי הדר חלה שהיינו
הה ולה הדר ספר אינם ולכך אינם אינם ומושל ומין
והרי אולמר אינם בתחלה פ' נמה ומבאתם בכתב בלשון אינם פ' מקרא
שמלה לה אי אפשר בכל ושלש ומושל והיינו חלה בשלומה הה לשון מושל היינו חלה נוסח
אינם והה בשלומה היינו מושל אינם

אינו אלמר אלמר

ובאלה לאשר בלשון שמבני הקדוש אלמר בקדש כמו שמרה או פיגול - - - כבה
הם לפי שחיטה חולין. ברגל שמרים לשם בקדש אלמר אלמר אל שמלה עבה שם ובלעדי לו שם לבם
שמקרים הבשר ואם נמצא בה פגול טריפה - ונם בפי' עה כתב אם ישקיבו לו כלבה ואם לאו
ונם אין לך לעלה כך לפי מה שכתבו האחרונים בשלקבה ס. לב בשלב ושר מי שקבה בשלמה לם חלש
אלו מה שנעבר בשם ונם הה לשנעבר בשם חלש - והוא בכתב בפי' נגלה ובשמיעה אל לו שאלה
הייה על נבה אחר הרש שאין מבה לשמלו - הבשר על נבה ושם לה שיעור והיינו ב כתב מי
הרמב"ם ובקבטר עם אין לו בשאלה שטריפה - אלא בפגול כמה הוי שמל בדרי באונס נגל לומר בלא
שטריפה - ואלא שיש לומר בלא עבינו שמל מאין ושיעורה בשלמה בדר הוי מנקה אונס עליהם
של שמל ואם לומר לו הוא מה בשלמה לה בשלמה נפה שמלה שמחל בלעדי טריפה אין ואלא שטרף בשמל עבמו
אין נגל לומר בשלמה הבשר הרמב"ם בעולם האונס אל לעלה בחור באונס אלא הם שהי מעט לבה שמה לדרי באונס
אפשר כמה הוי ב ומחמת בדרי באונס בדלה -

והנם שבאמת בנבה הבה בשם מהרי אולין אם נבפלה האונס ושלה שמלא כעיקר בשרה ונגם בנבה הנשמה הל
סתם אלא שלמה בשמה אונס שיהם בבשרה ואלא שבלעדי אונס נמי אין ברמב"ם לבד ולא גם כן בדינא נמי
הבשר הומל שיש לו שולא בשרה - ועוד אם מנגה בנמה עליה הבשרה מהבדר. והיינו כמו נגל באונס אחת
ודאי כשר הוא - הנגם אם נמצא בחור ובמו נמצא לו נמצא אונס עליהם בן אם הייתה ומו טריפה שאל אל
הבתלן לעלה שיש לו שיעור האונס בלעדי הפגול ונגם בנמה מחמת ובשר הומל בהבי בדרי באונס
ובו. ב שיעורי אונס בנמה הבלול שהבשלון בלא הם מנמה ובשר הומל בהבי בדרי באונס

שישאלה אל לאות פה ע"ל וויטרלהיים ביל"ל אם יש לחתן כל שנה תקדש אלה הנעי
הכפיר ועלה יין כשר עד יהבו אפה חוך בלשון וכא האבי והבנה לפס שלא נעלה ביין
הכפיר כדינא ושאתה ובלתה ותקרתה הטיבה והנה אשת נבון הדבר זה פולל כבר ותבקש
כולם כאחר וזה היה שנת הנני לחתוך החרבה בסכין ולעלות אחריה בעבר לאחר
שנעקדו בלילו ובקריאה פעם ראשון ושם וזה היה שנת הנבי לפ"ז לו להקביה ולחתן החרב
והנעם לחוך הבי מעיקרא וזה היה שנת לעכים לחתן החרבה לאחר הלילו נשא וראולם ותיחוך
כיד הדבים אמל להקביה ולרות על החרבה ונבי הדריכ בנבי וכך אלה לל יכנס כאחר
כל הכפיר נאור ועלה יין הרבה יותר אלים אחרת הי נבול אי לאחר לבשר ואלתאם
פעה תרא אל זה ובכן זה בדין אי נבול שהיא הכסה ארנקה נבול - ואחר הענין בא
לדין כמו שהיה מל הבשים איך לא לי תחון על הכסף ותן לה כשר אלה אלו
פלא כל בל בשיחה הדין ואשרתי אחכמה והיא מקבלה אמש - ואמפל ואבחה היתה לין
הכלו ונם תדרוכה הי הלו בחוך הי לה אחר - והנה אתה כסי לקבלה כי סעי
לו מאמש נראה הי לאסר בעבל בבים אלהחתל לאוך בהיות אל נאוך על הנבי בעבדו ואחסנים
החרבה ונבל והי לבדו נאוך אמש אל לבך חתמל ובאמר כל זה יבנה אפי לו נעבר אלו
בחרבה ובל אם יש בל אחר עם להטפה על נאנו לבד יש לאסור בנבי אות בבים ואבי
לדין אל כל אלו על הנבי הבאל שאלא כלי נבי ר בנבי והא בבחק בסי לקה סעי ב עכים
שבך וכל ואם ולאמל אפי לו טרינות אחרי אפי לחתולה הי הם אחרי בבך הי
לאחרון אל הנבי שהי לבנה אלו אפי לו טרינות שעשה חל נבי בקרוב ובלו לאכה
אכל אם הבכים אחרה אכל אלו לחוך הנבי שבאה בלו על הנבי ולא אפלר בעבל אחר ואחר
עליה ואמלקה אלא נבי בחרבה נבי לבך אסור לחתולה אך הלאל יש כאה סמנ
תרא אלאלו אל לו נאוך הי אחר הנבי ונם הגל נאוך הי בלאה לו נבל אלו כלל הנבי
ולו בחרבה ונם אין כאלאכה אלא בכוונה - ונם על אה אפי לו טרינות לבבר הבחרבה
ואחר כלל והאלה כאה הפסק בלאלו לת כל אפלה לחתל אחר בל הי הוריה לבם ולרות לל
נתי ונתי לבם שלה הדבר אלו נה כי אחרי אינם יונבי אחרי אחר בחרבה

שנתקיים בו בקיומו ובקיום הנבואה המתקיים בו. אל נא ונא תבא בריתי
לזיתו ועל תכיון ותקיום הנבואה המתקיים בו. אל נא ונא תבא בריתי
מקום נאות הי"ש ואז יחו עוד בה הי"ש ולעולם תמיד שלש כלי
בגופיה זה עצם זה ולא יוכל איש אחר ויחת תה שהל ויכתוב עליו
הי"ש והשאר אותו ויהי כמו שהשליך איזה כמו שהביאו
בשרי בורות בקבר סי' ל' מעלה כה לפש רבי שאירו שם רותחי על הרגלות
ונתעוררו בשמחה והורה בשירו אינו מקבל אלא בשיר לבה והואל ואיסור בפש
עבמו ביו"ש ארבע לעזרת ונמ לו דבר חלוק הדבקה לפש אורתי ולפי אחה
שהיו שרון והשאר אותו עש ובפסיל בשרי בורות שהביאו פאו שחט רבים
ידרון הרבה הרגלות וכרן ד"ל אז וזר וכאחרונים כרן ושבו פעמה הסכ"ל
הורה לב הואל שהרגלות בנדר אינם ראוי להדבקה ולא סם שיעלה אז שהן
והשאר אותו עש ונתב ונה הדרך ונהקלאר אמרו ואלה עדין ביו"ש
עה האופל
עם פשיטא שאותו בלאה לה חרם דרך אחר בחרות הקלה כן

ועל הנשרי הסמיו לעבר בנתיב פסלים הם הרעעה חשלה יאמר
כמו שאיתיה בלשון מלכים עבחמל נסל הכל אלום נגד לעדם אחר ולה חדיש
בדרך אומרת הקל מלה כן — ואלה

מלה בחור לבאר אומרים והיה לה שם בשם מבקלה הראשון שנקרא על שם מלכותם יעקם בשם
הקלה ולמה עוד בשם והיה נוסף שאות הבשם על מלכותו בעלה יעקם ולבה עוד בשם ומו
אלהו על שם רומה מאוד רבה ונקרא לבמ על לשם מבקיו נים ולאלה מי נודע בנוסח כלם
עוד בשם ובנוסחים בעקבתם מלכותם הראשון לשמה נוחתי מלכה שלה בראלה
הבשם בשם אבל לא מבעוה אבה אבי נים מאוד ואינם בשם בשם על
כי ויהלו בנים ובנים ומיד לאמר מלה והיה בנים כל מלכה אומר הוא
לה אמשם וגם לאלהים בנים אלה בנים כל מלכתם אומר ונמ כי לפי עצה שלה
שהם תבו השנות שנקרא בנים אלה בנים כל מלכתם אומר ונמ כי לפי עצה שלה
ולה על מלכתם וקבלו אלהים אל אלה ישראל עוד נתבאר בקבר אלה
נמלה הרח ט בעמ' ... ובעיקר אל ...

הה כשהיו בני ישראל נכנסים פה ארץ וויינקשטיים שכתבתם הנגזל העפורים שבורר
ויפלו העם שם ביינפרעלך ביי ראי

שיטרא בריטא עלמא נשיטא, לחסירי, ופריטא טנא תקיבא, פלגא חריפא, ביריה שבעולה
עריבא, לקל אולפא חרבו שלופא הה שארי אולפא, לן ויבר בעוקמא על הלבה, שאלני ישא ברם כבוה
שוברי ויפלו שם יאיר לנפה, לבלתם ירת שמע עת - - - - - - - - - -

באתם בקדרה לרום כבר עד השאלה אשר נשאלה לפם אשתם אחתם האומללה כעצל שנם ויותר שבאה לה
סיבה שאתה השבירה בנפה הנקראת בנשי, גלא בעי פאר פאל ועבדם ישלה עיתם שונות
לפעמי ראתם בכל מל ומשם בכל שעה מבוס ויחה סרוחה שבב שנם תשר ולא הרגשה שום כאבב בשעת
הביבות ויחה ובשה קהתריפות הרשי השלוחי על נופה כשבב שנם שעושה משם חבורה בנפה שבחון
על מנים שבב עם שנרם שקשה לה הסבה הלל יבאות שנם תשיב הפלום הבלל בהיום נרם וסתם ויחה
וסתם אבל לא בשעת וסתם כי בשעת וסתם לא ראתם כלום עליחה הבלל כלל היתה בשמל וסתם הכל
אחם ביותר: אך עתם באותם כלום הבלל בתעריכה אחם: גם לא היתם לה שנרם לבן וסת
לבלע רק לפעמי לא שבעת ולפעמי יותר מה שבעת, וכל עוסקת בשאי לפעמי כי שבעת
ועתם בשמל שבאה לה סבה הלל היתם יבאות השבירה חוץ לנפה משל והתבירה לנפה לא שבעת
ולאלה בשבת כשהפעמי ולא שבאה אחם בכל בבחינתם רק בשנם לשעות ולמים אבל עתם
שהיתי כי הישי שבאה גם בבחינתם אל הבתי: וגם כשבנתם נבעת בשנם וכל כשיושבת
ועשתה בכ שנם יותר שונב כאולו אחנה נתנה לשנתם: ולא הרגשה כלום מפרשחות שנוה, וכל
לא הרגשת לעולם מפרשחות שנוה אפי בשעת וסתם ושנרם לן: ועתם כשנראה לה שבבי שמל וסתם
הלך יותר ויותר שנם ואותם גם בא בלא תעריכה ויהה רק אבום ביותר שב הבמל משך לפעמי בי
ג ישי כדרך לה הנשים וסתה וכל לפעמי שהפסן הלא בנשי, המלה כי עוד גם בשור שבב
שנם, גם שבאה עתם לפעמי בבחינתם כמו ברטי בלשל שלפני לנו: ועתם ונא
לה כבר כשבנתם ונבעת ביוחד נופה גם על הבתי בלה סבל: ואין לה עתם שום בנינת
ואינה יכולת שום התחיל ושום הפסון רשה וכשתבין שבעת לל פקם עד שנתם, גם ברם עתה
לבבי גם בעת עשיית דרכה שבבת הרגיבה תרגל השאלה:

והנה בנבולה שראי עבדי דבר לבשר ולאיסור ואפתח בהתחה ראשון שה שכתב בין סי
נפה לבמל שהחשבתם בבנת המבול שלה שהרה אלוקם הם כתשבם בו מאמל ובחינם ובאי שנעלם
עוזה ושחשב עתם הינא - ולבה בין וסת יוסת טבוה: ולשב שהיתם על הבה אפי בשעת וסתם טבוה
אלא אסרה תחה אלא כשהעזור נשאר בעזוה עת: ולשבבריכי בבינה בשעת שלה וגם כאלבינה
עבשה ושבאה טבוה אחר שלתם וכל עשה רבינ שעשי מעשה וכ: וגם פעמים אחה ושחשבם
שלו בעזות שנים שהרם יבאי שמע בבינה - - - - - - - - - - - -

אך

[illegible]

אך יש לדקדק לדעת הרמב"ם ז"ל היאך [illegible] אין בטבילה
כו' ולכן שמעון רובו כשיש לה נסת הגדול בטבעה ושלו בטבעה ונסת הגדול אינו בטבעה
אפילו טבולה בארבע לגרות שעולם עדיין ובכל זאת אין לה נסת הגדול ונם לא היה לה עדים לכן נסת הגדול
ונם אין לה כתב כתובה נאמנת שבעלה שבחזקת עדות ונם לא הגיע לבגרות היתה
עם שכתב הרשב"ם ז"ל שהחזקה בביה"ד בחזקת שלא טבולה כלל ואז אמנם בביה"ד בחזקת הגדול
ומאחר הגדול ונם לדברי הרשב"ם היאוי לבעלה בבבא ובראיה שנעדר עדות ומחמת עדים היא ולכן
היא טהורה. עכ"ל. אבל יש לפקפק הי' נתפס בית הדין ומיתה בעסכתה בה דלא אמר עכ"ל
הנשים שמאמינות בבבא הי' נתפס בלי בית הדין לתת שם עד בלי הטעם ובלי הטעם עדים
לפסול בעתה הנני עדים בישא ולא נמצאו לנו עד עדים בישא הוי בבא ונם הקרוב עדים
ברור להיות עד עדים בישא כמבואר בלי ספק ואם אמנם יבא בעדים בבבא ובעדים
שהם בבבא והיינו בלי נעדר שעדים ועדים בבבא: אבל לאותן שם עד בלי הטעם ובלי
הטעם לפסול לגמרי בעדים בישא הוי בבא: ומן לפי"ז שם בשתלן בלי אדם בעמם ולאדם
בדולנטים ואלו לא הוי עדים בישא בהיינו שהשמש בשם בבא ולשם זה יכולה לקרוא את עדותה
לפסול מבבא ואלו אפשר עדים בבא בעדים בבבא הוא ולא הוי בינו בעדים
בבית הדין: אבל יש ראיה בעד עדים בישא הוי בבא בראה בעדים בישא הוא לפסולה יכול
מאריכת בדברי הרמב"ם בפרק ראשון כתב בדברי ראשון ולא עד עדים שהשמש בשם נעדר רק על ראשו
בדרך שהוא עד העדר והלא אין אשה שמאה אלא בבבא ועדים בישא לא בבא הוא והיאך שמאה
בנעדר על ראשו אדעת עדים בישא הוי בבא ולפסול שמאה בנעדר על ראשו ודוק: ונוסף על זה
בשלמות לא נמצאו אלא לשמא אמרו כי היכא דשלגי בעדים עדותה שמא נמי אל שהראל
לבעלה אפילו בעדים בישא כלל אמרו טהרה לבעלה בבא הוא והיינו שכתב שי שלמתא בעדים
בעדים שמשמען בבבא ולא נמצאו שמאין בבבא אלא אם אמרו אל לבעלה
טהורה היא שם ודוק

אך כאמת עדים וכל
אם אמרתם בבי"ד שאין בם זה בא עדות ותהיה אשה לאחר מ"ש יש ל. בראות עדים וכל
שם יעקב בלי ספק אינו בפי מ"ש בעדים היינו בעדה או בפני אל עדות עבדה שהם
חולה או אינו חולה שאינו בבאים שהוא העדות עבדה שבני הם שלא בעדים זה הוי רם
נגד שמש בל החמרי הבאים עדות הוי רם נגד אל שה שבא אבשר עבדת ע"י פנקי או
בעדה והיבא ראיה החולה בכיו שתשובת שוהרה בבבא ושתשובת שוהרה שואל בלא שם:
ובעדת כיון בעדה חשבון כשר לשון רבים בשמעון הרבה והיינו ע"י פנקי וחברו בשמו
החשבון על העדות שאלה כיון האם לבית הדין שזה שה ע"י רפואת נשר האם בל. שם
חבורה ולפי אין לטהרה אותו אשה לפי הבנת השובת הנ"ל ועל זה אשה לשון נעדר
האשה לא אמר שפיר וכל נפשות אחרי בעדות עבדה שני יראה באשה שיש לה שם
שם בבאים עבדה או בבשרה שחשב עבדה בשמה: ונם בבבא בל הנ"ל לבעל

הבבא

היכחה אמרתם עדה הי' בבבא
השובה בלי ומפי שבינה
בשר עדים בישא הוי בבבא

הפך טמאה המלה בעניין בריא וכן לתשובת אבי שמואל כל אמן לעיר המשא ושו טבורה בולשה בלשון
כי הנה פסון מעלב שראת כל נשן שבחשבתי בקפת טבורה היא רן בחילון בשפה אלשו ראפ׳ בלעת
וסת טבורה הואל באין ברך בנשי׳ לראות כך ומלשה על הטו אלשון שחשת שת ברכתב הרשו היינ
פי׳ בלעל קפו רוקו בלעת וסת׳ וכתב אליבי באשת לפי לשון הטור ורבינו יחיא יותר ראשון
כטו ראפ׳ בלעת וסת טבורה באין ברך ראי׳ בכתב ומסין בלשאלת לשה לבשר הבולשה באת בבולשה
שאין לה וסת כלל כי על הו אלפעלי הבולשה ואי יכלי כביבי עלי לשה לסתוך ולקולו ולוסר שאוחת היא
ואן וסת׳ ולטבורה בנתני בלשכל בה: רן אם בבור לבולשה שבם בה כבי שבאי אן בחשבה שלפ
לבלת טבורה בין לבראי ובין לטב ולא חי׳ שלשלשה הם עבה מעורב בחת׳ הבולשה בלשון וסת
בחבלת: וכן פסן הרשבם בלשונה בלעת וסת׳ שבאה בלבל לאחשבה לעלם ואם בלשונה
בטבורה הבולשה באת שלא בלעת וסת׳ מעלב באיתרע חלת׳ ראפה סבנלת עלה בלשבר.
בשל בהיים בין וסת לוסת ובלשה שראלי ואבריה כביבי עליה שלחוש לאסור ולחוש
שהה שעת וסת׳ היא עלש: ובלב בעניין בריא שלא באיתרע חלת׳ ובינתה שלסתוך
עליה לטבורה בלשאבי בשל בהיים בין וסת לוסת ובלשה שראלי ואי בבי כביבי עליה
שלחוש לאסור ולחוש שהה שעת וסת׳ היא עלש ובפרט אם שמשיך בשה ל׳ ובנים אבראי
בין וסת׳ להחשיר בשלבלת הנולדת יעלה בעל ובלבאי הנולד בעל ראם בלב שלבלת הבלה
בלבלת הבלה שחשיר: אך לבאורה שלחלן בשלבלת הבלה אייבי שלא חשבה אלא בבלים
בלבר שלם ובבינת הבלר הבינה לה בראבי ענפה אתם והבי שהבה בראשי׳ חלבים אלבלים
שבינה אבראשיות עמה ויותר שלהבן בבלר: איך על הבינת שמבאה לפעמי בבלים
שלחבלת לבשר שמש בלבי בבינה בם ולחה תשיר נה ויגה יבל לחלות בשם הבולשה בבלים
ולהבינה

ראי׳ נטת בשלבלת הבל שמסבה נבה בשלבלת בבבי הבלה שבנה אפ׳ בבסן ושמא אביבי אפ׳ כי חיב בשבה שלחלות בבבי אחר בהיים בסמלי שלא שנסה עבבלה לה שלש

תשלבלת הבלה אבי׳ שבבלי הבלה שבנה אבל נבל לחלות יבר בשבה:

ולהגיד לו הלא אמרה לו הלא אמרתי לו שאל לאשה שמה נעשה
בתרועות ובלשון בתרי תרועות באמרינן בגמ' נ"ל שמא אמר רבי נעשה בין אחד
הייב בתרועות תלה בה כמה אישלו מי אסרן בגמרא אלא: וכתי ברוך סבב בלשון
ומה שם הזכרון תלוי אלו בזכרון ובדברי לו ולו בשחור אעפ"ט שהיה שאל אותם
הריעות בדברי לו תלוי אלא בזכרון בסברא יותר ותלוי בשם הבין אנפש
ענמה אפי' בשעה בלא שה שיולדת תלוי אפי' כי חייה השם והוי ספק
ובאם יולד והתלד מתלוי בכבר אחר שנעשה טעינן נפש בלא שה שיולדת
תלוי בשם בין כי: ועוד יש לדון ראוי הכא בשנתם עובדא
דם הנאמן בדורם שבאה לה סבב הנכר בדשמה ליחה תמיד שלו ופתם בדורו
ומעולם לו בבאה הליחה בשעה ופתם ועתם כבר אתם ליחה ומבאות בם עשה יש
לדון בדור בשבבר ליחה עשה שהיא שלא בשעה ופתם כי בשעה ופתם מעולם
לא ראתם ליחה ותשש שמה יש בליחה דם נגה בכל תשרק הנשים שב יקבל הנכר בתשובה הנכר
בלו חייטינן הנאמן ופתם ברבנן מי כמו כתים: עכ"ל נראה לי לשון לעשה ומן שבא שמה
דם נמור ומלא מעשה שנשתנה ב' או ג' ימי שלדעתם ומן ופתם או שראשה ואיבריה בבריאים
אך שעה שהליחה בבעל חבלי אדום יש להשיר על פי הדין אותם ומן לטהר לבעלה ומנעת
אותם ומן בתנך ב' עניי לשה כן נראה לי. והלבם ולא לעשה עד שיסים אחר עשו ועכ"ל יורש
מר רעתם ומי יתן שאעבור שני בבני אלקים חיים ועריכי עלי כי כלו שחשבו
הם עמו והלבם בשות שתנים כלו לו לו אנשים לו ואש פי שלך אשמור וגיים פי ויעבר
אומר כי עתם אם שיכנס בפם שאשם אכל ואהלבם לוסף סיים ועוקר הרים
ויראתם כן אנשי חיל בקטנה הנשמר על בעל עלי הכהן לבשו אשר ישכבון אם הנשים
הבבאות ופי' רשי' שהיה שמעבור בבלבלי ובשמים לטהרם לבעלהן ועונותיהם
יעלם ואמור לבל תאמר ומה ירבה לדרש עמו אוריתה בורקי שרבנן האשה עשרה רובה
לעולם טרחתי עבורה שם והבכי ריעשי ואבבה על תשבתי הרשה בעלה ובשמן בריה
ובה אסיים ואם שנים אם תלון ואמרתם שלום וחיים שאתם כי אם יכפה הנשמה
הטרוב על הרשה ונל הבלבלה עבורה הבכור הנשמ שלה בחיי תשלם בריה

ועיר בשאלה ראוי שמקבל
שבאו הם שחשבה הנכר
בראותו בזה סי' עב
ח' ביאה פהי' הטבעי
וכן לשונם ע"ש ב"ד לו חול
הטחורי' ובשמע בסרב
ומנגב הרם יבאו שמעו יהה
סרוחה מעיפלה ונשלם רחה
אסור בכל הבה שבעולה
בשן אוהה סרוחה שהה
שמע - ואם אין שם ריח רע
הם אז הלחה יבא ברבה
לסיריגין הוי שן הנעי ושלו
עבה בחיבורה שקם הנשי
ואם שרחה ויהה הבה
מעבשה אור הוי שם
ואין לו הנעת עשה נבבא
בבאו שן הנעי אז שם
הטבעה עשה
ואשן הנעי כלל ובלי
הוצרך בשלה שהיה
ואל בשלה נשיפה
ושבירה לבשר ובלי

תשובת הגאונים מהורר יוסף העס בייטרגלייר
ומאלוף

עוד השאלה אשר שלח לו חתנו בעניין הלשה ופתומה וקצר אנכי מאיש וכפתל כי יסור חמור
כזה שהוא איסור כרת נשה על מעשה לבדה בדבר זה להתיר וגם האיסור נשה לבדה כי נשה
בירושלים לישראל והנשה והאשה אשלולה תהי' גלוה וגלוה אין מאכלה עדיין אשר בשם
לו אולי לשתן וחמור בעים כמי אשר יורש אשמי ואל בשמי אשא את שיורש
בדין אמת והם בתשובת מעיל בדבר אל מא הביא בעניין זה ונם האשה שהיתם לה
שבר ונשתם לה והעיל שאינם נראה כמ מבחוץ כמו בראשון והדם אינם שמתם אל
עדיין לו נתפאות שמרגשות עדיין כאבם ואינה יכולה לעמוד את עצמה לאחר ג' ימי
נתם עדיין ראות לפעמי מראה שחור או ירוק עכשיו או כעשבי ולפעמי טיפת דם
מעורב בו ולפעמי חלק אדום ולפעמי כמין טעיות שחורות ואינה נקי ווסתן ביץ
והבא תלוי לה אבוהב ז"ל לפי הדעת המעשה לו נפלאות אם קיים עכשיו ותלוי בה
ולא הם לחלק נגד המור המובאו בגמרא ופוסקי ואינו ראה אין הבין להתרה לקולה ופשטבקי
נראי אם דרכי הטבע שהדם בא מן המורה רפיון הבוא הנפשות בעניין וחולשה בה המחוץ
ולא עדיין מפשט זה איסור דם עדות שהרי מן המורה הוא בא ומעיין אמה הוא והתרה שאינם בהם
כמו נקבה ושיני מראה דם אינם סימנים להתרא ט ומתוכה זה תלה לאיסור מעשה בגוף
כיון המתוכה אינ נוטה לו בעניין זה בעיני הטבע שבמים בקיאה ע' נטים בקיאה ובעיני
לבבה אשה גם בתשובת מהרם לובלין שאלה ביא מעשה בנעלה המור טמא לפי מה שרבה
ותשלם דבר כי בהאמתה הם אים שבעתי הלא אפי' היכי שהאים הוא בעור עבמו
כן שהאים הוא בבשרי בדבר המור שבשרי בשרי המור יש לה בעיה שמובה דם אוב
הוא טהור אל הבא דבר בשעה מור בהבוא מעשה הדש ובאין הסכמת עפל ה
בבית הבחיבון שהאים הוא בעור עבמה אל שהמור הדם עבמו שבבה נעיות הדם
הוא נשתה ונעשה מעור דם הבות והאים אם רואה דם הבה' אל בשעה הפסד
שאות דם הוא דם עדות נמור בעבמו ולהן תשלו הנשה ראה אין חיפה ומתה ומעלה
מהדם ובא ראי הלא כתב לחדש אלו לפרש דבר כי אל אם נבינן בדבר הדשה ומישו אם
שות והוא הטר נעור המור אל שראתם דם הבה' ונם בתשובת ש"ם פין בן הדם בדשה
ונתם לחלן בין יובא דם אי ניתן מחתם הוא דשה אל אם יבא דם עלמתה שאינה ויבה
חולה בדם עבמה שיבא אי דשי העור בדם עבמה אינה טמאה וחלן על תשובת מהרי
הוא כתב בן לחלן אל המרבי שה בין הבלבי ספר סדר לו מעמד בן ואל לשון המרבי
ראם שלה ווסת בשן בקיע שהיו ראה תלה שלו בשעה וסתה בקסתם אפי' אין האים בלו
ומשרינן שהו דם טהור הוא מן הבה' מחמת מיעין תשמיש ולפי סברת שי' מאמי ט"ל טהו
דם טהור הוא מן הבה' ומחמת מיעין תשמיש ומאמי לא כתב שבא מן המור בעבמו
מרמה

[illegible] ונמ ראוי [illegible] עצמה בטיפסרה ומבאה רם עלג מיני
מרמי העמי אמרנ עי מיעיך השמש ונמ ראוי [illegible] בטיפסרה ומבאה רם עלג מיני
טהור בחלונ שבא מהמקר עי מיעיך ובפסרה וכמאמר ל הפוסקי אבלי היכי ראבאה רם עלג מיני
בבדיקה ואמר לה בן נמאל ונמ לטון טלג סב בדרך שהיה מן המקר ומאמרה שלמע האסורה מומאי
ומאמרי לה חלונ שבא מן המקר עצמה מהרמי העוני אמרנ הה שנים טפי אחות שנעמה כמקר
עצמה ונה מן הנמנע שנעמה לפעם בנדי המקר עצמה מהרמי העוני אמרנ הה שנים טפי
אחות ויאמר מקרי שנעמ בטיפסרה כמקר עצמה אלא משמע דמן המקר ל הרמי שבהם אסורים
ומלג לפי סברת מי נשה להתר האשה נאמר באמר מן לה ומסר ל ומאלג שהי לה ומסר בקרע שאינ
דרכה לראות פחות מלג שבעה והי עדנ שבעה דיה בהיאשה שיש לה ומסר בקרע
היא בשלג מי נפל מלג מרך אשה לו מקולות ומנים ואינה מרגשת מעמס הבתולה ומנות ונ
ומסר ונמ לו ירגשת איומס הי מינה בימנה היאל שתראה תמיד אלג שכיבר בשלהנ
אם מרגשת שדם זה יצא מהמקום הבנים מעמקום בטהור אפי בשעת ומסקום כמו שכתב הש
בפי נפב מן דנ ומוס בעמ לו הבנים בבדיו בהשלנ מיני היכי בראיה לה מקום ובעמה בנים
אחר בעמור והיה ירגשת שבאותה מקום מהמקום ראמקום טהורה אפי בשעת ומסקום ומאמי
אלנ לו המשמרה לעולם בהיאם ראמקום פעם אחרת שלו בראהם מאותמקום שמלמע המקום
ובעמה ומשאנ בעמר המקר החול שלמה כל המקר שיבאהם עי בחמרם העוניים
בדרם עצמה אלנ לפעם שיראמס מהמקום ומלאמה שבבר מהרמי העוני בדרם עצמה ולא
תמצאי לעולם ונמ נשה ומסיך אלמה הומל שיבעמה ותראמה לנ שבעמה רמי מעמל
מרוכי ונמ לבעמה מנ בפי נפב מנה שמיכל לטהר אפי בשעת ומסקום מעמה שאמן בדרך ראמה
בכנ מבאמה נכ תרופה לאשה בחמ אנ מפמט בדבי רמא לו מעמנ בדבריו ואי לו מסקום
הומל בראיסה בדמ הומ אמינה אשה מבנמ לטהר בבהמ כל הפוסקי מומאי כמו שהבי כי והרמ
אם חמבות נמקום אל שחמבות מלכות בבמי ומנמה בבשרה מקום טהורה
מעמה בבבי חמבות כנ מומאי בדמן בדרך ראמה בכנ והה מלומר הינו בתראה לחמה
לכנ מעמה מעמלה מעמבה בבמי נכ אנ בדרך ראמה בכנ מנ תמי מהמ בדוק לחמה לבנמ
מעמנה הי יקבל בשר ואל תמנה מלמנ שנ פי נפב מנ אם ראמקום רם בבמס ומהרם
בבנים מלמנ בנמ אם ראמקום רם בבנים ולא מנמה בבשרה בנה בנמ טהורה מאנכ הינ
בחמרה הי מיעמ ומלמה בבמי שהרם מנמה בבשרה בטמאה והה מינמ לה נכ טמאה מנ
אם אנ בדרך ראמה בכנ אם רם מנמה אנ לא והנ מנ מבנמה לשנמ בשר מנ אנ
אנמרמה בלמה הנ הי ומנ בהינ לפרמ בבי רמי בבמ מנה בנ בנ מנה טמאה כלומנ
בבמקום כי מיעמ ולנ פלי פלי בנמ בבמקום טהורה מנמה בלמנ רם מנה הומ ולפלמה בלמנ רם מנה
הומ מנמנ בלמנ הי פלי פלי. אלמנ מנמיעמ ורם מבמנ בטהורה ומאמי בנמ הנמר פלי פלי. נכ
ראמרמנ בלמנ מנמ

ופרי. ומקור אלה הם דברי אמת ואמונה עוד מקרא להתר ואסור שנכתב אצל שמעולם לא הרגישה
האשה ואת בבתחת עורה ונם עתה שהם תאיב בב אמנם לפי הרגשה כלל וכלל לא נמה כדרך להאשה ואת
אלא מראורייתא טהורה בראיות כדאיתא בדיש סי' לא כן אבר בעל טמאה ואינן להחמיר ולומר היכי דאמרתם
גם אמש לא מצינו אלא ואת אלא ארגש בטהורה מראורייתא אך הם ביכו בעשה על
בשה אז על בעיה בבשרי בעסל נבה רק כי אשמע בבדי אפי' אם ראתה הם אמש ולא ארגשה
בטהורה ראיתי שם בעלמו ובהסתות הלך אחר רבם ומעלם אלא ארגשה אפי' אם רוב ימי
הנלה לחמות מה עיקר שם אשמע בהדיא אלא נמי הם אמש אם ראתה לא הרגשה בטהורה
ונם אינן להחמיר ולומר אלאו ארגשי בהרגשה מועטה ולא מרגשי בפרט בנשי מיהל שאינם בקיאם
בהרגשה בהאשה ואת אם היתה רגי אלי ומרגשה בבירור שלא ארגשי אפי' בקצה מועטה ולא
מרגשה שהיכי תשתא לומר להחמיר עלי אלא נתנה תורה לה ומר מרגש מבדא יש לומר בסתמא
לא ארגשי הוא בנשתה אלא ולומר בעורה כי המחנין אלא בותה אפי' מבחוץ בוראה לא ארגשי
כמו הם חומרה שהפי' מן בשם אלא בפי' לבב בטהורה מראורייתא אך שרגשה הם אמש אינו בא
אלא ארגשי ולא מרגשי אלא ולראי הם חומרה שבפי' בעלמה ובן אשמע
מנחת מלפי לה יכר אמר לה האי הם חומרה הוא ומאי נמי שאמר לה הם חומרה הוא אלא מראורייתא
דאמר לה בטהורה מראורייתא ושל לעמלא אם עברה בטהרה והשתא דאמרנו להן מבבא
דמראורייתא טהורה לעמי נבל לסמוך על הן פנים בסוכה הלל כמו שנכתב השל כשה
בעמי כפי לב נבי בעמי שמעון הלל הזקן הבי מרבנן יותר ושלומר בה כמו אי כמה עבים
מן כיתות שנתגלו האור ועלתה בה מים וכלה הזרע שתראה תמה ליחה לבנים בליחה
לבנים אין בדרך הולדה בעצר אלא ולראי מים מים וכלה שהי בעצר נולד כן ליחה לבנים
בליחה אין בדרך לסמוך הבעצר אם לא יתר אם לא ושא ויתן מתחלה עם הרופאים מומחי ונם בלבי סי
קמ"ו בסוף סי' שה כמו בדרך האנור שמשמע הכי דהכי מוקמי כמו מהמים ונם הקרטין יש לדון
בים מים ודם בקטנה הוי ס"ס כמו שהכמו תשל מי מנה מלל הש סבות והוכרח יש לבן
בבירור הדרבנן דב אם לדברי ב"ש ושלת השאלה לדבר אחר מומחה בכפחל כי סוף ובהיא
לו הדרך הנדבר מעמדעהיים שלמה הדבר ונם שמשל נגד בגלי הבור ועלה יבאו ויבאו וזוש הנמל
אפי' סבלא מחריות לחמי ודם שלשה עדי יום הדבר אם יבאו לתשר עוד מדבר אחר בם אם
לבי בשמחת האשה ואת בבעי מעלות בדם חאת בם לחוה יהי' טמאה ושאר ימי יהי'
מתמי לו נגיי ומים בבות להשתמש בבתר בלת מה שבתב אבל בם לא היתה לה מעבם
ולא נסת לבוא בבוא לן שבעה לא בן פלוגתא דר"מ שבבעי הוי כמו נסת לבוא
בבאותה בשל סי' לבו ונם מה שנתב שבבי יש לפקפק הי נמה בית הבינון לא
הבינתי בבדי מה שנתב אבל יש רבי בדר מעום בישה הוי בבת מראמה בנשי וכן נבדי
בם על ראשו בבירור שהוא מן הבעור ולא אינן אשה טמאה אלא בבבת ומעום בישה לחבר
בית הבינון

שאלות לרב המגיד זצ"ל — יוסף חיים נר"ו בר"ר אליעזר פיסרמן

מה בכבוד אדם עניות בישה לו הוי כיון הריגל עבדא כיריעא שרגא זה כמה מעוור ומשורה לעלה
בראם יהא נפשלה ובעלה ויהי רוחה רם בעצמה חשמיש לבחורי ק. שמשלמה ויכנה רם בעצמה
בעילה חדש ונם נראה בדור בלעדי בחום עד כמה עשה לו פנים אפקיתו בחום עד עניות טבשמש
רשע כו ומרי. ומרי מה שיעורא היא וכן מעמד מהראמ"ש ומהרמבם שהביאום תרוייהו ובכ"ש נמצא
העיר אם לו נמצא העיר כן מעשה הוי חשבון בקבה בבית שמש הוי כעיר עצמו ואם יבר העיר
בלבד מעות כביתי אמה הוי בקבה ומה שכתב מהרי וקוטאי הנמשל הל ראה נמ תשלו הבת
מעוכר מהבין לו אולם להבין על כיריי ובנה מבנו ומסיים ועל ביתי מלרגל יהי בברכה ושלום
ותיי. כ"ם אדם הלך יוסף העם ושלום בהבנ

כ"ם שבט תק"ל — תשובה הנמשך אדם מחמת נפשו. הרמ"ל מעמיקשה...

תשובה מהנמשך בעניל אדם בלא מעקשה... על תשו' אבל

שאל ואם המחרש המובלע חדוק ושנגן בשתי מותרר מטה נשי יאלך — — — —

אל יחשבו שמעם מתרש בתשובתם כי כבר עמדתם הרבה ערם לרב גונתם הרבשלמה
ורשמתם ראשי פרקי ולדוק טרדותם עד עתה לא יכלתם להפן בשמי ותמך ימי אתרים
מעשיבה אל נכון ובעה הלא לבן נכון ובטות והאלך ומעם שלבעתם תשבו תרופה
עדן יש להטל תנאי בדבר ותמך ה' ימים אנה שיחל מעל תשובה בבאור אל נכון
ובעה ותעמנם על דרם טלא מעבה ומעני רחיאו ונפת כשל לבאמר הלא הרבל ונאם

ותכיר מילתי בדים גם כמ אחר מעבר בבא ובאון מלך מיון הלהים הבאות
ובכל שמעבטהים שלום ומהלמשל מא כי נמלכה אחלמעפה ונמשם
עמו תרבנו הנלפה אל פה ונם הבאה לו כמשב יבו שבמן על
תשובתם הנלך והבון ובלבי הנלך שגב מסכי עמבי כנלך — — —

בבית ק"ל ל"ט מרחשון תקכ"ד פה קהלת יי"ר ירושלים

השאלה שנשאלת לי מעיר שדך כיל"ל מרחשון תקכ"ד על עסק הבאה שנשחטו ונשבאת נשרה בקרקעות
ונם לאחר שמעה בשר כל כשר שוב עיר שדך בכלל ונם שמעה אותה רוק מי יודע הוכבר הרבה שהיתה הבאה
ובשם ר' שלמה שלמה ז"ל בתשובה ברפתה תקנומה אחת בהפסד הדרך שלא היתה יכולה לעמוד על הגליל
ל"ל שלם שמעה אותה ז"ל. ואחר כמה כמה ימים אחר הרפת שעמדה שם הבאה ורעה
בעיניו שהבאה שלא כיון באמצע מרוכתי ומשה לו נם אותה שהיתה שריפה שריפה
ואחר כמה שלמעה עליתה כמו כ מרבים וכ ראה שלם נם אותה ולאחר הנדר הנ"ל שהבאה הלכ
ז"ל בשרה שלא ר' שלמעה והלך כ מרבים וכרן את הבאה בבית הכנסת וכתב ירתה ולא
ראה שום ריעותא כה ועל זה שחט את הבאה ונתה הבשר לנות לכל שם ונם רבינו
האחרונים על אותה בבאה נתנה נתנים הדרך והשתי אין לבריך בבאה הזאת שבבר נתחלפה
ובשבל כך לא נשאלת לי. הדרך על בבאה הנ"ל ושאל השואל שם דינו של הבשר והכלי שנתבשלו בתוך
שבשר ההיא שכב תרנ"ו השאלה הנ"ל שבבר"ר שלמה הנבר שנשאלת לי.

תרה דיקה סימן ס"ה
סעיף כ' עיט

לשובה הנה בבר כתב כי כיון באמצע בשל מחבתה שריפה ולא והא באיכול נבלה הלשנקו
נבלה אבל נסיון שלא שחטת עיכול כשר עיט ועוד כתב רשי אך לא היאל בזמן אחר בעיקר
באיכול נבלה אבל יש לאסור כל שעוטה דרך שעוד איכול נבלה ובכל זמן אם לא נשעט הדרך איכול
נבלה כשר עיט והנה לפי הרשי שריפה באסור כל שעוטה דרך בחיטים שעוד איכול נבלה ואם נבבה
חיטים בלמה איכול נבלה ושריפה עיט אך יש לבבר להתר היאל שכתב רשי בשומת עשן אם נשלם
סעיף לעיל אמה שחרר ונשר הנשר שריפה וכתב ושרק להתיר בעוף שאין הש"ר. ואם בנבלה הי' הש"
יש להתיר ולא חיטים לעיכול נבלה. אך מה שהביא שלך בשם הסמ"ק אם אצלו שעוט לאחר שחיטה
ואינו ידע אם לאחר שחיטה או קדם שחיטה כשרה בשעה מועטת כגון מוראי לא איכול נבלה תלבה שיבא
שלא חיטים שעוטה בשעת שהיבא לפנו לשחוט עיט. וכתב השך משמע מדבריהם שכתבו ולבה שבא
ושל ראי איכול סכינא אם היתה שעוטה קדם לכן אז לא שריפה והיינו סברתם בשם יבא עיקר
שחיטה שהיתה שעוטה ואם לא בקיעת איכול נבלה ולכן כל עוף שריפה אבל אם לא שבא עיקר
יש להסתפק בלמה לאחר שחיטה עשה שעוטה ובשעה מועטת לא איכול נבלה עיט והנה בבין
בין שני הראיל שבבר כ מרבים הנ"ל בדרך ראיתה קדם שחיטה בכל כתבו ובתורה ולא ראי
בה קדם שחיטה ולפי"ם שריפה כנ"ל אך אמר שהנשר הא סם הוא סכנה אחר שחיטה נשעט
ואחר קדם שחיטה בלמה לא איכול נבלה. וכתב עליו הראיל שאינו שהפך לבבר אחר חסן נעשה
הוי סם שהפך אל אחר נעשה שמה נשעט אחר שחיטה בנבלה שריפה. וכתב השך האפשר
שהיא סם שחמת הסרון בריאה בלא הוי סם עיט ובכל נבל שריפה הוי סם סכנה אחר שחיטה ואחר
קדם שמה לא נעשה נבלה ונם שהפך ואחר נעשה נבלה שאינו נשעט אחר שחיטה כדבריהם השב עיט
ונם בסברת הראיל שהוא סכנה שחמת הסרון בריאה ולכן לא הוי סם ושאר שאם הנם דהוי סם בנוף
אחר וסכנה איסור כל"ל כי לא חיישינן כל"ל שעוטה קשה ואמר לדברי הסמ"ק הנ"ל שיש שעוט לפשט
לאחר שחיטה אבל שפיר הוי סכנה שחמת הסרון בריאה וחיים סם ולפי שריפה שריפה נבלה בבין
שלא ידעינן כל"ל אם שעוט אם לא ואם בדומה שפיר לסם הבסמ"ל בי עיט ב' שבינם סם

ובדומה

בב"ר השאלה ותשובה הלק

ודינו שהבן בה היתה בעוד שספרן מריפה אות שיש ספרן אם היו שנים אז שאני מריפה עוד
אלא אם כן משום התרעלו הוי ספרן מריפה עוד והוי אינו ספרן הראשון אסור מן התורה גם בלא
נודע וכן פסק בדינא אז שם סי' ק' סעיף ב' במקום שהספרן הראשון מתבר יותר מן האחרון מתרן
פסי וכן פסק בדינא אז שם סי' ק' סעיף ב' במקום שהספרן הראשון מתבר יותר מן האחרון מתרן
הלק מאיסור התבשיל אחר ירוץ שיש שם חלב עוד וכן הכא שם לא ירעיל שם איסור בשר
עוברים ולאחריו ושפיר מתרן פסי בשר בחלב וכבר אדרבי שלבלב איכן לא כבן בהבאה
כל כן מאה אותם בפסח פגר והיה בעינו כנשמט כיון באטמא וכ' אברהם שנים אותם
כבן אותה בלילה ובחברתה והוי בריה ביריה עדיף כי גם שיך אותה גם לא כבן
בה בלום אולי ראה אותם - ועוד אינו חדר לה בי חדר אין ריעותה מנפלתה שירעיל שם
אין ריעותה כל כמו שאיתא בב"י נ"ל גם אם עמדו לאחר מעלה ובדרך הולך יפה בלא
אפילו עמדה מעצמה כן שהקדמה שהעמדה אחרי והדרך נשרה אפילו עמדה אינו
כיון בריה שיצא שאינו מעכב בלבד בהמה - וכן כלי נדר שנפלה אפי' לא הדרך אינו
שנדונין עליו עוד וגם כל זה שבנפלה לא מעלה ולא מוריד אם הדרך הולך יפה כמובן
וגם זה כבן בהולך נמה לא כבן בהולך שה עיר בריה והוי הוי בריה עדיף הרבה שכן
וכן פרה אם נשיר נמי בספן טמוטה עוד ונפיל לא זה שיש הפסד מרובה שם ולא
הן טעמי יש הנשר וכן הוריתי שנשר ומותר לכל יפרוש לא כל מעמ ודינו אינו הבא
כי אברהם שנים הבהמה ומעכב על בריתם בהולכתם עשה מעשה רשעה שלא
הבאה ושאל לה כם שאלתם והרוה הירך לחכם מורה הוראה וכבר הוי בינם שיש ענינים
ולענינו אותם כמו שהביאו המעשה שלו השאלה חותם יאיר נמת שענינו אותם יהודי שם מעשה
מעשה בהם אי מעשה עוד איך הוא שלא חקרתם ונתנם שפיר איך פעל וכשה היה הבקר
אומרים לו שיעכב ענינו עד כאן אופן ואז אחר ואחר ושרדל ולפי שכר הפעלה ישלם כמו שכב
כל זה ידוע אותם בלי השאלה חותם אומרים לו יעקב הנוגה בחמרתם שלה ולהראות בדרכו
האמיתית פה הקשה שלה בדרך שכב

לבה כל מי שנטבע תלמיד הרשב"ץ ווייטלפרים

תשובה מאחר שמיתתו בסייף מי יודע כמה זמן שהיתה לו אשה ואחר כמה זמן
לעניות אין לחבר בשותפות בדיבור ידוע לחבור וכתב הסייף בכריך הנייר שעוקר שעירבו יחד והתחילו ואז
שהם שלא יכולו לחבור להקה עד זמן שקבלו כשה בתחילה אכל לא הנשתו ועירבו שמונה יחד אבל בתחילה בריא
של אל נשים שמות בסייף אלו שהם שלא יכולו לחבור לבקה יכן בקשר בעירבו שעות אבל בקשר ואז שהם רק
עיקר התפלה ואשה ואחר עשה לכל הנ"ל שותפות בדיבור אבל אז שהם ויכל לחבור בו: יכן בנדון
בדין עשה
ומכל מה שאמר אחר נדרם הילוך נקיים ויכל עליהם להתבלות הוכיחו בעדות בהכרח: וכן לפי הדבר שלהבאו
שמורה בעצמו כי כי יהודה הנ"ל בקבלם לא היה נשר בדיבור אבל הוא לשמעון כי יהודה הנ"ל לא הלך לו הילוך עליו
ואחר לו בדיבור יסוד יותר שמה לשמעון על תלוי ועכ"ל היה אדם אבל בדיבור שלשותפות:
ושה שלא אחר ראובן שנדרם אבן אחרים כל אחר ישמ' נדרם לזה כשעתם אחרים לא שבור עכיר להיות
בדיאות לא נדרו אלא רשאי ואין עליו אם יום הבדיקות שמות:
ונם שבדיר לפי השעה שרצה כי יהודה הפשוטה עם אל בלעתי אם ולקח ראובן ואל בלעתי אם
אחר בשרבו ואחרים יכל תלוי עתה:
ותלוקה כי שמעון אשתו אבל שוכת שלאת ותלוקה הרלקה מי אולף נם שכתבתם אם הבדיר הזה
שנם לעצמו היה עיונתי אין לחבירו כלום שהרווית שחרה ואולך עד שמעון שלשון אם בלשחבירו
טיען נדרו הנאל שכתב שפריך הבדיר הזה ואי בשורה שאי הזה כריך יותר הבוא הבראה בלב כשאה
אחר שמי: ועיין בבאר מי הרשב"ץ יז עבדים שתשלה עד בסין הכי שם לי תולן עד
נם בשתלקה הרלקה יכן בקשר אבי בחיק אחר של שותפות אבל אין אלם ועשה מ' ופיסון ופסיע לו תלוי ואחר
לעצמי אנשים בלעצמו ואל אם מי בסם אחר בלי ביעות תבקת היבל לעצמו שבלה ופסטה באם הנבא
לתבור עצמו ותבור שרה בסמע שמאן לו תלי בו: וכן בסייף מי נעל נכי תולה הוי שתשלה שחלה נשרה עד
נשרה עד אם נכי תולה הוי שתשלה שחלה נשרה עד
נם שותפות בחושן בכי בלה ונעמי אות שותפות לנשרי הראשון הלכו ובדרכם ושהשעם
שמעון ובטרם הלכו הם ונתנו אלוהים עלינו לא עסקה על הש בלב הל הוא שבבלי שלה הלכו
הם לב לטרחה ועל בלב הל בדרך לשמן שלנו טן לטרחה ומי ראוי שנבראים הנאל ועכ אין שייכן לבנו שם עליהם
יעמן הבקר של כי ראוי בן הל: ושה שמע שעדיין הם שבלות בתה ולקח ראובן תלוי הוא בתחתה נשר
הוא כאו שכתב בסייף מי נעל מי עד בלה ומי נפש בעלים מי שבראו שותף חלק ונפלו יעין בסייף מי נפש
מן לא עד ותבכו כי בכי

ושמחת עמן ושעבר שלבש בכפרי הל הבי אחרון אינדיקט של בש הכפרי שישעת בתחתשם הזאתי
לשמעון ובטרם הל הם ובמיעם שהזאתי הל סתם רעבינו בלהם לבם לא ראובן הנאל שהיא עיקר הבית
שלה יבשו לו הבן הנשו הזאתי לי ראובן הל אם הם בעצמם ומת רעבינו בלהם לבם עצמם ונגב זה בלב כי ראובן
לא יבדום הבין הם ובריך לשלם הם כתבו יבו בלי נעבר שה סם הרבה שיחשן הזאתים הל כבי לבין הזאתי
ופרעין שלהם: ואם אנדרט של הזאתי הל לא נעלה עד שלך יבן יותר בן עלה יום כשו שעונן ראובן הל
אם יהל הבא אם נעלה לזאתי ה' ט עוד חבל בבי הכפרי והם אחר הל בבי הזאתי הזאתי
אחרת שלחם אם לא שתיק לבן כי הנאון לשם שהם שפרי רעבינו בשל בש הכפרי עבר בשבת יבן בלי נעבר
בן אם הם בעצמם יכולם לשלן רעבינו שלהם לבם אם לא שוטל על ראובן הנעמן בהם: אמם לא חבר בלב
נעשה שלח תשל והאמים לא בזה בל לעלם לחזור ולהבר שלח חבל עם בש הכפרי הל אם בסיעה להם לא כאו לעלם
שיהל ישלשה לשבר ראובן בדיק הראובן לעלם שהזאתים בל בשפו והשלות שבלם בלבן ראשון עבר שעונן
אבל אם לא מלה בל שלם תשלן בתבם של הזאתי ואנדרט שלהם לא נעלה בל עלה הל בן עד ולנשמו הבלם עשם
אין שם שבבי בנם הזאתי בכתם ובריך בל פעם לעלם ראובן שהם עבר בתבל יבו בלי. מעבר זה הוי ראוי
שבתב יהם אנדרט נעלה על בל בעם שלשמו הם בל זה נשמה נבר פשרנדיק לבן ובל הל יבו שהם
לשלה בבי הה יבדש בתרתן לשבוט בבן ולהעבר בשתרתם הל שלה בבי

בה. ביה שנשאלו מי כי טריפא אינו מנכס מן מיילהו.

נשאלה שבאו לפני הרבה אחת והיתה לה יתרה כשרפא ראשה בין אונה אחת יעקב לאוזן
ומעלה עד [illegible] ומשו"ל בדרי באונה ואינה נטה. ובה נבא בן בדרי באונה מעל והיה
נב עיניה אחת בוודאי בהיות החרק של העיניה בוודאי הפיך מעט עד האומאו ר"כ הטאלה
והטרפה אותה בדבר עשוי בלבעה הוי תרתי לריעותא אפי' שאינו מכשיר ההיק מעט אבל
חרק העיניה היינו בעוד בלבד ריעותא אחרת נבא אל הכי הואי שאינה ריעותא
אחרת שיש לה יתרה כאשה והוי כמו תרתי לריעותא והוי כמו הדין אם יש סרן בשל
אחרת יתרה בלשון דטריפה עולם תרתי לריעותא אעפ"כ בסרן בלי לבד הואי
דהוי יתרה נמי - ובן אם יש חלון לעטה מחפי דבלי אבל אם בעי נבא טריפה
לגב הואי שיש תרתי לריעותא בלתי מעה חלון לעטה מחפ נמי טריפה ואב אפי'
בעי לבד וחלון לבד מבלי אבה הואי דאותה בבדי טריפה עולם תרתי
לריעותא הר נמי הוי טריפה נמור הואי ודוק הואי שבפוק מעט ויתרה הע תרתי
לריעותא ודוק

ובה נבל לוטר נמי טעמה מפני מה שבל הלוחטין מטריפין יתרה בין אונא לאוזנא
הואי אלו עבר טריפה דאתי בלום מעוים ומבל דטריפה דאתי ולא חיילה בל מאמנם
בל ודרבל דאמרי טעמא אלא יבל החרק לבוין בי אזני ומבל אלא יבל לבוין בראוי
אבל ניהות טעמא ופרבה עמו הואי דאותה בבוי ביטל לה סיבל נמל לו בדאמר
ובן לאוים ויש ניהנין הטריבל בבי הוי נמוכ כי בל מה טלטה מן הוודרא מקום. אלא בדי
דאונה ובן ניהנין בדרי נמי אלו עבל -

ואב מנה מוכח בליט יתרה בין אונו לאוזנא טריפה מבל אם מחלוק היתרה
לעלה לאונה ואב לא תבוין החרק בל הוודרא בראוי בהא הוי חרק בין היתרה לאוזנא
ואם מחלוק היתרה לעטה לאוזנא והוי החרק שפיר אפה טריפה מעולם בהוי יתרה
אלו בדי דאונה כמו שבבר הבאו בל לעטה מעיניה בוודרא הוי אלו בדי דאונה
ולפיר מטריפין מבל בן בל הבל מלה בדבר

תלוי מתחת כיו לפס ראוי לו שיעקדולו והנבא הנה ארבע היה להם אות ומופת להתרשם לבשר הבורא שהיו
ירה עסק בכל מלאכות התרשם בדם בקרבו של הם ומספרי שנות יפרוטם וקבורות שכל מלאכות נפקו מן
אנים ההיה לשמה מלאכה ויהי אחרי מתים לבדו לאותם עדים ואז יהי נבואה הנם אנאתרשל על כל
מלאכות הבאים ונם כבר בדברי הנה ארבע הלל אם יהי שיבי כל מלאכות כלי נבואה לצומפה הלל
כמו מעקרא וכבל נורם שבאו כל מלאכות הלל אז כמו לבית אחר ביתרו ותמה ראובן הם הנאו
שאנו מתרבו עתה ונרם לא כלו מתם ידעתם שלומפה הראשון שמתמא נבחסם בכל מלאכות הלולים
שהיה לה הרוח לב חלים כמו שאנו אל אל עיר הנאל ראשי נמי מטרה כמוה הל לתמל מעבר הנבדה
לם אין אור נטל הבעלים הלן כמו מקבלות ברבו מ מתבקרת אין לו אלו שאינם בראל שאנו בריך לתמלאמי הנל
ומלקב אנבלם ישלם עתה אתה לריך לבוות על המלחלים בהיות אמי הנל יהל נמי הלן אז כמו
אז מאמר ואם לו אין לי עין עינים מעתה לעמוד חל ועד הילך לנו שיתן לתמבקא בינה בה שנים יחבינו
כ שמעתל שתן ונה בא בנות בכ כמו אין לי בותבה בעולה כלל אם מעבר לו בתמבעולה אם אין מעמל לו
אום הלן כלל ולל ונמ אמר ראבן עם אתם ידעתם שאין אום מלחמל מעתם מעבר מלמלה יכל בתמלמוש
אנשים כלל עבדי ומבר הלנו בינתרו לשלמה ובכל שם שבורים כלל כמו לשמה הנה ביום ישמל לנו הנה עבדים
ובכל המומלה ראובן ומעתם בתמלמה הנל ומבל הלן מראובן בשמעתם ובאובן נמן הלן בהלומפה
והנל כן הלו לבל ולו לשום אדם ובאו ובבאו ושמעון בשמעתם [illegible] תזרחה כי מלחמה הנל
הנאל נשמעתם בלשמה ראובן בתמלמה ונם אמרתם אל הלבה אם כלל. אמר הנל אום לו תמרתם
מלומפה הראשון הנל ובבאו מעל הנאל אל אמר ראובן לו שום בכל מעבר לו בתמלמה
סאר נשמעתם ואז תמרתם מי על מלומעל אמר בלפס ביבי לבל הבקר הלו בבל הבתמלמה
מומה הנל אל הנאל שראובן הנל לו הבני לו שם בקר כן שבה אמר מעבר שהבנו לומעל יבל הלבתם
באמר בקומר אל מעבר בלו הלן כי ובאו בלפס מעבר מלמה מולמו בבל בה מעבר הנל
מספרי. ומבר הבינו בשמעתם שלומר באמר הלבו כל יבראו בשמעל ובל מלמעם עם בם
הבספרי הבינו בם בל לבם מבר הנל ובה לו בבמלמל ומבל לבל מלחמה שלומר הנאל
שראובן מבר הבתר והנו מלמה ובבקר עם הנאל בל בבל מלחמה שלומר הנאל
ומלמר מלמעל ומה שהנו נמן בשמעל וראובן מבל מלחמה לו עין מעבם מאמרתם בם נבם לבן
ובבבר לו נמי מבן לו הלן כי כי אם מבל מבל מה שלבי הפן הנאל שלומלמה הנל
מבבר ה ברם ובה מבבר הפרמה. המבת ומנם מבמבל הלן לבו בבנם ובבם ובבם ובמבל ולמבן
שם מומר שבם בספר מומה ומה לו. אם הנו שמבן מבל לבו הנאל שאנו לו בבנים מבבל
מבו ומה לו כי מבבן ה ומבתם מבם הנו מבבמה ומנם לו ומנם מאמרתם לבם נבם לבן
מומה הנל ומה שבל מבן שלה הספרי הנל אנם לו מומתה כי מבם בבמל מבל הלבמבל מבן
בבל מלחמה מה לו שלומה כי אנם לו מבבר מבבמה שלבם בבם ובם אנם לו מבבל לבם בבם הספרי
שבם נבמר לבבל מלחמה שלבם ומבבל ובבמה מומה. שבו מבם הראובן לו מבבל בבמל ומבבל הנל
לו המלומבל ומבה בבו המבו כי הנאל שלבבל מלחמה לו מבבל בבמל מבבל ומבבל הנל
שבבל מלחמה הספרי שלבם המומבבל ובבו לבם לבבל בבמבל ומבבה ובבם לבם בבבם מבבל הנאל
הלבלה הנל והלבה בבמר מלבה תשבם בראש מבר מבבל מבבל

שאלה אחרת בא לפני איזן שרף שנשרף בעיירה של עכום ולא הנעילה [illegible]ירה תחילה רק
נגח בלונגרשנהנים עכום אם לאסור היין שרף הנשרף בתוך העיירה הלו של ע[illegible] בלי הכשיר
והיו הפסד ערובה. היאל דאיתא ביה לגבי סן לה אורבייתי של עכום אסור [illegible] בהנאה כיון
עבדו וכתיב עליו הרשא אעפ שאינו רק ויעה אין הנסך הרי הוא כאיסור עבדו עכו אינו אסרינן דעבדי שם שנשרף עתה זה תורף השאלה —

והנרים עפרה ריש לתשר בדעבד הלו בשם שכתב ביה סי לו דכתב טו דבריהם הלכה
יינם בטל בשמים ואין כאן איסור בדיעבד וכתבשם אבל נעלם דהסומך על דברי המקילין בדברי
רבינו לא הפסיד ובפרט בדאיסור סתם יינם שאור מקילין בו עכו ומכשר בלוקחות הלום
שהוא לו טפי שהרי אינו אוסר אלא בשתיה ומותר בהנאה עכ"ל וכן נשי כמו שכתב קסא
ובדו סי' קטלו בלם הנחרי אין העכום עבדינן לבנאל ורוגא לכתחלה אבל בדיעבד אין לחוש לדבר
נמצא נשי בדיעבד ובכי שרי. אפי' בבכיטה אוסרת לבלי ואין בזה שבלי ס עכ"ל בלי.
וגם כתב הרב הגדול ז"ל שבדין אין עשיבל ראש הוחם יין נסך בכדי של חרס אין יין
בשתשת בן יין חם אם לא שיבנו בכבשן ואם בלי ביאל ונשטרה הוחם כדי הנעלה
יעלה עשה דהיינו רוגא לכתחלה ורה אורגאי לכתחלה כדי הנעלה אבל בדיעבד כדי
בשרי. ועוד אם שרי של יין כתב בטור אות סימן רי בשרי שבדיעבד עליהן שהכל אעפ
כתב נמי בפלגן היינו בדיעבד שלהם עקשופי שהיה חוגים שאור אבל יינות שלא שאינן
חוגות כלי שבדיעבד שהכל. וכן כתב הרב הגדול בסי' אין עשיבל דנוי יכול לרחוץ בדיעבד
שיש בה שרי' בלא ישראל בשרי' לא הוא אלא ביהבא בעלמא אפי' יש בשרי שעם יין
לכתחלה אסור עם בדיעבד שפיר דמי. ואם לפי נמ לפי הנמי דבר אין לב שרי יין
שבדיעבד שהכל אחרי אוסרי וכ"ל ובדיעבד הלכה כמלן. וכן מה שם מבאן הורה רמ בדיעבד
אם רחץ נוי חביות של שרי' יין בשרי' אלו תשרא הוא אלא ביהבא בעלמא הוא לכל
וכן יעשן שרי' של מעשר מה שם ואם אעפ לכתחלה שחשיבן יעשן יין נסך שם
בדיעבד נשי בר פוש של שרי יין שאה. ושותר ועוד ריש ספק שם שרף הנוי
מקורם בתוך שרי' של שכר או יין שרף של תבואה וכלה הטעם של יין לגרי
ושל הלן טעמי לר' אלא בי' שיחוש כלו רן להתיר יין שרף הנשר בדיעבד בהא בדבר
ונם הפסד ערובה ולכך שותר כנגד לפ עשי' דעתם השפלה הנשעה בדבר —

והנם אחר שאין שם בא לבי שאלה ותשובה הנמצא שכ יעקב שכתב נגד שאת השאלה איזן
שרף שנשרף שלא בהכשר בדור של עכום שנשרף מקרם שרי סתם יינם וכתב
נגד להתיר וכן הביאו שם נגד בשם הספר סדר שטה מהרל שכתב להתיר והוא מכם
סברת הואל שנבנים ברים שנעשה יין שרף בעוד שהוא ברור כי היין שרף בא
שייך הכשר שעדיין כובד שבראשו אבל השאלה שקרה אינו חרף כלו מברבה
ראיה בחוש שמאבד כח הראשון יעשה ובדיוק ה שכותבים להם דברי הגדולים
ומתוך הראיה לשעבר ואחרון [illegible]

יל יום שבת ויקבץ פרעה וייקרא אתיים

נשאלתי שבאו לפני ושם שהאשה העיקרה והיתה לו בעיה בעיר החיצון אולא ובגוף כלפי חוץ ובגוף כמו
הלבן ובגוף העיר הפשוט יי ליפה ורחיתי שאין בעיר הפנימי שום ריעותא ורחכתי הבעיה בעיר
החיצון ולא ראיתי שום דבר ברוכה רק אולא ובגוף והכשרתי אותם: ולא נשי ושם שכתב
בשאלתי ובשובה של הגאון חניפקיה יהודא שאלה אז שם בבעיה בושט שהיה שם בעיר
החיצון בעיה כלפי פנים ויש שהיה שם בבעיה עצה נטע והיה נפתח מאוים באותם אנים
בעיר הפנימי ולכן הטריף שם אבל עדין בריא נשי אשת לדין בעיה בדין הבריאה
כדי סיפן אז כן יהיו אלא אשכרתי בעיה ופרכאו אלא בריאה ושכשר שם בעיה בדין אום
בשר תחתון אינה נתאסרה רק יפה שכשר הה הכא: וכן כתוב בסיפן לג סעיף ה
ושהם לושט בריה בפסי אפי לדין בעיים יריק: וכן איתא בשאלתי ותשובת הרשב"ן
שכר רשכשיר יי בריה בעפ ושרשי שם ושט לריאה ושות מכאו שאכשר אחט
בריאה אעפ שעיר תחבן בעות ורפיל אעור יי בריה כן יש להכשיר בושט יי בריה
וכן כתב הרשב"ן כל עוים שאשרו הכמי עקב טריפה דרך לפחות הבעיה אום נשאר העור
שלם תחתיו כשר בין שיש בכן בין שיש סרוחיל: ובריאה אז אפי בריה בבעיה עצם
וכן איתא בשם הפרח מעשה שנשאלת נשה תחובה בושט ויאכל חם בשרו של עיר
פשוט שהושם בעוים שהיתה נשה תחובה שם והכשר הפרח יעש וכן אכל ראיי לעצמו
הכשיר: זה מרים בתורת הקדושה ושאור אותם שכל שכטון ובוקה הקשה בדבר

פרעה הלך

וכן בא לפני אותו אחר הלעוטה ונעבר עתה שיש לה בעצם נולדתה חטוטרות ונם נעבר שעליה
נבוה שאחר עבר שלא הנלדות ובקתי אותה וראיתה שעיר הטוח שלם ואין בו חסרון כלום
והכשרתי אותם בעצם אעפ דפרח החשיר בדין זה אבל בשאלת חיונך כי כתב בשם כמה
גאונים להתיר וכן בלשון הקדמון הביא ראיות נגדות להתיר גם בשאלת שי חלן שם סי סה כתב
נשי להתיר ואלה כדי הם הגאונים הקדמונים לסמוך עליהם בדבר בעניין אבל לכתחלה אסור
לעשות אותם אוונה מעכשיו וכן אם יוכל לעכוב בלא שחיטה לעכים מעבר הקשה בדבר

בעל אטלסאר

נשאלתי על שבילת הלה בתחלה אם תכל לשבול שבילה ראשונה בין ו עשן ונראה לפה
ראשונה אסור לשבול תחילה בעשן ובראה עוה: אבל בתחלה בלא אפשר לשבול
בים עצם שבתי הקדמון להתיר עיין בשאלת סי שלש וסי רפ עשן - אבל אז כן בעת
לחם הפשט כלקדמון לפי עסי בעתם והעיקר יעיל הלן שלה בדיעבד: ונם שם כתב
סי רפ נתבטל והשתיר בכתחלה שלא לבעול הוא אין השתעיל עשן וכן הוא באלף סי
סנ בשומר לבעול עשן הנלקח כתבם

אין נראה לכתחלה אין לשבול לסמוך על הבית לבעול בעשן בבשמה נעורה אוכאי אסור
אין מצות לן ברכה ואלה חשלמן עלום הובאותלה לבטלה וכן הוריתי לן שלה בחלק

שאלה רכט

שאלתי ראובן שהיה לו חוב אצל שמעון ס"ק ה' שמתה הלוה ויש עמו בשחורה וקצת בלוואה ואותו חוב
היה בא בעשרה אצל השדה ירה ונהלק הפסק אצל השדה שם שראובן יבוא על חובו שלו שהוא
בתשיעית ויטר והיה ראובן שתבע בשדה ההוא שיטול פחות לה והם שחובו על שאר החוב
ישבע בתשיעית ויכל לשבע - וסבר ראובן שבה ירא הלשדה העשירית שלו ויפטרנו אותו
משבועה - והשדה מעלה לא רבים לפטור משבועתו והחוב עשר מאות שקל שהה
שש' והיום אינו יורש בעצמו אם החוב ההוא בעצמם אשר אולאו והיום אם עשה עמו פרעתו
ועכ"ש כדרך אדם והשדה אדון עליו שבריך לשבע בעצמו ולשבע בעצמו אבדבה ישחלו השם
בדבר והחוב אינו לאיבוד ושאלתו היאך ליבון בדין הלו עכשו רגל שאלתי.

והוריתי עפ"י שיעשה כך שיעבור החוב הנ"ל או שם שלשים לאחר ~~בדבר הנ"ל~~ וגם יגיע ה
העשירית שאותו אחר שהיין נגד עשרה יגע האחר עלתשקר שהיין חמש שהובלי ופרשה לזה שחוב
הנ"ל שבוא חמש שאותה שהובלי ושכור ל' שאותה שהובלי לאחר בעד שני שאותה שהובלי וחצי היאל שקל
בדין ואותה אחר יתן לו חלק על העשירה ה' שהובלי גם יתן לאותה אחר הכתבלי ביד של שלש שאותה שהם
שהיין הנתשבת ירה שאל הנ"ל ויכתב עמו שטר שכירה מעלי על השלש שאותה שהם הנ"ל אפי'
ירש שאותה האחר יחדר ויעבור לו החובהנ"ל אחר שבועתו ברוויח שקר שהיין לשלם האחר
הנ"ל ולהלן בה ; יבוה יוכל הראובן לשבע בתשיעית שהיין שיעבור בלבו שישבע על מה שיש לו
עתה עוד לתבוע מן החוב הנ"ל והואל שהשדה סובלת בשבילו לה שם אשר כך והוא שישלם
אל לבו האל שאבר שלש שאותה שהובלי הנ"ל והואל והוא אנוס שדי בהיתר עוד כשש בשור יש
פלש בהרשא סי' א' ואנוס אחל נשי אנס הוא אם לא ישבע אל לאיבוד ומן שלאותה בפה ואסר אחרי
לא אנס בלא השדה שלש ואם גם לא שיך אם יבטל בלבו שיאשר עתה כל אשר לא אנס לי שלש
או כל אשר שאם עוד תחתיך כשש בשור הלב מן לי בשבל עשה והיו יכולים שבעאותה הנ"ל שלה

ואלאותה כיר לשל שנפסקה
בדי לא עשה אם שבעה בפשתלה

ביטל ה' נסל תקלקל בעל אשלראיל

שאלתי שהאשה שכחה הברכה של טבילתה וטבלה את עצמה בלא ברכה והלכה אבית הטבילה
לביתה וקרם אביה נערתי וברכה אז ברכת הטבילה והיתה שאלתה אם צריכה לחזור ולטבול תלה
והוריתי עפ"י שלא כריכה עוד לחזור ולטבול ולכאורה אפ' לא ברכה כל אינה מעכבת עין
בטור סימן יט סעיף ג' עיש בבאר היטב ושעת אפ' לא ברכה כל הספן ברכות לחלן עיש
וכן בעת הרשקם אם הפרוש תרומה ומעשרות או שטבל ולא ברך אינו חוזר ומברך אחר עשיה
עיש אבל נראה דאם שכחה ונערתי בעודה בבית טבילתה חוזר לשים אעפ"ש שכבר נכנסה בבית שם
אחר הטבילה נראה שמברך הואל ביטלה חוזר כסי' ביט שמכחה בבגדיה חוץ בשי' ומברכת
הוא כרגיל הרשא אעפ"ש שנשי בדין אינם נוהגות כן שם שכחה אינה שנהגן כל בעל שלה בדבר

ביטל יט סיון תקל בעל אשלראיל

שאלתי אשה אחת שלא היה בעלה בעיר וסברה שיבא לביתה על יום רשבועתו והיתה סופרת ג' נקיים שלה
ואחר לא בא בהיום שהיתה בשבעה עשרה ביום ראשון ושני של החלה ג' נקיים שלה וביום שני עשרה
בעלה לביתה ושיום שני לספרתה עד אם שני עשר לאחיתה בדרכה אחר עשרה אם שחשת אונס או שנשאלה
בדבר: והוריתי שלא יכולה לטבול עד שספרה שבעה ואינן לה אלא יום אחרון בלבד הואל שעברו עליה
ג' ימים בלא בדיקה הנ"ל ג' ימי שלשים בשבעה בלא בדיקה ושוב בין הנ"ל סיון תקל"ג עד עיש

אבל

ז ויהי הראשון אם לאדם לא
תחלתן לא סופן וקצה באמצעיתן
הראשון כתב ראשון וקדש באמצעיתן
הראשון והרי הוי כתב שחוץ
בדבר יכן הראה: ויש לחוש
להתיר עכ"פ עשרה ה"

ואיתא בתוספתא תורת הבית
ובדבר בית ולא אם כתבה
פרשה אחת ביחיד כתב הפרשה
ומוון לשנה שבקשות הסוף
עכ"ל ובקרית תשובה ראשון
שבעה עניים ספר ראשון
קטלשון כי איכא תחלתן יש
ושני הפרשה כתב תחלת
ואי איכא סוף יש לשרתלה
בתרי סוף עדיין אבל פרשיות
אשתקד בלהכא ליכא ז"ל
הכא ליכא ספרים עכ"ל
כלל ויש לבא כאן לשון
שכתבתי בקונטרס ספרים
בעצא והעתיקו שיטת
כלתוון ושונה כאן שכתבתי

אבל הכלה עוכה בבית בכתב שם אם לא עברן עליה ז' ימים קלא בדיקה עכ"ל וגם הבעל לפס לוטבי אחרון
והנה לבקרי אבל אחר באבה אל הנאין הבלה שוהר טעכל שיאמר נו אבה ב"ל ב"ל ואמרו שאינו
מאמין לו לאיזה בהתם טעמו שטום חיטוב ובאשה אינה שייך חיטוב ואמרו הקיוון הבעל שאינו בן אסור
כסוסי הדת ושל הנורת כך: אבל נראה לי עיר ראוי מבוררת לבקרי בכתב בטור סימן קנ"ו סעי'
נשן יב שם הנ"ל עניים בדרך שתהיו יכולים ומ"ל אפי' בסוף יום בשקיעת סתרה כל הימים ובריבה לחזור
ולעשות ז' עניים עכ"ל וכתב הש"ל לעולם בדרכה הנ"ל עניים סמוך לטקיעתה עכ"ל וכתב הט"ז ואמר גם כתב
השחקר בין זה ושם שאם תראה בסוף ז' עניים תוקע הראשון עליה ובדיקה בדיקה לכתחילה גם בעת
הה' אלעל ולכאורה בחין בהיא בכלעלים לאמר בלעלים יום ראתה טיפה בם כחרבן בדיקה כל בעת
ז' עניים ואם אם ראתה בתוך טעמה היא ועדיין נשתן אמר שם כבר שכתב השחקר אבל לבקרינן שפיר
נפקותא בבה הדין הבל בהיינו אם בדקתה בן שם ימים והשתא עד עשרה ימים ולא בדקתה אלא השבעת
לה אלא יום אחרון בלבד הואל ולא הוי ז' עניים סמוך לטקיעתה בלשא ראתה בסוף ז' ועדיין הוא בדיקה
שאחה עד שתהיה ז' עניים רבוסין בבדיקה אז יום ראשון של זב ויום אחרון הא בלאה לא הוי בדיקה
טהרה ובוקר לבן כתב השחקר שבדיקה שיהיו זב רבוסין בהיינו בדין זב בבדיקה בעל הבל שלה בדיקה
ב"ים ב' מי שבר מקבל שעתה בחיבורי הש"ל וכך לשונו נראה בדיקה לבדין עצמה ברוב טבילה בים טבילה ואם לא בדקה לא עלה
הטבילה והאיבנא ברשים ספן בדבות נעבו בדיקה בלבשים והפסין בטהרה שיהיו לנפרש מעיינים ונבאי לבדוק הלבן
ולטהרת בדיקה את עצמן ואת הלבן וכן כל יום ויום שהיה ראוי ואם בדקה לא בדקה אלא הראשון אז הב' בלבד בדיקה בלבד
בטהרה ואחר עבדיו ולא בדקה עדיין ה' ושיום ה' ואלף ובדק לומר שאין שתרל אחרת אלא אם בדקה כל יום ויום ובלי אי שהבנו בחוזל יום
תחלת אוסיפל כמו בטלקיאי של ספירה עכ"ל עכ"ל

בעל מעשה בחוזל הבל

נשאלתי על בדיקה של בני ובכשיר ל' תבעלה ואמרתי להתיר ל' הכשיר הבעלה ע"ל סי' תשב סן ט שב אות
נם בבר מי ליב שכ סן כה עכ"ל ואחר שבאתי בהראש בשכתה ל' אז בך עה בסי' שתיר בהבעלה עכ"ל
אבל בבסה אוסר שם בכל לי לן אינם נכשרים לפסח עכ"ל סוף שכתה ל' הל שמה ברוינשבך

ט"ל כסלו תקכ"ב

בקלה השאלתי לנשאלתי אודות ספן בכור בהיינו איש אחד יהודי היה לו נאמן בעבר
ואחר שהם נולדה בבר ואיש ינבץ אם בכרה בבר אולאן: ובבר הורה חכם שישבתן ע"
שיכול בן שים ויאכל כאשר לבעלו: ואמרתי לשעה החכם ההוא הנם בדרי השואל בעצם
לא שמעתם שאם שמעתם ובקרתם הישב היאך נולד הספק: ואעפ"כ לפי סדור
מעשה בשואל אמרתם שעה בדבר שעה ובטלן הדעת חדא היאך אחר סתם ואלעקמיו
ובעלים הוא אפי' בספק בכור פסיון ביותר ובבל סי' שלו ביב ויעיר אם נעשה עריפה
ואחר שחיטה כולה אסור בהנאה והיאך יש לעבוד בזה הספק בכור בעלים שלו ועיר
לפי שהרשל ותשובת שהרי"ל ומהר"ם אוסרים לפנות לעכום אמת ואם איך יש לנהוג
בשם רבעות האחרונים שאם שהבל איסור אכילה אחרת איסור נקוד בדבר הוא אינו
ויכל לפנות לעכום וכן בעור ואם שלו ובעור אחרת בתשובת שהרי"ל סי' לב אבל
ספן בכור נמצא לכתן אם מנבל אעפ"ש שיש לומר סברא שאום נגם שפשע הישראל
שלא אכר מקודם אבל אמיכולים לכתן לבל עכב איסורי אינו אכא: ונם הישראל לא
ינח אותם ספן בכור לתן לעכום בשם שאולב אמת ונמצא מנשאלי הרבה לבדי ואם בבה אזבאי
לאנינו בעם ופבול כך אך לעכל תעלה הישראל שאלך אותם לבל לפנות הפשוטר שאחרי
בדברי בקהלת קדושים ולא לשחין שמו על הדבינה עכ"ל בדרשת הנם השאלה הל שאלה ברוינשבך

שאלה עיר בריש ושם באוצא הלעוטה שנעבדא בושט ריעותא בהיות בעיר החיצון ביעור
בשון פולין בארוך ונראה כמו ברישין בבראי מרגליות ונשאר ב' עורות גם עוד יבאות אלים
שהיו הריעות נרבן בכה והיו מפרקין בכה והיו מפקין בטפורין בחוצן והיה כל אדון כל
עיר שנלוקל אותו החשבה מעיר החיצון לעיר הפשוט בהיות בין מעיר החיצון עלוקל ונשאר
בעיר הפשוט בקאותו אלים השבה ינקה תלוי מקרים העשאר בדון בעיר הפשוט - ותחבטה הבקעה
וראיתי בלה אורים בתרגם ומוקלו ושקלו בראשונה טריפה נמר הוא אלה אלה ושקלו
אן בטעם האדם שיש לחתוך הבעה אם יש בקם לחות הוי לאיתו וטריפה הוא בשה אמת לבין
סירגם יוצאות מתוך הבעה בשני טריפה הוא אפי' בריאה ואינו בושט שהוא בשוריתו
אן עלה טריפות שנעשרו הלא והוא שלקל העיר אל הבעה ונפרק לעיר פשוט הוי אמת
סיכנלה ברבי וקיבל בריאה בשלמה כי טריפה בריאה אלים בשר סרגם לאו נגם
אולם שהקרים סורגם השלק קרים שלה מחשבה אנם חמת קרים והכל עני בלבוא הוי כמו
שלק עוד הפשוט נב והוי שריפה ו ועוד בראיתי בלמ' בחולין דף נח שעשה וקבלה
רבי אחא שנעבדה בעיקר בית הכוסות אמר מ' והסכה ו' ומבאר עליה קורט בם וטריפה
אם אינו שלם אנם קורט לשמל וקבה ראוי' בל היכו בראיש בם חשבינל לאנם והה
הכי בושט בה יהיה בעבדא בתרגם אחרים ומוקלה ובראי אנם הוא ושם
קרוץ מקום הכוסות בבקעה שלא אחוק כי לא נמצאו קורט בם כשר ובושט
אם אחוק כי חיי שיינל שאם הבריא ונתרפא ואינו נכר ואפי' אם נמצאו קורט בם אפי'
טריפה עיקר לן בעל אלא ואם כיש אנם בושט ונפרק לעיר הפשוט הוי כמו שיש
ריעותא בעיר פשוט לא והוי מראי טריפה בנמר אלה אלה בלבד

ראיתי לרבי הגר בצוחב היה שפין בלבורת אחת קרוא הגרבן ותלוי בעיר
הפשוט בכה תון ומאתם מחיה שפין נעשה נב ענב בעיר הפשוט וענב אחת
עכב היתם הבעה נפרכה היתה שתחלה בעיר הפשוט ולא בשו אמר
שנעבר לעיל מבעה בושט שעבר הגל הגר בהתם היה מוקלו לבעה
בעיר החיצון ובה חוק ונם הושט היה שפין יפה ולא נכר שום ריעותא
בעיר הפשוט כלום לבן הבעיר לעיל שאם הבא בריעותא בב בעבה ואל

פה [illegible] טוב מאיר נתנאל בחיות על [illegible] בילה בעיר לבאן

נשאלתי שאולי המעיר כ' יונה בעלמא אשר היה בלבלו בעיר אם שבר חתב ושתה ליהם
והעיחו בעל ביתו ואחב שתי אביה כ' יונה בל וכאים לאל שבר אותם שבר חתב אחרי שבחבעם
והריחה לבם אחרי בב בעי אותם בעלו בעיר לעבדים ליהם בי אמרל לבב אבה
סיל ב' בעל אחל אותם חוק שבח מעי אחב אחר לפתר בין בהיות בעלבה חינוך
כי אעפב אין אנו לבו שפין ראה אלה כל בית ישראל נשבע עליו ואחב שבאתם כל
בעלבה הנעות בב יעקב בבל אלה בן ושלם כל הבלבות ולאו בלו הפוסקי יבריב לבעה
[illegible]

בילה אחר שאלה בעיר שהם בעבדא בעלבה בעיר הפשוט בעיר הבלבה בעיר
שאלה בלבות ובלבות עיר הפשוט
חבן כל כבר ובם עיר הבבה
בה יבה אבל בראל בב
בחיצון בה בעבה בעבה
ואחבה ובהבלו אחבה
אחב בבם והטרבה אחב
עיר הפשוט שלם הואל
שהיתם בעבה אחרים
בעיר החיצון בבלבן בבבה
שבתב חינוך כי שאלה אחב
אבל ובם בבלבה אם בבלבה
הבלבה ובבו בם אם בבבה
הראה יש לבטבב בחבבה
ובבבה בבשב ואחן אבן
ואב שבבב כשראינו בבבן
אבו שבחבבה בבבן
בבבן ואב בבבה בבבה
לבעבה בבבה בבבה
בבבן חבבבה בבבה
אחרים ושאלה טריפה הבבה
הבבבה בבבבה בבבה
בבבה הראה ובבן בב בבבה
בבבב אחבה בבבבה
ואחב שבבה בבבן ואחב שבבבה

שאלה בא״ר יוסף טחול אחת שהיתה בו נקב אפילו כאורות אינם רבין
ונרפס ועור הטחול אינו מקפל כעין שרגא שכך בריאה לא תרגל השאלה
והנשרתם עפי״ר ראיתי בשו״ת בדרך אמונה הלוי הכי איתא הנו סי׳ ע״ג וכן הסכים
הגאון ר״ח חיון ועקירת הנלוים אפי׳ שאינן שם בלוי נראה לדם סכנה שו״ר יבא שם
לתשר ואולי יבא לתשר איך הפרה והעי׳ לדם אחרונים פסקו בלוי כשו״ר ומשרי״ן אותה ואם אינם
שנולדו וכתרוהם אינם נבדלים ומישמש אותם אותו ישלם נמי לתרי״ן אם הנקב בכדי אפשר שהעור
הטחול אינו מקפל - איך שהלה בפשוט הכי״ו מעלה בנדלה בפרעונם שנמצא טחול עליה בכדי
הנקב כאורות אינם שאינם רבין ונרפס והטרי״פו ונתרפא עליו הפרה והעינו לו הפסיד בכדי
וזה כנגדם בדין שהי׳ כאורות אינם שאינם רבין ונרפס גם הפרה אינו ובטל בעד הנקב לעל
עכ״ד הש נאמנים הנ״ל בהיו גם הפרה אינו והיה נב בשעין בדין בדרך שבב והנשרתם אותם
הה חתן אחרת לשלה ולחרות יהנם בתמיהות ולהסיר מכלו אולם אינו הנשלה בכדי

הה אטלס ארגל הטלנה יוקר חלק השאלה הפשוטה לפם אינלי
בנפשיך ינע שנשאלתי השאלה בכל לבבי ה״ם שלה שלהוינקנו כאות אינרת

לפרו טוקי לתרו טוקי הה האולם והחרים המופלו ומופלג הנפלו בהפלו ופלו
החרים כלל בפהרר שלה נסו ראיה לנכה ולזר ברורי

לו עת עתה לחרוק כלירות ולחכות איך אחרי שעו קראו כו לרי הנם להרבה
בקשם אינשם עמוק כל כך אם אחרי שלהו שיל מפולו כספר הוא בכל חלה הנה
לאוץ חלוקת הרשה ונפסו בעי קראו הכי הוי כאותה שלה ט אדנו מתנשא עמו
אם יהי כלירה הבשה יקר הי׳ הבורי כ כלעות בהיינו כ רבעות אולי אם נעשה
הבשה כבר כלל פני והבשה נלחטה וכבלה הלוחט ונמצא כלירה אי שלחט
אות הבשה ואחר לפי הנלמץ הנבדי כעל הלור היה אולו נכבד עיותם נבדי אחר
שעיסן בבשות נבדי אל כעל הלור ואותם נכבד המעוטט עם שלרת הי׳ הנשי׳ הבוא
בעקרי אינה ט שעיותם לוגל הנכבד ההוא ואחר הנכבד לחלות בנה הלשן ווגן איך ווגל שאוך
עו שריפה ווגן איך ווגל שאוך עו כלי ולאול הי׳ הבורי לה והילך שנצו שחט בהשם ונה
הוי לאחר רחיצה ולאחר מלוטה כתחילת הרחק שהם הטינופי׳ ועל שהפלו הבורי
ולו שבא כלים ולו שום סיעת ואחר הי׳ הבורי שה בבדי׳ האלה אנש אולך אכיל ולא

ולו איזה כלים שהם בלי הכל אחת הקדר כל ועוד הוא הקדר לו הבדל שאלה בין להקדיש את הנדר
מלרחוק הוא ואחרי הרחה עד כשעם הקדר השחט נדר ראה הוא הבדל ושתה כל ראה שהאדם
שחט מעלה כמו בנבילה בעד שה לאוכלו הבשרות בעצמם - ועוד לדבר בטלין אם הנדר נאמן או לאו
והנה הוכל שאין השחט לפשע הרי אסרבות להתר ולאיסור הוא באיסוריהן בלעין שעבדו שחט
הוכל שחט לפשע ואחר הבילו לדבריה כבר כאין והנה לפי שה יתרבה סי' רח' בפלו עכום
נאמן בלו מדעה הנחתי אבל באיסור בשוריהם להתר - ומכל לאסור עם נדר נאמן והנה מי כבר
סי' שיר אוכל בבדרה אחר הנדרי אלו הלכה שלחו מושבל להתר שבדרה ובאין לכ בשלום כך
הדר הנדרי ועוד הדם הלכה שלחו אל נדרי השבר הלוי שלו הדרך הנחתי הוכל אחר הנדרי
אלו לא כלי כל ובלו ואל סברה לאיסור - אבל שה יבתרב סי' רח' הכבלו לאיסר לאבשלם
אין עכום נאמן באיסור אל חברה בשלת ונם סי' כו' בלו בנינת לאסור בזה אחר עכום
אסי' בעבה וסי' כב בראין לאסור אחרי - ואיכ לא סברא בכמו שאין עכום נאמן הוכיח
שחיבת איסור כן אינה יכל הנדרי שחיבת היתר בכאן שנלטה הבשה הנחת היתר עושה
אבל לפי סברת הת' בנתב טעמא שלם בראין אינו בלאין עבדו בטעמה - אלמלא אי בלאין
הנדרי נאמן - ונם הוכל אחר הנדרי ונתן אחרלו לבדו שלה להבדיל אות הנדרי
הבת שאיסור הוא הבי שהיתר - וכן אינתו בנו בחבדי בל לא יכן סין הוכל שם אבל
אחר בלי אי בדר בנתן אחרלו נאמן וכן אינתו בלו אבל סי' ב' ונם הנדרי בל סין הוכל שם אבל
עלין הבל אבל להתר ועוד סברת אלו נכל להתר - והוכל לאיסר הבל אבל
בי' בה שלהתר בלאין אם אחרלו ואל אחרלו בלו אבל הוכל לאיסר
בלו בלו בלו אי לא וכן בתב בה בסי' קכ סי' ליון לי לדבר הבה שיולבלפי
עם ואבל לא אחרלו אחרלו ואל נדרי אחרלו אחרלו לדבר ולעבוד בחוקה הוכל
ונם אחרלו בלו אל בלו בלו בלו בלו בלו בלו בלו בלו בלו בלו בלו בלו בלו בלו בלו
וכן בלו לא סי' לי ופי' הרשלעמ ראוי להאמין לו אחרלו בלו אחרלו לנבלן בלו שני
אמר ואבל אם בלו בלו בלו בלו בלו בלו בלו בלו בלו בלו בלו בלו בלו בלו בלו בלו
ואין הנדרי נאמן ונם אחרלו לדבר ונם הבסר אחרלו ואבל הבל אבל הנדרי בלו
כן בלו לעלה אלהלה בלו אחרלו בלו אחרלו בלו אחרלו

[illegible]

ונוסף הוא המלך כבר שלמרה לו כמו שלומכם הה הנמלה המיוחדת חרוף ובלי כבודו מתה כלי
מהרה ונוסף העם ובני ישראל ונלחם ולבוא בדרכי

הנם מהבקי תבונה אמת הנמצא מסכים עמהם אחרים ולאחרונה מלכות ומאמרי כבאמור כן בדם כאותם כבי.
שאולתם שלו מלאכי לחרב לו כבא ולכל הנלוים אלו כי כאולה הסכמתם אולם יאבד וכסף וכבוד ובזותה לאחרונה ל.
הישרי שלו האותם שם אותם אז תשובה מדים מעבדי ונפלי בשורה כבהה ומלחמה לשמוע אל הנם כבאמור
ולוותם ולנגי ולחרב ולהרבה שוה חלק סבב כבאותם כאן 88 אולמאוחרונה כאותה שהיה לו כבשה בראמלה
כבה הקרבתם וכנסיות שאלה לשבוה ולן נוחה ולחוט סלק אחה אנרים והאולם אל ואמר כי לא בהנו הכל
נשחט אל נפלה הנני לכבשה אל רחון אמתה כבשם והנו אינם רופה לשחוט אם כבאמת אל נכבדי
מלום הינן אחיותם אם אותה לשחוט כבדרכם אחה אחיינם כבלוך כבל ה בכבשם הנשבים אל
לאו נגם השנהנו פה לאיזו כבדם הלחיטה עד לנגדו הלחיטה אשפכו שאחר לו ולאחרונו שבאהבל
ההיזו עולם אל לחוט נרם ואמר כדרך לאולה הלו אשפטו תנוחה היו ולאמה אם כדרך ובתבלם בעם
הנחתם והלבה והיריים עד עם בעמת נטה אולמי אל לו הנם לו לבבו ראוי הואל שבשם כבנו
לו כבר אל אנפה בם החל בדרך לחוט הכבשה ועדה עד שתבלין החל הנו הבשן כבלוו
ומלם בלחיטה שלו כבלוו אך פה לו שם סל לו מלאך אלו הנו הבשן שבדרך שבלבנה
נתבון עדי לל הכבשה אל שהנם לפטו בכולאלם אפסי לא הנם לפטו כלחיטה בן אחר
כבי לפטו ובדו כבבכתם אך גם הבשן אל הלוך הלוחם לא ירחע אם עמוד אעבר אל לאו נם
כבה כבדם אם שחט לבו כבנם ירוד אחר כבשה אחרת ונתון להט נם אחר הראונם כלחיטה
גו אחלק כלם שאחר לא הנו הבשן הה נרם בהתם ובראם והבנו מבן כבנם נם כבעל
שבדרך להוסר להבנו עבמו לנו כבנם אחרתם בנו אולם לפטו עבמו הבבדם ראונם
בהיות כבוכה לחוט הרבה כבשות על ונם חל בחולם בלא הם הנם כבר פסלה בתל
אולם כלחיטה אם הנה רסמ עלו כלעם שאשה פטות אלבדך נבראל הראשם פטות
אלבדך בהיות אם הכבשה כבו לפטו ומתון כלעלחיטה לפטות אחר הבנו לפטו אחר אל
אלום הילך נבאם אפסי הבשן כבאל פסי נמו לעם נטלה הבעובים הנו הילוך בבל אשה הבשן
נלאלם הנו אפסי שבה הבשן אל כבנו לא הנו שבה הבשן ונבאה הבנו ראשה בהילוך לא הנו
הבשן בבבם בעמקי פסלה לא סעי בל הבבדך על טלחה נשן כבנים והלוך ובבל חלבנם הבשן
ובשן הטב על זה בהלבנם לחוט לא הנו הבשן אל הבשן כבלבי אחרי אל לם מלשנה
תבלון נבאם הלבנם לבם ונה כבראי כבבה ומל בשבן בם כמו בנון בתי אבנם
בבנבנה בבעבך אחר הלחיטה ולא יבבן כל חם ולבל לפי עם אשם יבה כבבם כלחיטה הבנו
אפסי החבון לא כבשם ובתה הנאל בנבטון לבתחולה לבל ובאה הבנבה אבנם שלחט אחבנה
כבנשה עבל מה אל הלאלה ומבבה כבן כבטבם לבל כה ובה ואנם בהבך לא לבבם לא לבבם
בבבה אך ובאנם הבה בל הלבנם הבשה ובה בנה לבל ומל אל אחבנן כבל לבבנה סהבה ובלא
לבם אחבנן נבם הבלאלה בבבם

[illegible]

[illegible]

[illegible]

בס"ד אטלס־איר"ל

1

ועכשיו כיצד יש מקום לומר שהיתה בהיר עדיפה אינה אינה עולה לעניין בהיר חומרא עדיפה
גם אינה מקום הקיר על הטיר יד כפי יד בחיל עליה באספקה לו אם בדבר אשר כבר נתחדש
לתפילין אז לא ולהקים אפילו פליטה לו בדבר לתפילין. ולחת הוי הכסף בל לשלם מהבשל כפי
הדלת שכתב לעשות בדיבור שלחה הוי הפסן בדבר לתפילין אלמנה אפילו פליטה לו והילכתא
אינה להך דבה בסבר שלחה לו הוי הפסן בדבר לתפילין עדיפה הילוך הוי הפסן עדיפה לגבי
ולפי פסן כלל שם הילכל טוב ונתן עלו ולהולך ולבה מתעטף בשלום ובן כרוך
לכרך עלו הלו כה עדיפה ולבה חלקת הפסן ומסולן חלקת טו מתקבל מה כל אלו נראה
בדבר תשמר הילוך מכה עכשו הוי הפסן הילוך ולפיכך מהתם בדבר שהיה בן נראה
בהתם מדבר קצירה בהוי כמו בית אחר מקום לעקים מחי עתה לשמוט שם לא הוי הפסן
מטעם הילוך כן מטעם שהיה תשכל ומיכם שחיטה יבנה אומרים בדבר נראה ומתקל לתרץ
עלו מה כפי קסי והלתא עלה לפי מה בסר כי אלה אפי לגר ישה בנאה לסמוך לפס
הפחת ולעילה ולבחטי אם הפחת מקבלת אלה סם לתרוך מקום לעקים חלק הפסן
אפי הילכם מעוטל נראה בלא בדבר אם מסך לפס הפחת שם נקנה בלא הוי
עול בעילות עבדה כשפילו כפי ומקם בלא לן והוי כמו מקבל לגבי בדבר
הוי הילוך הפסן אפי הוי בדבר לתחל שם אלא בדבר מזמן להך מה בנאה
כמקבל לו שמה נראה ועיל יבי לפס ומסך ולחול לאהבי הפסן מטעם
הילוך דהוא הוי מקום לעקים בקיר אחר אלה מטעם שה... בלא הוי מקום לסמיכה
שחיטה לבה נמי כי נשאה מסיק לגו מסמן שלא בהילוך הוי הפסן ויותר טוב
ומעלה הבאי בינו בלולו. מה כשאינה בלא קיר סי יש ומלה לו לומר בלובעם
שכן אמר והלומר לשמר והתחל ותחול ולכתב לו על כל פרט בדבר מעלה תלוכה מיון
בדבר כי אם בדבר לעלות ומקבל אלה טפח ואי קיר כי חלק בתי (ב"ה) עיר ועליון
ומיון לבקעת בתי רחשה בתי הה אחת ואחת מאחר תבאת ובכן אלמה שלו לעלה ואחת
נחיצה ומן לעלות ומה כל כלל הס. כה הלל יוסף העם

תשובה לסמר השאלה דעל מהקול הנה

אולם נראה לי כמו שכתבתם מעבר אחרון קיבלה לתבוא עוד שחוט מעבר מה אחרון
אילכא בכל הבי עיר לו (ב"ה) אלה בלשחוט עוד מעבר אבל קיר אפילו לתבוא הנה
תורל אחרים ומה אם מעמת בלשר שחוטה בבית אחרת בם על בן באמצעות
כי המקום אחר לשחוט אפי בהפסן הילוך ה בכם אך לא הילוך אחר אחרי ומה הבי
הנה

ומה שהיו כשרים בזמן הבית ונעשו אחר לבן מסמן יש בפסק לי חולין בהולך הוי הפסק
אחרכה נשרל בתרוה בסי' יג סלט טוחנו בסי' ח הנ"ל ביהו שאינו מרבעת ובן פסק נמי
עשרה ונשרל אפי' לולב ולבה עד שיבא בתקפה אבל בשאר מקום סמוך לקל כמה מה נעשו
בלבה ו אינו רחין כמו בלבה שהם אינו כמו לבה - יעז נמל ליום מ"ו בלבה
שהם בסי' ח שהיה רחין כמו בלבה אינו הפסק הוי הפסק הוי הפסק בלבה
אינו אחרו אם הוי הפסק הוי הפסק לבה הפסק אינו בכל הבשלו ומה אפי'
ולא בתפי' בסי' ח אם פלט טוחנו בפרי בה בוונו בלבה עלו עלו טוחנו
עלו ונתן ה והנ ניעלו ובלבה אחל שחיטה שפחיך לבוחה עדיין סכ"ל
אחיטה בינו כלי הנחבשל החוט בהשה אחרת ודלא הוי יותר ויותר אשל
אינו עלו טוחנו ונתן נ נה סכ"ל אחה הוא שבעל לחוט כו שם בהישרה
הנ"ל ונם חיה ד בחם עלו בחולה ולה בשו כל ואחלה המולבה אבלה עיר
הלו בבי שרה השנים של האבלה שיולבשם - אחל בלחיטה הלו הנ"ל
בבינה הלחם שבחיך לבוין אחל אינו שהבל לפשו ופסק פתנו הן
ודלא בבבה שהלו בעשל אחה אינו לו יבבל ואינ הלבה הוי הפסק
בלל ועוד בלו בעלו שבינה בהלחיטה שיהה בטילה אינו הפסק בבחיך
לבבל ונתן הבה בעלו אל אבבל ולבלה שבחיך הלוחט לאחור בלעה
שחיטה בינו אלה ונלבבין והם אינם אינו אחר אינו לחיטה בינו בעוסן
שאינו לבבל בבחיב הלחיטה אחר אינו בבבל הלו הבבל פלוט
בהוי הפסק ובחיך לחוט עוקל אינו הפסק ויבין לפטור בלעה שלחט בבבה
הנשלם ה ואלה אם שחט עוקל אינו הפסק יבא אל בבבל הבה ואם אינה
בטילה אחר לא הוי הפסק הואל בחבוין לבחולה לבל הה ואל הלוח בבבל
בחבוין לבחולה לבל שלא הוי הפסק אל אלה בבבל בבל
ואלה בא לפש יפי רחט כלחט אבבל אל הבל יבבל
בבבל אחר הוי הפסק בשבבי ראחו אל יחר אבבל ולחט הוי הפסק אל

כך פרש"י א"ר יוסי אלו הפרשיות שכתבה תורה אחרים

ויוסף הוא העלבים כך ולא אמר לאחיו שלא כהה בגאון על כאורה ערבו בעסקיו
לפי הגיון כבר וחרוץ בעסקיו אורחי לו מתיו מאיר בעשר לפיו הלא אולם ראשי
ויביאו אותה בית בוב ויעמדו העופות הגמל מגבול ומשם כי כן ובשם פה עבורה
יוסף נכו לו יכבה מחול ימים רבה

אלא בגבי מרובה טרפשת תבלות ומגדרות אלה הנקנים אנשים אוכל לכל בעלים בבית
אולמיות ושון עבדים רק שהם בעיתי הוביל ויבא ומכתי בשנים אלה לה היה בדרך אלה
אולדוד היה בשמה מנה מי והיה שלחן בכלי כשה לנים מרובי בשר ונשים ועבדים ומתנה
היה ריבה אלה ובוק ושחרה בעותמעוה ומומעוה לו. בבית הלך להוא שלו ובגל בכל עת
בגל הכלי ומלא בעתה אלת שלם ומפה לו שהמעה ההוא בבוחן שים עבלנים
אחירות לגם מתרבת אבלה אוצרות והאלה לשלה ושבחה לבריך ובדוש על בגיה
וכל עלתה היה בדרשה ושלתוי ועלבה היה לכי נגפו והלכתי בגל של אחרין
בהיום ומר עלה המעוה אם כלי הוא אולאו והנה היתה בגוה עד כי אובדעות
ומלה מאורבה ולדתי אותה והוא עבד אמר בהיום אורך כי מנלים מאבם
בגמש בעולמה לקראו והנה בבגמלים ובגיחה לי מנלים ובגיחה לי מנלים
לי בגיחה מנלי, מהנה אותו סי נגה כי לבריך הגיה בגוה מנלי ומיבורה בית
ופחות אוך גם לא יכולנה לומר בהיום בעוה בגיגי הוא בגים בגים לי אותה
מבוא מגלי עד לעלה מראלה ויתה אולו ובראיגל בכי אירבו בגבון בעוה אינה
ליסור מבכי רק כי אותה ומיבה כי אותה אז אורך כי אותה ומנגלי המבגלו אירבו
בגיה בבלה אוך בגיותה הוא לי אי לאומר אם פנו ונעמה בבלי בגיגה לב
ובתבל לך מגבריו בגיגתו ולפיר בגי ונגל ובם בהגל ונגל בי אירבו לבתלה
אירבתן מעוה אחרתה אורבו בגים לך בעותמעוה להוא לעלה לטיבורה גלם אוך
בבשתה נגי כלי אופי מגבריו בגיגתו ובל בתבה בלמתשובתה הלבאסי ראו
סומה ובל שיתי בתלבי מהריסי לה בה לגים לה כלי מעוה לה בה בגבורה
כי רבעתה אוך היה אורך כי אותה ובחבי כי ואומר אם היה מעוך אומה היה לשלו
כי מעוותה והוא בגבון אחרת על כל ובגבורתם בן אורבה בן רחבה ועפר
יבלתה ולכלי המעוה הלב הוא בעומק היה בגמלים בבאמרים בגמי ובגיחה
הי מנלי יתי לה כי מנלים ואותה מנלי יתי הוא רחבה מנלי ואורך ב' לכי
רבעתה מנלי, ונעבי בגי הכל הוא ה מנלים לכי רבעתה ובגל חסר ה רבעות
מנלי בגאורך לה מנלים בבגיחה ומאה כי ורבעתה ובגמה הלב הוא ב
מנלים לכי רבעתה ובגל כלי בבגיסבב כבי לטהר האלה הלבלבו ובגמי
מבגאות סבלים תל כמו לתבה טבסי נגה קו בלבתה הבפרים ומבלבלה
בגים בגיבב לתבור ולטבול

בין בריבה ותבוה ולטבול על גבי בשרם הלב ונטהו אלה מבין והבאו לפסול הנוגע
הוא יכול אחרת באיתה שיעור והאדרים בבין בריבה שיה שיעור לגבהו ובקאו
בכל מעלה לביה מיהו מעטים מתמעטים כי הוסה לברוק פעמים כימות החמה אפילו
הוי שעורה אלות בבשרים - אבל כימות הגלמים הוי אלו ולבל ועל מתפרנסת
אמרים להרשי כימות הגלמים לתחילה הומל באות לו אלו אלו הוגל בכמות
המה הוא מעלה בהמיהו מתמעטים עם כמה פעמים הוא כימות הגלמים באין
מתרבה הגלם כל כך והוי כמות המה ש אין מתרבה מים ועלה נתנבו
הבינה ש שעורי אלות מתחלו כימות הגלמים ואלות הפסן והתחלו כימות המה
אוו אופלר בשר ונוסף יבלמו לגן שיעור אם הגלמים לבי המלה עליונה
אותה ואבל ורק הוגל באיתה אחרת בלילה. שלפסול לגמרי בעה ולא בלשרה
בלהו יבואו אלה עבה הפולם אומלוק כל פעם לבין ובלי. לבת שהתיה לגמרי
כמעט ולא. שלפסול לגמרי אפילו כימות הגלמים והיה בשם נטה יותר לפסול
לגמרי הוגל באיתה אחרת בלילה לעורה ובהלם בפעמים ובמקומות באיסור
באורייתא איסור כרת לל וכן עלה בלות שיש כשיעור בימות בפרים ושם
הוגלון לבי לבלות מעלה שם כי יבואו בבני עלו בבית יוסף לגי יורדים
בשתפרנה ויברכה לאלות בנו ובנו בנים עסקים בתורה לתשיעה
ולמעבה ותתיעה כל מעלות לבבו הנעיה ולהשיבת לאיבה העשנים
בעשתן אות החמה ויעריך ימי לתרל כפוי אחרת כבין המתפלל בעל
אריכת ימיו ואם אות הנה נו הוגלות לבבי אלאדון אמבאופחו יורדים
בשתי על הוגבאיתו בטוריה סי עבדסי עין כ לאו בלות ומתה בוסתה
בלולים אמנים הוגל וכן אם לה לבלי שיפה בהיל אפכתה סוכה תמבה
אוילים בבי סוכה ומלון בסר כיון בגמלי בפסול וכל ולמן פריקה גמרי בל
לא שבבו שתינה אותה אולמאו מעלי בגבעיה פלוגי ופלגי הוגל
ודברים לו לי לם: הוא גמלי בפסול הוכפרתה בלות לי תקנה הבנ
נשה בנבי לוכל ו ולכל בבשי כמה כלי בעל -
תולתיה יהי נאום בפפי הנתן אחרי לפני הוגל ובתתי הגמלה
ונגופלא ובלבלי לא עלו כו יסוכה כלות כמהל מלה נו

על בבי הלולה אלה בבין מר אות בגעה להוגל מתסר והולך ולא הגיע מים מעל
לו ביבה בתת לפחות ואסר מלתת לטבול מבין ונולך אם לו הגיע לשתה
הפגול כלי יפה הוה ואין לם אולו מעלתת מלה להבריח בין לון הבלתת
בשם ולא מעלה אחרת אסורה לטבול באותה מעלה ובאולה לטבלה בבי

שמותיהם ובעלה ויש בין בדיק בולל כבשבה בשי ואוף ואויבתיה בכתבו ולא
והמאיר יותר בעדון בין הוא ולהכריח על כבשה ואלא תקנה ל כמן כמולהביו
בלוח סי נקבה סלה אבל לפי מאי לכתב הנוב סלק לה ויש כי תלאו ומה לבשתי ואמר
אלא אם אמר על כל נדותיו וכתב לא אם הוא בכלל אינה לפי מיירי מתיסטים
כל ואם הבנתי בדתי נלו אם בשתי ומה לכתב הנוב מי נוסם לאבדי הכולם
מיירי בדיינא שטהר בבוחלין אבל בשולבין בדינה ונדוי מטהר ומה לכתב אלתם
מיוק ויבחרן כל פסם ובשתי תומרו יותר מבאי כי בלוח ולשר בקבה לפי אומר
הבשתי ואם יהי בלגיות ליחסוף פסם מדשטנה מה לבקש כמ"ן בה נפקו חומרו
כדו לכתב בנולבו בנפקו לשמש מנוף הנבדה הבין בה וסיים מנו והוכיר בכל סי נקבה
ומה מעבל ותנין הוא לאין לשוק לאנוהו כי [illegible] מעבל הותנין ולא מיירי כמה
בלי בין לשבגת לשמשת אינה נדולה בלשתי טבלוה לאוות לאוות אומרים כי נפקו
ראה להחמיר בדבין שה הרבה אבל אתלא תקנה עבדה בדבין כתבתה בלוח ב' נקבה כמן לשתי
בירבי כמי מי לאמר אלו מלבי נכ"ל לנל בתשלון בבה הוי מלבי בדבין בתן בתמרה
מעוטה ומין מקבר ידי אינם חוקן והולכין בבה אמר בשתי לנל ויותר לפי לכתב אלק
בבי דבר בלבור בהמקרים הרבה אינם סה בבשתי הולונה בהמקרים ומה לבבי
כבשתי בלבו לם מכ בבבה לאין להמיר יותר מבאי נמבאום יפסול הבנה לנמלי יבנאו מלבלה
הבלונים נמה האון עם לאולמל לו אם הבנה לבם יותר מבאי ומה לכתב מקבל לשמשל הוא
חבנאה והבשר כתב הלק סי לא ואין חפלתי בוחם בלבל ולאולמים ומה לאולמר אנל
חבנאה אין נמבה מלל אם סי לבנ סב ומה בבבלין ומר בתבי תשיהתאבבי בבבר אנ
הלים בבסם מאבתי ולשתי הבתים לבי והולכל לבי לאמי ולשתי בבי בלותאי ומה לבבי
ולשבלי אם נבתי לו הטהרים לו [illegible] לו מר כבשתי הבנתי מבר לפנינו בם אינם בשבנו
בבין אבתאים מבבן ומר [illegible] לאומר אם בבים לבי ולבתי לפנו כב אנ לנמה הבינם
הבם

אלה [illegible] מלבי הטבתי לבל שם אנ

בשבו טבו לחטוטבא הה הולל והתרתי המופלו ומופלו הנפלו בהפלו ופלו בלתי כמאמר
מלה מ. הבינל שם מ מבר
לומר מבר לאומר בלתי מלבמר אנל אמר לבבו לו לבבי הנם לבבים מבלבם אינם מבון
כל כל אלה אמר לאנו בין מבולל הוא בספר [illegible] נפלי חלב לאומר לו הבשה ונפלו מבלבו
בהאבלאנ אינל לי ומתנם מאו [illegible] יהולם [illegible] בבים לבי יבינתי אנל בטרים
בתבאסי והבהמה לחטב ובבלב בתבנת בלבתי מלקתי ומלכ לבי בלבי הנבי בלבלו
מי אנלו לבה נבי [illegible] נכ והוא התנטט מם מלתי בבבר אנבה בתחיב ויתן
לבה ומר הנבה בנה הלון ומלן אינ ומל מאנ אינ [illegible] ומלן אינ מל מאנ אינ לבי מלאל
הבמלאל

[illegible]

[illegible]

[illegible]

בה-ביט ולר טרבו אנדרל פה לכ ווינרלהיים

ואי כל אדרבת לפטול אדרבה גזרה עשרת תבאורת אוב לבתרעים הוא אבי חונה בפעיפעה
ואופלר תלאומת סרטי וסודי רגה הה הרבני ורעיתה כי עד אהכל הירעה בעונה
רוח לכל העורים ואורי הר המורי בפלפ ולו רבי התרנ אהורה יוסף עד ראיה

אפנ טרבותגמן לו אוכל לכון ידעתי בכתבה אלוריות ומלוכה ודים כדבר איך בעת
בנו והטריח אותם בלאלות אמאיה אלה ואמצעל לזם בלו שנו בהזהאמת לעלמטה בראוי
ובלר בלתיטה ובקבריה ואלכ נעזו בטהול בזעה ובוקא הטהול לפנ העורהאזה ולעבה
הבזעה לתון ולבזרו לו איסור ולא היתה ואנ אלף הלוהל בפתי נפל והלוהל הוא התרנ כה
בעוול אינלהיים ובתבה אלי כתבה ימצן פרבו הטהול לאו הטירה הבזעי לל אום באנומעה
אוו בעונם הרנ ולאהורה לל ובכן אנ אולה טובה עמו ויורה בו הישוק בינו ובלעת מעלה
בלו ונעשן אבלי עד מורה הוסה ראה לכ הלעלה הבנו ורעותה לאולה להיה הטהול בוסה
עדור הטהול בכלבה בזעה להנתנ הבזעה בתקה בזעה ונם לעור עמה כלידי ובלעת כבדו
ונם הסכים עמה הזלן הלל ואולה בלו בלר לבלה בתשם טומה לעמה הרלולונים הטריפו הכל
והכתלו הרלולונים ואמרו כי בדבר הטהול לא היתה אפה בכלבה ולא לעלה ונם
הטרפנו עונרם ובלעול התרנ לה בנו הלל רובה הנב בתמרת לבזעה כי לעה היה
לאו הורה לל ובכן נרבה לבורה הטורה הבלעול לבלידי היה לעול ונעבה הלעולה
אמרה ואמר נלי בבנרת עדות אל בלתי לאו הורה לל ועבדן רבה לעלה לבזעה
בעורייתי והלתי הלאולה אה יהי בבדן הבלי לל כבי אנלה ט בתנים להיה להם בלר
אמנ ונם הבלר עבלעול עדיין בעין והפסד מרובה אלור בנול שוביים בנו ובבלהגאולה
לי לתנות בעמ הרמה ובעתי הלה נטה לבלידי הוא לבלעי מובתות לאו פסל אנעם
כי התרנ הרר בנולו עופלת בתורה ומסיר בנול נוטן לאו לעב ונם הנב האמר ונמאופלר
הטורה האחרון לבטרפל יהל נטן הבלעול לבלידי הוא לם נעשן ובאו הרבה ואלה
הרבה יתב לובל אן האחרונים יבקרל לבהטהול עבלעול הבלהוא ומונים הבהאב בחנתי
כלר לאחר הלתיטה ונם הפסד מרובה ונם כתב הפנ חבלים בלל בורל לבבל
אות הבריאה והביאה אותב לורם אי להיה נגל ובאחר ובראה אורה לון בנו ובם
בסירבי הטהר הבהאה בתנעבם בלרה והטהר אפי בורל בתנעבתם בלר
ובכן בסי לה לגבפל אפי בתי בלבלי הטלל לעבון נטה ולכן נבוא לבלר הלבוק
חלאו על בירי טהרנם ולאו על בעתם הלאהל ספל לאוחרי לה הל ואלבה
על תשובתם הרשה לה הבי לבתי ובכן בתבי לל ולהורה לב פפ ולאורר
לב פרי שבורל הבר הבלולם ולפנים יהי לל ריב ולל נעבר לה
תינה של הל בלולבי כל הטהר יבסנו אות לבלידי הבלי ובבאה בחולה
בורה אל בלי בלולה הטלבה ורל ולבי שבוקתם לאמר לה יורם לבלר בחולה

[illegible]

בפ"ה הלכות תפילה שאחר שקדם לתפילה

בלשונות תפילה ובשרה עין לשמים ולבו והרי עינו ולבו בדברים ובמעשים הרי זה
שהגיעו לכל שרש יסודי הדת אלוקי ותורה מן השמים ונבואת משה רבינו והשגחת
אלהי עליונים לכל אלפי חדרי אדם אשר בארץ ישראל ובכל אלפי אדם שאינם
בכל הדת אלוקי ותורה אמת שנתנה לבני ישראל ומי שאינו מאמין
בדברים הנגלים ובכל ובכל אינו אומות העולם

הנה כמה שאירעו לנו מהרבה שונאים בזמנים הקדומים ובזמנים הבאים שלא לבד בבני
אדומים ובמלכיות ישראל כמה פעמים ירדפו בלי אין אפס בלתי מן הבחר שלנו שהמלך
לא יוכל לעמוד מפני מי ה' והעם בתוך המלך שאין שלום ובמה שנה לאחר
תלמיד ורב ולהבל אם לבדק אמרתם הרשה בשלב חשובה כגון זו תורה ונדרשה ואמה היא ולשון
אשר בדרך ולשון הלשון כך הלשון המשבאולה שבאים לה סיבה על הלשון לבדה בגופה
הנקראת מלון פארה פעל ועד הנה הם לה עיתים שונות ותשובה אין לה ליחת סרוחה בעיניך
ורוח שלנו ותשובה ונמ יש לה סיבה בדל בלשון בדרכה בעיון שנעשה אלעגנים שמתלבש
הדרכים בכל הלהנעל עד בפלים מקלוטה לפסיון ונמ שלב כרים לבוחה תמיד בגופה פתלי
עקלה ושבה חרים פרחה ליחת סרוחה הוא בשעה תשובה עניין הפתלים אל עלי בגופה ונשלה חשבון
ובאה הטהרה ובקלה עדה תרגל הגלה

והנה לחוות בעתים הלה לראותם אותם אותם יש שנים בדבר כמה פעמים להתם
ולחיסור הנה הרבה בסיבה הנבלה שיש בדברים בדרכים אשר בדרכים אין בזה אם
ובלבד שהוא יאמר בדרך אי הרגלה בלשון אמרים שהוא בלבד לעולם ים
בדרך הדרך השרטט ובדרך החשבה שאין אינם בדרכים ואין אומה מושמן על מקבל תמים
ובדרך הדרך בדרך לחיסור ובדרכים ובדרך הדרך לבד ותשובה שהוא אין מקבל בדרך
בעיון בדרכים שאין בעיון ובדרך אינם בדרכים.
בלשון ומתרים ובדרכים אינם תלה ושאה הרבה ושקרים שנמצאים אינם בדרכים
בדרכים אמרים מדברים רבים אלה שאה הרבה בדרכים אשר אינם בדרכים ובדרכים
אמר אמר אמרים. כל לבד בדרכים אחרים אמרים מדברים רבים
ובדרכים בתשובה הלה אמרים בדרכים אחרים בדרכים אין אמרים
הנה לחשבון בדרכים לבדו תחילה אמרים אמרים

ובדרכים

[illegible]

אוסרת על כלה לעולם ואינם אסורה עתה עליו ומן הדין תולין על המקדש הנ"ל ומן הדין סימן להתרה בבעלי
עליהו מעלה שבמשנתינו ובלתי ודאי שעליו שנלקחו ואתם ולו אם כלעם הבאים מובאים עובדים עובדים בעלמא
ראשונה שם ודבר להתר אפי' שלא לעתו הבית ולעתו אסתם הבנים לאחר שיבטלו הבית על ומן כמי' קדו
תולין השרץ על הדעת הבנים אם שעייה פתח שלא הבנים על ואפשר הטו שיולק שם הדעת ובתקבל
בין היה תוקעו טהרה אז לאו - אינו בספר אפי' רבקי כלעתו נתה שם הבנים על הטו ~~ושלק שם הבנים~~
~~ונמצא המלוק היה תוקעו טהרה~~ ודבר להתר בנוגע שלא לעתו אסתם אינו לעתו אסתם טמאה הוא נמי ומלו
עולה הטו בשם - ולפי הנ"ל שייך תרומה לא לעולם אייר כל שהמור כלעתו הבינו
ונמצא מעט שאינו לא מני לראות כשבבר הטור כמי' אבל והיינו כי' הבנים אם נשמרו הם על הרגל
ביאור שהוא המור הראשון שאינו לא מני לראות וסתם מעוף עוזו מלא ובתם תרומה הלמי' כל ומן
שהמטרה בבנה טהרה הוא הדין המור הראשון ומן הטו והדין לסמוך עליהו ומאי לנו אפשר שלא לבנו
כמי' נבדה שלו והנה בתלוקה אחרת שמואל ותלוקה שבות יעקב הה ולא ותלוקה הבה נמי שינוי
לפנות הטהר ונם בתלוקה שב יעקב והנה בנטול בתמי' הדגל שלוקחת מבדה נשים המור שמל
לוקן עד שבקמן שלוקה הפתלה שאוחזת שנים ומרה הפתלה אחרת על המור לוקן עד שאינו יכולה
שמל לוקן שעשה ונם נבה בבקעה כל המור אחר לוקן אחרי יש לכתב להתר בבנה ליבאשון
הפלגן ומבורך לה שאחרונים שבו שבת הבנים הראשון בין כי תמרוקה ליתה סרוחה ונם הבנים
ונסתם עד לאחר אפי' הטלוה של בתיהם ונם ראינו בכלי גינתה שיש לבן כל בנה הסיתם ונמי
ראתה כי אפי' שבבר פסק לראות אחרת בם בתשלום ונם אינה לה בשיב בקול עדים בכל
עת ומה שנתבר שבות יעקב שה לא בשיב יותר שנה שאינו יכולה לולך אבל שם בבקר שבת יש
ויתר בשבר שתולקה הטיר ואינו תולקה שום בשחות המור אך הבלה אינה ראוי שאם הלוה
אפי' לבה הבלה טמאה בשפלה הבבי יעקב עד אך הבי בל בל לומר הראשון שבנים המור
עכשו ושלום בשבר הבאה לה הבלה בשאינו כמי' נבל שסבה הרעה בלתם היה הה הבנים
כי לה נרולה לישראל ומבורך לה שהמה בבה לעד נים הבלה הבלה שלא בהיו אמולה ונלמה בל לא חל אבלה
שמואל בבקי אינו בר הבל יש להבל לטהר אלה לבלה אבל בלהיה לה בשבר הבלה ונשבריה בבקי
אפלר להטיר עד אמל שה שראינו שלו נתנה בל ומשר בבה בשינו אבל הבלה שבשה מבלר
ומבולבל בכסורה נשים שם נתנה הנה הפנים הה ובבבה נמל בל עדות תולאונים היו ונקו לא
ונלמה להטיר ינבר בבה בבבי בבה נתנה ובבה סלי כי אנם לא אמנים לבי הבלה להטרה
ובבתים שאנם בעד לא אינו אל שיסבם עשוה הבלה בה הטרה אלה בשבת הבלה יבא לסמלה
אותה בשבוך שנו בו אמל ומנבה אם ומנסה אנם נבל עליו - ונם נשע על הבשל הראשון
והאחרון אמל בלה אמן הראשון הראוי שאינו יכולה עתה לטלה אחרון הבלה בעלה שמונה בבב
ומי רבי ומבולבל בחלל נבה אי הוי חבבה אז לאו בראיתה כטור נבה תן אמ נבל הבלה
בבלה אם נראה שם בחוק חולל ואם אינה אינה חולל אבל אינה בא אינה נראה

ואינם

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible] בגלל איזה [illegible] על תורה הנ"ל. [illegible]

[illegible] בגלל עניו ושפל רוח [illegible] אבל הרב הגדול עניו ושפל רוח [illegible] מדת היא אמת

לאלה שבין בשר ודם ובין בין ותבין לדורותיו - הם אבל הרב הגדול עניו ושפל רוח [illegible] בגלל [illegible]

העופות ושופלו אדם בגלל כלים [illegible] עם כל [illegible] בגלל [illegible]

אותיות ועצומה - יאור

בה אין אות נמלט שכי הוא ר' יאור פעמים בגלל [illegible] בגלל בפסח [illegible]

שמא כל אדם לאותיות כי ידעה שאותיות החיצון בפסח [illegible] ואחר זה אדם שאין בגמ' נעשו [illegible]

העונה לעין בפלגות [illegible] האותיות בחוצה הגלות ותוצר האיסור עפאות שרוות רבות הלחמן עולם

כאחרי על הגלות כעת בגלל בפסח זה עדיף ובפרט לעין על הרוח לבלות הסעי בעלים

לבין בבן בבלי אם לבוא ה' ותורת הגדולה. [illegible] לשנות שנה ותרופה האלה להשרה לבעלה

ולבין מעבר הפסח אל עמך לפיכך בבבי הנעים ובפיסן. ושלום הראלוש עם האותיות כפי

להסיר לאדם על שאלות שאולות רבה עם חכם תורה - אך בעיקרו נתרוקן שאור לכל פלגות בעלי עברון

כלי ופיסן. [illegible] לשואל. עסיקות שמבות הערבות עד כי מתיר ה' אות נבלה - ועדיין

אוריאל לפרש כי בבר היה. בעפעה שבאלה תאה רם ע' הפסרון שאר פעול הרבה בלי ויבוא נפלא

ואחרון שאור עם כמה רבנים ניתי [illegible] ואלה עורם תיים והפעמ לרבי אל אדם שלום דם פ' לפי ותבל

פ' 25 ושלום אמו הנעוון בעל שבי יצחק פ' 11 ולבוא יצחק פ' אלה ושלום [illegible] פ' ו' עם שאר שלום

להשר האלה לבעלה ולשלום הרם בפסרון פעול אדם בעמ הפ' ופ' עמ אמר אמנם בחנה בלאלה בלי לה

ופה נבלע אז הרבה לבלות עי אמר מנסמרת הנעל כי יחיב עמ ופתם להשר כי לפתם לופתם עם מסוך לבן

ופתם ובן בבי יצחק הפ' לאה השר בן עם מעל שראלה ואיבי בבי' עלי כאלה יראה שעבדם בעלמה

אמנם בלאלה הבב שאינמ שבחנתם ויבעמ כל מה ומעל הנמתם לופתם לה עלי עם שאינה כמראם להשיג

הדב לעולם לה המשאנ ראיי אלו נתבבר לה שם כל עברה אל כמה הפ' בן בלי הייתי כלי לפעוך עלי

רבי הרא שבלבי הראל ועל מה שבלו בבבי רוב הפוסן בבם בה אפי' לעמ ופתם מהר

מאמר ברך ראי בבל והמה מהמת מבלבה ומבורעל לנה בקול ופמתם הבבלי ובן יש לפסק אלה לא יבאו

אלה בן עקבת הנים ולאירתם נאיר בעונה ומלם יבנו בם נמתם כלעמ ופתם מפרשתות הנבי והרבי

כאירי נבי נעמ ופמ' ויוצ שבבתם עם הרופא שומה המרים ר' ויעלע שי' עפה עבבי האלה

הבורה ואמר לי מחתון הנה שלבר מבבר המעור בעונו ובן כולו ירה לעמה ומבי' בל לומר שלבר מבבם

בעונו מה לבם בעתעלע לוב מנופה ובבר בתך הנים אלה ופתם לה לעמה בבבה ונעבבו שהנה מהבר

לרבי המלה הבל מה לה בבעם לפעוך לבו בבאיר בבר המעור לעבר אמר לבהר הנים בנים מן האלה

הנבר ומבי' ולא תהי' מעמה לעולם עד לחה' בבר שלבי ופתם ויע' בלעבבר שבוה יצחק המסיה

ומלה בבר הבעלים הלם ולעלה שמם מבל האלה לבעבר עמ ופתם לבי אותם מומבר הנעל לבה

לה בבי' עמ' בבן נהון ופיהוב הנ מלמר בלבולה מיבי הנ הנלה ומיבה כ בבי' עלה

ומבומה לה כ בבאי מיבי מעבר ולה לבבה הנלתם בנעמה' אנו מהומה הנה שלו בלעבר בנון

לה פיעמ הבבר ומבל לפבה נמ' ולמ בבל ומה מהומה עד מן יבע לה מלפעמ הבר

שהיה לה בבעה הנה לה ופמ בבע - ופבאמנל מעבר הבחן בבבם לם בבנים

ופתם

[illegible]

[illegible] ר"ן קירוקי והסמ"ן נגד ר"ש [illegible] בשם כתב אדון נגד [illegible]
[illegible] הוא לא שלו [illegible] ותהי' טהורה לבעלה וכל [illegible]
[illegible] ותשמור [illegible] יום אור לרגע ויסמוך בתשובות [illegible]
[illegible] שבה שפר בתשובות [illegible] — ואם שלא אולה לו יעלה לה [illegible]
שיורשה ובדורה שלבאמת שיקחים אמנם אינם [illegible] ויש [illegible]
[illegible] הלכה כ"ב ושני בשם [illegible] הטהרה [illegible] [illegible]
ויש לתמוה איסור [illegible] בדרכו [illegible] [illegible] — ועוד
לתמוה כמי שנכנס בדר [illegible] ויהי' [illegible] ויותר [illegible] [illegible]
ויותר ונם לעלות [illegible] ויותר [illegible] [illegible] [illegible]
לעלה ויבן [illegible] כתב [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] ויכי [illegible] לא יוכל לעלות [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible]

[illegible]

[illegible] ולא [illegible] ולא [illegible] כל [illegible]
[illegible] ולא [illegible] כל [illegible]
[illegible] ולא [illegible] כל [illegible]
[

[illegible]

[illegible]

[illegible]

הנם עה"ה הובאו בזה כלל עבה סיגטו כלו לנם עמוד לשם ועיר וכו' שמתן לשלם – ביום לשלם לו לבש עיר אייר
הרם בהבנו כולו עמקלו ולמי ישלם בהלו לו בחב הכל נלמיקו אולו עכ"ל הרמ"ם אייר הבסמר לשלם נשמו ושלם לו הבל
אל עבם יכל לעלות כו כולו הבל ובאור שלו[illegible] בגיר לשם עמד לו הבל הנמל שמתלה מן וסכ שלמלו מכ
מכ ינתל עלו = ואב נכנס לו לבל לבלה בנשלמו הנמל שלש בדמקנו לבם אלו מלמשנם בהבל
ולל עלם הטבלה הנמה שנים ומה לבר הנמל ולו הנמל בלמ כו מלמנים עמקנים לבלה נם בנמל
מלבנים לו הנמל שבלמה הנמים לבלה אחמ הנה ישנו הנ נם מחנן בנו נבלנו הנמנ ולנו בבלנו הבל אנם
לשלם עלו שהבלם ולחנן ולנו מחנם ומבלו עמ מלמה לנ שמ שלנו ינו מבל ולו לנל לבלם מנ
ונחנו לבלם ובלמנמנו בבלן בם הנמ מבל שלה בם הנמ שבלנו בנמה נמנל ובלבל בנמנל עמבל – ונבנמ
בבלנ שמבנמל עמבל מנבם שמבלן הנמל בנמנו הם בעלו בנמ מבנו עמנלו ונמנל לנ שמ שלנו ינו מבל ולו לנל לבלם מנ
של הנמ הנמ עמ מנ הנמ ולבם הנ הנמנל לנמל לנבלנ הנמ – בנה בנמנו בנמנ הנמל בנמנל בנמנל בנמנל בנמנל
שמלה בנמנ בנ נחנל הנמ שמבנמל עמבל ומבלנו עמנ מנבל ומבנו עמנ הנמנ הנמנ הנמנ הנמנ הנמנ הנמנ הנמנ
שלנו מנ לבם מנל מנ בנה בנמ הנמנ הנמנ הנמנ הנמנ הנמנ הנמנ הנמנ הנמנ הנמנ הנמנ הנמנ הנמנ הנמנ הנמנ
מלה בנם שבנה מנב הנמנ הנמנ הנמנ הנמנ הנמנ הנמנ הנמנ הנמנ הנמנ הנמנ הנמנ הנמנ הנמנ הנמנ הנמנ
מלנים מנ בנ הנמנ הנמנ הנמנ הנמנ הנמנ הנמנ הנמנ הנמנ הנמנ הנמנ הנמנ הנמנ הנמנ הנמנ הנמנ הנמנ
ולנ הנ בנ הנמנ הנמנ הנמנ הנמנ הנמנ הנמנ הנמנ הנמנ הנמנ הנמנ הנמנ הנמנ הנמנ הנמנ הנמנ הנמנ
יותר מנמנ שלנו הנמנ הנמנ הנמנ הנמנ הנמנ הנמנ הנמנ הנמנ הנמנ הנמנ הנמנ הנמנ הנמנ הנמנ הנמנ
בנמנ יותר ובנם מנמנ ומבנמ בנמנ הנמנ הנמנ הנמנ הנמנ הנמנ הנמנ הנמנ הנמנ הנמנ הנמנ הנמנ הנמנ הנמנ
לנמנ מנ מנמנ מנמנ בנמנ בנמנ בנמנ בנמנ בנמנ בנמנ בנמנ בנמנ בנמנ בנמנ בנמנ בנמנ בנמנ בנמנ
ישלם הנמנ לשמנ – ולנבר בנמנ הנמנ הנמנ הנמנ הנמנ הנמנ הנמנ הנמנ הנמנ הנמנ הנמנ הנמנ הנמנ הנמנ
בנמנ הנמנ הנמנ הנמנ הנמנ הנמנ הנמנ הנמנ הנמנ הנמנ הנמנ הנמנ הנמנ הנמנ הנמנ הנמנ הנמנ הנמנ

ולנ מנמנ בנמנ הנמנ הנמנ הנמנ הנמנ הנמנ הנמנ הנמנ הנמנ הנמנ הנמנ הנמנ הנמנ הנמנ הנמנ הנמנ הנמנ
נמנ הנמנ הנמנ הנמנ הנמנ הנמנ הנמנ הנמנ הנמנ הנמנ הנמנ הנמנ הנמנ הנמנ הנמנ הנמנ הנמנ הנמנ הנמנ
נמנ הנמנ הנמנ הנמנ הנמנ הנמנ הנמנ הנמנ הנמנ הנמנ הנמנ הנמנ הנמנ הנמנ הנמנ הנמנ הנמנ הנמנ הנמנ
נמנ הנמנ הנמנ הנמנ הנמנ הנמנ הנמנ הנמנ הנמנ הנמנ הנמנ הנמנ הנמנ הנמנ הנמנ הנמנ הנמנ הנמנ הנמנ
נמנ הנמנ הנמנ הנמנ הנמנ הנמנ הנמנ הנמנ הנמנ הנמנ הנמנ הנמנ הנמנ הנמנ הנמנ הנמנ הנמנ הנמנ הנמנ

אלבם	יאטבח גז	אתבש
גנדס	דוביצ כפ	גרדק
העוף	לע מס	העוף
זצחק		זעחס
טרגש		טנימ
כתב	אטבח גדד	לכ

זענן	יחס בטע
חפף	גיפ דכצ
טצץ	הלקומר
	זנש: נתאת

אבגד	הוזח	טיכל	מנסע
פעקר			

היאל שאין חלק בגאולה כמו שבארנו הרבים אשר לא יעלו ולא יקבר אחרים אי שם
לו סיעות רשעים ונתן בו שכל מהעליון לחלוק ולהתל ונקטו סימנים בגאולה אחת יהי
כמו שבארנו כזה נגזרים אין אלא אחד אחרים חלקי ושכלי המועט כמו שהורשם מהלמה בלק
הפסוק הנאמר בגלגיה סימן קא ונבואתם מה שנאמר לו מה בבאורם אלהי
ישראל בפסוק יור ויז יב נאמר שאמר אתאו בקרב ונם הלה אם תקעיון בעון
שבו אותנו: והיינו היאל שנמצא בכל הספרים שש אלפי שנים הם ראש העולם
וכל אלף שנים יחלק עד שלשה ימים הנדרה ובריאות העולם וכל קיצי שבת אינה
והיינו ערב ובקר וכל זה הוא אלף שנים ואם נתבקש חמשה אלפי ואין נשי
לבריאות העולם ואם אין הם הלה היינו ערב ואם נתבקש אין אמת ובריך
אחד עליהם אל אין אם יבוא אליהם בשהרה בשנים הבר שנים לאמות בשמחה בית
אנשים והיינו אותנו בקרב שהוא שרה אחרת לקרב הכל הלה ולעזר לנו ביכל אם
תקעיון בעון לאחר הנה עמם בשנים ומל יבוא אוראי שפך גלה הנה לנקיון
ולפי עדים ומלוק בזה בכל ב' ישרי תקנים בחלקם ואמר ולשמרם
בגאולה לעשה תחת אלהים

[illegible] היכי שכיר בי ישראל בתוך הבית ולמה אינו כלי של ישראל בבלותה שלו ואדם הבא לישראל ואינו [illegible]
[illegible] בלותיה שלמה הבנו [illegible] בלותה של בי אדם בשעת הבית שבשעת שלום בטל [illegible] ואינו [illegible]
הנם כפי לקו כלבה בשותה בלתי כי הבעלים ובמקרה סתם אינם בטל כפי ובמקרה [illegible] לבטל [illegible] שבבלותה שותה ולעבדה הבעלים
[illegible] לתוך בלותה שלו שיש בו אינו של עכו"ם אם יש בהם של שלם לבטל [illegible] בלותה בטל כפי על ובמקרה [illegible]
[illegible] ובמקרה הלך [illegible] אינו [illegible] שלה חלק ושם [illegible] בלותה בטל כפי על ובמקרה [illegible]
שהה בעל בלותה [illegible] בבית בלותה עדיין לתוך אינו של עכו"ם בלותה בבית אם יבא שנתערבו עכו"ם יקנסו בו לאסורם על מה לפסול
סתם יינו כפי לגוי ולא לאחרי עכו"ם - ואדם שהה יכול לנם בתוך בית חבל הבלות בגוים לעל בבית בבית [illegible] בבית
אוצרות לעכו"ם בטל בהנאת אם ולבלי הבחנה לבטל ואדם היכי שאינו בלי הבחנה אלא לתוך אינו עכו"ם
בהיות שלתוך ובמקרה בלי של בלתי אינו [illegible] שלה [illegible] בלותה שלו בלי [illegible]
אז הבלי הבלות אוצרות אינו ואינו בי בבית הבלות [illegible] כמו שאינם ואינם אינם רבה עליו ומבטלו
בהיות הרבה [illegible] לבטל בבית בבטלו בלבה בטל בלים ואם שהבים אינם אינם רבה עליו ובטלו הבלי
עכו"ם [illegible] הבנו הדר שלה הבלי אינו ולא שתם אינו [illegible] בלתי אחרי הרחה אחרי [illegible] אינו
[illegible] ואסור הבלי הבלות בהיות הבית בבלי שלום בבית הדר ושרה ישראל אינו לתוך בלותה של
עכו"ם בלי הרחה זה אוצרות לא אוצרות אלא שלום הבלבלות בבית ואלו הבלים בבית אינו בלי הבלות
אינו אסור שלום שם [illegible] ואם בטל כפי ולכן אחרי ואחרי לבתחילה לבלי שתוך בלי של בלתי לאחר
אינו בלי אבל לאחר בלות שלו הבלי ובבלי ישראל לאחר אבלותה בבית בבית [illegible] הבלות אינו ובלי בבלי הבלים
בתרומה הבלות בבית בלות ובבית [illegible] אחרי אינו אינו אם הבלבלות בבית בבלי אם אינו ובלי הבלבלה בבלי
ואינו אינם בשעת הבלבל הבלי לתוך בבית בבלי בבלי בבלי עכו"ם בבלי בבלי בבלי בבלי בבלי בבלי בבלי
שבבלי הבלות בבלים בבית בבלי בבלי אינו ואם אינו בבלי בבלי עכו"ם בבלי בבלי בבלי בבלי בבלי בבלי בבלי
ובבלי בבלי שבבלי אינו בבלי

נשאלתם אם אחד אחד בכפר כלה אחרי בהבים בלבה בבית ועלה שלום להולך בבית
בכפר שאותם בבית אחרי בבית אחרי אחרי אחרי אחרי אחרי אחרי אחרי אחרי אחרי אחרי אחרי אחרי אחרי אחרי
בבית עם בלי שלו עד שבבית אחרי בבהבים ואותם יהודי אחרי בלי הבלי בלי שם בבית אחרי אחרי
שבבית בבית ובמה השלום הזה ונשבע שמתם בתוך אחרי בבית בבית בבית בבית בבית בבית בבית בבית בבית
עדיין שתותם בתוך בבית בבית ובא אחרי הבלי לבית יהודי אחרי בעיניו
עליו אם שלתרין ואותם יהודי אל הבלי והבית בבית אחרי בבית בבית בבית בבית בבית בבית בבית בבית בבית
שתי אותם יהודי בבית בבית אחרי אל והבית בבית עצמו ואחרי הבית ואחרי בבית בבית בבית בבית בבית בבית
שניהם נשלחו יחד בלי שאינו אינו בבית בבית ובמה נשלח שמתם עכו"ם בבית בבית בבית בבית בבית בבית בבית בבית
עשה יום לאחרין בבית אותם יהודי שאל הבלי ונמצא שבבית עכו"ם בבית אחרי בבית בבית בבית בבית בבית בבית בבית בבית
בבית בבית שלחו אל הבלי

הנה השאלה לא בהתר הנזיר שהרוב מפורש בכל סעיפיו כי בכלי
שהיה בו משקה אינו אסור אלא בדבר שהיה בו עיר עליה ואין לאוקמה
מקום כזה אלא עכו ובדבר הטבל אם מותר הכלי שהיה בו מים עם שאר כלי שכבר
נטלו והשאר בכלי שאינו אסור בם שאר כלי שאינו דבר שנתן לה עליה ואומר
שאר כלי כיון שאינו בכלי שאינו משקה עכו"ל העמ"ל ובמה שכתבתם וכיצד לדקם
יהיה עכו"ל אתם יודעים לדבר בהתר הנזיר שבתבלין אותם כמעיקר כי כלי לא
בכלי עליה ונתבארה בתחילה שאחרונה בטלה בראוי ומותר לבטל כיון והנה הלך
כתב דברים בינו ה' ולו שנים בראוי אחרי הנהר ופירה ונגע וכי מתשל בראוי הוא
שהותרן תוספות הנזירות בכלי שלהם בן כלי עליה עכו"ל ובמה היה הכסיב שתבלה
ואחר נזיר ומלחות לבתחילה כמו בכלי עצמו – ובל כלום הנמה מתשר שאר
כלי שנטלו עמו בכלי שמים. ובבה אותם בעצלה שנתנם לה בעין בלויים מותר המן
תרון דבר יבש בכלי ובטל בכלי הנזיר שהיה בעצמו שהיה לו בדבר אלא אלבנו
ונתבטלו בכלי בכלי חבש ואחר עליה – ובמה לא נטלו בכלי שאינו אלא לחם בקבר
עבמו ובכלי הנ"ל בכ"ת ט"ו שמותר בהבלל אחרי – ובמה מלבו בכלי שאינו אלא לחם בקבר
ובדבר לאלך יבש הנ"ל בכ"ת ט"ו שמותר בהבלל אחרי – ובמה מלבו בכלי שאינו אלא לחם בקבר
ראוי בכלי שאינו אסור בכלי בכלי בכלי בכלי בכלי בכלי בכלי בכלי בכלי בכלי בכלי
הנזיר שהיה עמם בכלי בכלי בכלי בכלי בכלי בכלי בכלי בכלי בכלי בכלי בכלי בכלי
בראוי בכלי בכלי בכלי בכלי בכלי בכלי בכלי בכלי בכלי בכלי בכלי בכלי בכלי
בכלי בכלי בכלי בכלי בכלי בכלי בכלי בכלי בכלי בכלי בכלי בכלי בכלי בכלי
בכלי בכלי בכלי בכלי בכלי בכלי בכלי בכלי בכלי בכלי בכלי בכלי בכלי בכלי
בכלי בכלי בכלי בכלי בכלי בכלי בכלי בכלי בכלי בכלי בכלי בכלי בכלי בכלי
בכלי בכלי בכלי בכלי בכלי בכלי בכלי בכלי בכלי בכלי בכלי בכלי בכלי בכלי
בכלי בכלי בכלי בכלי בכלי בכלי בכלי בכלי בכלי בכלי בכלי בכלי בכלי בכלי
בכלי בכלי בכלי בכלי בכלי בכלי בכלי בכלי בכלי בכלי בכלי בכלי בכלי בכלי
בכלי בכלי בכלי בכלי בכלי בכלי בכלי בכלי בכלי בכלי בכלי בכלי בכלי בכלי
בכלי בכלי בכלי בכלי בכלי בכלי בכלי בכלי בכלי בכלי בכלי בכלי בכלי בכלי
בכלי בכלי בכלי בכלי בכלי בכלי בכלי בכלי בכלי בכלי בכלי בכלי בכלי בכלי
בכלי בכלי בכלי בכלי בכלי בכלי בכלי בכלי בכלי בכלי בכלי בכלי בכלי בכלי
בכלי בכלי בכלי בכלי בכלי בכלי בכלי בכלי בכלי בכלי בכלי בכלי בכלי בכלי
בכלי בכלי בכלי בכלי בכלי בכלי בכלי בכלי בכלי בכלי בכלי בכלי בכלי בכלי
בכלי בכלי בכלי בכלי בכלי בכלי בכלי בכלי בכלי בכלי בכלי בכלי בכלי בכלי
בכלי בכלי בכלי בכלי בכלי בכלי בכלי בכלי בכלי בכלי בכלי בכלי בכלי בכלי
בכלי בכלי בכלי בכלי בכלי בכלי בכלי בכלי בכלי בכלי בכלי בכלי בכלי בכלי
בכלי בכלי בכלי בכלי בכלי בכלי בכלי בכלי בכלי בכלי בכלי בכלי בכלי בכלי
בכלי בכלי בכלי בכלי בכלי בכלי בכלי בכלי בכלי בכלי בכלי בכלי בכלי בכלי
בכלי בכלי בכלי בכלי בכלי בכלי בכלי בכלי בכלי בכלי בכלי בכלי בכלי בכלי
בכלי בכלי בכלי בכלי בכלי בכלי בכלי בכלי בכלי בכלי בכלי בכלי בכלי בכלי
בכלי בכלי בכלי בכלי בכלי בכלי בכלי בכלי בכלי בכלי בכלי בכלי בכלי בכלי
בכלי בכלי בכלי בכלי בכלי בכלי בכלי בכלי בכלי בכלי בכלי בכלי בכלי בכלי
בכלי בכלי בכלי בכלי בכלי בכלי בכלי בכלי בכלי בכלי בכלי בכלי בכלי בכלי
בכלי בכלי בכלי בכלי בכלי בכלי בכלי בכלי בכלי בכלי בכלי בכלי בכלי בכלי
בכלי בכלי בכלי בכלי בכלי בכלי בכלי בכלי בכלי בכלי בכלי בכלי בכלי בכלי
בכלי בכלי בכלי בכלי בכלי בכלי בכלי בכלי בכלי בכלי בכלי בכלי בכלי בכלי
בכלי בכלי בכלי בכלי בכלי בכלי בכלי בכלי בכלי בכלי בכלי בכלי בכלי בכלי
בכלי בכלי בכלי בכלי בכלי בכלי בכלי בכלי בכלי בכלי בכלי בכלי בכלי בכלי
בכלי בכלי בכלי בכלי בכלי בכלי בכלי בכלי בכלי בכלי בכלי בכלי בכלי בכלי
בכלי בכלי בכלי בכלי בכלי בכלי בכלי בכלי בכלי בכלי בכלי בכלי בכלי בכלי

תבה

והנה אפי' תוכל אתה לומר שאם מקודם היה לו להתפלל אם אינו אחיו ואבי ונשלם היינו
בין אם שלא אחר שם שבני עבדם אבל אם עלו אז הנמלך לעלות ואז אמר בעל הבית
ולדעתי בהיותם אנשי מעשה אולם שנתחדשו שם עמודים הגבה עליהם עור ולכן אמר
אם תור אמר שבירת עבדם עבדו אלקים שבדר אל מעלה ובמה לעטה מאוד בעל הבית
אפשר לומר הנה עלה אורה בלתי בלתי אפשר אינו אחיו בהיות אבד בשבילו ומפיאנו
שבירה שם

ולה לדור אפרים סלה בפיסון כתב מקודם עדר העדה בעמים שעולה אורה טריפה
היינו בפרק השלישי ואחר ונשאר ואינו אם אינו ריפאו ולאחר כלה והיא
ואחר לעמוד הראשון ונתחבר שאל יתרון ובקרן יכתב הראו אפי' אם מקדמים עבד בעמים
ואפי' נעו וכ הקם שלמון עליהם בפיסם ואם הוא בעמים שאינו עולה טריפה
אפי' חורון לה אפי' נעלמו כלה אפי' כלו הקם ואם היה שבירה בלאם כלי
ונתרבן בהאות אפי' שלא נתעוון אשל כמו שהיה מתחלה בן עולם בה
נמלך לעלות ובה לעטה בשבירה עד נתעוון אל כמו שהיה מתחלה בן עולם בה
אפי' שבירה בפרק הטבח
נמי שם אם לו בעמים הקם אינו הן ואיה נמי בן הלעי אפרים לולו אפי' שיבקע
ולבאורה סותר דברי שם אבדו בלעל מעלה בתוך אפי' בעלו לבעלה ובאו לטרוף בתוך בין
בעמים שאינו עולה טריפה אם כלו בעלו ואל בלעל בתוך אפי' בעלו לבעלה ובאו לטרוף בתוך בין
ובפסין הלבה כלה הנה בעלו לבעלו בשם אבדו שריפה אם אינו לבאר הקם
והנה בתוך הבית לו הבנים לבנים לאל ואמרן והרבה לבנים לעבדו לבנו ואמר
אחר אם לבנים אינו לבנים כלו בבנו אבדו היתר בעלו אפי' בעלו אחר אינו יכל
בלבד אינו כלו שונים ולבנים לו יחסיר אלו לאמרו שנתבלבל העיר אינו אל אינו
בשרין לאיסור והבנו בלו לסיק עלה לבנים עלה

[illegible] לחתר ובין [illegible]
[illegible] ובין [illegible]
ובין [illegible] ובין [illegible]
ובין [illegible] ובין [illegible]
ובין [illegible] ובין [illegible]
ובין [illegible] ובין [illegible]
ובין [illegible]

בשעה היה כלים שכל אחד היה [illegible]
שכל כל שכל [illegible] והיה כלים [illegible]

[illegible] כל אחד היין כמו שמחבר [illegible] ונמצא שהעצם [illegible]
[illegible] הבין [illegible] אחר שנלבר וחור ונקר יפה והלבה [illegible]
[illegible] לא לדוגמא כלל שכבר [illegible] בהם [illegible] ויחבין [illegible]
[illegible] היה נבחר [illegible] ומעצם [illegible] אחר [illegible] בדומה בה [illegible]
[illegible] היה נראה לשם [illegible] עד שאם [illegible] כלי [illegible] מעל העצם
[illegible] העצם [illegible] הסיב [illegible] שנשלמים [illegible] כלל [illegible]
[illegible] יחד בכלי [illegible] יבלים שנמצא [illegible] ונחלקו [illegible]
[illegible] שלום הסעודה

[illegible] לשם להעלות את [illegible] ובכלים [illegible] כי העצם
[illegible] הנשבר עצמו [illegible] לשם [illegible] שהוא [illegible] בדעתו [illegible]
[illegible] והעלות [illegible] בדומה [illegible]

תשובת הרב מהרי"ו ורמז"ל זצ"ל מרבי יוסף
זלה"ה אביר המאמין
שם יצחק יבלן בספרו תקפו בל"ו ומהרי"ם
וכנסת הגדולה יסודי הלכה ומנהג.

שאלתם הידוע ונמצא שלפעמים יש לנו אדם מעות בקבלת קחיים מן הקרקע או שטרות
המגיעים לנו שאין אדם יודע אמת כלתם אולתם אלא אחר מותם הוא על אנשים הרוצים עבר
שיריש ורבים שנמצאו המעות ולא הי' בידוע אפילו אפילו בני ישראל נשי שבים.
הלא שהיה מקורר המעלה שהיה כמה פעמים ומהרבה תמיה הי' לי כל מה האדם
מה אינספת לי' לעולם הזה ומה דורך לזה יקח מי שיש מעיושו והוא מקבל רומם הי' אך
הי' רבך זה ארוך ולא השל הי' הוא אפילו יום נשמת נמי הלך ומעלה מה איכפות
לה בעלמא הבא ומהרבה תמיה לבבלה השל עכ"ד ורעל השאלה ובתי בעומת רבה
נבנים המו שלמה הי' ולא נבנו הוא ספרי כמה מעלות לה' בל בימי ובל נמי ספרי לי מבאר
בלי אדם שהרבה אומת הוא שנעלו לפעמים שהמת חוזר עליו ותמיה ובל אותו נמי בספרי חסידים
ומסרתם לשאלו רבך באיתא בגיהר כ' תרומה נשמות אותם לעשה נפל רוח נשמה
הנשמה הלך למעלה לשון שחובקת והרוח הוא מתעב בלב עב לשטה והנפל מלטש על הנעל
ובעולם ובחיי האדם הרוח רובק על הנפל ונלמה על הרוח ואם נלמה טהורה היא הולכת למעלה
ומתרבקת בנשמת והיצור מעשה אור רב ובגה מלבל נפל נמי נחת רוח הרבה ומתעבל הנעל
ואל הרוח אינם עולה והנפל מלוטש ואינם מתבל בגה אמר הפסוק כלו עליו יבאבון עליו מאבל
אם כאל שהיו לבל ורחמה ונחולה אי מלאך בבריאתו שהיו בל והכל הי' כבר אמונה מלאך
לבל אדם והיינו בעלה עלה רבים נפל הנחולה אלה מה ווית הלבה כן נפל ולא נפל נחולה כן אלה הבים
ראה שמטה בלשונה כמו נפל שנה ויבקרו בה ובעלה ולפי עלה הוא נפל נחולה כן אלה הבים
למעלה והיינו ולמ על הנפ היינו על נפ מעלה ויבוא כל מה שאינם בבה העולם יל עליו מאונה
אל מלאך כמו שנאמר לבל ליצחק הלך הוא עמ ובלה הי' אבל אבל כל עלה לל נעלה בו מלאך
ה' בדרך אורבה הבל ומעולם בבאתל אל בדרך אחר
אל

מעות

אז כלומר האדם נותן אותם כיד אלוקי חלב כי תמיד הולכי אחר הנבולה כמו נגע לך
אדם ונמצא האדם בחיין ויפה המעמד עליו כמו אדם ואז כלומר יקוט כי לעיפה
ובלא איקבור ולא כי לעיפה ושלכי חלבי הוא שיבוא האדם אשלוטה שלו וא
אז כיד ומלוכה הוא ובעפר הנגע היין הקטן מדם הוא הנפל חיים יונה על עצומו
על עפר שלו אוכלה הלעיפה הבהיר שיים סולת לנות אותם לה הנגע שלו ומעכבם אותם מ
ולוי יונה ויחזיר הנפל נמי אל רות שלו שהלעיפה מעכבם אותם ולכן בא הנפל ויחזיר
כמאות אל מקום אותם מעמד הוא כמי לקוות שיגע האדם אחר המעמד הוא ויברה
הלעיפה מאותם מקו ואז יוכל לחזור ולנות הנפל על נחתו שלו ובדיק הנגע עליה הכל
מחוב ובלא העכבים יחזיר אחר עפר שלו אחר הלעיפה שלו אם עליה ונטמא
מחדש ובא כמאות מקום כמו שאיקבור שם כבוהר כי רות הנגע עפר שלו כמו בבית שרות
אינם עולה לטמאה לן טלטו בעולם כמו רות הבית שאינם עולה כשאחר שלמה בהלוטו
ובא שם כבוהר - והבדיל ומעמד הוא שכל מרגש בדרך הלבה בעולמו תלוי בעולם העליון

אלא מה ר"ב כיומו

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

בחלומות הבוקר - שמרגיש כל סוף - יורם מגלו ויתבל לעלה כל שיעור לבול והחיור
לבה ארבי בכל עלמי. בקבוצה ויחד - הרי הרים עיר - כבר אסולא חריפה שואל מלים
בוקר נסותה - שלו על כל נקומה סדר וכל שמעתה ופרול לתוסר לבה הנקול והמפורסל
התפשטות ומצוינת עד פה בלול כמו הרי לבטן יאיר כאור הבוקר עד אור הול
בבוקר המוקר ועל המסתפק בכלו ב המשכל אמר

הם עדי לאמר לי בטרבנו טובה מרבה הבלות ומנקות שלו קיבוש תאיר ושמה מקומות שאול
לבוקר ברבה רבה לתרגום בלבוש. שרה כשלו הבלמל כמוהו ירבה בעל הלבון ברך על מקומות
מרבה עשרה ספר שלו. ברבוש אבל שרבות הבקיום ומוקבה כי עיר תסר על הסיפר ומאמר
לשון הספר שלו. לאר עדי כל הנמצר בטלמה בקטר והיה ירבה עשרו פיקה מאמל ונרבפר כל
טרם רוחלי ויהש אמרת הל בתרה ובלטלו. ומה מוקבה ספר עולם ין בקבוה חולק הם רבל בל
מלבם יפה ויהי שם

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

ון ווען דאס וועלט פאר גרעסער אויט איינן תפלה ווי נאר איך ביין פון אייגנע הייליגע
ון הייב אויף איין אייגה אויגן פון ביין אלמעכטיגן גאט אז ווייל דאס היבט אויף דאס
גאנצע גאנצן הערץ אונט בייטן אנדערן איבר גאנצע הייליגע גוף איך אויף איין אייגה
אויגן פון ביין בייטן דאס איך דאס קאנדאטן אונט אין הייליגן גלט וועלט דאס איר פאר
גרעסער אלס ווייניג אונט גייפטן דאס גייפטן איין הייליג איך אין ווען איין אייגה גבירות
אונט חטאים ווייל איך גיינדיגט הייליג גאנצן ביין וועלט דאס פאר גרעסער איט איין פון קליינע
הערץ פון ביין דאס בייטן איך אנדאר איט איין בייגה גענעדיגט פון בעדיגט איין הערץ פון
ביין. גל דאס איך ביין גאנצן וועלט פון איין בייגה בין איך איט איינים פאלטן אונט פיין
איין אנדאר ווערדיגן גוטן גאלט דאס בייגה גאנצן איך אונט דאס גאלט נים פאר פאר אין
בייגים איין גיבט פאר איך אונט גאלט הערץ איין תליגן אונט איין בעלט גלק
דאס בילט בלר גיט בלר דאס הערט אל תפילות דאס איך ווייל גערן איט איין ו
הרגיי תליגן אונט בלר הער איין בעלט אונט תפילה פון פאר ביין איין אלה

נאות המלוכה להשלה הנה אתחיל אחרת אחרת
כי אלקי אלה הוא אחר שם מלות הכינוי
מלה פה אחרת מלון
מלה שם מלת הכינוי וגם המלות
מלה שנה אחרת מלון
מלה שלש אחרת שם מלות הכינוי
מלה רבע אחרת מלון
מלה רבע אחרת מלאה
ובכל מלות הנעלמות יתן לו פתח שבאמצע מלבעה
ויתן לו נקודה לעולם הבא ובכל הנעלמות לבד אחרת יבה לבעלבה
ובן כל הת סימן כל מלה מלה חוץ מאמצע שבאמצע מלה
ובן כל הת תאור ואתם ואלוה עם הלשון כל מלה וה
ובכל מלות הנעלמות הנה לעולם הבא ויתנה ויתן לו מבעה
ובכל אותיות אלה כמו כל המלות שלא תלך חוץ לגמרם כאנחה
ובן לא מלמד כל מלה אלא אחרונה שבאמצע שלה
ובן אם כל שנה כל אמן ויתן לה חיים יתן לו בחומת מלה אחת הלשון ויתנה
הנעלמות שלא אתם רוא בכל מלה בדרך הדרך אחרת ביאור בעוקב ומלה אחרת שונה מלה
אינו אין בין האות אות אחרת אחרת כי אין בין האות אות אין אחרת שונה מלה
אחרת אין בין האות אחר כמו אין בין רוא אלעזר עוד רוא הלשון אלעזר
ותנין רוא כמו אין בדרך בחורים עוד אות בעצמם לא אין בדרך עוד כמו
הלשון בעצמן אחרת מלות הלבה רוא אחרת ביאור אין בנתים פאר אין כמו

ווי ביט איך ביך פון נדינט איין הערטן אונט האלטרטה אויף איין עביות בל איך נט
נט ווען אלט בל שוט הייסט אין איך הויך בדר פרעמט בין הייגן נשמן ווי איין אייגנט לוך
בשו עד בלוט מארין איר פאר לדרן ווארטן בין מוט איין נוף הן איט איין הענט אדר פיס
לייט עוקן איך בין הארט נשיטין איך שלוף אונט איך וויש ניט ווי לעבן ו דבר
נוכר עד בל ו דר מד ווען איך הטאיין יפיתה נטאהן ביט איך בין אולעטיש נוט בוי
אירש מוחל איך הטאלן און נדרן נטאהן אונט ניט איט ווען בל לעבן אונט ווען איך
איין תומאנטי בין בל בוי מאלפיו מחל מאלטן רחמי איין תפילה ניט אין נשמן ו מלטק
רחמנא פאר בוי בוי פאר לעט איך איך בארך אויף בוך נשוט איין פאטר בוי הילט
אוב הרחמי אין פיטאנן גדלבר איר נשמט אונט בוי מיר מוחל אויף בוי עבירה נחלה ווארה
איך נטאהן אויך הייב אויף דבר עבירה בל איך לפרעמ לי נומנט בוי
גדוי טוכל בן בוי אונט איך הייב בן נעבן אונט אפלה איך בן ווען הייליגט איין איין
בוי ניט בוי פל איטבן ווילט אפלה ניט ידט אוב נוידט אדר נוך ניט רחמנ
לבב שוי אונט בוי פאר ניט בין לאטט אויף אלו הארב איך חרטה
אויך ביים הילט בעטנ ווי איך ניבן אונט ביים נפאט ווי איך פאולט
עמי אבי ענוי ביום ביום הטעניה הזה מקבל אוי איין פאטר אין הימל אונט בקש
אונט נבר אוי איין לטהור אונט איין ניבר בטאט בוי בן בעבר בן בוי איט נוקם
הייבן בוי ביט איך בוך אולעטיש נוט ווען איין עבירות בלטן ווען עבר
הייבן איט תוכבי בוי בוי אונט איך בוי פאר הי אלהי מחוות עוים פלטה לשון

[illegible] שאינו בפסול ובלי המחבר המעורבה לאחר הנפלה בטעות שלא על עצמה
[illegible] כלומר כמו שעכו היבמי הלל [illegible] הובא המאמר בבנין ובעצם לאחר הנפלה
[illegible] בזמן שיש אדם מת מחבר בזמן עד עדים בלבד ה' ואם אינו מחבר לאחר
[illegible] אם לא כדי לאחר מחבר ובדין לדעתי עליה שלא ומנמעיר לשיטה הלב בעשה
[illegible] המעמיד ושל לאחר ~~[illegible]~~ הלה ונם מעמד הלב השאר אל לאחר בכל ולבד מה
שבנלה בלבד ולא מלך אל ~~[illegible]~~ לבם בשם הלעתה ונם בלשיטה מחלקים יבה של
הלב המעמד הלב ובנה יכפר עונה ומחטאתה יכפר והנה יחום יכפר

[illegible]
ובאות סי' ס"ל מקלקלים ומים ובאה סי' כט בעמק שיבור לנפלה אמל בגיל לבם ומלך שומים ולבור בגיל
לבם ומים בלבור לא נבדל בבורה והה בלבור לבם ובמים

אומר בגר המלך והטאתי עבדי תמיד ובמים בתמיה אולה אולה יעלו מל חטאת
והתעבר אות חטאתה מלה חטאו ובריך לפיוס חטאו שנאמר אונחטא העם הזה
חטאה גדולה ובל יתנדה

אונגלה חטאות עוית פלתה לפשע יעליתה בלונם בלונם ותרבות בכבש עד לאחמאה
הבל היה אם אם הוא בבתה מיתתם והיה על ירה אם מבלל מלאה ומתלה מלפשע ומחרות
על חטאת שהחטאתם לפשע בבאים ובדון: ועל חטאת שחטאתם לפשע בבדון ובלאים: ועל חטאת
שחטאתם לפשע בבלי בעתה: ועל בלם אלהי מלאה מלאה מלה כפר לם ועל חטאים ~~[illegible]~~
שאם חיב לפשע חטאת ועל חטאים שאם חיב לפשע מלאות מרבים ועל חטאים לאם
חיב לפשע מיתה בבדשמים: ועל חטאים שאם חיב לפנים בבית ובבדים
ועל בלם אלהי מלאה מלאה מלה. נפ"ל. והיה נחמתי ובלתי מעמלי ואם מעיב
מלי. ובבר המלאות שאם נמר בלבי שלא מלים עוב לאלות ובל בחמר הלבים לבם
מלים ומלבים בי מתם מלהים מי מתרי לבי נחמתם ומתרי הומאי ספתם עליהם
בלמתם נבלמתם בי לאמתם חיפת בטורי: מלמעבטינם נאם מיב בבם בבם
מים נמרבים העבר בבל מונם בבמיב מולל מובב מינם מבבה בלמבל לבל נים בעבלם
נטמבל המלבי מונם אפלר מי שלמע מיב בעלבלם בלמ שלטים בבל מלמבים
המב מיב נבל חמטה מונם פבב לומי

[illegible] בבלם בבלם מים מלם מלם מלם

[illegible] בדרך שאלה אודות אותם אלה
בדרך [illegible] עמם אחרי לבה לדרך ב' בשעות בלילה בלילה היה
[illegible] בלילה מעורר אותם ותשן אותו הילד במטה ואחר חזר
[illegible] ונשן ואחר כדי הנער נשן והבחין אותם וקם ברגע לבקש אותם ואחר כך
בעריסה ואחר חזרה הביתה ולילה בלילה הזה בדרך עדר" וקם הבית עד ולאור
בלום בכם ואחר כל בלילה ב בלילה מעורר אותם ומבלים הרך ומבאות לה
שורכם בבירה עמה ולאור בשעה הבית עלה והבית יקר בשורה הבל
בשורה לבעל תשוב בני עלמעלה בב

ואיתמר בפסק מאמרה ולהיל
המעניה שם ומל בדיפה
תלבים לה ולל

ואיתמר בטיר הטיבה אמרה אל שאלה על חבריו והמקו בבדרים
בשוקלו בין ינשאו ומשק בכבד שלמה ומבדה בדרכה בן מלים
כמו שאיתמר בתורה אהדיו לב שאינו אים
ינלה לה נבנה עליה בשים ונם בתורה הל כנ
בחומת אמת הנשמה ולאר לו בחומת לו הנשמה ובבאר
בשונים בבר המעלה ליחה ובפרט בבתים שהיו בנים לה
ומבורך לה סבבה תורה בנמר בבדרים יוסף כמו
שבאמרה יוסף שמו אתם בל על שונים בשנה ושלום של
אים לחמיר בתורה בשונים שם ב ואיתמר בבר בלה אמהיה עלמשם בעלים
[illegible] יוסף שמה ולהמבם בשרה היא ינשלה מיאמר מיאפלו בלה שיעבר יוסף
ומכל הנמ שהוא בעלה לו פלא בלום שהיתם בעמר נבתם ויום המירה עליה בתורה בעמר
נעשה בנו בעלה עמה ומה היא חטאה בעלה אם חטאו בשמנה בתורה לו ומל לתן בתים בעיר
ולה שתמאל לו ולשוה בעל אמר ולשה המעניה ושבר יבפרט בעלה נעמה בלבו עדים
הנין לבמעה שנים בתים בשם שמעון ולה עבר המעניה שם שלמה בהיתם אמה ולאר
השם שנים הבתים של הבל בל שבעה בבר בהיתל אם בלה ולאר מל בלה שלפנים
בשבר ולאר שתם בל אל לאחר המעניה בכל יום אם לאר מל המעניה המעניה
בלה אמר בשנים חטאה הה פלוטל ובל בשנים
פרשת המעניה

[illegible]

[illegible]

[illegible]

Jewish Theological Seminary of America
LIBRARY
03701